مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ⑯

په هغه څه چه په آسمانونو کښې دي | او څه چه | په زمکه کښې دي | او الله | په هر | څيز | ښه پوهه دے

د آسمانونو او د زمکے د هر څيز نه خبر دے ، او الله تعالیٰ ته (د دے نه علاوه هم) هر څه معلوم دي

يَمُنُّوْنَ عَلَيْكَ اَنْ اَسْلَمُوْا ؕ قُلْ لَّا تَمُنُّوْا عَلَيَّ اِسْلَامَكُمْ ۚ

دوی احسان کوی | په تا باندې | د دے چه دوی مسلمانان شوی دي | ووايه | احسان مه کوئ | په ما باندې | د خپل اسلام راوړو

دا خلق په تا احسان کوی چه مونږ اسلام راوړے دے ته ورته وايه چه د خپل اسلام راوړو احسان په ما مه کوئ

بَلِ اللّٰهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ اَنْ هَدٰىكُمْ لِلْاِيْمَانِ اِنْ كُنْتُمْ

بلکه | الله | احسان لری | په تاسو باندې | د دے چه | دهٔ هدايت وکړو تاسو ته | د ايمان | که چرے يئ تاسو

بلکه دا خو د الله تعالیٰ په تاسو احسان دے چه دهٔ د ايمان طرف ته ستاسو رهنمائی وکړه ، که چرے تاسو

صٰدِقِيْنَ ⑰ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ

رښتينی | بيشکه | الله | پوهيږی | په پټو خبرو | د آسمانونو | او د زمکے

رښتينی يئ ـ بيشکه الله تعالیٰ د آسمانونو او د زمکے په ټولو پټو خبرو باندې پوهيږی

وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ ۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ⑱

او الله | کوری | هغه څه | چه تاسو ئے کوئ ـ

او الله تعالیٰ ستاسو عملونه وينی ـــ کوری

سُوْرَةُ قٓ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ خَمْسٌ وَّ اَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثُ رُكُوْعَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سورهٔ قٓ په مکه کښې نازل شوی او په دے کښې ۴۵ آيتونه او درے رکوع دی

شروع کوم په نوم د الله چه لوئے مهربان ډير زيات رحم کوونکے دے

د الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان د ډير زيات رحم خاوند دے

قٓ ۚ وَالْقُرْاٰنِ الْمَجِيْدِ ① بَلْ عَجِبُوْٓا اَنْ جَآءَهُمْ مُّنْذِرٌ

قٓ | قسم دے په قرآن | چه خاوند د لوئے شان دے | بلکه | دوی تعجب کوی | چه راغے دوی ته | ويروونکے

قاف ـ په قرآن مجيد باندې قسم دے (چه مونږ ته پيغمبر کړے يئے) خو دا خلق په دے خبره حيران دي چه دوی ته

مِّنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا شَيْءٌ عَجِيْبٌ ② ءَاِذَا مِتْنَا

هم له دوی نه | نو دوئيل | کافرانو | دا | يو څيز دے | عجيبه | آيا هر کله چه مونږ مړه شو

د خپل قوم نه يو ويروونکے راغے نو کافران وائی چه دا خو ډيره عجيبه خبره ده ـ آيا مونږ چه يو ځل مړه شو

وَكُنَّا تُرَابًا ۚ ذٰلِكَ رَجْعٌ ۢ بَعِيْدٌ ③ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ

او شو مونږ ه | خاوړے | دا | دو باره بيرته کرځيدل | (د عقل نه) لرې دی | بيشکه پوهيږو مونږ ه | په هغه څه | چه کموی ئے

او (خاوړو سره) خاوړے شو (نو لا بيا به راژوندی کيږو؟) دا وايسی خو (د عقل نه) ډيره لرے ده) مونږ ته خو د دوی هغه (ټول اجزا)

الْاَرْضُ مِنْهُمْ ۚ وَعِنْدَنَا كِتٰبٌ حَفِيْظٌ ④ بَلْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ

زمکه | له دوی نه | او مونږ سره | يو کتاب دے | ساتندونکے | بلکه | دوی دروغ وګنړلو | حق

معلوم دي چه د زمکے خاوره ئے ترے نه رژوی او مونږ سره خو پوره رجسټر سنبال پروت دے بلکه دوئی حقه خبره دروغ وګنړله



المنزل ۷

ع ۲/۱۴

لَمَّا جَآءَهُمْ فَهُمْ فِيْٓ اَمْرٍ مَّرِيْجٍ ⑤ اَفَلَمْ يَنْظُرُوْٓا

هرکله چه | هغه راغے دوئ ته | پس دوی دی | په یو کار کښے | دَ پریشانئ | آیا دوئ نهٔ دی کتلی

څهٔ وخت چه دوئ ته راغله ، نو دوئ په تردّد کښے پریوتل ۔ نو آیا دوئ دَ

اِلَى السَّمَآءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنٰهَا وَزَيَّنّٰهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوْجٍ ⑥

آسمان طرف ته | دَ پاسه دَ دوئ | چه څنګه | مونږ جوړ کړے دے هغه | او ښائسته کړے دے مونږ هغه | او نشته په هغے کښے | څهٔ چاؤد

سر دَ پاسه آسمان ته نهٔ ګوری چه مونږ څنګه جوړ کړے او ښائسته کړے دے او په هغے کښے هیڅ چاؤد نشته

وَالْاَرْضَ مَدَدْنٰهَا وَاَلْقَيْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ وَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ

او زمکه | غوړولے ده مونږ | او غورزولی دی مونږ | په دے کښے | غرونه | او راټوکولی دی مونږ | په دے کښے | دَ هر قسم

او زمکه خو هم مونږ خوره کړے ده او په هغے کښے مو غرونه کلک ښخ کړی دی او هر قسم ښائسته جوړئ جوړئ ځیزونه

زَوْجٍ بَهِيْجٍ ⑦ تَبْصِرَةً وَّذِكْرٰى لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيْبٍ ⑧ وَنَزَّلْنَا

ښائسته جوړئ ځیزونه | ذریعه دَ سترګو غړیدلو | او نصیحت | دَ پاره دَ هر بنده | رجوع کوونکی | او نازل کړی دی مونږ

مو په کښے راټوکولی دی چه زمونږ طرف ته دَ رجوع کوونکی هر بنده دَ پاره دَ سترګو غړیدلو او نصیحت ذریعه ده ۔ او دَ بره نه

مِنَ السَّمَآءِ مَآءً مُّبٰرَكًا فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ جَنّٰتٍ وَّحَبَّ الْحَصِيْدِ ⑨

له آسمان نه | اوبهٔ | دَ برکت | پس مونږ راؤټوکول | په دے سره | باغونه | او دانه | دَ ریبلے شوی (فصل)

مو برکتی اوبهٔ راؤوروولے ، بیا مو په دے سره باغونه او دَ فصل دانے راپیدا کړی دی ۔

وَالنَّخْلَ بٰسِقٰتٍ لَّهَا طَلْعٌ نَّضِيْدٌ ⑩ رِّزْقًا لِّلْعِبَادِ

او قجورے | لوړے لوړے | چه دَ هغے | ګوچئ دی | قط په قط | روزی | دَ پاره دَ بندګانو

او دَ قجورو دنګے دنګے اونے چه دَ هغے ګوچئ یو په بل کښے ګڼځنے پرتے وی دا بندیانو ته دَ روزئ ورکولو دَ پاره دی

وَاَحْيَيْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا ؕ كَذٰلِكَ الْخُرُوْجُ ⑪ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ

او ژوندے کړو مونږ په دے سره | یو ښار | مړ | هم دغه شان دی | دوباره وتل (دَ قبرونه) | دروغ وګڼړلو | له دوئ نه وړاندے

او په دے (اوبو) سره مونږ مړه زمکه ژوندئ کړه ، دغه شان به (دَ قبرونو نه) وتل وی ۔ دوئ (دَ مکے دَ کفارو) نه وړاندے

قَوْمُ نُوْحٍ وَّاَصْحٰبُ الرَّسِّ وَثَمُوْدُ ⑫ وَعَادٌ وَّفِرْعَوْنُ

قوم | دَ نوح ؑ | او خلقو دَ رَس | او (قوم دَ) ثمود | او | (قوم دَ) عاد | او فرعون

قوم دَ نوح ؑ او دَ رَس خلقو او ثمودیانو (خپل خپل) پیغمبران دروغژن وګڼړل او عادیانو او فرعون

وَاِخْوَانُ لُوْطٍ ⑬ وَّاَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ ؕ كُلٌّ كَذَّبَ

او ورونړو دَ لوط ؑ | او | اُوسیدونکو دَ بڼ | او قوم دَ تبّع | ټولو | دروغژن وګڼړل

او دَ لوط ؑ ورونړو ۔ او دَ بڼ اُوسیدونکو او دَ تبع قوم دغے ټولو خپل خپل

الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيْدِ ⑭ اَفَعَيِيْنَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ ؕ بَلْ

پیغمبران | نو ثابته شوه | وعده دَ عذاب زما | نو آیا مونږ ستړی شو | په پیدا کولو | دَ وړومبی ځل | (نه) بلکه

پیغمبران دروغژن وګڼړل نو زما دَ عذاب خبره پرے پوره شوه نو آیا مونږ (دَ دوئ) په وړومبی ځل پیدا کولو باندِ ستړی شو (نه) بلکه

ع ۱۵ ۱۵ هُمْ فِیْ لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِیْدٍ ﴿۱۵﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ

دوئ | په شک کښې دي | له پیدا وښت نوي نه | او بیشکه | مونږ پیدا کړی و | انسان

دوئ د نوي سره د پیدا کیدو په حقله په شک کښې پراته دي، او یقیناً مونږ انسان پیدا کړو

وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهٖ نَفْسُهٗ ۚۖ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَیْهِ

او مونږ پوهیږو | په هغه څه | چه وسوسه کوي د هغې | نفس د دهٔ | او مونږ | زیات نزدې یُو | دهٔ ته

او د دهٔ په زړهٔ کښې چه کوم وسوسې راځي (هغه هم) مونږ پیژنو، او مونږ خو د دهٔ د سا د

مِنْ حَبْلِ الْوَرِیْدِ ﴿۱۶﴾ اِذْ یَتَلَقَّی الْمُتَلَقِّیٰنِ عَنِ الْیَمِیْنِ وَ

له رګ د سا د دهٔ نه | هر کله چه | لیکي | دوه لیکونکي | له ښي ډډې نه | او

رګ نه هم زیات نزدې یُو۔ څهٔ وخت چه دوه لیکونکي فرښتې د دهٔ ښي او ګس طرف

عَنِ الشِّمَالِ قَعِیْدٌ ﴿۱۷﴾ مَا یَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَیْهِ رَقِیْبٌ

او له ګسې ډډې نه | ناست | نهٔ وُځي (د خُلې نه) | څهٔ خبره | مګر | د هغهٔ سره | یو ساتونکې

ته ناستې وي۔ او د انسان د خُلې نه چه څنګه څهٔ لفظ وُځي نو د دهٔ سره یوه ساتونکې (فرښته) د دې

عَتِیْدٌ ﴿۱۸﴾ وَجَآءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ؕ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ

تیار ناست وي | او راغله | بې هوشي | د مرګ | په ربښتیا | دا دې | هغه څهٔ | چه تا به له هغې نه

د لیکلو د پاره) تیاره ناسته وي۔ او د مرګ بې هوشي په ربښتیا راورسیده۔ دا هغه څیز دې چه د دې نه به تهٔ

تَحِیْدُ ﴿۱۹﴾ وَنُفِخَ فِی الصُّوْرِ ؕ ذٰلِكَ یَوْمُ الْوَعِیْدِ ﴿۲۰﴾ وَجَآءَتْ

ډډه کوله | او پُوکې به وُوهلې شي | په شپیلئ کښې | هم دا ده | ورځ | (د عذاب) د وعدې | او راشي به

تښتیدلې۔ او شپیلئ به پوک ووهلې شي۔ هم دا ده د عذاب ورځ۔ او هر څوک به په دې شان

كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَآئِقٌ وَّشَهِیْدٌ ﴿۲۱﴾ لَقَدْ كُنْتَ فِیْ غَفْلَةٍ

هر یو نفس | د دهٔ سره به وي | یو روانوونکې | او یو ګواهي ورکوونکې | بیشکه تهٔ وې | په غفلت کښې

پیش کیږي چه یوه (فرښته) به ئې راولي او بله به ورسره ګواه وي۔ تهٔ خو د دې ورځې نه غافله پروت

مِّنْ هٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَآءَكَ فَبَصَرُكَ الْیَوْمَ حَدِیْدٌ ﴿۲۲﴾

له دې نه | نو مونږ لرې کړه | له تا نه | ستا پرده | نو ستا نظر | نن ورځ | ډیر تیز دې

وې، نو مونږ درله (د سترګو نه) پرده پرانستله نو نن (خو) دې نظر ډیر تیز دې۔

وَقَالَ قَرِیْنُهٗ هٰذَا مَا لَدَیَّ عَتِیْدٌ ﴿۲۳﴾ اَلْقِیَا فِیْ جَهَنَّمَ

او وُبه وائي | د دهٔ ملګرې (فرښته) | دا دي هغه څهٔ | چه ما سره | تیار دي | (حکم به وُشي) تاسو دواړه وغورزوئ | په دوزخ کښې

او د هغهٔ ملګرې فرښته به وائي چه دا هغه (عمل نامه) ده چه ما سره تیاره پرته ده۔ (حکم به وُشي چه) اې دواړو فرښتو!

كُلَّ كَفَّارٍ عَنِیْدٍ ﴿۲۴﴾ مَّنَّاعٍ لِّلْخَیْرِ مُعْتَدٍ مُّرِیْبٍ ﴿۲۵﴾ الَّذِیْ

هر | ناشکره | سرکش | چه منع کوونکې دې | له نیکئ نه | له حد نه تیریدونکې | هر شک کوونکې | هغه چا چه

هر ناشکره سرکشه په دوزخ کښې وُغورزوئ۔ چه (خلق ئې د) نیکئ نه منع کول حد نه تیریدونکې او شک کوونکې وو، چا چه

جَعَلَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَاَلْقِيٰهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيْدِ ﴿٢٦﴾

مقرر کړے ئے دے | دَ الله سره | معبود | بل | پس وغورزوئی دے | په سخت عذاب کښے

الله تعالیٰ سره ئے نور معبودان مقرر کړل - تاسو دواړه دا کس په سخت عذاب کښے واچوئ -

قَالَ قَرِيْنُهٗ رَبَّنَا مَآ اَطْغَيْتُهٗ وَلٰكِنْ كَانَ فِيْ ضَلٰلٍۢ

وائی به | دَ دهٔ ملګرے | اے ربه زمونږ | ما دے نهٔ وو سرکش جوړ کړے | لیکن | وو دے | په ګمراهئ کښے

دَ هغهٔ (شیطان) ملګرے به ووائی چه اے زمونږه ربه! ما دے سرکش نهٔ دے جوړ کړے بلکه دے پخپله په غټه ګمراهئ

بَعِيْدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوْا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ اِلَيْكُمْ بِالْوَعِيْدِ ﴿٢٨﴾

دَ لرے | دَ به فرمائی | جګړے مهٔ کوئی | ما سره | او ما (خو) وړاندې لیږلے وه | ستاسو طرف ته | خپله (دَ عذاب) وعده

کښے پروت وو- الله به وفرمائی، زما په وړاندې جګړے مهٔ کوئی او ما تاسو (په دنیا کښے) دَ وړاندې نه دَ دے عذاب نه ویرولی وئ

مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَآ اَنَا بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿٢٩﴾ يَوْمَ نَقُوْلُ

نهٔ شی بدلولے | خبره | ما سره | او نهٔ یم زهٔ | ظلم کوونکے | په بندګانو باندې | په کومه ورځ چه به | مونږ ووایو

نو زما په دلبار کښے به (نن) هغه خبره نهٔ بدلیږی او زهٔ په خپلو بندیانو دَ ذرے هومره زیاتے نهٔ کوم، په کومه ورځ چه به

لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَاْتِ وَتَقُوْلُ هَلْ مِنْ مَّزِيْدٍ ﴿٣٠﴾ وَاُزْلِفَتِ

دوزخ ته | آیا | ته ډک شوے؟ | او هغه به ووائی | آیا | زیاتی څهٔ شته؟ | او نزدے به کړے شی

مونږ دوزخ ته ووایو چه آیا ته ډک شوے؟ او هغه به ووائی چه څهٔ نور هم شته؟ او پرهیزګارانو دَ

الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِيْنَ غَيْرَ بَعِيْدٍ ﴿٣١﴾ هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ لِكُلِّ اَوَّابٍ

جنت | پرهیزګارانو ته | هغه به لرے نهٔ وی | هم دا دے | هغه چه | تاسو سره ئے وعدے کولے شی | دَ پاره دَ هر رجوع کوونکی

پاره به جنت رانزدے کړے شی هغه به څهٔ لرے نهٔ وی، هم دا دے هغه (جنت) دَ کوم چه تاسو سره وعدے کولے شوے، هر رجوع

حَفِيْظٍ ﴿٣٢﴾ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَآءَ بِقَلْبٍ

حفاظت کوونکی | څوک چه | ویریږی | دَ (الله) رحمٰن نه | بے لیدلو | او راغلے وی | په زړهٔ

کوونکی او (دَ حقوقو) حفاظت کوونکی دَ پاره، چه بے لیدلو دَ الله تعالیٰ نه ویریږی ، او دَ رجوع کوونکی زړهٔ سره

مُّنِيْبِ ﴿٣٣﴾ ادْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُوْدِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَّا

رجوع کوونکی سره | تاسو داخل شئ په دے کښے | په سلامتیا سره | هم داده | ورځ | دَ همیشه اوسیدلو | دوی دَ پاره دی هغه څهٔ

راشی- (حکم به وشی) په دے (جنت) کښے په سلامتئ سره داخل شئ دا دَ همیشه همیشه اوسیدو ورځ ده ، دوئ دَ پاره به

يَشَآءُوْنَ فِيْهَا وَلَدَيْنَا مَزِيْدٌ ﴿٣٥﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ

چه دوئ ئے غواړی | په دے کښے | او مونږ سره | نور هم زیات دی | او څومره | مونږ هلاک کړل | له دوئ نه وړاندې

هلته هغه هر څهٔ وی چه دوئ ئے غواړی او مونږ سره نور هم ډیر څهٔ دی- او مونږ دَ دوئ نه وړاند ډیر داسے قومونه

مِّنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوْا فِي الْبِلَادِ

قومونه | هغوئ | زیات سخت وو | له دوئ نه | په حمله کښے | پس دوئ لټون کولو | په ښارونو کښے

تباه کړی دی چه په (طاقت او) حمله کښے دَ دوئ نه زیات وو او هغوئ ښارونه (دَ ترقئ په غرض) چاڼ کړل

هَلْ مِنْ مَّحِيْصٍ ﴿٣٦﴾ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهٗ

آيا | دَ تيښتې ځۀ ځائے شته؟ | بيشکه | په دے کښې | نصيحت دے | هغه چا دَ پاره | چه وى دَ هغۀ

نو آيا هغوئ چرته ځان له دَ سرپناه کولو ځائے بيا موندو؟ دَ هغوئ په تباهئ کښې دَ هغه چا دَ پاره لوئے سبق پروت دے

قَلْبٌ اَوْ اَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيْدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ

زړۀ (بيدار) | يا هغه بِږدِى | غوږ | او هغه متوجه وى | او بيشکه | مونږ پيدا کړل | آسمانونه

چه دَ (روغ) زړۀ خاوند دے يا په توجه سره خبرے ته غوږ نيسى. او مونږ آسمانونه او زمکه او دَ دے دواړو

وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِىْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ۖ وَّمَا مَسَّنَا مِنْ لُّغُوْبٍ ﴿٣٨﴾

او زمکه | او هغه څۀ چه دَ دے دواړو په مينځ کښې دى | په شپږو | ورځو کښې | او نۀ دَه رسيدلے مونږ ته | څۀ ستومانى

په مينځ کښے څيزونه په شپږو ورځو کښے پيدا کړى دى. او مونږ پرے هيڅ هم نۀ يُو ستړى شوى

فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوْعِ

پس صبر کوه | په هغه څۀ چه | دوى ئے وائى | او پاکى بيان کړه | په تعريف سره | دَ خپل رب | وړاندِ | دَ راختلو

نو دَ دوئ په خبرو صبر کوه، او دَ خپل رب حمد او تسبيح لوله دَ نُور ختلو نه وړاندِ

الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوْبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَارَ السُّجُوْدِ ﴿٤٠﴾

دَ نُور ته | او وړاندِ | له پريوتلو نه | او دَ شپے په ځنے وختونو کښے | پاکى بيانوه دَ دۀ | او له سجدے نه پس هم

او دَ نُور ډوبيدلو نه وړاندِ، او په شپه کښے هم دَ هغۀ تسبيح لوله او دَ مونځونو نه پس هم.

وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيْبٍ ﴿٤١﴾ يَّوْمَ يَسْمَعُوْنَ

او واوُره | په کومه ورځ چه | آواز ورکړى | آواز کوونکے | له ځائے نزدے نه | په کومه ورځ چه | دوى به واوُرى

او واوُره! په کومه ورځ چه منادى به دَ نزدے نه چغه کړى، په هغه ورځ چه دوئ ټول به

الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ۗ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوْجِ ﴿٤٢﴾ اِنَّا نَحْنُ نُحْىٖ وَنُمِيْتُ

زوردارۀ چغه | په حق سره | هم دا | ورځ به وى | دَ (دوباره) وتلو | بيشکه مونږ | ژوندى کوُو | او مړۀ کوُو

دغه چغه په يقين سره واوُرى. هم دغه (دَ قبرونو نه) دَ راوتلو ورځ ده. بيشکه هم مونږ تول ژوندى کوُو او مړۀ کوُو

وَاِلَيْنَا الْمَصِيْرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْاَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ۗ

او زمونږ طرف ته | واپس راتلل دى | په کومه ورځ به | چه وُچوى | زمکه | دَ دوى دَ (پاسه) نه | په تُندئ

او هر څۀ به مونږ ته پستنه راکرځى. په کومه ورځ چه زمکه په دوئ باندِ وُچوى او دوئ به راز غلى

ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيْرٌ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُوْلُوْنَ وَمَآ اَنْتَ

دا | جمع کول دى | چه په مونږ باندِ | آسان دى | مونږ | ښۀ پوهيږو | په هغه څۀ | چه دوئ ئے وائى | او نۀ يئے ته

دغه راغونډول مونږ ته ډير آسان دى. مونږ ته دَ دوئ خبرے ډيرے ښۀ معلومے دى او ته په دوئ باندِ

عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ ۖ فَذَكِّرْ بِالْقُرْاٰنِ مَنْ يَّخَافُ وَعِيْدِ ﴿٤٥﴾

په دوى باندِ | زبردستى کوونکے | پس نصيحت وکړه | په قرآن سره | هغه چا ته چه | ويريږى | زما (دَ عذاب) دَ وعدے نه

څۀ جابر (حاکم) خو مقرر نۀ يئے. نو دَ دے قرآن په ذريعه هغه چا ته سبق ورکوه چه زما دَ عذاب نه ويره کوى.

سُوْرَةُ الذّٰرِيٰتِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | سِتُّوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثُ رُكُوْعَاتٍ

سورۀ ذاریات په مکه کښې نازل شو | شروع کوم په نوم دَ الله چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښې ٦٠ آیتونه او ٣ رکوع دی

دَ الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

وَالذّٰرِيٰتِ ذَرْوًا (١) فَالْحٰمِلٰتِ وِقْرًا (٢) فَالْجٰرِيٰتِ يُسْرًا (٣)

قسم دے په الوزونکو بادونو | چه الوزوی (بخارات) | بیا اوچتوی | بوج (دَ وریځو) | بیا روانے شی | رو رو

په الوزونکو سیلو باندې قسم دے ، بیا په یار اوچتونکو وریځو باندې ، بیا په آرام روانیدونکو کشتو

فَالْمُقَسِّمٰتِ اَمْرًا (٤) اِنَّمَا تُوْعَدُوْنَ لَصَادِقٌ (٥) وَّاِنَّ الدِّيْنَ

بیا تقسیموی | بوکار (باران) | بیشکه | تاسو سره چه کومه وعده کوله شی | هغه رښتیا ده | او بیشکه | جزا او سزا

بیا دَ څیزونو په تقسیمونکو فرښتو چه تاسو سره کوم لوظ کیږی هغه بالکل رښتیا دے - او بیشکه دَ سزا او جزا

لَوَاقِعٌ (٦) وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْحُبُكِ (٧) اِنَّكُمْ لَفِيْ قَوْلٍ

ضرور واقع کیدونکے ده | او قسم په آسمان | چه لارو والا دے | بیشکه تاسو | په یوه خبره کښې

ورځ ضرور راتلونکے ده - او په آسمان باندې قسم دے چه لارے پکښې جوړے دی ، چه تاسو دَ اختلافی خبرو په چکر کښې

مُّخْتَلِفٍ (٨) يُّؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ اُفِكَ (٩) قُتِلَ الْخَرّٰصُوْنَ (١٠) الَّذِيْنَ

اختلاف کوونکی یئ | واپس کرځولے شی | له دے نه | هغه څوک چه | کرځولے شوی دے | هلاک شول | (بے دلیله) اندازه لګوونکی | چه

پریوتی یئ ، دَ دے حقیقت نه هم هغه مخ اړوی چه (دَ ازل نه) محروم ساتلے شوے دے ، هلاک دې شی بے دلیله خبرے کوونکی ، چه دَ

هُمْ فِيْ غَمْرَةٍ سَاهُوْنَ (١١) يَسْئَلُوْنَ اَيَّانَ يَوْمُ الدِّيْنِ (١٢) يَوْمَ هُمْ

هغوئ په غفلت کښې دی | هیرونکی دی | دوی پښتنه کوی | چه کله به وی | ورځ | دَ جزا | په کومه ورځ چه به دوی

جهالت) په غفلت کښې پراته دی هر څه ترے هیر دی - دا پښتنه کوی چه دَ بدلے ورځ به کله وی ؟ دا به هغه ورځ وی

عَلَى النَّارِ يُفْتَنُوْنَ (١٣) ذُوْقُوْا فِتْنَتَكُمْ هٰذَا الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ

په اور باندې | سوزولے شی | وڅکئ تاسو | (مزه) دَ خپلے سزا | هم دا دے هغه | دَ کوم چه تاسو

چه دوئ به په اور باندې سوزولے شی (چه اوس) دَ خپلے سزا خوند واخلئ - هم دا دے هغه (عذاب) دَ کوم دَ پاره

تَسْتَعْجِلُوْنَ (١٤) اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ (١٥) اٰخِذِيْنَ

تلوار کوله | بیشکه پرهیزګاران به | په باغونو کښې | او چینو (کښې وی) | اخستونکی (به وی)

چه تاسو تلوار کوله - بیشکه پرهیزګار خلق به په باغونو او چینو کښې وی ، څه چه دَ دوئ رب به دوئ

مَآ اٰتٰهُمْ رَبُّهُمْ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَبْلَ ذٰلِكَ مُحْسِنِيْنَ (١٦) كَانُوْا

دَ هغه څه | چه ورکړل دوئ ته | رب دَ دوی | بیشکه دوی | وو | له دے نه وړاندې | نیکی کوونکی | وو دوی

له ورکوی هغه به اخلی ، بیشکه دا خلق له دے نه وړاندې نیکی کوونکی وو ، دوئ به

قَلِيْلًا مِّنَ الَّيْلِ مَا يَهْجَعُوْنَ (١٧) وَبِالْاَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُوْنَ (١٨)

چه لږ به | دَ شپے | دوی خوب کولو | او په وخت دَ سحر کښې به | دوئ | بخښنه غوښتله.

دَ شپے ډیر کم اوده کیدل - او دَ سحر په وخت کښې به ئے (دَ خپل رب نه) بخښنه غوښتله

وَفِيٓ اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّآئِلِ وَالْمَحْرُوْمِ ﴿۱۹﴾ وَفِي الْاَرْضِ

او دَدوئ په مالونو کښې به | حق وو | دَپاره دَسوال کوونکو | او دَ تنګ دستو | او په زمکه کښې

او دَ هغوئ په مالونو کښې دَسوالګرو او دَ نهٔ غوښتونکو (غریبانانو) برخه مقرر ده - او په دے زمکه کښې

اٰيٰتٌ لِّلْمُوْقِنِيْنَ ﴿۲۰﴾ وَفِيٓ اَنْفُسِكُمْ ۭ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ ﴿۲۱﴾

نخښې دی | دَپاره دَيقين کوونکو | او په خپله ستاسو په ذات کښې | نو آيا نهٔ | ګورئ تاسو په غور سره.

دَيقين کوونکو دَپاره ډيرے نخښې پرتے دی او ستاسو په خپلو ځانونو کښې هم نو آيا تاسو ته ښکاری نه؟

وَفِي السَّمَآءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوْعَدُوْنَ ﴿۲۲﴾ فَوَرَبِّ السَّمَآءِ

او په آسمان کښې دے | رزق ستاسو | او هغه څهٔ | چه تاسو سره ئے وعده کولے شی | پس قسم دے په رب | دَ آسمان

او بره په آسمان کښې ستاسو روزی هم ده او هغه هم چه تاسو سره ئے لوظ کيږی - نو دَ آسمان او دَ زمکے په رب م

وَالْاَرْضِ اِنَّهٗ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَآ اَنَّكُمْ تَنْطِقُوْنَ ﴿۲۳﴾ هَلْ اَتٰىكَ ع ۲۳ ۱۸

او دَ زمکے | چه بيشکه دا | رښتيا دے | په شان | دَ هغې چه تاسو ئے | خبرے کوئ | آيا | راغلے ده تا ته

قسم دے چه څنګه ستاسو وينا برحق ده دغه شان (دَجزا دَورځے راتلل) هم برحق دی (اے رسوله!) آيا تا ته دَابراهيم

حَدِيْثُ ضَيْفِ اِبْرٰهِيْمَ الْمُكْرَمِيْنَ ﴿۲۴﴾ اِذْ دَخَلُوْا عَلَيْهِ فَقَالُوْا وقف لازم

خبره (خبر) | دَميلمنو دَابراهيمؑ | چه عزتمند وو | هرکله چه | داخل شول | په ده ئے | پس دوئ ووئيل

دَعزتمندو ميلمنو خبر (نهٔ دے) رارسيدلے؟ هرکله چه هغه (فرښتے) دَهٔ ته راغلے نو سلام

سَلٰمًا ۭ قَالَ سَلٰمٌ ۚ قَوْمٌ مُّنْكَرُوْنَ ﴿۲۵﴾ فَرَاغَ اِلٰٓى اَهْلِهٖ

سلام | نو ابراهيمؑ ووئيل | سلام | دا يوه ډله ده ناپيژندګلو | بيا هغه (غلے شان) لاړو | خپل کور ته

ئے واچولو، ابراهيمؑ هم ورته سلام وکړو (او په زړهٔ کښې ئے خيال وکړو) دا نا آشنا خلق دی - بيا په تادئ سره خپل کور ته لاړو

فَجَآءَ بِعِجْلٍ سَمِيْنٍ ﴿۲۶﴾ فَقَرَّبَهٗٓ اِلَيْهِمْ قَالَ اَلَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۲۷﴾ فَاَوْجَسَ

بيائے راوړو | يو سخے | څورب | پس هغه ئے ورنزدے کړلو دوئ ته | دهٔ ووئيل | آيا تاسو نهٔ خورئ؟ | نو دَهٔ محسوس کړله

نو يو څورب سخے ئے راوړو - نو نزدے ئے ورته کيښودو او ورته ئے ووئيل چه تاسو ولے خوراک نهٔ کوئ؟ بيائے

مِنْهُمْ خِيْفَةً ۭ قَالُوْا لَا تَخَفْ ۭ وَبَشَّرُوْهُ بِغُلٰمٍ عَلِيْمٍ ﴿۲۸﴾

له دوئ نه | ويره | دوئ ووئيل | مهٔ ويريږه | او دوئ زيرے ورکړو دهٔ ته | دَيو هلک | پوهه

ترے نه په زړهٔ کښې ترهه پيدا شوه، هغوئ ورته ووئيل چه ويره مهٔ کوه او هغوئ ابراهيمؑ ته دَ يو هوښيار ځوئے زيرے ورکړو

فَاَقْبَلَتِ امْرَاَتُهٗ فِيْ صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوْزٌ

بيا رامخامخ شوه | دَدهٔ ښځه | په يو آواز (دَحرانتيا) سرهٔ | نو ټس ئے ورکړو | مخ خپل له | او وئے وئيل | بوډئ

نو دَهغهٔ بي بي په وينا وينا رامخامخ شوه، نو تندی له ئے ټس ورکړو چه (زهٔ!) دَ يو بوډئ (او دَ) شنډے

عَقِيْمٌ ﴿۲۹﴾ قَالُوْا كَذٰلِكِ ۙ قَالَ رَبُّكِ ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْحَكِيْمُ الْعَلِيْمُ ﴿۳۰﴾

شنډه؟ | دوی ووئيل | هم دغه شان | فرمائيلی دی | ربّ ستا | بيشکه دے دے | خاوند دَحکمت | پوهه

(به اولاد کيږی)؟ هغوئ ورته ووئيل چه هم دغسے ستا رب فرمائيلی دی، هغه دَ ډير حکمت او دَ لوئے علم خاوند دے -

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُوْنَ ﴿۳۱﴾ قَالُوْٓا اِنَّآ اُرْسِلْنَآ

وئے فرمایل | پس ستا سو خهٔ مقصد دے | اے (دَ الله) رالیږلے شوو فرښتو؟ | دوی ووئیل | چه بیشکه مونږ رالیږلے شوی یُو

ابراهیمؑ ، وفرمایل چه اے فرښتو! ستا سو مقصد څهٔ دے؟ هغوئی ووئیل مونږ یو مجرم قوم طرف ته

اِلٰى قَوْمٍ مُّجْرِمِيْنَ ﴿۳۲﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ طِيْنٍ ﴿۳۳﴾

دَ یو مجرم قوم طرف ته | دَ پاره دَ دے چه مونږ راؤلیږو | په دوئی باندِ | کانړی | دَ خټے نه

رالیږلے شوی یُو . دَ پاره دَ دے چه مونږ په هغوئی باندِ دا سے دَ تیکرو کانړی راوورووچه

مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِيْنَ ﴿۳۴﴾ فَاَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ

نخښے پرے لګیدلے | په نزد دَ رب ستا | دَ حد نه تیریدونکو دَ پاره | پس را ؤویستل مونږ | هغه څوک چه | وو

په هغے باندِ ستا دَ رب سره دَ زیاتی خورو دَ پاره نخښے لګیدلے دی ، نو هلته چه کوم مؤمنان اُوسیدل

فِيْهَا مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۳۵﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيْهَا غَيْرَ بَيْتٍ

هلته | له مؤمنانو نه | پس وُنهٔ موندلو مونږ | هلته | سیوا | دَ یو کور

هغه مو ترے نه بهر ؤویستل . خو مونږ پکښے دَ یو کور نه سیوا دَ مؤمنانو بل کور نهٔ

مِّنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿۳۶﴾ وَتَرَكْنَا فِيْهَآ اٰيَةً لِّلَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ

له مسلمانانو نه | او مونږ پریښوده | هلته | یوه نخښه | هغه کسانو دَ پاره | چه ویرېږی

بیا نهٔ موندلو . او په دے (واقعه) کښے مو هغه خلقو له یوه نخښه باقی پریښوده چه دَ

الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿۳۷﴾ وَفِيْ مُوْسٰٓى اِذْ اَرْسَلْنٰهُ اِلٰى فِرْعَوْنَ

له عذاب | دردناک نه | او په (قصه دَ) موسیٰ کښے | هرکله چه ولیږلو مونږ دے | طرف دَ فرعون ته

دردناک عذاب نه ویرېږی . او (دغسے) دَ موسیٰؑ په قیصه کښے هم (نخښه پرته ده) څهٔ وخت چه مونږ هغه (دَ) فرعون

بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿۳۸﴾ فَتَوَلّٰى بِرُكْنِهٖ وَقَالَ سٰحِرٌ اَوْ مَجْنُوْنٌ ﴿۳۹﴾

په دلیل | واضح سره | پس دهٔ مخ واړولو | دَ خپل لښکر سره | او وے وئیل | دا جادوګر | یا دیوانه دے .

(دربار) ته دَ څرګند دلیل سره ولیږلو خو هغهٔ دَ خپل زور په خیال کښے انکار وُکړو او دائے وُوئیل چه دا جادوګر یا لیونے دے

فَاَخَذْنٰهُ وَجُنُوْدَهٗ فَنَبَذْنٰهُمْ فِى الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيْمٌ ﴿۴۰﴾

پس وُنیولو مونږ دے | او دَ دهٔ لښکرے | بیا مونږ وغورزول دوی | په دریاب کښے | او هغه وو | دَ ملامتیا جوګه

نو مونږ هغه او دَ هغهٔ لښکر (ټول) راؤنیول او په سمندر کښے مو وُغورزول او هغهٔ هسے هم دَ ملامتیا کار کړے وو

وَفِيْ عَادٍ اِذْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيْحَ الْعَقِيْمَ ﴿۴۱﴾ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ

او په (قوم دَ) عاد کښے | هرکله چه وُلیږله مونږ | په دوئی باندِ | سیلئ | بے برکته | چه نه به ئے پریښودلو | هیڅ څیز

او (دَ) عاد (په واقعه) کښے هم (عبرت) دے څهٔ وخت چه مونږ پرے بے خیره سیلئ راولیږله . (دا داسے سیلئ وه چه) په کوم

اَتَتْ عَلَيْهِ اِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيْمِ ﴿۴۲﴾ وَفِيْ ثَمُوْدَ اِذْ قِيْلَ لَهُمْ

چه رابه غله په هغے | مګر | کړو به ئے هغه | ریزه ریزه | او په (قوم دَ) ثمود کښے | هرکله چه ووئیلے شو | دوئی ته

څیز به تیریدله نو هغه به ئے ریزه ریزه کولو . او (دغه شان) دَ ثمود (په واقعه) کښے هم (عبرت دے) هرکله چه دوئی

تَمَتَّعُوْا حَتّٰى حِيْنٍ ﴿٤٣﴾ فَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ فَاَخَذَتْهُمُ الصّٰعِقَةُ

فائده واخلئ تاسو | یو وخت مقرر پورے | نو دوئی سرکشی وکړه | دَ حکم دَ رب خپل نه | پس ونیول دوی | تندر

نه دو ئیلے شو چه یو څو ورځے نورعیشونه وکړئ خو هغوئی دَ خپل رب دَ حکم نه سرکشی وکړه نو هغوئی عذاب راونیول

وَهُمْ يَنْظُرُوْنَ ﴿٤٤﴾ فَمَا اسْتَطَاعُوْا مِنْ قِيَامٍ وَّمَا كَانُوْا مُنْتَصِرِيْنَ ﴿٤٥﴾

او دوی | کتل | پس پهٔ دوئی کښے طاقت پاتے نهٔ شو | دَ اودریدلو | او نهٔ وُو دوئی | بدل له اخستونکی

او هغوئی ورته (پهٔ غهږ غهږ) کتل۔ نو (بیا) نهٔ خو راوُچت شو او نهٔ ئے زمونږ نه څهٔ بدل له واخستے شو۔

وَقَوْمَ نُوْحٍ مِّنْ قَبْلُ ۭ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿٤٦﴾ وَالسَّمَاۗءَ ع ٢ ٣

او (هلاک ئے کړو) قوم دَ نوح | له دے نه وړاندِ | بیشکه دوی | وُو | خلق | نافرمانه | او آسمان

او دَ هغوئی نه وړاندِ دَ نوح دَ قوم سره هم دغه سلوک شوے دے۔ بیشکه چه دغه هم یو ډیر نافرمانه قوم وو۔ او مونږ آسمان

بَنَيْنٰهَا بِاَيْىدٍ وَّاِنَّا لَمُوْسِعُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَالْاَرْضَ فَرَشْنٰهَا فَنِعْمَ

جوړ کړو مونږ دا | پهٔ قوت | او بیشکه مونږ | فراخی ورکوونکی یُو | او زمکه | پس مونږ وغوړوله دا | پس مونږ څهٔ ښهٔ

دَ خپل قدرت پهٔ لاسو جوړ کړے دے او مونږ دَ لوئے قدرت خاوندان یُو۔ او زمکه مونږ غوړولے ده، نو څنګه ښهٔ پهٔ

الْمٰهِدُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿٤٩﴾

غوړوونکی یُو | او له هر یو څیز نه | پیدا کړی دی مونږ | جوړے | دَ پاره دَ دے چه تاسو | غور وکړئ

غوړولو پوهیږو۔ او هر څیز مو جوړئ جوړئ جوړ کړے دے دَ پاره دَ دے چه تاسو نصیحت حاصل کړئ

فَفِرُّوْٓا اِلَى اللّٰهِ ۭ اِنِّيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٥٠﴾ۚ

نو وُتښتئ تاسو | الله طرف ته | بیشکه زهٔ | تاسو دَ پاره | دَ دهٔ له طرف نه | ویروونکے یم | ښکاره

پس تاسو هم دَ الله طرف ته ورمنډه کړئ، زهٔ تاسو دَ پاره دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه څرګند ویروُنکے (راغلے) یم

وَلَا تَجْعَلُوْا مَعَ اللّٰهِ اِلٰـهًا اٰخَرَ ۭ اِنِّيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ

او مهٔ مقرروئ | دَ الله سره | معبود | بل | بیشکه زهٔ | تاسو دَ پاره | دَ دهٔ له طرف نه | ویروونکے یم

او (ګورئ) الله تعالیٰ سره بل څوک معبود مهٔ نیسئ۔ بیشکه زهٔ تاسو دَ پاره دَ دهٔ دَ طرف نه ښکاره ویرونکے

مُّبِيْنٌ ﴿٥١﴾ۚ كَذٰلِكَ مَآ اَتَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا قَالُوْا

ښکاره | دغه شان | نهٔ دے راغلے | هغه خلقو ته | چه له دوی نه وړاندِ وو | څوک پیغمبر | مګر دوی وویل

(راغلے) یم۔ دغه شان دَ دوئی نه مخکښانو خلقو له چه کله هم یو رسول ورغلے دے نو هغوئی ورته

سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُوْنٌ ﴿٥٢﴾ۚ اَتَوَاصَوْا بِهٖ ۚ بَلْ هُمْ

چه دا جادوګر دے | یا دیوانه | آیا وصیت کړے دے دوی | دَ دے؟ | (نا) بلکه | دوی

جادوګر یا لیونے وئیلے دے۔ آیا دوئی یو بل ته دَ دے خبرے وصیت پریښود ے دے؟ (نا) بلکه دغه خلق تول

قَوْمٌ طَاغُوْنَ ﴿٥٣﴾ۚ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَآ اَنْتَ بِمَلُوْمٍ ﴿٥٤﴾ۡ وَّذَكِّرْ

خلق دی سرکشه | پس ته مخ واړوه | له دوی نه | پس نهٔ ئے ته | ملامت شوے | او ته نصیحت کوه

(یو شان) سرکشان وو۔ نو ته دَ دوئی نه مخ واړوه څکه چه پهٔ تا باندِ هیڅ الزام نشته۔ او ته دوئی ته نصیحت کوه

فَاِنَّ الذِّكْرٰى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥٥﴾ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ

پس بیشکه | نصیحت | فائده ورکوی | مؤمنانو ته | او نۀ دي پيدا کړي ما | پيريان | او انسانان

شکه چه نصيحت مؤمنانو ته (خامخا) فائده رسوی - او ما خو پيريان او بنيادم دے کار له پيدا کړی دی

اِلَّا لِيَعْبُدُوْنِ ﴿٥٦﴾ مَآ اُرِيْدُ مِنْهُمْ مِّنْ رِّزْقٍ وَّمَآ اُرِيْدُ

مګر | د پاره د دے چه عبادت وکړی زما | نۀ غواړم زۀ | له دوئ نه | هيڅ روزی | او زۀ نۀ غواړم

چه زما عبادت دِ کوی - زۀ د دوئ نه نۀ خو روزی غواړم او نۀ (تر دے نه) دا غواړم چه

اَنْ يُّطْعِمُوْنِ ﴿٥٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِيْنُ ﴿٥٨﴾ فَاِنَّ

چه دوی طعام راکړی ما ته | بیشکه | الله | هم دے دے رزق ورکوونکے | د قوت خاوند | ډير غالب | پس بیشکه

ماله دِ خوراکونه راکوی - بیشکه چه الله تعالیٰ د ټولو خلقو روزی رسان دے د طاقت خاوند دے مضبوط دے، پس د دے

لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذَنُوْبًا مِّثْلَ ذَنُوْبِ اَصْحٰبِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُوْنِ ﴿٥٩﴾

هغه کسانو د پاره | چه ظالمان دی | حصه ده | په شان | د حصے | د ملګرو د دوی | نو يکار ده چه دوئ تُندی ونۀ کړی

ظالمانو هم (د عذاب) حصه مقرر ده لکه چه د دوئ د ملګرو (له دے نه وړاندې) حصه مقرر وه نو اوس دِ دوئ په ما تلوار نۀ

فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ يَّوْمِهِمُ الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ ﴿٦٠﴾

پس هلاکت دے | هغه کسانو د پاره | چه کافران دی | د دوئ له هغې ورځے نه | د کومے چه | د دوئ سره وعده کولے شي

کوی - پس کافرانو خلقو له د هغې ورځے په راتلو کښے ډيره تباهي ده د کومے چه ور سره وعده شوے ده

سُوْرَةُ الطُّوْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ تِسْعٌ وَّ اَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سورة طور په مکه کښے نازل شوا و | په دے کښے ۴۹ آيتونه او دوه رکوع دی | شروع کوم په نوم د الله چه لوئے مهربان ډير زيات رحم کوونکے دے

د الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان د ډير زيات رحم خاوند دے

وَالطُّوْرِ ﴿١﴾ وَكِتٰبٍ مَّسْطُوْرٍ ﴿٢﴾ فِيْ رَقٍّ مَّنْشُوْرٍ ﴿٣﴾ وَّالْبَيْتِ

قسم دے په طور | او په يو کتاب | (چه) ليکلے شوے دے | په کاغذ | پرانستلے شوی کښے | او قسم دے په کور

په کوهِ طور باندې قسم دے. او قسم دے په ليکلے شوی کتاب (چه) په غوړيدلی کاغذ کښے (دے) او قسم دے په

الْمَعْمُوْرِ ﴿٤﴾ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوْعِ ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُوْرِ ﴿٦﴾ اِنَّ عَذَابَ

آباد باندې | او قسم دے په چت | اُوچت کړے شوی | او قسم دے په درياب | ډک کړے شوی | چه بیشکه عذاب

آبادکور - او (قسم دے) په اُوچت چت (يعنی آسمان) او (قسم دے) په ډک درياب - يقيناً ستا د رب

رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَّا لَهٗ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَّوْمَ تَمُوْرُ السَّمَآءُ

ستا د رب | خامخا واقع کيدونکے دے | نشته دے د دے | (څوک) دفع کوونکے | په کومه ورځ چه | حرکت به وکړی | آسمان

عذاب خامخا راتلونکے دے . هيڅوک ئے دفع کولے نۀ شي - په هغه ورځ چه آسمان به ولړزيږی

مَوْرًا ﴿٩﴾ وَّتَسِيْرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾ فَوَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ

په حرکت کولو سره | او روان به شي | غرونه | په روانيدلو سره | پس هلاکت دے | په دغه ورځ

او غرونه به د خپل ځائے نه روان شي - نو په دغه ورځ به د دروغ ګڼړونکو

لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿١١﴾ الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ خَوْضٍ يَّلْعَبُوْنَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يُدَعُّوْنَ

وقف لازم

دروغ گڼونکو د پاره | کوم خلق چه | په فضولو خبرو کښې لګیا دی | لوبې کوی۔ | په هغه ورځ چه | دوی به وردیکلے شی

شامت راشی۔ څوک چه د (حق نه د) انکار په لوبه کښې لګیا دی فضول لوبې کوی۔ دا به هغه ورځ وی چه دوی به په

اِلٰى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ﴿١٣﴾ هٰذِهِ النَّارُ الَّتِيْ كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ﴿١٤﴾

د دوزخ د اور طرف ته | په دیکلو سره | هم دا دے | اور | هغه چه | تاسو به هغه | دروغ گڼړلو

دیکو دیکو د دوزخ اور ته ور دیکلے شی۔ چه دا هغه دوزخ دے چه تاسو به دروغ گڼړلو۔

اَفَسِحْرٌ هٰذَآ اَمْ اَنْتُمْ لَا تُبْصِرُوْنَ ﴿١٥﴾ اِصْلَوْهَا فَاصْبِرُوْٓا

پس ایا دا جادو دے؟ | یا | تاسو | نه ګورئ؟ | داخل شئ تاسو دے ته | پس تاسو صبر کوئ

(اوس ورته وایئ) ایا دا هم جادو دے که نه ستاسو نظر نه لګی؟ اوس دے (دوزخ) کښې ورننوزئ، نو که تاسو په دے

اَوْ لَا تَصْبِرُوْا ۚ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ ۖ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٦﴾

یا صبر نه کوئ | برابره ده | په تاسو | بیشکه | تاسو ته به بدله درکولے شی | د هغه څه چه تاسو به کول۔

صبر کوئ او که بے صبری کوئ، دواړه درله برابر دی تاسو ته خو بس د هغے کارونو بدله درکولے شی چه تاسو پخپله کول

اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ وَّنَعِيْمٍ ﴿١٧﴾ فٰكِهِيْنَ بِمَآ اٰتٰهُمْ

بیشکه | پرهیزګاران به | په باغونو کښې | او په نعمتونو کښې وی | خوشحاله به وی | په هغے چه | ورکړل دوی ته

بیشکه چه پرهیزګاران به په باغونو کښے او نعمتونو کښے اوسیږی۔ او د خپل رب په ورکړو به

رَبُّهُمْ ۚ وَوَقٰهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ﴿١٨﴾ كُلُوْا وَاشْرَبُوْا

رب د دوی | او بچ کړل دوی | رب د دوی | له عذاب | د دوزخ نه | خورئ | او څښئ

خوشحالیږی او خپل رب به ئے د دوزخ د عذاب نه بچ وساتی (ورته به وویلے شی چه) بنه په مزه

هَنِيْٓـئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِـِٕيْنَ عَلٰى سُرُرٍ

په مزے سره | په بدله د هغه (عملونو) | چه تاسو به | کول | تکیه لګوونکی | په تختونو

خورئ څښئ د هغے (نیکو) کارونو په بدل کښے چه تاسو به کول۔ دوی به ئے وهلے وی په برابر برابر

مَّصْفُوْفَةٍ ۚ وَزَوَّجْنٰهُمْ بِحُوْرٍ عِيْنٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

برابر غوړیدلی | او واده به وکړو مونږ د دوی | د غټو سترګو حورو سره | او کوم خلقو چه | ایمان راوړو

غوړیدلو تختونو او د غټو غټو سترګو حورے به مونږ د دوی بیبیانے جوړے کړو او چا چه ایمان راوړے دے

وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِاِيْمَانٍ اَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ

او د دوی پیروی وکړه | د دوی اولاد | په ایمان کښے | مونږ به ملاؤ کړو (په جنت کښے) دوی سره | اولاد د دوی

او خپل اولاد ورسره په ایمان راوړو کښے ملګرتیا کړے ده نو مونږ به (په جنت کښے) د دوی اولاد د دوی سره یو ځائے

وَمَآ اَلَتْنٰهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ ۚ كُلُّ امْرِئٍ ۢبِمَا كَسَبَ

او کم به نه کړو مونږ | د دوی له عمل نه | هیڅ څیز | هر یو کس به | د خپل عمل سره

کړو او مونږ به د دوی په عملونو کښے هیڅ کمے ونه کړو۔ هر یو کس به په خپل عمل کښے

رَهِينٌ ﴿٢١﴾ وَأَمْدَدْنٰهُم بِفَاكِهَةٍ وَّلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾
...گیروی | او مونږ به رسوو دوی ته | میوه | او غوښه | له هغه څه نه | چه دوی ئے غواړی
...گیروی - او مونږ به جنتیانو ته میوے ، غوښه او څه چه ئے زړهٔ غواړی ورکوو -

يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَّا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ﴿٢٣﴾
...خلی به دَ یو بل نه | هلته | پیاله (دَ شرابو) | چه نهٔ به وی فضول خبره هلته | او نهٔ دَ ګناه کار
(دَ شرابو) په جامونو به یو بل سره (دَ خوند دَ پاره) اتکته اچوی خو په هغے (شرابو) کښے به نهٔ بکواس کیږی او نهٔ دَ ګناه څه

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ﴿٢٤﴾
او چارچاپیره به ګرځی | دوی ته | هلکان | دَ دوی (دَ خدمت) دَ پاره | لکه چه دوی | ملغلرے دی | په پرده کښے پټے
...پیره او دَ دوی نه چارچاپیره به هلکان دَ خدمت دَ پاره اوړی راوړی لکه دَ پټو ساتلے شوو ملغلرو په شان به وی -

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٥﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا
او را مخامخ به شی | ځنے دَ دوی | په ځنو باندِ | چه له یو بل نه به پښتنے کوی | دوی به وائی | بیشکه مونږ وُو
او یو بل ته به مخ کړی او خبرے اترے به کوی ، او دا به (هم) وائی چه مونږ به

قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٦﴾ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقٰنَا
له دے نه وړاندِ | په خپل کور والو کښے | ویریدونکی | پس احسان وکړو | الله | په مونږ باندِ | او بچ ئے کړلو مونږ
...مخوا په خپلو کورونو کښے ډیر ډیر ویریدو - نو الله تعالیٰ را باندِ ډیر احسان وکړو او مونږ ئے دَ دوزخ

عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلُ نَدْعُوهُ ۖ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ
له عذاب نه | دَ ګرمے هوا | بیشکه مونږ | له دے نه وړاندِ | عبادت به کولو دَ دهٔ | بیشکه دے دے | احسان کوونکے
دَ عذاب نه بچ کړو - بیشکه مونږ به له دے نه وړاندِ دَ الله تعالیٰ نه دُعا ګانے غوښتلے بیشکه دے ډیر احسان کوونکے

الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾ ع فَذَكِّرْ فَمَا أَنتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ
مهربان | پس ته نصیحت کوه | پس نه نهٔ یئے | په فضل | دَ رب خپل | کاهن
مهربان دے - نو (اے نبی!) داخلق پوهوه ، ته دَ خپل رب په فضل سره نهٔ خو کاهن یئے

وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ
او نهٔ لیونے | آیا دوی وائی | دے شاعر دے | انتظار کوو مونږ | په دهٔ | دَ حوادثو
او نهٔ لیونے - آیا دوی څهٔ وائی چه دا شاعر دے (او) مونږ دَ دهٔ په حقله دَ زمانے دَ حادثاتو

الْمَنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾
دَ زمانے | ووایه | تاسو انتظار کوئی | بیشکه زهٔ (هم) | تاسو سره | له انتظار کوونکو نه یم -
انتظار کوو - ته ورته ووایه چه تاسو هم انتظار کوئی او زهٔ هم تاسو سره انتظار کوم -

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُم بِهَٰذَا ۚ أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٢﴾ ج أَمْ يَقُولُونَ
آیا حکم کوی دوی ته | عقلونه دَ دوی | دَ دے (خبرے) | یا دوی خلق دی | سرکشه ؟ | آیا دوی وائی
آیا دَ دوی عقلونه دوی ته هم دا ښائی یا دا خلق سرکشه دی ؟ آیا دوی وائی

ع ۴۹ / ۴

تَقَوَّلَهٗ ۚ بَلْ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٣٣﴾ ۚ فَلْيَاْتُوْا بِحَدِيْثٍ مِّثْلِهٖٓ اِنْ كَانُوْا

آیا دهٔ په خپله جوړ کړے دے دا | (نه) بلکه | دوی ایمان نهٔ راوړی | پس دوئ دِ راوړی | (څهٔ) کلام | په شان دَ دے | که چرے وی دوی

چه دهٔ (قرآن) دَ ځان نه جوړ کړے دے حقیقت دا دے چه دوئ هیڅ ایمان نهٔ لری۔ بیا دا خلق دِ هم داسے کلام (جوړ کړی او) راوړی کهٔ دوئ

صٰدِقِيْنَ ﴿٣٤﴾ ؕ اَمْ خُلِقُوْا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ اَمْ هُمُ الْخٰلِقُوْنَ ﴿٣٥﴾ ؕ

رښتینی | آیا | پیدا کړے شُو دوی | بے دَ پیدا کوونکی نه | یا دوی | پخپله پیدا کوونکی دی

(په خپله دعوٰی کښے) رښتینی وی، آیا دوئ بغیر دَ پیدا کوونکی نه پخپله پیدا شوی دی او کهٔ دوئ پخپله دَ ځانونو خالقان دی؟

اَمْ خَلَقُوا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ ۚ بَلْ لَّا يُوْقِنُوْنَ ﴿٣٦﴾ ؕ اَمْ عِنْدَهُمْ

یا پیدا کړی دی دوی | آسمانونه | او زمکه | (نه) بلکه | دوی یقین نهٔ کوی | آیا | دوی سره دی

آیا (دا) آسمانونه او زمکه دوئ پیدا کړی دی؟ خبره دا ده چه دوئ بے یقینه خلق دی۔ آیا دوئ سره ستا

خَزَآئِنُ رَبِّكَ اَمْ هُمُ الْمُصَۜيْطِرُوْنَ ﴿٣٧﴾ ؕ اَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ

خزانے | دَ ربّ ستا | یا دوی دی | داروغه ګان | آیا دوی سره | اندرپایه ده

دَ ربّ خزانے دی کهٔ نه دوئ حاکمان دی؟ یا دوئ سره داسے اندرپایه ده چه په هغے

يَّسْتَمِعُوْنَ فِيْهِ ۚ فَلْيَاْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣٨﴾ ؕ اَمْ

چه آورِی دوئ په هغے (ختلو سره) | نو را دِ وړی | آورِیدونکے دَ دوی | (څهٔ) دلیل | ښکاره | آیا

(برهٔ ختلو او) خبرے آورِی؟ (کهٔ داسے وی) نو چا چه آوریدل نهٔ کړی وی هغه دِ یو څرګند دلیل را مخکښے کړی (له دوئ نه

لَهُ الْبَنٰتُ وَلَكُمُ الْبَنُوْنَ ﴿٣٩﴾ ؕ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ

دهٔ دَ پاره | لونړه دی | او تاسو دَ پاره | ځامن؟ | آیا | تهٔ سوال کوے له دوئ نه | دَ څهٔ اجر | پس دوئ

تپوس وکړه) آیا دَ الله تعالیٰ خو لونړه دی او ستاسو ځامن؟ یا آیا تهٔ له دوئ نه څهٔ بدل له غواړے چه دا خلق

مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُوْنَ ﴿٤٠﴾ ؕ اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُوْنَ ﴿٤١﴾ ؕ

له تاوان نه | درانهٔ شوی دی | یا دوئ سره | (علم دَ) غیبو دے | چه دوی (دا) | لیکی۔

دَ هغے تاوان دَ پنهٔ لاندِ درانهٔ شوی دی؟ آیا دوئ سره دَ غیبو څهٔ علم شته چه دوئ هغه لیکی؟

اَمْ يُرِيْدُوْنَ كَيْدًا ؕ فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا هُمُ الْمَكِيْدُوْنَ ﴿٤٢﴾ ؕ اَمْ لَهُمْ

آیا دوئ غواړی | څهٔ بد تدبیر | پس کوم خلق چه | کافران دی | هم دوئ | په بد تدبیر کښے راګیر ید و نکی دی | یا دَ دوئ

آیا دوئ (تاته) چل جوړ کړے دے؟ نو کافران به په خپل چل کښے پخپله راګیر شی۔ آیا دَ الله تعالیٰ نه

اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ ؕ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٤٣﴾ وَاِنْ يَّرَوْا

(څوک) معبود دے | سیوا دَ الله نه | پاک دے | الله | له هغه څهٔ نه | چه دوی ئے شریکوی | او کهٔ چرے | دوی ووینی

سیوا دَ دوئ بل څوک معبود شته؟ الله تعالیٰ دَ دوئ دَ جوړ کړو شریکانو نه پاک دے۔ او کهٔ چرے دوئ دَ آسمان

كِسْفًا مِّنَ السَّمَآءِ سَاقِطًا يَّقُوْلُوْا سَحَابٌ مَّرْكُوْمٌ ﴿٤٤﴾ فَذَرْهُمْ

یوه ټکړه | له آسمان نه | راپریوتونکے | نو دوی به ووائی | (چه) وریځ ده | قط په قط | پس پریږده دوی

یوه ټوټه راپریوتونکے ووینی، نو هغه وخت به هم ووائی چه دا خو قط په قط جوړه وریځ ده، نو دوئ

حَتّٰی یُلٰقُوْا یَوْمَهُمُ الَّذِیْ فِیْهِ یُصْعَقُوْنَ ﴿۴۵﴾ یَوْمَ لَا یُغْنِیْ

تر دے چه | دوی ملاقات وکړی | خپلے ھغے ورځے سره | چه په ھغے کښے به | دوی بے ھوشه کړے شی | په کومه ورځ چه به | په کار رانه شی

تر ھغے پریږده چه ھغه ورځ وربانده راشی چه ھوش به ئے والوزی ۔ ھغه ورځ چه دَ دوئ نه تول

عَنْهُمْ کَیْدُهُمْ شَیْـًٔا وَّلَا هُمْ یُنْصَرُوْنَ ﴿۴۶﴾ وَاِنَّ لِلَّذِیْنَ ظَلَمُوْا

دَ دوئ | مکر دَ دوئ | هیڅ هم | او نهٔ به دَ دوئ | مدد وکړے شی | او بیشکه | دَ ھغو خلقو دَ پاره | چه ظلم ئے کړو

[illegible] ته بیرونه به هیڅ په کار نهٔ راځی او نهٔ به (دَ چرته نه) مدد بیا مومی ۔ او په ظالمانو خو دَ دغے ورځے نه وړاندِ

عَذَابًا دُوْنَ ذٰلِكَ وَلٰکِنَّ اَکْثَرَهُمْ لَا یَعْلَمُوْنَ ﴿۴۷﴾ وَاصْبِرْ لِحُکْمِ

عذاب دے | دَ دِے نه علاوه | او لیکن | اکثر له دوی نه | نهٔ پوهیږی | او صبر کوه | په حکم

هم یو عذاب راتلونکے دے خو په دوئ کښے اکثر کسان نهٔ پوهیږی ۔ او تهٔ دَ خپل رب حکم ته

رَبِّكَ فَاِنَّكَ بِاَعْیُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِیْنَ تَقُوْمُ ﴿۴۸﴾

دَ رب خپل | پس بیشکه ته | زمونږ دَ سترګو په وړاندِ یے | او تسبیح کوه | دَ ستائنے سره | دَ رب خپل | کوم وخت چه پاسیږے ته

په انتظار او سیږه ځکه چه زمونږ په تا نظر دے او دَ خپل رب حمد او تسبیح وایه څهٔ وخت چه تهٔ پاځے ۔

وَمِنَ الَّیْلِ فَسَبِّحْهُ وَاِدْبَارَ النُّجُوْمِ ﴿۴۹﴾

او په شپه کښے (هم) | پس دَ دهٔ پاکی بیانوه | او وروستو دَ غائب کیدلو دَ ستورو نه

او دَ شپے په څهٔ حصه کښے دَ ھغهٔ تسبیح لوله او دَ ستورو (دَ ډوبیدو) نه پس هم.

ع ۲

سُوْرَةُ النَّجْمِ مَکِّیَّةٌ وَّهِیَ اثْنَتَانِ وَسِتُّوْنَ اٰیَةً وَّثَلٰثُ رُکُوْعَاتٍ

سوره نجم په مکه کښے نازل شوا وپه دے کښے ۶۲ آیتونه او ر ۳ رکوع دی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کوم په نامه دَ الله چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کونکے دے

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰی ﴿۱﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُکُمْ وَمَا غَوٰی ﴿۲﴾ وَمَا یَنْطِقُ

قسم دے په ستوری | هر کله چه | بښکته پریوځی | بے لارے نهٔ شو | ملګرے ستاسو | او نهٔ ئے غلطه کړے ده لار | او دے خبرے نهٔ کوی

قسم دے په ستوری څهٔ وخت چه ډوبیږی ۔ چه ستاسو ملګرے (رسول ﷺ) نهٔ بے لارے شوے دے او نهٔ په غلطه لار روان دے ۔ او ھغه دَ خپل

عَنِ الْهَوٰی ﴿۳﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْیٌ یُّوْحٰی ﴿۴﴾ عَلَّمَهٗ شَدِیْدُ الْقُوٰی ﴿۵﴾

له خواهش دَ نفس نه | نهٔ دی داڅهٔ نور | مګر وحی | چه نازلولے شی | ښودلے ده دهٔ ته | (جبرائیل) دَ ډیرو قوتونو خاوند

ځان نه خبرے نهٔ جوړوی، دَ ھغهٔ خو هره خبره یوه وحی ده چه وړ لیږلے شوے ده ھغهٔ ته یوه طاقتوره (فرښته) ښودنه کوی

ذُوْ مِرَّةٍ فَاسْتَوٰی ﴿۶﴾ وَهُوَ بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰی ﴿۷﴾ ثُمَّ دَنَا

چه ډیر طاقتور دے | بیا ھغه قائم شو (په اصلی صورت کښے) | او ھغه | په کناره | اوچته (دَ آسمان) وو | بیا نزدے شو

چه ډیره زور اوره ده ۔ نو ھغه په خپل اصلی شکل کښے ښکاره شوه په داسے حال کښے چه دَ افق په اوچته غاړه ولاړه وه بیا را نزدے

فَتَدَلّٰی ﴿۸﴾ فَکَانَ قَابَ قَوْسَیْنِ اَوْ اَدْنٰی ﴿۹﴾ فَاَوْحٰٓی اِلٰی عَبْدِهٖ

او ښکته راغے | بیا شو | په اندازه | دَ دوؤ کمانونو | یا له دے نه هم کم | نو دهٔ وحی وکړه | دَ خپل بنده طرف ته

شوه ډیره را څنګښے شوه نو دَ دوؤ لیندو هومره فاصله ترمینځه پاتے شوه یا دَ دے نه څهٔ کمه نو الله تعالیٰ خپل بنده ته وحی وکړه

مَآ اَوْحٰى ﴿١٠﴾ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَاٰى ﴿١١﴾ اَفَتُمٰرُوْنَهٗ عَلٰى مَا

څهٔ چه | دهٔ وحی وُکړه | نهٔ دی دروغ وئیلی | زړهٔ | څهٔ چه ئے وُلیدل | نو آیا جګړه کوئی دهٔ سره | په هغه څهٔ کښے

څهٔ چه ئے وُکړل، دَ هغهٔ زړهٔ په خپل لیدلی کښے هیڅ غلطی نهٔ ده کړے نو آیا تاسو ورسره په هغه څیز کښے جګړه

يَرٰى ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ رَاٰهُ نَزْلَةً اُخْرٰى ﴿١٣﴾ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ﴿١٤﴾

چه دے ئے وینی | او بیشکه | دهٔ لیدلے وو دغه | یو ځل بل (هم) | سره | دَ بیرے | دَ آخری حد

کوئی چه هغهٔ په خپلو سترګو لیدلے دے او هغهٔ دغه (فرښته) یو ځل بل هم لیدلے ده (یعنی) دَ سدرة المنتهٰی په خوا کښے

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَاْوٰى ﴿١٥﴾ اِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰى ﴿١٦﴾ مَا زَاغَ

چه دَ کُسره دے | جنت الماوٰی | هرکله چه خوریدو | په بیره باندِ | هغه چه خوریدو (نور) | نهٔ کږے شو

چه دَ هغے په خوا کښے جنت الماوٰی دے. څهٔ وخت چه په سدره باندِ راغورځیدل څهٔ چه راغورځیدل، نهٔ خو دهغهٔ نظر

الْبَصَرُ وَمَا طَغٰى ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَاٰى مِنْ اٰيٰتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰى ﴿١٨﴾

سترګے | او نهٔ دَ حد نه تیرو تے | بیشکه | دهٔ وُلیدلے | نخښے | دَ رب خپل | غټے غټے

بل خوا کوږ شوے وو او نهٔ دو که شوے وو. هغهٔ دَ خپل رب (دَ قدرتونو) ډیرے غټے غټے نخښے وُلیدلے.

اَفَرَءَيْتُمُ اللّٰتَ وَالْعُزّٰى ﴿١٩﴾ وَمَنٰوةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰى ﴿٢٠﴾ اَلَكُمُ الذَّكَرُ

آیا کتلی دی تاسو | لات | او عزٰی | او منات ته | چه دریم دے | دَ دوئی نه علاوه | آیا تاسو دَ پاره هلکان دی

آیا تاسو چرے دَ لات او دَ عزٰی په حالت باندِ غور کړے دے؟ او دریم دَ منات په حالت. آیا ستاسو خو ځامن

وَلَهُ الْاُنْثٰى ﴿٢١﴾ تِلْكَ اِذًا قِسْمَةٌ ضِيْزٰى ﴿٢٢﴾ اِنْ هِيَ اِلَّآ

او دهٔ دَ پاره | جینکئ دی؟ | داخو | په دے وخت | تقسیم دے | ظالمانه | نهٔ دی دا | مګر

وُرسیدل او دَ الله لونړه؟ دا خو ډیر بے جوړه غونډ تقسیم دے. دا خو تش نومونه قدرله

اَسْمَآءٌ سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا

نامے دی | چه ایښودی دی دا نامے تاسو | او پلارانو ستاسو | نهٔ دے نازل کړے الله | د دے

دی چه پخپله تاسو او ستاسو نیکونو ایښی دی، الله تعالیٰ په دے څیزونو هیڅ دلیل

مِنْ سُلْطٰنٍ ؕ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْاَنْفُسُ ۚ وَلَقَدْ

(څهٔ) دلیل | دوئی پیروی نهٔ کوی | مګر | دَ ګمان | او دَ هغه څهٔ چه غواړی ئے نفس | او بیشکه

نهٔ دے رالیږلے. داخلق (اوس هم) صرف په ګمان او دَ خپل نفس په خواهشونو پسے روان دی، سره دَ دے

جَآءَهُمْ مِّنْ رَّبِّهِمُ الْهُدٰى ﴿٢٣﴾ اَمْ لِلْاِنْسَانِ مَا تَمَنّٰى ﴿٢٤﴾

راغلے دے دوئی ته | دَ دوئی دَ رب له طرف نه | هدایت | آیا | انسان دَ پاره دی | هغه څهٔ چه دے ئے آرزو کوی

چه دَ خپل رب دَ طرف نه ورته هدایت رارسیدلے دے، آیا دَ بنیادمو هره یوه تمنا پوره کیږی؟

فَلِلّٰهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاُوْلٰى ﴿٢٥﴾ وَكَمْ مِّنْ مَّلَكٍ فِى السَّمٰوٰتِ ع ٢٥ ٥

پس الله دَ پاره دے | آخرت هم | او دُنیا هم | او ډومره | فرښتے دی | په آسمانونو کښے

(نهٔ بلکه هره تمنا) الله تعالیٰ سره ده دَ آخرت هم او دَ دنیا هم. او په آسمانونو کښے ډیرے فرښتے دی چه

لَا تُغْنِیْ شَفَاعَتُهُمْ شَیْـًٔا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اَنْ یَّاْذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ

چه په کار به رانهٔ شی | سفارش دَ دوی | هیڅ هم | مگر | پس له دے نه | چه | حکم به ورکړی | الله | دَ پاره دَ هغه چا

دَ هغوئ سفارش هیڅ په کار راتلے نهٔ شی، سِوا دَ دِے نه چه الله تعالیٰ چا له اجازت ورکړی او دَ

یَّشَآءُ وَیَرْضٰی ﴿۲۶﴾ اِنَّ الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ لَیُسَمُّوْنَ

چه دِے ئے وغواړی | او خوښه ئے شی | بیشکه | کوم خلق چه | ایمان نهٔ راوړی | په آخرت باندِ | دوئ نامے بږدی

هغهٔ رضا وی - بیشکه خوک چه آخرت نهٔ منی هغوئ په فرښتو

الْمَلٰٓئِكَةَ تَسْمِیَةَ الْاُنْثٰی ﴿۲۷﴾ وَمَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ ؕ اِنْ یَّتَّبِعُوْنَ

دَ فرښتو | په نامو | دَ ښځو | او نشته دوئ ته | دَ دے | (څهٔ) علم | دوئ پیروی نهٔ کوی

دَ زنانو نومونه بږدی - حال دا دے چه دغے خلقو ته دَ دِے خبرے هیڅ علم نشته، دوئ خو بس په

اِلَّا الظَّنَّ ۚ وَاِنَّ الظَّنَّ لَا یُغْنِیْ مِنَ الْحَقِّ شَیْـًٔا ﴿۲۸﴾ۚ فَاَعْرِضْ

مگر دَ وهم | او بیشکه | وهم | په کار به نهٔ راځی | دَ حق په مخکښے | هیڅ هم | پس مخ واړوه

وهم او گمان پسے روان دی او گمان دَ حق په مقابله کښے هیڅ کار نهٔ ورکوی ، نو ته دَ هغه چا پروا مهٔ

عَنْ مَّنْ تَوَلّٰی ۙ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ یُرِدْ اِلَّا الْحَیٰوةَ الدُّنْیَا ﴿۲۹﴾ؕ ذٰلِكَ

له هغه چا نه | چه مخ واړوی | زمونږ له ذکر نه | او وُنه غواړی | سِوا | دَ ژوند دَ دُنیا نه | دا دَ

ساته چه زمونږ دَ نصیحت نه بے پروا شوے دے او دَ دنیا دَ ژوند تیرولو نه بغیر بل هیڅ مقصد نهٔ لری. دَ دغے خلقو دَ

مَبْلَغُهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ ؕ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِیْلِهٖ ۙ

رسائی دَ دوئ | دَ علم | بیشکه ستا رب | ښهٔ پوهیږی | په هغه چا | چه بے لارے شو | دَ لارے دَ دهٔ نه

پوهے آخری حد بس دغه هومره دے - ستا رب ډیر ښهٔ پوهیږی چه څوک دَ دهٔ دَ لارے نه بے لارے شوے دے

وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰی ﴿۳۰﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا

او هم دے | ښهٔ پوهه دے | په هغه چا | چه لارے ومونده له | او هم دَ الله دی | څهٔ چه | په آسمانونو کښے دی | او څهٔ چه

او هغه په دے هم ښهٔ پوهیږی چه څوک په سمه لاره روان دے. او په آسمانونو او په زمکه کښے هر څهٔ چه موجود دی هغه ټول

فِی الْاَرْضِ ۙ لِیَجْزِیَ الَّذِیْنَ اَسَآءُوْا بِمَا عَمِلُوْا وَیَجْزِیَ

په زمکه کښے دی | چه دے جزا ورکړی | هغه خلقو ته | چه بدی ئے وکړه | دَ دوئ دَ عملونو په بدله کښے | او جزا ورکړی

دَ الله تعالیٰ دی - آخر دا چه هغه به بدانو له دَ بد عمل سزا ورکړی ، او نیکانو له به

الَّذِیْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحُسْنٰی ﴿۳۱﴾ۚ اَلَّذِیْنَ یَجْتَنِبُوْنَ كَبٰٓئِرَ الْاِثْمِ

هغه کسانو ته | چه نیکی ئے وکړه | په ښهٔ خصلت | کوم خلق چه | ځان ساتی | له لویو | گناهونو نه

دَ نیک عمل نیکه بدله ورکړی دا (نیکان) هغه کسان دی چه دَ لویو لویو گناهونو او دَ

وَالْفَوَاحِشَ اِلَّا اللَّمَمَ ؕ اِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ ؕ هُوَ اَعْلَمُ

او له بے حیایئ نه | سِوا | له وړو گناهونو نه | بیشکه ستا رب | فراخه | بخښونکے دے. | هم دے ښهٔ پوهه دے

بے شرمئ دَ کارونو نه ځان بچ ساتی سِوا دَ وړو گناهونو - ستا رب دَ ډیرے فراخے بخښنے خاوند دے - هغهٔ ته ستا سو

الربع

بِكُمْ اِذْ اَنْشَاَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ وَاِذْ اَنْتُمْ اَجِنَّةٌ فِيْ بُطُوْنِ

په تاسو | هر کله چه | ده پیدا کړی تاسو | له زمکے نه | او هر کله چه وئ تاسو | بچی | په ګیډو د کښے

حال ډیر ښه معلوم دے څه وخت چه تاسو ئے د زمکے نه راپیدا کړی وئ، او څه وخت چه تاسو د میندو په ګیډو کښے بچی

اُمَّهٰتِكُمْ ۚ فَلَا تُزَكُّوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۗ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقٰى ﴿٣٢﴾ ع

د میندو خپلو | پس پاک مه ګڼړئ | خپل ځانونه | هم دے | ښه پوهه دے | په هغه چا چه | پرهیزګاری ئے وکړه

وئ پس خپل ځان ډیر پاکیزه مه ګڼړئ، الله تعالیٰ پرهیزګار خلق ډیر ښه پیژنی.

اَفَرَءَيْتَ الَّذِيْ تَوَلّٰى ﴿٣٣﴾ وَاَعْطٰى قَلِيْلًا وَّاَكْدٰى ﴿٣٤﴾ اَعِنْدَهٗ

آیا تا کتلی دی | هغه چا نه چه | مخ ئے واړولو | او ورئے کړو | لږ (مال) | او | بند ئے کړو | آیا د ده سره

آیا تا هغه سړے لیدلے دے کوم چه مخ واړولو او لږ غوندې (مال) ئے ورکړو او (بیائے) لاس راښکلو آیا د ده سره د

عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرٰى ﴿٣٥﴾ اَمْ لَمْ يُنَبَّاْ بِمَا فِيْ صُحُفِ مُوْسٰى ﴿٣٦﴾

علم غیب دے | چه دے ئے | ګوری | آیا ده ته خبر نه دے رسیدلے | د هغه (خبرو) | چه دی په صحیفو کښے | د موسیٰ

غیبو علم دے چه (هر څه) وینی ګوری. آیا ده ته د هغه مضمون خبر نه دے رارسیدلے چه د موسیٰ په صحیفو کښے دو؟

وَاِبْرٰهِيْمَ الَّذِيْ وَفّٰٓى ﴿٣٧﴾ اَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ﴿٣٨﴾

او د ابراهیم | چا چه | پوره کړه (خپله وعده) | چه نه به اوچتوی | څوک پیټے اوچتوونکے | پیټے | د بل چا

او د ابراهیمؑ د صحیفو چه قول حکمونه ئے په ځائے کړل، دا چه هیڅ یو بار وړونکے به د بل چا بار اوچتوونکے نه شی.

وَاَنْ لَّيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَا سَعٰى ﴿٣٩﴾ وَاَنَّ سَعْيَهٗ سَوْفَ يُرٰى ﴿٤٠﴾

او چه نشته | انسان د پاره | مګر | هغه څه چه ده ئے کوشش وکړو | او چه | کوشش د ده به | ډیر زر | کتلے شی

او دا چه هر انسان ته هم هغه ملاویږی د کوم چه هغه کوشش کوی او دا چه د انسان کوشش به ډیر زر وُلیدلے شی.

ثُمَّ يُجْزٰىهُ الْجَزَآءَ الْاَوْفٰى ﴿٤١﴾ وَاَنَّ اِلٰى رَبِّكَ الْمُنْتَهٰى ﴿٤٢﴾

بیا به | جزا ورکړے شی ده ته | جزا | پوره | او دا چه | ستا د رب طرف ته | (د ټولو) رسیدل دی

بیا به ورته پوره پوره بدله ورکړے شی او دا چه (ټولو له) ستا د رب طرف ته رسیدل دی.

وَاَنَّهٗ هُوَ اَضْحَكَ وَاَبْكٰى ﴿٤٣﴾ وَاَنَّهٗ هُوَ اَمَاتَ وَاَحْيَا ﴿٤٤﴾ وَاَنَّهٗ خَلَقَ

او دا چه هم دے | خندوی | اوژړوی | او دا چه هم دے | وژل کوی | او ژوندی کول کوی | او دا چه هم ده | پیدا کړه

او دا چه هغه خندول او ژړول کوی، او دا چه هغه وژل او ژوندی کول کوی، او دا چه د نر

الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٤٥﴾ مِنْ نُّطْفَةٍ اِذَا تُمْنٰى ﴿٤٦﴾ وَاَنَّ

جوړه | د نر | او د مادے | له یوے نطفے نه | هر کله چه | وا چولے شی (په رحم کښے) | او دا چه

او د مادے جوړئ هغه پیدا کړی دی، د نطفے نه څه وخت چه (په رحم کښے) تو یه کړے شی، او دا چه

عَلَيْهِ النَّشْاَةَ الْاُخْرٰى ﴿٤٧﴾ وَاَنَّهٗ هُوَ اَغْنٰى وَاَقْنٰى ﴿٤٨﴾ وَاَنَّهٗ هُوَ

هم د ده په ذمه دی | پیدا کول | بل | او دا چه هم دے | غنی کوی | او سرمایه ورکوی | او دا چه هم دے دے

سر دوباره پیدا او ښت هم د هغه ذمه واری ده او دا چه هم هغه غنی کوی او هم هغه دولت ورکوی او دا چه هم هغه

رَبُّ الشِّعْرٰى ﴿٤٩﴾ وَاَنَّهٗٓ اَهْلَكَ عَادًا ۨ الْاُوْلٰى ﴿٥٠﴾ وَثَمُوْدَا۟

رب | دَ شعرٰی (ستوری) | او چه هم دهٔ | هلاک کړو | عاد | وړومبنی | او ثمود

دَ شعرٰی (ستوری) رب دے او دا چه هغهٔ اولنی عادیان ـــ هم تباه کړی دی او ثمودیان هم چه هیڅوک ئے

فَمَآ اَبْقٰى ﴿٥١﴾ وَقَوْمَ نُوْحٍ مِّنْ قَبْلُ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا هُمْ اَظْلَمَ

پس باقی ئے پرے نهٔ ښودلو | او قوم دَ نوحؑ | له دے نه وړاندې | بیشکه دوی | وُو | زیات ظالمان

(ترے نه) باقی پرینښودی نهٔ دی او دَ دوئی نه وړاندې دَ نوحؑ قوم (ئے هم هلاک کړے دے) ، ځکه چه هغوئی ډیر ظالمان

وَاَطْغٰى ﴿٥٢﴾ وَالْمُؤْتَفِكَةَ اَهْوٰى ﴿٥٣﴾ فَغَشّٰىهَا مَا غَشّٰى ﴿٥٤﴾ فَبِاَيِّ

او زیات سرکشه | او اُلټه کیدونکی کلی ئے | را وُغورزول | پس پټ ئے کړل | هغه څهٔ چه پټ ئے کړل | پس په کوم کوم

او سرکشه وو او (دغه) اوړیدلی کلی هم هغهٔ (په پل مځ) اړولی وو نو ډیغ کلونه را تاؤ شو څهٔ چه ترینه راتاو شو ، نو ته به دَ

الَآءِ رَبِّكَ تَتَمَارٰى ﴿٥٥﴾ هٰذَا نَذِيْرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْاُوْلٰى ﴿٥٦﴾

نعمت کښے | دَ خپل رب به | ته شک کوے | دا | یو ویرونکے دے | له وړومبنو ویرونکو نه

خپل رب په کوم کوم نعمت کښے شک کوے ؟ دا (پیغبر) هم دَ پخوانو ویرونکو غوندې یو ویرونکے دے .

اَزِفَتِ الْاٰزِفَةُ ﴿٥٧﴾ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾

نزدے راغے | نزدے راتلونکے | نشته | دَ دے | سوا | دَ الله نه | لرے کونکے .

هغه (دَ قیامت) راتلونکے (ساعت) را وُرسیدو ، دَ الله تعالٰی نه بغیر دا بل څوک دفع کولے نهٔ شی .

اَفَمِنْ هٰذَا الْحَدِيْثِ تَعْجَبُوْنَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُوْنَ وَلَا تَبْكُوْنَ ﴿٦٠﴾

پس آیا له دے خبرے نه | تاسو تعجب کوئی؟ | او تاسو خاندئی | او تاسو ژاړئی نه

آیا تاسو دَ دے کلام په حقله تعجب کوئی ؟ او خندا کانے ورپورے کوئی ـــ او ژړا کانے نهٔ کوئی

وَاَنْتُمْ سٰمِدُوْنَ ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوْا لِلّٰهِ وَاعْبُدُوْا ۩ ﴿٦٢﴾ السجدة

السجدة ١٣

او تاسو | غافله یئی | پس تاسو سجده کوئی | الله ته | او عبادت کوئی .

او تاسو غافلان یئی . خدائے ته سجدے لګوی ، او دَ هغهٔ عبادت کوئی .

سُوْرَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ خَمْسٌ وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثُ رُكُوْعَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سوره قمر په مکه کښے نازل شوا و | شروع کوم دَ الله په نوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے ۵۵ آیتونه او ۳ رکوع دی

دَ الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾ وَاِنْ يَّرَوْا اٰيَةً يُّعْرِضُوْا

نزدے راغے | قیامت | او وُچودله | سپوږمئ | او که چرے وُ دیني دوی | نخښه | نو دوی مخ اړوی

قیامت را نزدے شو او سپوږمئ ـــ وُچودله او دوئی که یو نخښه وُوینی نو دَ هغے نه مخ اړوی

وَيَقُوْلُوْا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُوْا وَاتَّبَعُوْٓا اَهْوَآءَهُمْ

او وائی | جادو دے | چه همیشه نه را روان دے | او دوی دروغ وګنړلو | او پیروی ئے وکړه | دَ خواهشاتو خپلو

او وینا شروع کړی چه دا خو جادو دے چه دَ همیشه نه را روان دے او دوئی پیغبر دروغژن وګنړلو او په خپلو خواهشونو پسے روان شول

وَكُلُّ اَمْرٍ مُّسْتَقِرٌّ ۝۳ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مِّنَ الْاَنْۢبَآءِ مَا فِيْهِ مُزْدَجَرٌ ۝۴

او هر کار د پاره | یو وخت مقرر دے | او بیشکه را غلل دوی ته | هغه خبرونه | په کوم کښے چه | عبرت دے .

او د هر کار یو وخت مقرر دے۔ او دوی ته دومره ډیر خبرونه را غلل چه په هغے کښے کافی عبرت دے

حِكْمَةٌ ۢ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ۝۵ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ ۘ يَوْمَ يَدْعُ

حکمت | پوره | پس نهٔ ورکوی فائده | ویرونکی | پس مخ واړوه | له دوی نه | په کومه ورځ چه به | را وبلی

(د) اوچت حکمت (نه ډک دے) خو ویرونکی څیزونه دوی ته هیڅ فائده نهٔ رسوی، نو (اے نبی!) نهٔ د دوی پرواه سانهٔ، په کومه ورځ چه

الدَّاعِ اِلٰى شَيْءٍ نُّكُرٍ ۝۶ خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُوْنَ مِنَ الْاَجْدَاثِ

بلونکے | طرف د یو څیز ناخوښه ته | ښکته کړے | ښکتے سترگے | دوی به راوځی | له قبرونو نه

یوه رابلونکے (فرښته) به دوی یو ناخوښه څیز ته رابلی، سترگے به ئے کوزے وی، د قبرونو نه به په داسے شان بهر راوځی

كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنْتَشِرٌ ۝۷ مُّهْطِعِيْنَ اِلَى الدَّاعِ ؕ يَقُوْلُ الْكٰفِرُوْنَ

لکه چه دوی | ملخان دی | خوارهٔ شوی | به منډه به وی | طرف د بلونکی ته | وائی به | کافران

لکه چه ملخان راخوارهٔ شی ، د بلونکی طرف ته به په منډه ورځی ، کافران به وائی چه دا خو ډیره

هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ۝۸ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ فَكَذَّبُوْا عَبْدَنَا

دا ورځ ده | ډیره سخته | دروغ گڼلی وو | وړاندے له دوی نه | قوم د نوح | پس دروغ وگڼلو دوی | بنده زمونږ

سخته ورځ ده ، د دے نه وړاندے د نوح قوم (پیغمبران) دروغژن گڼلی وو ، نو زمونږ بنده ئے دروغژن

وَقَالُوْا مَجْنُوْنٌ وَّازْدُجِرَ ۝۹ فَدَعَا رَبَّهٗٓ اَنِّيْ مَغْلُوْبٌ

او دوی ووئیل | دیوانه دے | او دهٔ ته سختے خبرے وکړے شوے | پس دهٔ وبللو | خپل رب | چه زهٔ | مغلوب یم

وگڼلو او داسے ووئیل چه (نوح) لیونے دے او سختے خبرے ورته وکړے شوے په دے بانډے هغهٔ خپل رب ته دُعا وکړه چه زهٔ ډیر عاجزه شوے یم

فَانْتَصِرْ ۝۱۰ فَفَتَحْنَآ اَبْوَابَ السَّمَآءِ بِمَآءٍ مُّنْهَمِرٍ ۝۱۱ وَّفَجَّرْنَا

پس ته بدله واخله | پس پرانستلے مونږ | دروازے | د آسمان | په اوبو سره | چه ډیرے راتویدونکے وے | او روانے کړے مونږ

نو ته زما بدله واخله، نو مونږ د آسمان دروازے د شرپ په اوبو سره راپرانستلے او د زمکے نه موچینے راوبهیولے نو ټولے اوبهٔ

الْاَرْضَ عُيُوْنًا فَالْتَقَى الْمَآءُ عَلٰٓى اَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ۝۱۲ وَحَمَلْنٰهُ

له زمکے نه | چینے | بیا جمع شوے | اوبهٔ | په یوه خبره | چه مقدر شوے وه | او سور کړو مونږ دے

په هغه کار پسے را یو ځائے شوے چه تجویز شوے وو . او مونږ نوح د تختو

عَلٰى ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَّدُسُرٍ ۝۱۳ تَجْرِيْ بِاَعْيُنِنَا ۚ جَزَآءً لِّمَنْ

په کشتئ کښے | چه تختو | او میخونو والا ده | روانه به وه | زمونږ د سترگو په وړاندے | د جزا ورکولو د پاره | هغه چا ته

او د میخونو په یوه کشتئ کښے سور کړو، چه زمونږ د سترگو په وړاندے روانه وه دا د هغه چا د پاره بدل

كَانَ كُفِرَ ۝۱۴ وَلَقَدْ تَّرَكْنٰهَآ اٰيَةً فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ۝۱۵ فَكَيْفَ كَانَ

د کوم چه انکار شوے وو | او بیشکه پریښودله مونږ دا | یوه نخښه | نو ایا شته | څوک نصیحت اخستونکے | پس څنگه وو

اخستل وو چه انکار ترے نه شوے وو او دا واقعه مو د نخښے په طور یادگار پریښوده نو ایا څوک سبق اخستونکے شته؟ نو (وگوره چه) زما

عَذَابِیْ وَنُذُرِ ۝۱۶ وَلَقَدْ یَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ۝۱۷

زما عذاب | او زما ویرول | او مونږ آسان کړے دے | قرآن | نصیحت د پاره | پس آیا شته | څوک نصیحت حاصلوونکے

عذاب او زما ویرول څنګه وو او مونږ قرآن (د خلقو د) پوهولو د پاره آسان کړے دے نو ایا شته دے څوک نصیحت قبلوونکے.

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِیْ وَنُذُرِ ۝۱۸ اِنَّآ اَرْسَلْنَا

دروغژن وګڼړلو | قوم د عاد (هم) | پس څنګه وو | عذاب زما | او ویرول زما | بیشکه مونږ لیږلے وو

عادیانو هم (پیغمبران) دروغژن وګڼړل نو (وګوره چه) زما عذاب او زما ویرول څنګه شو، بیشکه مونږ په هغوی باندې

عَلَیْهِمْ رِیْحًا صَرْصَرًا فِیْ یَوْمِ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ۝۱۹ تَنْزِعُ النَّاسَ

په دوی باندې | سیلئ | ډیر سخته | په ورځ کښے | د سپیرے | همیشه | را وُ بشکل ئے | خلق

یوه تُنده سیلئ راوُلیږله په داسے ورځ چه تل سپیره وه خلق به ئے داسے راغورزول

كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ۝۲۰ فَكَیْفَ كَانَ عَذَابِیْ وَنُذُرِ ۝۲۱

لکه چه هغه | جرړے دی | د قجورے | د بیخ نه وتلے | نو څنګه وو | زما عذاب | او زما ویرول

لکه د راوتلو قجورو تنے چه (په زمکه) پرتے وی. نو (وګوره چه) زما عذاب او زما ویرول څنګه شو؟

ع ۲ ۸ وَلَقَدْ یَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ۝۲۲ كَذَّبَتْ

او مونږ آسان کړے دے | قرآن | د نصیحت د پاره | نو آیا شته | څوک نصیحت قبلوونکے؟ | دروغ ګڼړلی وو

او مونږ قرآن (د خلقو د) پوهولو د پاره اسان کړے دے نو آیا څوک نصیحت قبلوونکے شته؟ ثمودیانو هم

ثَمُوْدُ بِالنُّذُرِ ۝۲۳ فَقَالُوْٓا اَبَشَرًا مِّنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهٗٓ

(قوم د) ثمود (هم) | ویروُنکی | پس دوی ووئیل | آیا د داسے سړی | چه له مونږ نه | یو دے | مونږ پیروی وکړو

پیغمبران دروغژن وګڼړل. هغوی ووئیل چه آیا مونږ د خپل ځان په شان یو انسان پسے روان شو (که

اِنَّآ اِذًا لَّفِیْ ضَلٰلٍ وَّسُعُرٍ ۝۲۴ ءَاُلْقِیَ الذِّكْرُ عَلَیْهِ

بیشکه مونږ به | دغه وخت (یُو) | په ګمراهئ کښے | او لیونتوب کښے | آیا نازله شوے ده | وحی | په ده باندې

داسے وُکړو نو) مونږ به په ګمراهئ او لیونتوب کښے اخته شو. آیا په مونږ ټولو کښے صرف هم په ده وحی نازله

مِنْۢ بَیْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ اَشِرٌ ۝۲۵ سَیَعْلَمُوْنَ غَدًا مَّنِ الْكَذَّابُ

زمونږ له مینځ نه | بلکه | دے | ډیر دروغژن | خودپسند دے | دوی به ډیر زر پوهه شی | صبا ته | چه څوک دے | دروغژن

شوے ده، نه بلکه دے عنت دروغژن دے چه لافے وهی. صبا (په قیامت کښے) به ورته معلومه شی چه څوک غټ

الْاَشِرُ ۝۲۶ اِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَّهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ۝۲۷

خود پسند | بیشکه مونږ | رالیږونکی یُو | د اوښے | د دوی د آزمیښت د پاره | پس انتظار کوه د دوی | او صبر کوه.

دروغژن او لافوکرونکے وو مونږ د دوی د آزمیښت د پاره یوه اُوښه لیږو نو ته د دوی کارونو ته ګوره او د صبر نه کار اخله.

وَنَبِّئْهُمْ اَنَّ الْمَآءَ قِسْمَةٌۢ بَیْنَهُمْ ۚ كُلُّ شِرْبٍ مُّحْتَضَرٌ ۝۲۸

او ته خبر کړه دوی | چه دا اوبه | تقسیم شوی دی | د دوی په مینځ کښے | هر بوله | د اُوبو په وار باند | حاضر یدل پکار دی

او دوی خبر کړه چه اوبه د دوی ترمینځه ویشلے شوی دی، نو د وار خاوندان دِ په خپل وار حاضریږی.

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطٰى فَعَقَرَ ﴿۲۹﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِىْ

پس آواز ورکړو دوی | خپل ملګری ته | نو دهٔ لاس واچولو | پس زخمی ئے کړله | پس څنګه وو | زما عذاب

بیا هغوئی خپل (بد بخت) ملګرے راوُغوښتلو هغهٔ (اوُښه) وُنیوله او دَ هغے پښے ئے زخمی کړلے، نو (وګورۀ چه) زما عذاب او زما

وَنُذُرِ ﴿۳۰﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَكَانُوْا كَهَشِيْمِ

او ویرول زما | بیشکه موږ راولیږله | په دوئ باندِ | چغه | هم یوه | پس شول دوی | په شان دَ چُورے دَ شپول

ویرول څنګه شو- موږ په هغوئی یوه چغه وویستله ، نو دا اسے چُوره شول لکه دَ شپول لګوونکی (دَ لاسه)

الْمُحْتَظِرِ ﴿۳۱﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿۳۲﴾

دَ شپول جوړونکی | او بیشکه موږ آسان کړو | قران | دَ پاره دَ نصیحت | پس آیا شته | څوک نصیحت قبلوونکے؟

دُوړبین لے دَ بوسو چوړه او موږ قرآن دَ پوهیدلو دَ پاره آسان کړے دے پس څوک شته چه نصیحت قبول کړی؟

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوْطٍۭ بِالنُّذُرِ ﴿۳۳﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا

دروغژن ګڼرلی وو | قوم دَ لوطؑ (هم) | ویرونکی | بیشکه موږ | راولیږله | په دوئی باندِ | دَ کاڼرو سیلئی

دَ لوطؑ قوم هم پیغمبران دروغژن وګڼړل ۔ نو په هغوئی باندِ موږ دَ کاڼرونه ډکه سیلئی وُچلوله

اِلَّآ اٰلَ لُوْطٍ ؕ نَجَّيْنٰهُمْ بِسَحَرٍ ﴿۳۴﴾ لا نِّعْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا ؕ كَذٰلِكَ

سوا | دَ لوطؑ دَ کور والو نه | خلاصے ورکړو موږ دوئ ته | سحر وختی | په مهربانئ سره | دَ خپل طرف نه | دغه شان

خو دَ لوطؑ کور والا مو بچ کړل، هغوئی مو سحر وختی بچ کړل ۔ دا زموږ فضل وو ، څوک چه (زموږ) شکر

نَجْزِىْ مَنْ شَكَرَ ﴿۳۵﴾ وَلَقَدْ اَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿۳۶﴾

موږ بدله ورکوو | هغه چا ته چه شکر کوی | او بیشکه | دهٔ وویرول دوئی | زموږ دَ نیولو نه | نو دوئ شک وکړو | په ویرولو کښے

وُباسی موږ ورله دغسے بدله ورکوو ۔ او (پیغمبر) دغه خلق زموږ دَ نیولو نه ویرولی وو هغوئی په دغه تعلیم کښے جګړے راوویستلے

وَلَقَدْ رَاوَدُوْهُ عَنْ ضَيْفِهٖ فَطَمَسْنَآ اَعْيُنَهُمْ فَذُوْقُوْا عَذَابِىْ

او دوئ له دهٔ نه وغوښتل | دَ دهٔ میلمانه | نو موږ ړندے کړے | سترګے دَ دوئ | پس وڅکئ | زما عذاب

او دَ لوطؑ نه ئے دَ هغهٔ میلمانهٔ په بد نیت وُغوښتل نو موږ ورله سترګے په ټپو ړندے کړے چه اوس زما عذاب او زما دَ ویرولو

وَنُذُرِ ﴿۳۷﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ﴿۳۸﴾ ج فَذُوْقُوْا عَذَابِىْ

او زما ویرول | او بیشکه | دَ سحره په دوئ باندِ راپریوتلو | وختی | عذاب | دائمی | پس وُڅکئ | زما عذاب

مزه وُڅکئ او صبا وختی په هغوئی باندِ دائمی عذاب راغے ۔ نو (واڅلئ) زما دَ عذاب او دَ ویرولو

وَنُذُرِ ﴿۳۹﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿۴۰﴾ ع وَلَقَدْ ع ۱۸ ۹

او زما ویرول | او بیشکه موږ آسان کړے دے | قرآن | دَ پاره دَ نصیحت | نو آیا شته | څوک نصیحت قبلوونکے؟ | او بیشکه

خوند وُڅکئ ۔ او موږ قرآن دَ پوهیدلو دَ پاره آسان کړے دے نو څوک سبق اخستونکے شته ؟ او دَ فرعون

جَآءَ اٰلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿۴۱﴾ ج كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا كُلِّهَا فَاَخَذْنٰهُمْ

راغلل | قوم دَ فرعون ته (هم) | ویرونکی (پیغمبران) | دوئ دروغ وګڼړلے | زموږ ه نخښے | ټولے | نو موږ ونیول دوی

قوم ته دَ ویرے ډیر څیزونه وُرسیدل ۔ هغوئی زموږ ټولے نخښے دروغ وګڼړلے نو موږ هغوئی داسے

أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾ أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أُولَٰئِكُمْ أَمْ لَكُم

پہ شان دَ نیولو | دَ غالب | قوی | آیا کافران ستاسو | غوره دی | له دے خلقو نه | یا تا سو دَ پاره

راؤ نیول لکه څنګه چه یو مضبوط او دَ قدرت خاوند رانیول کوی۔ آیا ستاسو دَ زمانے کافران دَ هغوئی نه غوره دی یا تاسو دَ پاره

بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرٌ ﴿٤٤﴾

خلاصے (لیکلے شوے) دے | په کتابونو کښے | یا | دوی وائی | مونږ | یو ټولے یُو | انتقام اخستونکے

په کتابونو کښے څه معافی لیکلے شوے ده؟ یا دوئی دا خیال کوی چه مونږ یو داسے ټولے یُو چه تل په غالب یُو۔

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ

ډیر زر به ماتے ورکړے شی | دے جماعت ته | او دُوی به ګرځوی دوی | شا | (نه) بلکه | قیامت | دَ دوئی دَ وعدے وخت دے

دا ټولے به زر هیلات وُکړی او په شا اوړخ به وُتښتی خو دَ دوئی په حقله اصلی وعده خو دَ قیامت وعده ده

وَالسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ ﴿٤٦﴾ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾

او قیامت | ډیر سخت | او ډیر تریخ دے | بیشکه | مجرمان خلق | په ګمراهئی | او لویه بے عقلئ کښے دی

او قیامت ډیر سخت او تریخ څیز دے۔ دا مجرمان په غټه ګمراهئی او په لویه بے عقلئ کښے پراته دی.

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾

په کومه ورځ چه | دوی به راښکلے شی | په اور کښے | په مخونو دَ دوی | چه وُڅکئ تاسو | لاس رسول | دَ دوزخ

په کومه ورځ چه په اور کښے په مخ راښکے شی (نو ورته به وویلے شی) چه (اوس) دَ دوزخ دَ اور خوند وُڅکئ

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ

بیشکه مونږ | هر څیز | پیدا کړے دے | په یو اندازه | او نه دے | زمونږ حکم | مګر (صرف) | یو (حکم)

مونږ هر یو څیز په یو خاص انداز پیدا کړے دے۔ او ز مونږ حکم به بس داسے ناګهانه راشی

كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٥١﴾

په شان دَ رپ | دَ سترګے | او بیشکه هلاک کړی دی مونږ | ستاسو په شان ډلے | پس آیا | څوک نصیحت قبلونکے شته؟

لکه دَ سترګے رپ۔ او مونږ ستاسو په شان څومره هلاک کړی دی، بیا شته څوک عبرت اخستونکے؟

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُّسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾

او هر یو څیز | چه کړے دے دوی | په اعمالنامه کښے (موجود) دے | او هر یو | وړکوټے | او لوئے (کار) | لیکلے شوے دے

او هر څه چه دوئی وُکړل هغه په کتابونو کښے درج دی۔ او هره وړه او غټه خبره پکښے درج ده.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ

بیشکه | پرهیزګاران به | په باغونو کښے | او نهرونو کښے وی | په ځائے | رښتینی کښے

بیشکه پرهیزګاران به په باغونو کښے دننه او دَ نهرونو په غاړو اوسیږی، په یو اوچت ځائے کښے دَ هغه

عِندَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

نزدے | دَ بادشاه | دَ قدرتونو خاوند

بادشاه سره چه دَ قدرتونو خاوند دے۔

وقف لازم

ع ٣

سُوْرَةُ الرَّحْمٰنِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ ثَمَانٌ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَّسَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثُ رُكُوْعَاتٍ

سورۂ رحمان په مدينه کښے نازل شوی ده (شروع کوم) په نامه دَ الله چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | دے کښے ۷۸ آیتونه او ۳ رکوع دی

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دے ډیر زیات رحم خاوند دے

اَلرَّحْمٰنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ ﴿٣﴾ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾

رحمان | وُښودلو | قرآن | دهٔ پیدا کړو | انسان | وُئے ښودله دهٔ ته | وینا

الله ډیر مهربان دے چه دَ قرآن تعلیم ئے ورکړے دے، هم هغهٔ انسان پیدا کړے دے، هغهٔ ته ئے وینا ښودلے ده۔

اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾ وَّالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدٰنِ ﴿٦﴾

نُوَر | او سپوږمئ | په یو حساب (روان) دی | او بُوټی | او اونے | سجدے کوی۔

نُور او سپوږمئ (هم) دَ حساب پابند دی او بُوټی او اونے (هم هغهٔ ته) سجدے کوی

وَالسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيْزَانَ ﴿٧﴾ اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيْزَانِ ﴿٨﴾

او آسمان | دهٔ اوچت کړودا | او دهٔ کیښوده | تله | چه تاسو زیاتے مهٔ کوئ | په تله کښے

او آسمان هغهٔ اوچت کړے دے او تله (دَ انصاف ئے) ایښے ده چه تاسو په تول کښے کمے بېشی نهٔ کوئ۔

وَاَقِيْمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيْزَانَ ﴿٩﴾ وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا

او قائم کړئ | وزن | په انصاف | او مهٔ کوئ کمے | په تله کښے | او زمکه | دهٔ وغوړوله دا

او تول په انصاف بانډې برابر ساتئ، او په تله کښے کمے مهٔ کوئ او هم هغهٔ دَ خلقو دَ پاره

لِلْاَنَامِ ﴿١٠﴾ فِيْهَا فَاكِهَةٌ وَّالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ﴿١١﴾ وَالْحَبُّ

دَ پاره دَ مخلوق | په دے کښے | میوے دی | او اونے دَ قجورے | میرمنے دَ غلافونو | او غله

زمکه غوړولے ده چه په هغے کښے میوے دی او دَ غلافونو میرمنے دَ قجورو اونے او غله ده چه دَ

ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿١٣﴾ خَلَقَ

دَ بُوسو والا | او خوشبویه ګلونه | پس کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ ګنړئ | دهٔ پیدا کړو

بُوسو او دَ خوراکے (دواړه) ئیز دے او خوشبویه ګلونه۔ نو (اے پیریانو او انسانانو) تاسو به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګنړئ؟ هغهٔ

الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾ وَخَلَقَ الْجَآنَّ مِنْ مَّارِجٍ

انسان | دَ اُوچے خټے نه | په شان دَ ټیکری | او دهٔ پیدا کړل | پیریان | له شعلے

انسان دَ داسے خاورے نه راپیدا کړو چه دَ ټیکری په شان ټنګید له۔ او پیریان ئے دَ اور دَ شعلے نه راپیدا

مِّنْ نَّارٍ ﴿١٥﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿١٦﴾ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ

دَ اور نه | پس کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ ګنړئ | رب دے | دَ دواړو مشرقونو | او رب دے

کړل۔ نو تاسو دواړه به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګنړئ، هغه دَ دواړو مشرقونو رب دے او دَ دواړو

الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿١٨﴾ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ

دَ دواړو مغربونو | نو کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ ګنړئ | دهٔ وُبهیول | دوه دریابونه

مغربونو رب دے۔ نو تاسو دواړه به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګنړئ۔ هغهٔ دوه دریابونه یو ځائے کړل

يَلْتَقِيٰنِ ﴿۱۹﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيٰنِ ﴿۲۰﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ

چه جمع شی دواړه | دَ دے دواړو ترمینځه | پرده ده | چه په یو بل باندې نهٔ ورتیریږي | پس کوم کوم | نعمتونه

چه سره یوځائے هم دی او دَ دے دواړو ترمینځه پرده ده چه دواړه پرے یو بل نه وړاندې کیدے نهٔ شی ـ نو تاسو دواړه به دَ

رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۲۱﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿۲۲﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ

دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ گنړئ؟ | راوځي | له دے دواړو نه | ملغلرے | او مرجان | پس کوم کوم | نعمتونه

خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ گنړئ؟ دَ دے دواړو دریابونو نه ملغلرے او مرجان راوځي. نو بیا تاسو دواړه به دَ

النصف

رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۲۳﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَئٰتُ فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ﴿۲۴﴾

دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ گنړئ | او هم دَ ده دی | کشتۍ | اوچتے ولاړے | په دریاب کښے | په شان دَ غرونو

خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ گنړئ؟ او دغه جهازونه هم دَ هغهٔ په اختیار کښے دی چه په سمندر کښے دَ غرونو په شان اوچت ولاړ دی

ع ۲۵ ۱۱

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۲۵﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿۲۶﴾ وَّيَبْقٰى

پس کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ گنړئ | هرڅوک چه | په دے (زمکه) دے | فاني کیدونکے دے | او باقي به پاتے کیږي

بیا تاسو دواړه به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ گنړئ؟ هرڅوک چه په دے زمکه باندې آباد دی هغه فنا کیدونکی دی او صرف

وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلٰلِ وَالْاِكْرَامِ ﴿۲۷﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۲۸﴾

ذات | ستا دَ رب | چه خاوند دَ لوئی شان | او دَ عظمت دے | پس کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ گنړئ

ستا دَ رب ذات به باقي پاتے وی چه دَ لویئ او دَ احسان خاوند دے. نو تاسو دواړه به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ گنړئ

يَسْئَلُهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِيْ شَاْنٍ ﴿۲۹﴾

سوال کوی له ده نه | څوک چه | په اسمانونو کښے | او زمکه (کښے دی) | هره ورځ | دے | په یو (نوی) شان کښے دے

دَ اسمانونو او دَ زمکے ټول مخلوق دَ هغهٔ نه خواست کوی ـ هغه هر وخت په یو کار کښے لګیا وی.

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۳۰﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ اَيُّهَ

نو کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ گنړئ | مونږ به ډیر زر فارغ (متوجه) شو | تاسو دَ پاره | اے

نو تاسو دواړه به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ گنړئ؟ اے دَ پیریانو او انسانانو (ډلو)! مونږ به ډیر زر تاسو ته او ز کار ږو

الثَّقَلٰنِ ﴿۳۱﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۳۲﴾ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ

پیریانو او انسانانو! | نو کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ گنړئ | اے ډلے | دَ پیریانو | او انسانانو!

او تاسو ته به متوجه کیږو، بیا تاسو به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ گنړئ؟ اے دَ پیریانو او انسانانو ډلو!

اِنِ اسْتَطَعْتُمْ اَنْ تَنْفُذُوْا مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ فَانْفُذُوْا ۭ

که چرے | ستاسو وس رسی | چه | بهر ته لاړ شئ | له غاړو نه | دَ آسمانونو | او دَ زمکے | نو اووځئ

که چرے تاسو نه کیدے شی چه دَ آسمانونو او دَ زمکے دَ حدودو نه چرته او وځئ نو (بیشکه) اووځئ

لَا تَنْفُذُوْنَ اِلَّا بِسُلْطٰنٍ ﴿۳۳﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۳۴﴾ يُرْسَلُ

بهر ته به لاړ نهٔ شی | مگر په زور سره | نو کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ گنړئ | راالیږلے به شي

خو بغیر دَ زور نه وتلے نهٔ شئ. نو تاسو دواړه به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ گنړئ؟ په تاسو دواړو به

عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ ۙ وَّنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرٰنِ ﴿۳۵﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ

په تاسو بانـدې | شعلے | دَ اور | او لوګے | پس مقابله به نهٔ شئ کولے تاسو | پس کوم کوم | نعمتونه

دَ اور شعلے او لوخړے راپرېښودے شي نو تاسو به ئے بیرته کولے نهٔ شئ. نو تاسو دواړه به دَ خپل رب

رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۳۶﴾ فَاِذَا انْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿۳۷﴾

دَ خپل ربّ به تاسو دواړه | دروغ ګڼړئ | بیا هر کله چه | وُچوی | آسمان | نو شي به | سُور | په شان دَ څرمنے سرے

کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼړئ؟ بیا هر کله چه آسمان وُشلیږی او دَ سرے څرمنے په شان تک سُور شي

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۳۸﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُسْـَٔلُ عَنْ ذَنْۢبِهٖٓ

پس کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ ګڼړئ | پس په دغه ورځ به | سوال نهٔ شي کیدے | دَ دهٔ دَ ګناه په حقله

نو تاسو دواړه به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼړئ؟ بیا په دغه ورځ به دَ انسان یا دَ پیریٰ نه دَ هغهٔ دَ

اِنْسٌ وَّلَا جَآنٌّ ﴿۳۹﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۴۰﴾ يُعْرَفُ

له هیڅ انسان | او نهٔ له پیریٰ نه | نو کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل ربّ به تاسو دواړه | دروغ ګڼړئ | پیژندلی به شي

ګناهونو په حقله پُوښتنه نهٔ کیږی. نو تاسو به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼړئ؟ مجرمان خو به دَ شکل

الْمُجْرِمُوْنَ بِسِيْمٰهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِيْ وَالْاَقْدَامِ ﴿۴۱﴾ فَبِاَيِّ

مجرمان | دَ خپلو مخونو نه | پس نیولی به شي دوی | په وېښتو دَ تندی | او په قدمونو | پس کوم کوم

نه په خپله پیژندے شي، نو دَ تندی (دَ وېښتو) او د پښو نه به رانیولے شي ، نو تاسو دواړه

اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۴۲﴾ هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِيْ يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿۴۳﴾ وقف لازم

نعمتونه | دَ خپل ربّ به تاسو دواړه | دروغ ګڼړئ | دا دے | دوزخ | هغه چه | دروغ به ګڼړلو هغه | مجرمانو

به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼړئ؟ دا هغه دوزخ دے چه مجرمانو به دروغ ګڼړلو.

يَطُوْفُوْنَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيْمٍ اٰنٍ ﴿۴۴﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا

دوی به چاپیره ګرځی | په مینځ دَ دے کښے | او په مینځ دَ تو دو ایشیدلو اوبو کښے | پس کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل ربّ به تاسو دواړه

دوی به دَ دغه اور او دَ ګرمو ایشیدلو اوبو تر مینځه په ګرځیدلو (مجبوره) وی نو تاسو به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ

تُكَذِّبٰنِ ﴿۴۵﴾ ع ۲ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ جَنَّتٰنِ ﴿۴۶﴾ فَبِاَيِّ

دروغ ګڼړئ | او دَ پاره دَ هغه چا | چه ویریږی | له اودریدلو | دَ خپل ربّ په وړاندې | دوه باغونه به وی | نو کوم کوم

ګڼړئ؟ او څوک چه دَ خپل رب په وړاندې دَ اودریدلو نه ویریږی هغوئ دَ پاره به دوه باغونه وی. نو تاسو دواړه

اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۴۷﴾ ذَوَاتَآ اَفْنَانٍ ﴿۴۸﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۴۹﴾

نعمتونه | دَ خپل ربّ به تاسو دواړه | دروغ ګڼړئ | دَ ډیرو ښا خونو والا | نو کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل ربّ به تاسو دواړه | دروغ ګڼړئ

به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونو دروغ ګڼړئ؟ په دے دواړو باغونو کښے به ډیر ښاخونه وی بیا تاسو به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼړئ

فِيْهِمَا عَيْنٰنِ تَجْرِيٰنِ ﴿۵۰﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۵۱﴾

په دے دواړو کښے به | دوه چینے | بهیږی | نو کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ ګڼړئ

په دے دواړو (باغونو) کښے به دوه چینے بهیږی. بیا تاسو به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼړئ

فِيهِمَا مِن كُلِّ فَٰكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾

په دې دواړو کښې به | دَ هرې میوې | دوه قسمه وی | نو کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ گڼړئ؟

په هغې کښې به دَ هرې یوې میوې دوه دوه قسمه وی. بیا تاسو به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ گڼړئ؟

مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ فُرُشٍۭ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۚ وَجَنَى ٱلْجَنَّتَيْنِ

تکیه لگوونکی | په فرشونو باندې | چه استر دَ هغې به | دَ پېړو ریښمو وی | او میوې | دَ دواړو باغونو

هغوئ به ډډې وهلې په داسې فرشونو باندې ناست وی چه استرونه به ئې دَ برغو ریښمونه جوړ وی او دَ دواړو باغونو میوې به نزدې

دَانٍ ﴿٥٤﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ فِيهِنَّ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرْفِ

نزدې به وی | نو کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ گڼړئ؟ | په دې کښې به | ښځې وی | ستر گې ښکته ساتونکې

وی. نو تاسو دواړه به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ گڼړئ؟ په هغې کښې به سترگې ښکته ساتونکې ښځې وی.

لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ﴿٥٦﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا

دوی نه به لاس نه وی وروړې | چا انسان | له دوئ نه وړاندې | او نه چا پېری | نو کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه

په دې جنتیانو نه وړاندې چا انسان یا پېری به لاس نه دی لگولے هم ورو ړے نه وی. نو تاسو دواړه به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه

تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾ كَأَنَّهُنَّ ٱلْيَاقُوتُ وَٱلْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا

دروغ گڼړئ؟ | لکه چه دوئ | یاقوت | او مرجان دی | نو کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه

دروغ گڼړئ؟ هغه ښځې به داسې (سرې سپینې) وی لکه یاقوت او مرجان. نو تاسو دواړه به دَ خپل رب کوم کوم

تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَآءُ ٱلْإِحْسَٰنِ إِلَّا ٱلْإِحْسَٰنُ ﴿٦٠﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا

دروغ گڼړئ؟ | نه دے | جزا | دَ نیکئ | سوا | دَ نیکئ نه | نو کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه

نعمتونه دروغ گڼړئ؟ او دَ احسان بدله دَ احسان نه سوا نوره څه ده. نو تاسو به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه

تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾ وَمِن دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾

دروغ گڼړئ؟ | او دَ دې دواړو نه علاوه | دوه باغونه نور دی | نو کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ گڼړئ؟

دروغ گڼړئ؟ او دَ دې دواړو نه علاوه به دوه باغونه نور وی. نو تاسو دواړه به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ گڼړئ؟

مُدْهَآمَّتَانِ ﴿٦٤﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ

دواړه به تک شنه وی | نو کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ گڼړئ؟ | په دې دواړو کښې به | چینې وی

دواړه (باغونه) به تک شنه (وی)، نو تاسو دواړه به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ گڼړئ؟ په دې باغونو کښې به دَ اوبو دوه

نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾ فِيهِمَا فَٰكِهَةٌ وَنَخْلٌ

را ځوټکیدونکې | نو کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ گڼړئ؟ | په دې دواړو کښې به | میوې | او قجورې

چینې را ځوټکیږی. بیا تاسو دواړه به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ گڼړئ؟ په دې (باغونو) کښې به میوې، او قجورې

وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾ فِيهِنَّ خَيْرَٰتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾

او انار وی | نو کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ گڼړئ؟ | په دې کښې به | غوره | ښائسته ښځې (وی)

او انار وی. نو تاسو دواړه به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ گڼړئ؟ په دې باغونو کښې به نیک خویه ښکلې میرمنې وی

فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ﴿۷۱﴾ حُوْرٌ مَّقْصُوْرٰتٌ فِی الْخِیَامِ ﴿۷۲﴾

نو کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ گڼئ؟ | حورے دی | محفوظے | په خیمو کښے

نو تاسو دواړه به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ گڼئ؟ (دا) حورے به په خیمو کښے دننه محفوظے وی.

فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ﴿۷۳﴾ لَمْ یَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ

نو کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ گڼئ | دوئ ته به لاس نه وی وروړے | چا بنیادم | وړاندے له دوئ نه

نو تاسو دواړه به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ گڼئ؟ دَ دوئ نه وړاندے به ورته چا انسان یا پیری لاس

وَلَا جَآنٌّ ﴿۷۴﴾ فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ﴿۷۵﴾ مُتَّکِـِٕیْنَ

او نه چا پیری | نو کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه | دروغ گڼئ | تکیه به ئے لگولی وی

هم نه وی وروړے. نو تاسو دواړه به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ گڼئ؟ دوئ به په شنو اعلیٰ

عَلٰی رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَّعَبْقَرِیٍّ حِسَانٍ ﴿۷۶﴾ فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا

په بالښتونو | شنو باندے | او (په) فرشونو | ښائسته باندے | نو کوم کوم | نعمتونه | دَ خپل رب به تاسو دواړه

متکو او په ښائسته صوفو ډډے وهلی وی. نو تاسو دواړه به دَ خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ

تُکَذِّبٰنِ ﴿۷۷﴾ تَبٰرَکَ اسْمُ رَبِّکَ ذِی الْجَلٰلِ وَالْاِکْرَامِ ﴿۷۸﴾ ع ۱۳

دروغ گڼئ؟ | برکت والا دے | نوم | ستا دَ رب | خاوند دَ لوئے شان | او عظمت دے.

گڼئ؟ ستا دَ رب نوم ډیر برکتی دے چه دَ لوئے شان او عظمت خاوند دے.

سُوْرَةُ الْوَاقِعَةِ مَکِّیَّةٌ وَّهِیَ سِتٌّ وَّتِسْعُوْنَ اٰیَةً وَّثَلٰثُ رُکُوْعَاتٍ
سورة واقعه په مکه کښے نازل شوا وه په دے کښے ۹۶ آیتونه او ۳ رکوع دی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

(شروع) په نامه دَ الله چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿۱﴾ لَیْسَ لِوَقْعَتِهَا کَاذِبَةٌ ﴿۲﴾ خَافِضَةٌ

هر کله چه واقع شی | واقع کیدونکے (قیامت) | نشته | په واقع کیدو دَ دے کښے | دروغ | ښکته کوونکے



څه وخت چه قیامت راشی، چه دَ هغے په واقع کیدو کښے هیڅ خلاف نشته. نو څوک به ښکته کړی

رَّافِعَةٌ ﴿۳﴾ اِذَا رُجَّتِ الْاَرْضُ رَجًّا ﴿۴﴾ وَّبُسَّتِ الْجِبَالُ

اوچتوونکے دے | هر کله چه خوزولے به شی | زمکه | سخته زلزلے سره | او ریزه ریزه به شی | غرونه

(او) څوک به بره کړی، څه وخت چه به په زمکه په ډیر زور سره زلزله راشی. او غرونه به ریزه ریزه

بَسًّا ﴿۵﴾ فَکَانَتْ هَبَآءً مُّنْبَثًّا ﴿۶﴾ وَّکُنْتُمْ اَزْوَاجًا ثَلٰثَةً ﴿۷﴾

په ریزه ریزه کیدو سره | نو شی به | دوړه | خوره (الوتلے) | او شئ به تاسو | قسمونه | درے

شی. نو خوره (الوتلے) دوړه به شی. او ستاسو به درے ډلے شی.

فَاَصْحٰبُ الْمَیْمَنَةِ ۙ۵ مَآ اَصْحٰبُ الْمَیْمَنَةِ ﴿۸﴾ وَاَصْحٰبُ الْمَشْئَمَةِ ۙ۵

نو ښی لاس والا | څه (ښه) دی ښی لاس والا | او گس لاس والا

نو دَ ښی لاس خاوندان، دغه دَ ښی لاس خاوندان څومره ښه خلق دی او دَ گس لاس خاوندان

مَآ اَصۡحٰبُ الۡمَشۡـَٔمَةِ ۝۹ وَالسّٰبِقُوۡنَ السّٰبِقُوۡنَ ۝۱۰ اُولٰٓئِكَ
څهٔ (بد) دی کس لاس والا | اوکوم چه وړاندې تلونکی دی | هغه هم وړاندې تلونکی دی | هم داخلق
دغه دَ کس لاس خاوندان څومره خراب خلق دی او (کوم چه) دَ او چتے مرتبے خاوندان (دی نو) هغوئ دَ اُوچتے مرتبے خاوندان دی

الۡمُقَرَّبُوۡنَ ۝۱۱ فِىۡ جَنّٰتِ النَّعِيۡمِ ۝۱۲ ثُلَّةٌ مِّنَ الۡاَوَّلِيۡنَ ۝۱۳
(الله ته) نزدے دی | په باغونو کښے | دَ نعمت به وی | ډیر به وی | له پخوانو خلقونه
هغوئ (الله ته) ډیر نزدے دی چه دَ نعمتونو نه ډک باغونو کښے به وی، په دوئ کښے یو لوئے ټولے به دَ پخوانو وی

وَقَلِيۡلٌ مِّنَ الۡاٰخِرِيۡنَ ۝۱۴ عَلٰى سُرُرٍ مَّوۡضُوۡنَةٍ ۝۱۵ مُّتَّكِـِٕيۡنَ
اولږ به وی | له وروستنو خلقونه | په تختونو (به وی) | دَ سرو زرو نه جوړے شوی | تکیه وهونکی
اولږ خلق به دَ وروستنو خلقو نه وی۔ دوئ به دَ سرو زرو دَ تارونو نه په جوړ شوو تختونو، ارخونه لګولی یو

عَلَيۡهَا مُتَقٰبِلِيۡنَ ۝۱۶ يَطُوۡفُ عَلَيۡهِمۡ وِلۡدَانٌ مُّخَلَّدُوۡنَ ۝۱۷
په هغې باندې | یو بل ته مخامخ | کیرچاپیره به ګرځی | په دوی باندې | خادمان | همیشه ځوانانــ
بل ته مخامخ ناست وی ، داسے هلکان به وربانډې څیزونه ګرځوی چه تل به هلکان وی

بِاَكۡوَابٍ وَّاَبَارِيۡقَ ۙ وَكَاۡسٍ مِّنۡ مَّعِيۡنٍ ۝۱۸ لَّا يُصَدَّعُوۡنَ عَنۡهَا
په ګلاسونو | او جګونو | او جامونو سره | له صفا شرابو نه | نهٔ به دَ سردرد راځی | له هغې نه
صراحئ او کوزے او دَ بهیدونکو شرابو (ډکے) پیالئ۔ چه نهٔ به سرخوږے راولی

وَلَا يُنۡزِفُوۡنَ ۝۱۹ وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُوۡنَ ۝۲۰ وَلَحۡمِ طَيۡرٍ
او نهٔ به دوئ مستیږی | او میوے | له هغه څهٔ نه | چه دوئ ئے غواړی | او غوښه | دَ مرغانو
او نهٔ به په عقل تیارهٔ راغورزوی، او داسے میوے کومے چه هغوئ خوښوی۔ او دَ مرغانو غوښه کومه چه

مِّمَّا يَشۡتَهُوۡنَ ۝۲۱ وَحُوۡرٌ عِيۡنٌ ۝۲۲ كَاَمۡثَالِ اللُّـؤۡلُـؤِ الۡمَكۡنُوۡنِ ۝۲۳
چه دوی به ئے خوښوی | او حورے دَ غټو سترګو | په شان | دَ ملغلرو | پټو ساتلے شوو
دَ هغوئ زړونه غواړی ، او حورے دَ غټو غټو سترګے میرمنے ، داسے پاکیزه لکه پټے ساتلے ملغلرے۔

جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوۡا يَعۡمَلُوۡنَ ۝۲۴ لَا يَسۡمَعُوۡنَ فِيۡهَا
بدله | دَ هغه څهٔ | چه دوی به کول | دوی به نهٔ آوری | په جنت کښے
دا به دَ هغوئ دَ نیکو عملونو بدله وی چه هغوئ به کول۔ نهٔ به هلته فضول خبره

لَغۡوًا وَّلَا تَاۡثِيۡمًا ۝۲۵ اِلَّا قِيۡلًا سَلٰمًا سَلٰمًا ۝۲۶ وَاَصۡحٰبُ الۡيَمِيۡنِ ۙ
فضول خبره | او نهٔ دَ ګناه خبره | مګر وینا | سلام سلام | او دَ ښی لاس خاوندان
اُوری او نهٔ دَ ګناه وینا ، بس هر طرف نه به هم دَ سلام سلام آواز راځی او دَ ښی لاس خاوندان

مَآ اَصۡحٰبُ الۡيَمِيۡنِ ۝۲۷ فِىۡ سِدۡرٍ مَّخۡضُوۡدٍ ۝۲۸ وَّطَلۡحٍ
څهٔ (ښهٔ) به وی | دَ ښی لاس خاوندان | (دوئ به وی په) بیرو | بے ازغو کښے | او کیلے
څومره ښهٔ خلق دی ، هلته به اُوسیږی چه بے ازغو بیرے به په کښے وی ، او قطار به قط

مَّنۡضُوۡدٍ ﴿۲۹﴾ وَّظِلٍّ مَّمۡدُوۡدٍ ﴿۳۰﴾ وَّمَآءٍ مَّسۡكُوۡبٍ ﴿۳۱﴾ وَّفَاكِهَةٍ كَثِيۡرَةٍ ﴿۳۲﴾

قط په قط | او په سوري اُوږد کښې | او په اوبو راږدولو شوو کښې | او په میوو | ډیرو کښې ۔

کیلې به وي، او اوږده اوږده سوري به وي، او بهیدونکې اوبه به وي ، او ډیرې ډیرې میوې به وي

لَّا مَقۡطُوۡعَةٍ وَّلَا مَمۡنُوۡعَةٍ ﴿۳۳﴾ وَّفُرُشٍ مَّرۡفُوۡعَةٍ ﴿۳۴﴾ اِنَّآ

چه نه به ختمیږي | او نه به منع کیدې شي | او په فرشونو | اُوچت کړې شوو کښې | بیشکه مونږ

نه به خلاصیږي، او نه به پرې بانډ څه بندیزوي او اُوچت اُوچت فرشونه به وي ، مونږ دغه ځلې

اَنۡشَاۡنٰهُنَّ اِنۡشَآءً ﴿۳۵﴾ فَجَعَلۡنٰهُنَّ اَبۡكَارًا ﴿۳۶﴾ عُرُبًا اَتۡرَابًا ﴿۳۷﴾

پیدا کړې دا (حورې) | په خاص انداز سره | پس جوړې کړې مونږ دوئ | پیغلې | محبوبې | همځولې

ښځې ډیرې ښې روغې کړې دي ، دا سې موسازې کړې دي چه تل به پیغلې، محبوبې او همځولې وي

لِّاَصۡحٰبِ الۡيَمِيۡنِ ﴿۳۸﴾ ثُلَّةٌ مِّنَ الۡاَوَّلِيۡنَ ﴿۳۹﴾ وَثُلَّةٌ ع ۳۸ ۱۴

دَ ښي لاس خاوندانو دَ پاره | (دوی به وي) ډیر | له پخوانو خلقو نه | او ډیر

دَ ښي لاس دَ خاوندانو دَ پاره ، په دوئ کښې ډیر کسان به دَ پخوانو خلقو وي ، او ډیر کسان به

مِّنَ الۡاٰخِرِيۡنَ ﴿۴۰﴾ وَاَصۡحٰبُ الشِّمَالِ مَاۤ اَصۡحٰبُ الشِّمَالِ ﴿۴۱﴾

له وروستنو خلقو نه | او دَ ګس لاس خاوندان | څومره (بد دي) دَ ګس لاس خاوندان

دَ وروستنو خلقو وي ۔ او څوک چه دَ ګس اړخ خاوندان وي (هاے هاے!) دَ ګس اړخ خاوندان څومره خراب خلق دي!

فِيۡ سَمُوۡمٍ وَّحَمِيۡمٍ ﴿۴۲﴾ وَّظِلٍّ مِّنۡ يَّحۡمُوۡمٍ ﴿۴۳﴾ لَّا بَارِدٍ

په ګرم باد | او په ګرمو اوبو کښې به وي | او په سوري (کښې) | دَ تور لوګي | نه به یخ وي

په ګرمو بادونو او په یشیدلو اوبو کښې او دَ تک تور لوګي په سوري کښې به وي چه نه به یخ وي

وَّلَا كَرِيۡمٍ ﴿۴۴﴾ اِنَّهُمۡ كَانُوۡا قَبۡلَ ذٰلِكَ مُتۡرَفِيۡنَ ﴿۴۵﴾ وَكَانُوۡا يُصِرُّوۡنَ

او نه به دَ عزت وي | بیشکه دوی | وو | له دې نه وړاندې | خوشحاله | او دوئ به ضد کولو

او نه به زړه خوشحالوي ۔ دغه خلق دَ دې (قیامت) نه وړاندې ډیر خوشحاله وو ، او په ډیره غټه ګناه (یعني شرک) باندې

عَلَى الۡحِنۡثِ الۡعَظِيۡمِ ﴿۴۶﴾ وَكَانُوۡا يَقُوۡلُوۡنَ اَئِذَا مِتۡنَا وَكُنَّا

په ګناه | لویه | او دوئ به وئیل | آیا هر کله چه | مونږ مړه شو | او شُو مونږ

کلک نښتي وُو ۔ او دا به ئې وئیل چه آیا مونږ چه بوځل مړه شو او خاوُرې

تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبۡعُوۡثُوۡنَ ﴿۴۷﴾ اَوَ اٰبَآؤُنَا الۡاَوَّلُوۡنَ ﴿۴۸﴾ قُلۡ اِنَّ

خاوُرې | او هډوکي | آیا مونږ به | دوباره راپاڅولې شُو | آیا زمونږ پخوانی پلاران نیکونه (هم) | وُوایه | بیشکه

او هډوکي شو نو لا بیا به هم راژوندي کیږو ؟ او لا زمونږ پخواني پلاران نیکونه هم ؟ (اے نبي!) ته ورته

الۡاَوَّلِيۡنَ وَالۡاٰخِرِيۡنَ ﴿۴۹﴾ لَمَجۡمُوۡعُوۡنَ اِلٰى مِيۡقَاتِ يَوۡمٍ

وړاندیني (هم) | او وروستني (هم) | ضرور به جمع کولے شي | په مقرره وخت دَ یوې ورځې

وُوایه چه وړاندیني او وروستني ټول به راغونډولے شي ۔ دَ یوې مقررې ورځې

مَّعۡلُوۡمٍ ﴿۵۰﴾ ثُمَّ اِنَّكُمۡ اَيُّهَا الضَّآلُّوۡنَ الۡمُكَذِّبُوۡنَ ﴿۵۱﴾

معلوم | بیا | بیشکه تاسو | اے | ګمراهانو | دروغ ګڼرونکو

په ټاکلی وخت بیا به تاسو اے ګمراهانو ! دروغ ګڼرونکو !

لَاٰكِلُوۡنَ مِنۡ شَجَرٍ مِّنۡ زَقُّوۡمٍ ﴿۵۲﴾ فَمٰلِـُٔوۡنَ مِنۡهَا الۡبُطُوۡنَ ﴿۵۳﴾

خامخا به خورئ تاسو | اونه | دَ زقوم | بیا به ډکوئ | له هغې نه | خېټې

دَ زقوم دَ اُونے نه خوراکونه کوئ ، بیا به هم له دے نه خېټې ډکوئ

فَشٰرِبُوۡنَ عَلَيۡهِ مِنَ الۡحَمِيۡمِ ﴿۵۴﴾ فَشٰرِبُوۡنَ شُرۡبَ الۡهِيۡمِ ﴿۵۵﴾

بیا به څښئ | په هغې باندِ | یشېدلے اوبهٔ | بیا به څښئ | په شان دَ څښلو | دَ اُوښ تږی

بیا به په دے باندِ یشېدلے اُوبهٔ څښئ ، بیا به دَ سخت تږی اُوښ په شان څښئ ۔

هٰذَا نُزُلُهُمۡ يَوۡمَ الدِّيۡنِ ﴿۵۶﴾ نَحۡنُ خَلَقۡنٰكُمۡ فَلَوۡلَا تُصَدِّقُوۡنَ ﴿۵۷﴾

دا به | دَ دوئ میلمستیاوی | په ورځ دَ جزا | هم مونږ | پیدا کړی تاسو | پس ولے تصدیق نهٔ کوئ تاسو

دا به دَ قیامت په ورځ دَ هغوئ میلمستیاوی ، هم مونږ تاسو پیدا کړی یئ بیا ولے قیامت نه منئ ؟

اَفَرَءَيۡتُمۡ مَّا تُمۡنُوۡنَ ﴿۵۸﴾ ءَاَنۡتُمۡ تَخۡلُقُوۡنَهٗۤ اَمۡ نَحۡنُ

آیا وینئ تاسو | هغه څهٔ | چه تاسوئے توېوئ | آیا تاسو | پیدا کوئ هغه | یا هم مونږ

ښه ! دا راته ووایئ چه تاسو کوم منی (رحم ته) رسوئ نو تاسو ترے نه بنیادم دغوئ کهٔ مونږ ئے

الۡخٰلِقُوۡنَ ﴿۵۹﴾ نَحۡنُ قَدَّرۡنَا بَيۡنَكُمُ الۡمَوۡتَ وَمَا

پیدا کوونکی یُو ؟ | مونږ | مقرر کړے دے | ستاسو په مینځ کښے | مرګ | او نهٔ یُو

ترے نه پیدا کوو ؟ مونږ ستاسو تر مینځهٔ مرګ مقرر کړے دے او مونږ دَ

نَحۡنُ بِمَسۡبُوۡقِيۡنَ ﴿۶۰﴾ عَلٰۤى اَنۡ نُّبَدِّلَ اَمۡثَالَكُمۡ وَ

مونږ | عاجز کړی شوی | له دے خبرے نه چه | بدل کړو مونږ | ستاسو عونډ خلق | او

دے نه عاجزه نهٔ یُو چه ستاسو په ځلئے ستاسو عونډ نور خلق داپیدا کړو او تاسو

نُنۡشِئَكُمۡ فِىۡ مَا لَا تَعۡلَمُوۡنَ ﴿۶۱﴾ وَلَقَدۡ عَلِمۡتُمُ النَّشۡاَةَ

مونږ پیدا کړو تاسو | په داسے صورت کښے | چه تاسوئے نهٔ پیژنئ | او بیشکه پیژنئ تاسو | پیدا اوښت

په داسے حالت کښے راپیدا کړو چه تاسو ته هډو معلوم نهٔ وی ، او تاسو ته دَ وړومبی پیدا اوښت حال ډیر ښهٔ

الۡاُوۡلٰى فَلَوۡلَا تَذَكَّرُوۡنَ ﴿۶۲﴾ اَفَرَءَيۡتُمۡ مَّا تَحۡرُثُوۡنَ ﴿۶۳﴾

وړومبے | بیا ولے نهٔ | کوئ غور تاسو | آیا کتلی دی تاسو | هغه څهٔ چه | کرئ ئے تاسو ؟

معلوم دے نو ولے ځان نهٔ پوهوئ ؟ ښه ! دا خو ووایئ چه تاسو چه څهٔ کروندګرهٔ کوئ نو

ءَاَنۡتُمۡ تَزۡرَعُوۡنَهٗۤ اَمۡ نَحۡنُ الزّٰرِعُوۡنَ ﴿۶۴﴾

آیا تاسو | رازرغونوئ هغه | یا | هم مونږ | راټوکوونکی یُو ؟

هغه تاسو راټوکوئ که مونږ ئے رازرغنوو ؟

لَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنٰهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُوْنَ ﴿٦٥﴾ اِنَّا
کهٔ چرې | مونږ وُغواړو | نو کړو به مونږ دا | ریزه ریزه | پس شئ به تاسو | حیران پاتې شوی | بیشکه مونږ
کهٔ مونږ وغواړو نو هغه به چُوره چُوره کړو نو تاسو به ورته حریان دریان پاتې شئ. چه اوس

لَمُغْرَمُوْنَ ﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُوْمُوْنَ ﴿٦٧﴾ اَفَرَءَيْتُمُ الْمَآءَ الَّذِيْ
په تاوان کښې پریوتلُو | بلکه | مونږ یُو | بې نصیبه | آیا کتلی دی تاسو | هغه اوبهٔ | کوم چه
خو مونږ په تاوان کښې راغلو. بلکه (داخل خو) بالکل تنش توږ پاتې شو. ښه! (د دې) اوبو ته خو وګورئ چه تاسو

تَشْرَبُوْنَ ﴿٦٨﴾ ءَاَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوْهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُوْنَ ﴿٦٩﴾
تاسو څښئ | آیا تاسو | راښکته کړې دی دا | له وریځې نه | یا هم مونږ | ښکته راوستونکی یُو؟
ئې څښئ. آیا دا تاسو د وریځو نه راوړوی کهٔ دَ دې وَرَوُنکی هم مونږ یُو؟

لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنٰهُ اُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُوْنَ ﴿٧٠﴾ اَفَرَءَيْتُمُ النَّارَ
کهٔ چرې مونږ وُغواړو | نو کړو به مونږ دا | ترخې | نو تاسو ولې شکر نهٔ کوئ | آیا لیدلې دې تاسو | هغه اور
کهٔ مونږ وغواړو نو دا به ترخې کړو نو تاسو ولې شکر نهٔ کوئ؟ ښه! هم اور ته وګورئ

الَّتِيْ تُوْرُوْنَ ﴿٧١﴾ ءَاَنْتُمْ اَنْشَاْتُمْ شَجَرَتَهَآ اَمْ نَحْنُ
کوم چه | تاسو ئې بلوئ | آیا تاسو | پیدا کړې ده | اونه دَ هغې | یا | هم مونږ
کوم چه تاسو بلوئ. آیا دَ دې اُونه تاسو پیدا کړې ده یا (د دې) پیدا کوونکی

الْمُنْشِـُٔوْنَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنٰهَا تَذْكِرَةً وَّمَتَاعًا لِّلْمُقْوِيْنَ ﴿٧٣﴾
پیدا کوونکی یُو | هم مونږ | جوړ کړو دا | نصیحت | او فائده | دَ پاره دَ مسافرو
مونږ یُو؟ دا خو مونږه دَ نصیحت یوه ذریعه او حاجتمند وکسانو له فائده منې څیز جوړ کړې دے

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ ﴿٧٤﴾ فَلَآ اُقْسِمُ بِمَوٰقِعِ النُّجُوْمِ ﴿٧٥﴾ ع ٣٦ ٢ ١٥
پس پاکی بیانوه | دَ نامې | دَ رب خپل | چه لوئې شان والا دے | پس زهٔ قسم خورم | په ځائے دَ پریوتلو | دَ ستورو
نو تهٔ دَ خپل لوئې رب دَ نوم تسبیح لوله. نو زهٔ دَ ستورو په ډوبیدلو قسم خورم.

وَاِنَّهٗ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُوْنَ عَظِيْمٌ ﴿٧٦﴾ اِنَّهٗ لَقُرْاٰنٌ كَرِيْمٌ ﴿٧٧﴾
او بیشکه دا | یو قسم دے | کهٔ چرې تاسو پوهیږئ | ډیر لوئې | چه بیشکه دا | قرآن | خاوند دَ لوئې شان دے
او کهٔ تاسو پوهیږئ نو دا ډیر لوئې قسم دے چه دا یو ډیر عزتمند قرآن دے.

فِيْ كِتٰبٍ مَّكْنُوْنٍ ﴿٧٨﴾ لَّا يَمَسُّهٗٓ اِلَّا الْمُطَهَّرُوْنَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيْلٌ
په یو کتاب کښې | چه پټ دے | لاس نهٔ شی وروړلې دهٔ ته | مګر | پاک شوی | رالیږلے شوے دے
چه په لوح محفوظ کښې (لیکلے شوے) دے چه دَ پاکانو نه سوا هیڅوک ورته ګوتې وروړلے نهٔ شی. دا (قرآن) دَ

مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٨٠﴾ اَفَبِهٰذَا الْحَدِيْثِ اَنْتُمْ مُّدْهِنُوْنَ ﴿٨١﴾
له طرفه دَ رب | دَ عالمونو | پس آیا په دے خبره | تاسو انکار کوونکی یئ
پروردګار عالم دَ طرف نه نازل کړے شوے دے. نو آیا اوس تاسو دَ دې کلام په منلو کښې سستیا کوئ؟

وَتَجْعَلُوْنَ رِزْقَكُمْ اَنَّكُمْ تُكَذِّبُوْنَ ﴿۸۲﴾ فَلَوْلَآ اِذَا بَلَغَتِ
او جوړوئ تاسو | خپل رزق (پیشه) | داچه تاسو | دا دروغ گڼړئ | بیاولے نه | هر کله چه | راؤرسیږی (روح)
او دَ دے دروغژن کول موخپل ځان له (لکه) خوراکه چه جوړه کړے ده۔ نو څهٔ وخت چه روح مری ته
الْحُلْقُوْمَ ﴿۸۳﴾ وَاَنْتُمْ حِيْنَئِذٍ تَنْظُرُوْنَ ﴿۸۴﴾ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ
حلق ته | او تاسو | هغه وخت | گورئ | او موږ | زیات نزدے یُو | دهٔ ته
راؤخیژی۔ او په دغه وخت کښے تاسو ورته گورئ او دغے کس ته موږ تاسو نه
مِنْكُمْ وَلٰكِنْ لَّا تُبْصِرُوْنَ ﴿۸۵﴾ فَلَوْلَآ اِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِيْنِيْنَ ﴿۸۶﴾
ستاسو په نسبت | لیکن | نهٔ وینئ تاسو | نو ولے نه | کهٔ چرے تاسو | دَ چا محکوم نهٔ یئ۔
زیات نزدے یُو خو تاسو (موږ) نهٔ وینئ، نو کهٔ تاسو دَ چا په حکم نهٔ یئ (نو) دغه (روح) پستنه ولے
تَرْجِعُوْنَهَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۸۷﴾ فَاَمَّآ اِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿۸۸﴾
بیرته راگرځوی دا | کهٔ چرے تاسو | رښتینی یئ۔ | پس کهٔ چرے وی هغه | په نزدیکانو خلقو کښے
نهٔ راگرځوئ کهٔ تاسو (په خپله وینا کښے) رښتینی یئ، نو څوک چه په نزدیکانو خلقو کښے شمیروی۔
فَرَوْحٌ وَّرَيْحَانٌ ۙ وَّجَنَّتُ نَعِيْمٍ ﴿۸۹﴾ وَاَمَّآ اِنْ كَانَ مِنْ اَصْحٰبِ الْيَمِيْنِ ﴿۹۰﴾
نو آرام دے | او خوشبویه گلونه | او باغ دَ نعمت دے | او کهٔ چرے | هغه وی | دَ ښی لاس له خاوندانو نه
نو هغهٔ له راحت دے او خوراکونه دی۔ او دَ عیش باغونه دی او څوک چه دَ ښی اړخ خلق وی (نو هغهٔ ته به وویلے شی چه)
فَسَلٰمٌ لَّكَ مِنْ اَصْحٰبِ الْيَمِيْنِ ﴿۹۱﴾ وَاَمَّآ اِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِيْنَ
نو سلام دِ دی | په تا باندِ | دَ ښی لاس دَ خاوندانو له طرف نه | او کهٔ چرے | هغه وی | له دروغ گڼرونکو
تهٔ په امن امان سره ؤسیږه ځکه چه تهٔ دَ ښی لاس خاوند یے۔ او څوک چه دروغ گڼړونکی گمراهان
الضَّآلِّيْنَ ﴿۹۲﴾ فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيْمٍ ﴿۹۳﴾ وَّتَصْلِيَةُ جَحِيْمٍ ﴿۹۴﴾ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ
گمراهانو نه | نو میلمستیا ده | له یشیدلو اوبو نه | او داخلیدل دی | دوزخ ته | بیشکه دا دے | هم هغه
وی۔ نو هغوئ ته به دَ یشیدلو اوبو میلمستیا ورکولے شی او په دوزخ کښے به ورننوځی بیشکه دا خبره
حَقُّ الْيَقِيْنِ ﴿۹۵﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ ﴿۹۶﴾
حق | دَ یقین قابل | پس تهٔ پاکیزگی بیانوه | دَ نلے دَ رب خپل | چه دَ لوئے شان خاوند دے
حقه ده۔ نو تهٔ دَ خپل لوئے رب دَ نامے تسبیح لوله۔

سُوْرَةُ الْحَدِيْدِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ تِسْعٌ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعُ رُكُوْعَاتٍ
سورهٔ حدید په مکه کښے نازل شوا | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان دَ یر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے ۲۹ اٰیتونه او ۴ رکوع دی
دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ یر زیات رحم خاوند دے

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ
پاکی بیانوی | دالله | کوم مخلوق چه دے | په آسمانونو کښے | او په زمکه (کښے) | او هغه | ډیر غالب
دَ الله پاکی بیانوی څوک چه په آسمانونو او په زمکه کښے (استوگن) دی او هغه غالب دے

الْحَكِيمُ ① لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ج يُحْيٖ

دَ حکمت خاوند دے | دَ دهٔ دَه | بادشاهي | دَ آسمانونو | او دَ زمکے | دے ژوندی کوی

دَ حکمت خاوند دے۔ دَ آسمانونو او دَ زمکے بادشاهي یوازے دَ هغهٔ ده۔ هم هغه دے چه ژوند بخښی

وَيُمِيْتُ ج وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ② هُوَ الْاَوَّلُ

او مرهٔ کوی | او دے | په هر څیز باندِ | قدرت لرونکے دے | هم دے | اول

او هم هغه دے چه مرګ راولی او الله تعالیٰ په هر څیز باندِ قادر دے، هم دے دے چه دَ ټولو نه اول

وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ج وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ③

او آخر | او ښکاره | او پټ دے | او دے | په هر څیز باندِ | پوهه دے.

او دَ ټولو نه وروستو دے، ښکاره هم هغه دے او پټ هم هغه دے، او په هر څهٔ ډیر ښهٔ پوهه دے.

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ

هم دے دے | چا چه | پیدا کړل | آسمانونه | او زمکه | په شپږو | ورځو کښے

(الله) داسے ذات دے چه آسمانونه او زمکه ئے په شپږو ورځو کښے پیدا کړل

ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ط يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ

بیا | دے قائم شو | په عرش باندِ | دے پوهه دے | په هغه څهٔ | چه داخلیږی | په زمکه کښے

بیا دَ بادشاهئ په تخت قائم شو۔ الله ته معلوم دی څهٔ چه په زمکه کښے ورننوزی

وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ

او څهٔ چه | اوځی | له دے نه | او څهٔ چه | ښکته راځی | له آسمان نه | او څهٔ چه | بره خیژی

او څهٔ چه ترے نه راوُزی او څهٔ چه دَ آسمان نه راکوزیږی او څهٔ چه ورته

فِيْهَا ط وَهُوَ مَعَكُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ ط وَاللّٰهُ بِمَا

په دے کښے | او دے | تاسو سره دے | کوم ځائے چه | تاسو یئ | او الله | هغه څهٔ ته چه

خیژی، او هغه د رسره مل وی هر ځائے کښے چه تاسو یئ او الله تعالیٰ ستاسو

تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ④ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ط

تاسو ئے کوئ | ګوری | هم دَ دهٔ دے | حکومت | دَ آسمانونو | او دَ زمکے

ټول کارونه وینی ګوری۔ دَ آسمانونو او دَ زمکے بادشاهي یوازے دَ هغهٔ ده،

وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ⑤ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ

او هم دَ الله طرف ته | واپس ګرځولے شی | ټول کارونه | دے داخلوی | شپه | په ورځ کښے

او ټولے معاملے په الله تعالیٰ ته پستنه ځی، هغه شپه په ورځ کښے ننباسی

وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ ط وَهُوَ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ⑥

او داخلوی | ورځ | په شپه کښے | او دے | پوهه دے | په رازونو | دَ سینو

او ورځ په شپه کښے ننباسی، او هغه دَ زړونو په رازونو ښهٔ پوهه دے۔

اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاَنْفِقُوْا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُّسْتَخْلَفِيْنَ

ایمان راوړئ | په الله | او د ده په رسول | او خرڅ کوئ | له هغه څه نه | چه ده جوړ کړئ تاسو | جانشينان

تاسو په الله تعالیٰ او د ده په رسول ایمان راوړئ او د هغې مالونو نه یوه برخه خیرات کړئ چه تاسو ئې پکښې د نورو خلقو

فِيْهِ ؕ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوْا لَهُمْ اَجْرٌ كَبِيْرٌ ۝۷

په هغې کښې | پس کوم خلق چه | ایمان راوړو | له تاسو نه | او هغوئ خرڅ وکړو | هغوئ د پاره دے | اجر | لوئے

خلیفه کان کړی یئ. په تاسو کښې څوک چه ایمان راوړی او خیراتونه وکړی نو هغوئ له غټه بدله مقرر ده.

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ ۚ وَالرَّسُوْلُ يَدْعُوْكُمْ لِتُؤْمِنُوْا

او په تاسو څه وشول | چه تاسو ایمان نه راوړئ | په الله | او رسول | دعوت درکوی تاسو ته | چه تاسو ایمان راوړئ

او دا په تاسو څه شوی دی چه په الله ایمان نه راوړئ؟ او حال دا چه رسول مو درته خبر ته رابلی چه تاسو په خپل رب

بِرَبِّكُمْ وَقَدْ اَخَذَ مِيْثَاقَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝۸ هُوَ الَّذِيْ

په خپل رب باندې | او بیشکه اخستے دے هغه | کلک وعده له تاسو نه | که چرے یئ تاسو | مؤمنان | هم دے د هغه ذات

ایمان راوړئ او الله تعالیٰ له تاسو نه کلکه وعده هم اخستے ده که چرے تاسو ایمان لرئ - الله هغه ذات دے

يُنَزِّلُ عَلٰى عَبْدِهٖۤ اٰيٰتٍۭ بَيِّنٰتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ

چه نازلوی | په خپل بنده باندې | آیتونه | واضحه | چه دے راوباسی تاسو | له تیارو نه

چه په خپل (کامل) بنده ئے صفا صفا آیتونه رانازل کړی دی چه تاسو له تیارو نه رانړا

اِلَى النُّوْرِ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ۝۹ وَمَا لَكُمْ

رڼا طرف ته | او بیشکه | الله | په تاسو | ډیر مهربان | نهایت رحم کوونکے دے | او په تاسو څه وشول

ته راوباسی، او یقیناً الله تعالیٰ په تاسو ډیر مشفق او مهربانه دے. او دا په تاسو څه شوی

اَلَّا تُنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ مِيْرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ

چه تاسو نه خرڅ کوئ | په لاره کښې | د الله | او الله د پاره دے | میراث | د آسمانونو | او د زمکے

دی چه د الله تعالیٰ په لاره کښې خرڅ نه کوئ، سره د دے چه آسمانونه او زمکه ټول به آخر الله تعالیٰ ته پاتے کیږی

لَا يَسْتَوِيْ مِنْكُمْ مَّنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقٰتَلَ ؕ اُولٰٓئِكَ

برابر نه دی | له تاسو نه | چا چه خرڅ وکړو | وړاندې له فتح نه | او جنګ ئے وکړو | هم دا خلق دی

په تاسو کښې هغه کسان (د نورو سره) برابر نه دی چه د (مکے د) فتح نه وړاندې ئے (د الله په لاره کښې) خرڅونه کړی دی او جهاد ئے کړے دے، دغه

اَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِيْنَ اَنْفَقُوْا مِنْۢ بَعْدُ وَقٰتَلُوْا ؕ وَكُلًّا

زیات لوئے | په درجه کښې | له هغه خلقو نه | چه خرڅ ئے وکړو | پس له دے نه | او جهاد ئے وکړو | او هر یو سره

کسان په مرتبه کښې د هغه خلقو نه ډیر اوچت دی چه وروستو ئے خرڅونه کړی دی او جنګیدلی دی او الله د بیشکړے

وَّعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝۱۰ مَنْ ذَا الَّذِيْ

وعده کړے ده | الله | ښه | او الله | په هغه څه | چه تاسو ئے کوئ | خبردار دے | څوک دے | هغه چه

لوظ خو ټولو سره کړے دے. او الله تعالیٰ ستاسو د کارونو نه ښه خبردے. څوک شته چه

يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضٰعِفَهٗ لَهٗ وَلَهٗٓ

قرض ورکوی | الله ته | قرض | ښه | بیا دے غبرګ کړی دا | دهٔ دَ پاره | او دهٔ دَ پاره دے

الله تعالیٰ ته په ښهٔ شان قرضه ورکړی ، نو الله تعالیٰ به ئے ورله په څوڅو چنده سوا کړی او دَ خوښئ

اَجْرٌ كَرِيْمٌ ﴿١١﴾ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ يَسْعٰى نُوْرُهُمْ

اجر | لوئے | په کومه ورځ چه | ته به ووینے | مؤمنان سړی | او مؤمنانے ښځے | منډے به وهی | نور دَ دوئ

بدله به ورله ورکړی، هغه ورځ (هم دَ یاد ساتلو قابله ده) چه ته به مؤمنان او مؤمنانے ووینے چه (دَ ایمان) خپله

بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ بُشْرٰىكُمُ الْيَوْمَ جَنّٰتٌ تَجْرِىْ

په وړاندے دَ دوئ | او دَ دوئ ښی طرف ته | زیرے دے تاسو ته | نن ورځ | دَ داسے باغونو | چه روان به وی

رڼا به ترے نه وړاندے او ښی اړخ ته خوریږی، نن تاسو ته زیرے درکوو دَ داسے باغونو چه دَ هغے

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿١٢﴾

لاندے دَ هغے نه | ولے | همیشه به یئ | په هغے کښے | هم داده هغه | کامیابی لویه

لاندے به ولے بهیږی تل به پکښے اوسیږئ ، هم دا دَ ټولو نه لویه کامیابی ده۔

يَوْمَ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالْمُنٰفِقٰتُ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا انْظُرُوْنَا

په کومه ورځ چه به | وائی | منافقان سړی | او منافقانے ښځے | هغه کسانو ته | چه ایمان ئے راوړے دے | چه انتظار وکړئ زمونږ

دا به هغه ورځ وی چه منافقان او منافقانے به دَ ایمان خاوندانو ته وائی چه مونږ ته (لږ) انتظار وکړئ

نَقْتَبِسْ مِنْ نُّوْرِكُمْ ۚ قِيْلَ ارْجِعُوْا وَرَآءَكُمْ فَالْتَمِسُوْا

چه رڼا واخلو مونږ | ستاسو دَ نور نه | ووبه وئیلے شی | چه واپس شئ | وروستو په شا کانو خپلو | پس ولټوئ

چه مونږ هم ستاسو دَ نور نه رڼا واخلو دوئ ته به ووئیلے شی چه تاسو واپس لاړ شئ بیا (هلته ځان له) رڼا

نُوْرًا ۗ فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُوْرٍ لَّهٗ بَابٌ ۗ بَاطِنُهٗ فِيْهِ الرَّحْمَةُ

نور | بیا به ودروے شی | دَ دوئ په مینځ کښے | یو دیوال | دَ دے به | یوه دروازه وی | دَ دے دننه خوا به | رحمت وی

ولټوئ بیا به دَ دے دواړو (ټولګو) تر مینځه یو دیوال ودروے شی چه پکښے به یوه دروازه وی چه دننه غاړے ته به پکښے رحمت

وَظَاهِرُهٗ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُوْنَهُمْ اَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ ۗ

او دَ دے ظاهر چه دے | له وړاندے دَ دهٔ نه | عذاب دے | هغوئ به دوئ ته آواز وکړی | آیا مونږ نهٔ وو | تاسو سره

وی، او بهر اړخ ته به ترے نه عذاب وی۔ منافقان به مومنانو پسے چغے وهی چه (اے خلقو!) آیا مونږ ستاسو

قَالُوْا بَلٰى وَلٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ

دوئ به وائی | ولے نه | لیکن تاسو | په فتنه کښے واچول | خپل ځانونه | او انتظار وکړو تاسو | او شک وکړو تاسو

ملګری نهٔ وو، دوئ به وائی ولے نه تاسو پخپله خپل ځانونه په مصیبت کښے واچول او (زمونږ په حق کښے دَ مصیبتونو) تاسو انتظار کولو او شک

وَغَرَّتْكُمُ الْاَمَانِىُّ حَتّٰى جَآءَ اَمْرُ اللّٰهِ وَغَرَّكُمْ بِاللّٰهِ

او دوکه درکړه تاسو ته | آرزوګانو | تر دے چه | راغے | حکم | دَ الله | او دوکه درکړه تاسو ته | دَ الله په حقله

مو وکړو او ستاسو آرزوګانو تاسو په دوکه کښے واچولئ تر دے چه دَ الله تعالیٰ حکم (مرګ) راورسید او تاسو ته دَ الله په حقله فریبی

الْغَرُوْرُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَّلَا مِنَ الَّذِيْنَ

شیطان | پس نن ورځ به | نه شی اخستلے | له تاسو نه | څهٔ فدیه | او نهٔ | له هغو خلقو نه

(شیطان) دوکه درکړه پس نن ورځ به نهٔ له تاسو نه څهٔ فدیه قبلولے شی او نهٔ له هغه خلقو نه چه کفر ئے

كَفَرُوْا ۭ مَاْوٰىكُمُ النَّارُ ۭ هِيَ مَوْلٰىكُمْ ۭ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿١٥﴾

چه انکار ئے وکړو | ځائے ستاسو | اور دے | هم دا | ستاسو لائق دے | او بد دے | ځائے د ورتلو

اختیار کړے دے ستاسو ټولو ټیکاؤنړه دوزخ دے، هم دغه (دوزخ) ستاسو ملګرے دے او هغه ډیره خرابه ټیکاؤنړه ده.

اَلَمْ يَاْنِ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوْبُهُمْ لِذِكْرِ اللّٰهِ وَمَا

آیا وخت نهٔ دے راغلے | هغه کسانو د پاره | چه ایمان ئے راوړو | چه نرم شی | زړونه د دوئ | د الله د ذکر د پاره | او هغه څهٔ د پاره

آیا په ایماندارو کسانو باندے لا هغه وخت نهٔ دے راغلے چه د هغوئ زړونه د الله تعالیٰ د ذکر او د هغهٔ د نازل شوی

نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ ۙ وَلَا يَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلُ

چه راکوز شو | له حق نه | او دوئ نهٔ وی | په شان د هغه کسانو | چه ورکړے شوے دوئ ته کتاب | وړاندے له دے نه

رښتینی کلام په وړاندے نرم شی او د هغے خلقو په شان نهٔ شی چه پخوا ورته کتاب ورکړے شوے وو

فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوْبُهُمْ ۭ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿١٦﴾

نو اوږده شوه | په دوئ باندے | موده | بیا سخت شول | زړونه د دوئ | او ډیر | په دوئ کښے | بد کاره دی

بیا په هغے یوه زمانه تیره شوه، بیا د هغوئ زړونه سخت شول او په هغوئ کښے ډیر کسان (اوس هم) بد عمله دی

اِعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۭ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ

پوهه شئ | چه الله | ژوندئ کوی زمکه | پس له مړه کیدو د دے نه | بیشکه مونږ بیان کړل | تاسو د پاره

پوهه شئ چه الله تعالیٰ دا زمکه د اُوچیدو نه پس بیا راز رغوی، مونږ تاسو ته پرانستی مثالونه (حکمه)

الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿١٧﴾ اِنَّ الْمُصَّدِّقِيْنَ وَالْمُصَّدِّقٰتِ

آیتونه | چه تاسو | پوهه شئ | بیشکه | خیرات ورکوونکی سړی | او خیرات ورکوونکے ښځے

بیان کړی دی چه تاسو پرے ځان پوهه کړئ. بیشکه صدقه ورکوونکی سړی او صدقه ورکوونکے ښځے او

وَاَقْرَضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضٰعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ اَجْرٌ

او کوم چه قرض ورکړو | الله ته | قرض | ښه | غبرګ به کړے شی (بدله) | دوئ د پاره | او دوئ د پاره به | اجر دی

هغه چه د الله تعالیٰ په لاره کښے په اخلاص خرڅ کوی نو د هغوئ صدقه به څو چنده زیاتولے شی او هغوئ د پاره ډیر د

كَرِيْمٌ ﴿١٨﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ

د عزت | او کوم خلق چه | ایمان راوړی | په الله | او د دهٔ په رسولانو | هم دا خلق دی

عزت اجر دے. او چا چه په الله تعالیٰ او د دهٔ په رسولانو باندے ایمان راوړے دے هم دغه خلق

الصِّدِّيْقُوْنَ ۖ وَالشُّهَدَاۗءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۭ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَنُوْرُهُمْ ۭ

رښتینی | او شهیدان | د خپل رب په نزد | دوئ د پاره دے | د دوئ اجر | او نور د دوئ

رښتینی دی. او خپل رب سره ګواهان دی، هغوئ د پاره (خصوصی) اجر دے او هغوئ د پاره نور هم دے

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ⑲ ع ۹ ۱۸
او هغه کسان چه | کفر ئے وکړو | او دروغ ئے وګڼړل | زمونږ آيتونه | هم دا خلق دی | دوزخيان
او کومو خلقو چه انکار وکړو او زمونږ آيتونه ئے دروغ وګڼړل نو هم دغه خلق دوزخيان دی

اِعْلَمُوْٓا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ وَّزِيْنَةٌ وَّتَفَاخُرٌ
پوهه شئ | چه بيشکه | ژوند | دَ دُنيا | لوبے | او تماشے | او ښائست | او فخر دے
پوهه شئ چه دَ دنيا ژوند خو بس لوبه تماشه او (سامان دَ) ښائست دے او په خپل مينځ کښے

بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِى الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ ؕ كَمَثَلِ غَيْثٍ
په مينځ ستاسو کښے | او ډيروالے دے | په مالونو کښے | او اولاد (کښے) | په شان | دَ باران
په يو بل باندِ فخر کول دی او په مال او په اولاد کښے خپله لوئی ښکاره کول دی، لکه باران چه دَ هغے زرغونه

اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهٗ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرٰىهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ
چه خوشحاله کړل | کروندګر | زرغونے دَ هغے | بيا | هغه اُوچ شی | پس وينے ته هغه | زيړ | بيا
زميندارو ته ښائسته ښکاری ، بيا اُوچه شی نو ته ئے زيړه وينے بيا

يَكُوْنُ حُطَامًا ؕ وَفِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۙ وَّمَغْفِرَةٌ
هغه شی | چُوره چُوره | او په آخرت کښے | عذاب دے | سخت | او مغفرت دے
هغه ريزه ريزه شی او په آخرت کښے سخت عذاب هم شته او دَ الله تعالیٰ دَ

مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ ؕ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ
له طرفه دَ الله نه | او رضامندی ده | او نهٔ دے | ژوند | دَ دُنيا | مګر | سامان
طرف نه بخښنه او خوشحالی هم شته. او دَ دُنيا ژوند تش دَ دوکے سامان

الْغُرُوْرِ ⑳ سَابِقُوْٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
دَ دوکے | وړاندِ شئ | بخښنے طرف ته | له طرفه دَ رب خپل نه | او جنت طرف ته | چه پلنوالے دَ هغے
دے۔ نو دَ خپل رب دَ مغفرت طرف ته منډه کړئ او دَ هغے جنت طرف ته چه دَ

كَعَرْضِ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ۙ اُعِدَّتْ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
په شان دَ پلنوالی | دَ آسمان | او دَ زمکے دے | تيار کړے شوے دے | هغه کسانو دَ پاره | چه ايمان ئے راوړے دے
هغے پلنوالے دَ آسمان او دَ زمکے برابر دے ، دا دَ هغه خلقو دَ پاره تيار کړے شوے دے چه په

بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ؕ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ؕ
په الله | او دَ دهٔ په رسولانو | دا | فضل دے | دَ الله | دے ورکوی | چا ته | چه دے غواړی
الله تعالیٰ او دَ دهٔ په رسولانو ئے ايمان راوړے دے، دا دَ الله تعالیٰ فضل دے هغه چه دَ چا په حقله وُغواړی نو فضل پرے

وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ㉑ مَآ اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ فِى الْاَرْضِ
او الله | دَ لوئے فضل خاوند دے | نهٔ رسيږی | هيڅ مصيبت | په زمکه کښے
وکړی او الله تعالیٰ دَ ډير لوئے فضل خاوند دے۔ هر مصيبت چه راځی که په دنيا کښے راځی

وَلَا فِيٓ اَنْفُسِكُمْ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّبْرَاَهَا ؕ

او نۀ ستاسو په ځانونو کښې | مګر هغه (لیکلے شوے) دے په یو کتاب کښې | له دے نه وړاندې | چه | مونږ پیدا کړو دغه مصیبت

او نۀ خاص په تاسو باندې راځي نو دا ټول په یو کتاب کښې لیکلي پراته دي د هغې نه مخکښې چه مونږ دا ارواحان پیدا کړي وُو ۔

اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ۝۲۲ ۚۖ لِّكَيْلَا تَاْسَوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوْا

بیشکه دا خبره | په الله باندې | آسانه ده | د پاره د دے چه تاسو غم ونه کړئ | په هغه څۀ چه لاړل له تاسو نه | او خوشحاله نۀ شئ

یقینًا الله تعالیٰ ته دا کار ډیر آسان دے ۔ (دا مونږ موږ ځکه وکړه چه) تاسو نه څۀ واخستے شي چه په هغې باندې خفه نۀ شئ او چه

بِمَآ اٰتٰىكُمْ ؕ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرِ ۝۲۳ ۙ الَّذِيْنَ

په هغه څۀ | چه درکړي دي تاسو ته | او الله | نۀ خوښوي | هر مغروره | فخر کوونکے | هغه کسان

څۀ درکړے شي په هغې ځان ته غاړه نۀ شئ او الله تعالیٰ هیڅ یو غاړه فخر کوونکے نۀ خوښوي ۔ چه پخپله

يَبْخَلُوْنَ وَيَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ ؕ وَمَنْ يَّتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ

چه شومتیا کوي | او حکم کوي | خلقو ته | د شومتیا | او څوک چه مخ واړوي | نو بیشکه الله

هم شومتیا کوي او نورو خلقو ته هم د شومتیا سبق ورکوي او څوک چه (د دین نه) مخ واړوي نو الله تعالیٰ

هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ۝۲۴ لَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنٰتِ وَاَنْزَلْنَا

هم دے بے نیازه | ستائیلے شوے | بیشکه راولیږل مونږ | پیغمبران خپل | په واضحو نخښو سره | او ښکته راولیږل مونږ

سرتر سره بے پروا او د ستائینے ډیر دے ۔ مونږ خپل پیغمبران د څرګند تعلیم سره راولیږل او هغوی سره مو کتاب

مَعَهُمُ الْكِتٰبَ وَالْمِيْزَانَ لِيَقُوْمَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ۚ وَاَنْزَلْنَا

د دوی سره | کتاب | او تله (د انصاف) | چه قائم او سیږي | خلق | په انصاف | او ښکته راولیږله مونږ

او انصاف راولیږلو ، چه خلق په انصاف (او اعتدال) ولاړ پاتے شي او مونږ اوسپنه

الْحَدِيْدَ فِيْهِ بَاْسٌ شَدِيْدٌ وَّمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ

اوسپنه | چه پکښې | د جنګ قوت | سخت دے | او فائدے دي | خلقو د پاره | او چه معلوم کړي | الله

راولیږله چه پکښې ډیر هیبت دے او خلقو ته پکښې نورے ډیرے فائدے دي او دا چه الله تعالیٰ

مَنْ يَّنْصُرُهٗ وَرُسُلَهٗ بِالْغَيْبِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيْزٌ ۝۲۵ ع

چه څوک | مدد کوي د دۀ | او د دۀ د رسولانو | بے لیدلو | بیشکه الله | ډیر زور آور | غالب دے ۔

ښکاره کړي چه څوک بے لیدلو د هغۀ د دین او د هغۀ د رسولانو امداد کوي بیشکه الله ډیر زور آور دے ، غالب دے ۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا وَّاِبْرٰهِيْمَ وَجَعَلْنَا فِيْ ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ

او بیشکه رالیږلی ؤ مونږ | نوح ؑ | او ابراهیم ؑ | او ایښی ده مونږ | د دے دواړو په اولاد کښې | پیغمبري

او بیشکه مونږ نوح ؑ او ابراهیم ؑ راولیږل ، او د دے دواړو په نسل کښې مو نبوت او کتاب جاري

وَالْكِتٰبَ فَمِنْهُمْ مُّهْتَدٍ ۚ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ۝۲۶ ثُمَّ قَفَّيْنَا

او کتاب | پس څنے له دوئ نه | لار موندونکی دی | او ډیر | له دوئ نه | بدکاران دی | بیا | راولیږل مونږ

وُساتل ، بیا په دوئ کښې څوک په سمه لار پاتے شول او ډیر په دوئ کښې بد عمله وُختل ۔ بیا مو د دوئ نه پس

عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاٰتَيْنٰهُ

له وروستو د دوئ نه | پيغمبران خپل | او ورپسے راؤليږلو مونږ | عيسىٰ ځوئے د مريم | او مونږ ورکړو ده ته

پرله پسے نور پيغمبران راؤليږل او د هغوئ نه پس مو د مريم ځوئے عيسىٰ راؤليږلو او هغهٔ له مو

الْاِنْجِيْلَ ۙ وَجَعَلْنَا فِيْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ رَاْفَةً

انجيل | او کيښودله مونږ | په زړونو کښے | د هغه خلقو | چه پيروی ئے وکړه د دهٔ | نرمی

انجيل ورکړو ۔ او څوک چه د هغهٔ په لاره روان شول مونږ د هغوئ په زړونو کښے نرمی او

وَّرَحْمَةً ؕ وَرَهْبَانِيَّةَ ۨ ابْتَدَعُوْهَا مَا كَتَبْنٰهَا عَلَيْهِمْ

او رحمت | او رهبانيت | چه دوئ پخپله ايجاد کړه دا | مونږ نهٔ وه فرض کړے دا | په دوئ باندِ

مهربانی واچوله، او رهبانيت هغوئ پخپله ايجاد کړو مونږ په هغوئ دا فرض کړے نهٔ وو ،

اِلَّا ابْتِغَآءَ رِضْوَانِ اللّٰهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا ۚ

مګر | (دوئ دا سے وکړل) حاصلولو د پاره | د رضامندئ د الله | بيا دوئ لحاظ ونهٔ ساتلو د دے | لکه چه حق وو | د دے د لحاظ ساتلو

خو هغوئ (پخپله) د الله د رضامندئ د پاره (اختيار کړے وو) خو بيائے د هغے پوره پوره لحاظ ونهٔ ساتلے شو نو

فَاٰتَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْهُمْ اَجْرَهُمْ ۚ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٢٧﴾

نو ورکړو مونږ | هغه خلقو ته | چه ايمان ئے راوړے دے | له دوئ نه | اجر د دوئ | او ډير | له دوئ نه | بدکاران دی

چاچه پکښے (اوس) ايمان راوړو هغوئ له مو پوره پوره اجر ورکړو او زيات خلق پکښے نافرمان پلتے شول۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَاٰمِنُوْا بِرَسُوْلِهٖ يُؤْتِكُمْ

اے | ايمان والو ! | ؤ ويريږئ | د الله نه | او ايمان راوړئ | په پيغمبر د دهٔ | دے به درکړی تاسو ته

اے ايمان والو ! د الله تعالىٰ نه ويريږئ او د هغهٔ په پيغمبر باندِ ايمان راوړئ ، هغه به درته د

كِفْلَيْنِ مِنْ رَّحْمَتِهٖ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ نُوْرًا تَمْشُوْنَ بِهٖ

دوه حصے | له خپل رحمت نه | او جوړ به کړی | تاسو د پاره | يو نور | چه تګ به کوئ تاسو | په هغے سره

خپل رحمت (د خزانے) نه دوه برخے درکړی او يوه داسے رڼا به درکړی چه په هغے سره به (وړاندِ) تګ کوئ

وَيَغْفِرْ لَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٨﴾ ۙ لِّئَلَّا يَعْلَمَ اَهْلُ الْكِتٰبِ

او دے به وُبخښی | تاسو | او الله | بخښونکے | مهربان دے | د پاره د دے چه پوهه شی | اهلِ کتاب

او بخښنه به درته وُکړی او الله بخښونکے ډير رحم کوونکے دے (دا به ځکه درکړی) چه کتابيانو ته (په قيامت کښے)

اَلَّا يَقْدِرُوْنَ عَلٰى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ

چه دوئ قدرت نهٔ لری | په هيڅ څيز | د الله له فضل نه | او دا چه | فضل | په لاس کښے

دا ښکاره شی چه د الله تعالىٰ په فضل باندِ د هغوئ هيڅ اختيار نشته او دا چه فضل خو هم د الله تعالىٰ په لاس

اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢٩﴾

د الله دے | دے ورکوی دا | چا ته | چه دے وُغواړی | او الله | خاوند د فضل | لوئے دے۔

کښے دے چا له چه غواړی هغهٔ له ئے ورکوی او الله تعالىٰ د ډير لوئے فضل خاوند دے۔

سُوْرَةُ الْمُجَادَلَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | اِثْنَتَانِ وَعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثُ رُكُوْعَاتٍ

سورۂ مجادله په مدینه کښے نازل شوې او په | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | دے کښے ۲۲ آیتونه او ۳ رکوع دی

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے



قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّتِيْ تُجَادِلُكَ فِيْ زَوْجِهَا وَ تَشْتَكِيْٓ

بیشکه | واورېدله | الله | خبره | دَ هغې ښځے چه | جګړه ئے کوله تاسره | دَ خپل خاوند په حقله | او شکایت ئے کولو

بیشکه چه الله تعالیٰ دَ هغې ښځے خبره واورېدله چه دَ خپل خاوند په حقله ئے تاسره تکرار کولو او دَ الله تعالیٰ ته

اِلَى اللّٰهِ ۖ وَاللّٰهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ①

دَ الله نه | او الله | آورېدے | ستاسو دَ دواړو خبرے | بیشکه الله | آورېدونکے | لیدونکے دے

ئے شکایت کولو او الله تعالیٰ ستاسو دَ دواړو خبرے آورېدے یقیناً الله تعالیٰ هر څه آوري هر څه وینی

اَلَّذِيْنَ يُظٰهِرُوْنَ مِنْكُمْ مِّنْ نِّسَآئِهِمْ مَّا هُنَّ اُمَّهٰتِهِمْ ؕ

کوم خلق چه | ظهار کوی | له تاسو نه | دَ خپلو ښځو سره | نه دی | دوئ | میندے دَ دوی

په تاسو کښے څوک چه دَ خپلو ښځو سره ظِهار کوی ، نو هغه ښځے دَ دوئ (څه) میندے (خو) نه شی

اِنْ اُمَّهٰتُهُمْ اِلَّا الّٰٓـِٔيْ وَلَدْنَهُمْ ؕ وَاِنَّهُمْ لَيَقُوْلُوْنَ مُنْكَرًا

نه دی میندے دَ دوئ | مګر | هغه چه | زیږولی ئے دی دوئ | او بیشکه دوئ | وائی | نا معقوله

میندے خو ئے بس هغه دی چه دوئ ئے زیږولی دی او په دے کښے شک نشته چه دوئ یوه نامناسبه

مِّنَ الْقَوْلِ وَزُوْرًا ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ② وَالَّذِيْنَ

خبره | او دروغ | او بیشکه الله | معاف کوونکے | ډیر بخښونکے دے | او کوم خلق چه

او دروغ خبره کوی ، او بیشکه الله تعالیٰ معافی کوونکے .بخښونکے دے - او څوک چه

يُظٰهِرُوْنَ مِنْ نِّسَآئِهِمْ ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ لِمَا قَالُوْا فَتَحْرِيْرُ

ظهار کوی | خپلو ښځو سره | .بیا دوئ واپس شی | له هغه څه نه | چه دوئ ویلی دی | نو آزادول دی

دَ خپلو ښځو سره ظهار وکړی ، .بیا دَ خپلے خبرے نه واپس کیدل (یعنی تلافی کول) غواړی ، نو هغهٔ په ذمه

رَقَبَةٍ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّتَمَآسَّا ؕ ذٰلِكُمْ تُوْعَظُوْنَ بِهٖ ؕ وَاللّٰهُ

یو غلام | وړاندې له دے نه چه | دوئ دواړه یو بل ته لاس یوسی | هم په دے خبره | تاسو ته نصیحت کولے شی | او الله

یو غلام آزادول دی ، وړاندې له دے نه چه دواړه یو بل سره یوځائے شی داحُکم دی چه تاسو له دے نه نصیحت واخلئ او الله

بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ③ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ

په هغه څهٔ | چه تاسو ئے کوئ | خبردار دے | نو څوک چه | بیا نهٔ مومی (غلام) | نو روژے دی | دَ دوؤ میاشتو

ستاسو په کارونو ښهٔ خبر دے - نو څوک چه غلام بیا نهٔ مومی ، نو دوه میاشتے روژے دِ پرله پسے

مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّتَمَآسَّا ؕ فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ

پرله پسے | وړاندې له دے نه چه | دوئ دواړه یو بل ته لاس یوسی | نو څوک چه | دا سے ونهٔ کړے شی | نو طعام ورکول دی

ونیسی . دَ دے نه وړاندې چه دواړه یو بل سره یوځائے شی او څوک چه دا هم نهٔ شی کولے ، نو شپیتو ۶۰

سِتِّيْنَ مِسْكِيْنًا ۭ ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۭ وَتِلْكَ

شپیتو (۶۰) | مسکینانو ته | دا | ځکه چه تاسو ایمان راوړئ | په الله | او د ده په رسول باندې | او دا

مسکینانو له د خوراک ورکړې دا (حکمونه) ځکه (دی) چه تاسو په الله او د ده په رسول ایمان راوړئ او دا د الله

حُدُوْدُ اللّٰهِ ۭ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ④ اِنَّ الَّذِيْنَ

حدونه دی | د الله | او کافرانو د پاره | عذاب دے | دردناک | بیشکه | کوم خلق چه

مقرر حدونه دی ، او منکرانو له دردناک عذاب مقرر دے . خوک چه د الله او د ده د

يُحَآدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ كُبِتُوْا كَمَا كُبِتَ الَّذِيْنَ

مخالفت کوی | د الله | او د ده د رسول | دوی به ذلیله کړے شی | لکه چه ذلیله کړے شوی وو | هغه خلق چه

رسول (د حکم) نه مخالفت کوی ، هغوئ به داسے خوارشی لکه پخوانی خلق چه خوار

مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍۭ بَيِّنٰتٍ ۭ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ

له دوئ نه وړاندې وو | او بیشکه نازل کړل مونږ | آیتونه | واضحه | او کافرانو د پاره | عذاب دے

شوی وو او مونږ خو ښکاره آیتونه رالیږلی دی او منکرانو له سپکوونکے عذاب

مُّهِيْنٌ ⑤ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ۭ

رسواکوونکے | په کومه ورځ چه به | دوئ راپاخوی | الله | ټول | بیا به وښائی دوئ ته | هغه څه | چه دوئ به کول

مقرر دے . په کومه ورځ چه الله تعالیٰ دا ټول خلق (د قبرونو نه) راوچت کړی بیا څه چه به دوئ کول هغه ټول به ورته وښائی

اَحْصٰىهُ اللّٰهُ وَنَسُوْهُ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ⑥ ع ١٦

سنبال ساتلی دی دا الله | او دوئ هیر کړی دی دا | او الله | په هر څیز باندې | گواه دے .

دغه کارونه الله خو سنبال ساتلی دی او د دوئ نه هیر شوی دی ، او الله تعالیٰ په هر څیز باندې ښه خبر دے .

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ

آیا نه دی کتلی تا | چه بیشکه الله | پوهیږی | په هغه څه | چه په آسمانونو کښے دی | او په هغه څه چه | په زمکه کښے دی

آیا تا په دے خبره غور نه دے کړے چه الله تعالیٰ ته د آسمانونو او د زمکے هر څیز ښه معلوم دے؟

مَا يَكُوْنُ مِنْ نَّجْوٰى ثَلٰثَةٍ اِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ

نه دی | پټه مشوره | د دریو کسانو | مگر دے (الله وی) | څلورم په دوئ کښے | او نه د پنځو

په دریو کسانو کښے هیڅ د غوږ مجلس داسے نه کیږی چه څلورم پکښے الله نه وی او نه په پنځو کښے

اِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَآ اَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْثَرَ اِلَّا هُوَ مَعَهُمْ

مگر هغه (الله) وی | شپږم په دوئ کښے | او نه کم | له دے نه | او نه زیات | مگر دے وی | د دوئ سره

په کوم کښے چه شپږم الله نه وی او (د غه شان) نه د دے نه کم او نه د دے نه زیات لیکن هغه (الله) د دوئ سره وی

اَيْنَ مَا كَانُوْا ۚ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ

کوم ځائے کښے | چه دوئ وی | بیا به | دے وښائی دوئ ته | څه چه | دوئ کول | په ورځ | د قیامت

دوئ په هر ځائے کښے چه وی ، بیا د قیامت په ورځ به خپل کارونه ورته وړاندې کیږی دی

إِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ⑦ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا
بیشکه الله | په هر څیز باندې | پوهه دے | آیا تا نۀ دی کتلی | هغه خلقو ته | چه منع کړے شوی وو
بیشکه چه الله تعالیٰ ته هر څۀ معلوم دی. آیا تۀ دَ هغې خلقو حال ته نۀ گورے چه دَ ناجائزه پټو
عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنٰجَوْنَ
دَ پټو مشورو نه | بیا دوئ راگرځي | هغه څۀ ته | چه منع کړے شوی وو | له هغې نه | او دوئ پټے مشورے کوی
مشورو نه منع کړے شوی وو، بیا دَ کومے خبرے نه چه دوئ منع کړے شوی وو هم په هغې کار کښے لگیادی او دَ
بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ ۚ وَإِذَا جَاءُوكَ
په گناه | او سرکشئ | او دَ رسول دَ نافرمانئ (سره) | او هر کله | چه دوئ راځی تا ته
گناه او دَ زیاتی کولو او دَ رسول ﷺ دَ نافرمانئ په حقله پټ پټ مجلسونه کوی او چه (اے نبی ﷺ!) تا ته راځی مخ
حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللّٰهُ ۙ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ
نو سلام کوی تا ته | په داسے لفظونو سره | چه سلام نۀ دے کړے تا ته په هغې سره | الله | او دوئ وائی | په خپلو زړونو کښے
شی نو په داسے ټکو دربانډې سلام اچوی چه الله دربانډې هغسے سلام اچولے نۀ دے او په خپلو زړونو کښے وائی
لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِمَا نَقُولُ ۚ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ ۚ يَصْلَوْنَهَا
چه ولے نۀ | راکوی عذاب مونږ ته الله | په هغه څۀ | چه مونږ ئے وایو | کافی دے دوئ ته | دوزخ | دوئ به داخل شی دے ته
چه څۀ مونږ وایو الله تعالیٰ مونږ له دَ هغې سزا ولے نۀ راکوی دے خلقو له دوزخ بس دے، هغوئ به پکښے ورننوزی
فَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑧ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا
پس بد دے | ځائے دَ ورتلو | اے | ایمان والو! | هر کله چه تاسو دَ یو بل سره پټے مشورے کوئ | نو پټے مشورے مۀ کوئ
او دَغه ډیره خرابه ټیکاونړه ده اے مؤمنانو! هر کله چه غونډین مجلس کوئ نو دَ گناه دَ زیاتی او دَ
بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوٰى ۖ
دَ گناه | او سرکشئ | او دَ رسول دَ نافرمانئ | او پټے مشورے کوئ | دَ نیکئ | او پرهیزگارئ
رسول ﷺ دَ نافرمانئ په حقله هیچرے مشورے مۀ کوئ بلکه دَ نیکئ او دَ پرهیزگارئ په حقله صلاح مشورے
وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيٓ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ⑨ إِنَّمَا النَّجْوٰى مِنَ الشَّيْطٰنِ
او ویریږئ | دَ الله نه | هغه ذات | چه طرف دَ هغۀ ته به | تاسو جمع کولے شئ | بیشکه | پټه (دَ غونډ) صلاح لگانے | خو دَ شیطان کار دے
کوئ او دَ الله تعالیٰ نه ویریږئ چه تاسو ټول به ورته راټولیږئ. غونډ پټے صلاح لگانے دَ شیطان په لمسه کیږی
لِيَحْزُنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَلَيْسَ بِضَآرِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا
چه غمژن کړی | هغه خلق چه | ایمان ئے راوړے دے | او نۀ دے | هغه دوئ ته نقصان ورکوونکے | دَ هیڅ څیز | مگر
چه مؤمنان پرے غمژن کړی، حال دا دے چه دَ الله تعالیٰ دَ حکم نه بغیر شیطان هغوئ ته هیڅ ضرر نۀ
بِإِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ⑩ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا
په حکم دَ الله | او هم په الله باندې | پکار دے چه توکل وکړی | مؤمنان | اے | ایمان والو!
شی رسولے او ایمان والو له خوبس هم په الله تعالیٰ توکل کول پکار دی اے مؤمنانو!

إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجٰلِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللّٰهُ

هر کله چه | ووئیلے شی | تاسو ته | چه کشاده کښینئ تاسو | په مجلسونو کښے | پس کشاده کوئ ځائے | فراخی به پیدا کړی | الله

هر کله چه درته وو ئیلے شی چه په مجلس کښے لږ ځائے ارت کړئ نو تاسو ځائے ارت کوئ الله تعالیٰ به تاسو له ارت بیرت

لَكُمْ ۚ وَإِذَا قِيلَ انْشُزُوا فَانْشُزُوا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا

تاسو ته پاره | او هر کله چه ووئیلے شی | چه پاڅئ | پس پاڅئ | اوچتے به کړی | الله | د هغه خلقو چه | ایمان ئے راوړے

ځائے درکړی او چه درته ووئیلے شی چه پاڅئ ودریږئ نو پاڅئ ، الله تعالیٰ به په تاسو کښے د مسلمانانو

مِنْكُمْ ۙ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

له تاسو نه | او د هغه خلقو | چه ورکړے شوے دے | علم | درجے | او الله | په هغه څه | چه تاسو ئے کوئ

او د علم د خاوندانو مرتبے اوچتے کړی ۔ او الله تعالیٰ ستاسو په کارونو ښه

خَبِيرٌ ﴿١١﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا إِذَا نٰجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا

خبردار دے | اے ایمان والو! | هر کله چه | پټ مشوره کوئ تاسو | رسول سره | نو وړومبے ورکړئ تاسو

خبر دے ۔ اے مؤمنانو ! تاسو چه د پیغمبر سره پټے صلاح مشورے کوئ نو د خپلو پټو صلاح

بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰىكُمْ صَدَقَةً ۚ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ ۚ

وړاندے | د خپلے مشورے نه | صدقه | دا کار | غوره دے | تاسو د پاره | او | زیات پاکیزه دے

مشورو نه وړاندے څه (لږ ډیر) خیرات ورکوئ ، دا کار تاسو د پاره ډیر بهتر دے او د پاکئ ذریعه ده

فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ ءَأَشْفَقْتُمْ

پس که چرے بیا نه مومئ تاسو | نو بیشکه | الله | ډیر بخښونکے | مهربان دے | آیا تاسو ووېرېدئ

خو که د خیرات توفیق نه لرئ نو بیشکه چه الله تعالیٰ بخښونکے رحم کوونکے دے آیا تاسو د دے نه ویرېدلئ

أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰىكُمْ صَدَقٰتٍ ۚ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا

(له دے نه) چه تاسو وړومبے ورکړئ | وړاندے د مشورے خپلے نه | صدقے ؟ | بیا هر کله چه | تاسو دا ئے ونه کړل

چه د خپلو پټو مشورو نه وړاندے څه لږ ډیر خیرات ورکړئ ؟ نو (خیر دے) چه دا کار درنه پوره نه شو

وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ

او معافی وکړه | الله | تاسو ته | نو قائم کړئ | مونځ | او ورکړئ | زکوٰة

او الله تعالیٰ تاسو ته معافی وکړه نو (اوس) د مونځ پابند وسیږئ او زکوٰة ورکوئ

وَأَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾

او حکم منئ | د الله | او د ده د رسول | او الله | خبردار دے | په هغه څه | چه تاسو ئے کوئ.

او د الله تعالیٰ او د ده د رسول هره خبره منئ ، او الله تعالیٰ ته ستاسو ټول کارونه معلوم دی

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ

آیا تا نه دی کتلی | هغه خلقو ته چه | دوستی کوی | د داسے قوم سره | چه غضب کړے دے الله | په هغوئ باندے

(اے پیغمبره!) آیا تا هغه خلقو ته نه دی کتلی چه د داسے قوم سره دوستی لری په کوم چه د الله تعالیٰ غضب نازل شوے

ماهُمْ مِّنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ ۙ وَيَحْلِفُوْنَ عَلَى الْكَذِبِ

نهٔ (خو) دوئ | له تاسو نه دی | او نهٔ له هغوئ نه | او دوئ قسم خوری | په دروغو

دا (منافقان) نهٔ تاسو سره دی او نهٔ دَ هغوئ (کافرانو) سره دی ، او سره دَ پوهے په دروغو قسمونه

وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٤﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ؕ اِنَّهُمْ

او دوئ پوهیږی | تیار کړے دے | الله | دوئ دَ پاره | عذاب | سخت | بیشکه

خوری۔ الله تعالیٰ هغوئ دَ پاره سخت عذاب تیار کړے دے ، بیشکه هغه

سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٥﴾ اِتَّخَذُوْٓا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً

بد دی | هغه څهٔ چه دوئ ئے | کوی | جوړ کړی دی دوئ | قسمونه خپل | ډال

کارونه ډیر خراب دی چه هغوئ ئے کوی۔ دَوئ دَ خپلو قسمونو نه ځان له ډال جوړ کړے دے

فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿١٦﴾

پس منع کوی دوئ (خلق) | دَ لارے نه | دَ الله | نو دوئ دَ پاره | عذاب دے | رُسوا کوونکے

بیا خلق دَ الله تعالیٰ دَ لارے نه منع کوی پس هغوئ دَ پاره دَ ذلّت عذاب مقرر دے.

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْئًا ؕ

هیڅ کله به په کار رانهٔ شی | دَ دوئ | مالونه دَ دوئ | او نهٔ | اولاد دَ دوئ | دَ الله په وړاندې | هیڅ هم

دَ هغوئ مال او دَ هغوئ اولاد هغوئ هیچرے د الله تعالیٰ (دَ عذاب) نه بچ کولے نهٔ شی

اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ؕ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ

هم دا خلق دی | دوزخیان | دوی به | په دے کښے | همیشه وی | په کومه ورځ چه به | را پاڅوی دوئ له

هم دغه خلق دوزخیان دی تل به پکښے (لوغړن) پراتهٔ وی ، په کومه ورځ چه الله تعالیٰ دوئ

اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيَحْلِفُوْنَ لَهٗ كَمَا يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ

الله | ټول | نو دوئ به قسمونه خوری | دَ دهٔ په وړاندې | لکه چه | دوئ به قسمونه خوړل | ستاسو په وړاندې

ټول بیا را ژوندی کړی نو دَ الله دَ وړاندې به داسے قسمونه خوری لکه څنګه چه (نن) ستاسو په وړاندې خوری

وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ عَلٰى شَيْءٍ ؕ اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ﴿١٨﴾

او دوی خیال کوی | چه دوی | په (څهٔ) فائده کښے دی | واوره ! | بیشکه | هم دوی | دروغژن دی

او دا خیال کوی چه کښی دَ دوئ څهٔ دِین ایمان شته ښه واوره ! چه دوئ بالکل دروغژن دی

اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنْسٰىهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِ ؕ اُولٰٓئِكَ

غالب راغلے دے | په دوئ باندې | شیطان | پس دهٔ هیر کړو له دوئ نه | ذکر دَ الله | هم دا ډله

(خبره دا ده چه) په دوئ باندې شیطان قابو موندلے دے نو دَ الله تعالیٰ یاد ئے ترے نه هیر کړے دے ، هم دغه

حِزْبُ الشَّيْطٰنِ ؕ اَلَآ اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٩﴾ اِنَّ

ډله | دَ شیطان | واوره ! | بیشکه | ډله | دَ شیطان | هم دوئ دی نقصان موندونکی | بیشکه

دَ شیطان ټولګے دے او په دے پوهه شه چه دَ شیطان ټولګے به په تاوان کښے پاتے وی ، څوک

الَّذِيْنَ يُحَآدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗۤ اُولٰٓئِكَ فِى الْاَذَلِّيْنَ ﴿٢٠﴾

کوم خلق چه | مخالفت کوی | دَ الله | او دَ دهٔ دَرسول | هم دا خلق دی | په ډیر زیات ذلیله خلقو کښے

چه دَ الله تعالیٰ او دَ دهٔ دَ رسول مخالفت کوی نو هم دغه غورزیدلی خلق دی.

كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُلِىْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ قَوِىٌّ عَزِيْزٌ ﴿٢١﴾

ؤلیکل | الله | چه خامخا به غالب شم زهٔ | او زما رسول | بیشکه الله | ډیر زورآور | غالب دے

الله تعالیٰ دا لیکلی دی چه زهٔ او زما رسول به غالب پاتے یُو، بیشکه الله تعالیٰ دَ قوت خاوند دے ډیر غالب دے

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُّؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ يُوَآدُّوْنَ

تهٔ به بیا نهٔ مومے | یو قوم چه | ایمان لری | په الله | او په ورځ | دَ اخرت | چه دوستی به ؤکړی

تهٔ به هیچرے دا ؤنهٔ مومے چه خوک په خدائے او په رسول باندِ ایمان راوړی هغوئی دِ داسے خلقو سره

مَنْ حَآدَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَوْ كَانُوْۤا اٰبَآءَهُمْ اَوْ اَبْنَآءَهُمْ

دَ هغه چا سره چه مخالفت کوی | دَ الله | او دَ دهٔ دَ رسول | اګرچه | دی هغوئی | پلاران دَ دوئی | او ځامن دَ دوئی

دوستانے ؤساتی چه دَ الله او دَ رسول مخالف وی اګرکهٔ هغوئی ئے پلاران، یا ځامن یا ورونړه

اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشِيْرَتَهُمْ ؕ اُولٰٓئِكَ كَتَبَ فِىْ قُلُوْبِهِمُ

یا | ورونړه دَ دوئی | یا خپلوان دَ دوئی | هم دا خلق دی | چه لیکلے دے (الله) | په زړونو دَ دوئی کښے

یا دَ کورنئی نور خلق وی - هم دغه کسان دی چه الله تعالیٰ دَ هغوئی په زړونو کښے (دَ) ایمان

الْاِيْمَانَ وَاَيَّدَهُمْ بِرُوْحٍ مِّنْهُ ؕ وَيُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ

ایمان | او دَ دوئی مدد ئے ؤکړو | په یو روح سره | له خپل طرف نه | او دے به داخل کړی دوی | په باغونو کښے

(نور) ښخ کړے دے او هغوئی ئے په خپله مهر باندئ مضبوط کړی دی او داسے باغونو ته به ئے ننباسی

تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ رَضِىَ اللّٰهُ عَنْهُمْ

چه بهیږی به | لاندِ دَ هغے نه | ویالے | همیشه به وی | په هغے کښے | الله راضی شو | له دوئی نه

چه دَ هغے لاندِ به ویالے بهیږی، تل به پکښے استوګن وی الله تعالیٰ به دَ هغوئی نه راضی وی

وَرَضُوْا عَنْهُ ؕ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ اللّٰهِ ؕ اَلَآ اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٢٢﴾

او دوئی راضی شول | له دهٔ نه | هم دا ده | ډله دَ الله | واؤره! | بیشکه ډله دَ الله | هم دوی دی خلاصے موندونکی

او هغوئی به دَ الله تعالیٰ نه راضی وی، هم دغه دَ الله تعالیٰ ټولګے دے او ښهٔ واؤره! چه دَ الله تعالیٰ ټولګے همیشه کامیاب دے.

سُوْرَةُ الْحَشْرِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِىَ اَرْبَعٌ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثُ رُكُوْعَاتٍ

سورۂ حشر په مدینه کښے نازل شوه او | (شروع) په نامه دَ الله چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے ۲۴ ایتونه او درے رکوع دی

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دے ډیر زیات رحم خاوند دے

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ

پاکی بیانوی دَ الله | هغه څیزونه | چه په آسمانونو کښے | او هغه | چه په زمکه کښے دی | او هم دے | غالب

دَ الله تعالیٰ پاکی بیانوی هر څهٔ چه په آسمانونو او په زمکه کښے دی او هغه ډیر زور آور دَ حکمتونو

الْحَكِيمُ ① هُوَ الَّذِيٓ اَخْرَجَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ

دَحکمت خاوند دے | دے دے هغه ذات چه | راوے ویستل | هغه کسان | چه کافران شو | له اهـل کتابو نه

خاوند دے ۔ الله تعالیٰ هغه ذات دے چه کتابیان کافران ئے په ډېرومبی ځل په

مِنْ دِيَارِهِمْ لِاَوَّلِ الْحَشْرِ ؕ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَّخْرُجُوْا وَظَنُّوْٓا

وقف النبي صلى الله عليه وسلم

دَدوئ له کورونو نه | دَ ډېرومبی حشر په وخت | تاسو ګمان نهٔ کولو | چه راوُبه ځی دوئ | او ډوئ خیال کولو

جمع دَ کورونو نه وویستل ۔ ستاسو (خو) داګمان (قدرله) نهٔ وو چه دوئ به وُځی او دَهغوئ

اَنَّهُمْ مَّانِعَتُهُمْ حُصُوْنُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَاَتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ

چه دوئ به | بچ کړی | دَدوئ قلعے | دَ الله نه | پس راغے دوئ ته (عذاب) دَالله | کوم ځائے نه

داګمان وو چه خپلے قلعه ګانے به ئے دَالله دَنیولو نه بچ اُوساتی نو (دَ) الله (عذاب) پرے دَداسے ځایے نه

لَمْ يَحْتَسِبُوْا ۗ وَقَذَفَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُوْنَ

چه دَدوئ ګمان هم نهٔ وو | او دهٔ واچولو | په زړونو دَدوئ کښے | رُعب | دوئ نړول

راغے چه دَدوئ په خواطر کښے هم نهٔ وو او دَهغوئ په زړونو کښے ئے رعب واچولو چه خپل کورونه ئے په

بُيُوْتَهُمْ بِاَيْدِيْهِمْ وَاَيْدِي الْمُؤْمِنِيْنَ ۗ فَاعْتَبِرُوْا يٰٓاُولِي الْاَبْصَارِ ②

کورونه خپل | په لاسونو خپلو | او په لاسونو | دَ مؤمنانو | پس عبرت حاصل کړئ | اے خاوندانو دَ سترګو!

خپلو لاسونو هم نړول او دَ مسلمانانو په لاسونو هم (نړیدل) نو اے دَ سترګو خاوندانو! دَدے نه سبق واخلئ

وَلَوْلَآ اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ

او که چرے نهٔ وے (دا خبره) | چه لیکلی وُو | الله | په دوئ باندِ | بے کوره کیدل | نو خامخا به ئے عذاب ورکړے وو دوئ ته

او که الله دَ هغوئ په حق کښے جلاوطنی لیکلے نهٔ وے نو په دُنیا کښے به ئے (دَ قتل) سزا

فِي الدُّنْيَا ۗ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ③ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ

په دُنیا | او دوئ دَپاره | په آخرت کښے | عذاب | دَ اور دے | دا | ځکه چه دوئ

ورکوله او په آخرت کښے خو ورله دَ اور سزا هسے هم مقرر ده داځکه چه دوئ دَ الله

شَآقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۚ وَمَنْ يُّشَآقِّ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ④

مخالفت وکړو | دَالله | او دَدهٔ دَرسول | او څوک چه مخالفت کوی | دَ الله | نو بیشکه | الله | سخت عذاب ورکوونکے دے

او دَ رسول مخالفت کړے دے ، او څوک چه دَالله تعالیٰ مخالفت کوی نو الله تعالیٰ په سزا ورکولو کښے ډیر سخت دے

مَا قَطَعْتُمْ مِّنْ لِّيْنَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوْهَا قَآئِمَةً عَلٰٓى اُصُوْلِهَا

هغه څهٔ چه | پریکړے تاسو | دَ قجورے اُونے | یا تاسو پریښودے هغه | ولاړے | په خپلو جړړو باندِ

تاسو چه دَ قجورے کومے اُونے پریکړے یا مو په جړړو باندِ مضبوطے ولاړے وُساتلے نو

فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفٰسِقِيْنَ ⑤ وَمَآ اَفَآءَ اللّٰهُ

نو (هغه وو) دَالله په حکم | چه دے رسوا کړی | بدکاران | او هغه څهٔ چه | راؤ ګرځول | الله

دا دَالله په حکم وو او (ځکه وو) چه (الله) نافرمانه خلق رسوا کړی او الله تعالیٰ چه خپل رسول ته څهٔ (بغیر دَجنګ

عَلٰى رَسُوْلِهٖ مِنْهُمْ فَمَآ اَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَّلَا رِكَابٍ

پیغمبرخپل تہ | لہ دوئی نہ | چہ نۂ دی زغلولی تاسو | پہ هغے باندِ | اسُونہ | او نۂ اوښان

نہ) دَ دے (یهودو) نہ راؤگرځول ، نو پہ هغے باندِ تاسو خپل اسونہ یا اُوښان خو زغلولی نۂ دی

وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهٗ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ۭ وَاللّٰهُ

او لیکن | الله | غالب کوی | خپل پیغمبران | پہ چا چہ | دے وغواړی | او الله

خو الله چہ پہ چا غواړی نو خپل پیغمبران پرے غالب راولی۔ او الله تعالیٰ

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝٦ مَآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ

پہ هر څیز باندِ | قادر دے | هغہ څۂ چہ راؤگرځول | الله | پہ پیغمبر خپل

پہ هر څیز باندِ پورہ پورہ قدرت لری ، الله تعالیٰ چہ خپل پیغمبر تہ دَ نورو کلو دَ خلقو نہ کوم مال دَ

مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى

لہ (مالونو) دَ اوسیدونکو دَ کلونہ | نو هغہ دَ الله | او دَ رسول ﷺ | او دَ خپلوانو | او دَ یتیمانو

فئ ورکړے دے ، نو هغہ دَ الله تعالیٰ ، دَ رسول او دَ هغۂ دَ خپلوانو ، او دَ یتیمانو

وَالْمَسٰكِيْنِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ كَيْ لَا يَكُوْنَ دُوْلَةًۢ بَيْنَ الْاَغْنِيَآءِ

او دَ مسکینانو | او دَ مسافرو دَ پارہ دی | چہ هغہ نۂ وی | گردش کوونکی | پہ مینځ | دَ دولتمندو کنبے

او دَ مسکینانو او دَ مسافرو حق دے چہ دغہ فئ ستاسو دَ مالدارو پہ قبضہ کنبے

مِنْكُمْ ۭ وَمَآ اٰتٰىكُمُ الرَّسُوْلُ فَخُذُوْهُ ۤ وَمَا نَهٰىكُمْ

لہ تاسو نہ | او څۂ چہ | تا سولہ درکړی | رسول ﷺ | نو واخلئ هغہ | او هغہ څۂ | چہ منع کړی تاسو

رانۂ شی او رسول ﷺ چہ تاسولہ څۂ درکوی هغہ واخلئ ، او چہ دَ څۂ نہ ئے منع کړیئی

عَنْهُ فَانْتَهُوْا ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝٧ وقف لازم

لہ هغے نہ | پس منع شئ تاسو | او ویریږئ | دَ الله نہ | بیشکہ | الله | سخت عذاب ورکوونکے دے۔

دَ هغے نہ منع شئ ۔ او دَ الله تعالیٰ نہ ویرہ کوئ ، بیشکہ چہ الله تعالیٰ پہ سزا ورکولو کنبے ډیر سخت دے

لِلْفُقَرَآءِ الْمُهٰجِرِيْنَ الَّذِيْنَ اُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاَمْوَالِهِمْ

دَ پارہ دَ فقیرانو | مهاجرینو | کوم چہ | ویستلے شوی دی | لہ کورونو خپلو نہ | او مالونو خپلو نہ

دَ هغے حاجتمندو مهاجرینو (دَ نورو نہ زیات) حق دے چہ دَ خپلو کورونو او دَ مالونو نہ راویستلے شوی دی۔

يَبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا وَّيَنْصُرُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۭ

چہ غواړی | فضل | دَ الله | او رضامندی | او مدد کوی | دَ الله | او دَ دۂ دَ رسول

دَ الله تعالیٰ فضل او دَ هغۂ رضا غواړی او دَ الله تعالیٰ (دَ دین) او دَ دۂ دَ رسول امداد کوی

اُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُوْنَ ۝٨ۚ وَالَّذِيْنَ تَبَوَّءُو الدَّارَ وَالْاِيْمَانَ

هم دا خلق دی | رښتینی (مسلمانان) | او هغہ کسانو دَ پارہ | چہ قائم پاتے شی | پہ کور کنبے | او پہ ایمان باندِ

هم دغہ خلق رښتینی (مسلمانان) دی۔ او (دا مال) دَ هغہ خلقو (هم حق دے) چہ (دَ هجرت والا دَ) کور (مدینہ) کنبے دَ ورانہ

مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّوْنَ مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُوْنَ

وړاندې له دوی نه | دوئ محبّت کوی | دَ هغه چا سره | چه هجرت کوی | دَ دوئ سره | او نهٔ بیا مومی

نه دیره (انصار) دی او په ایمان کښې (ثابت قدم) دی او دَ هغه خلقو سره مینه لری چه هغوئ ښار ته هجرت کوی او په خپلو زړونو کښې

فِیْ صُدُوْرِهِمْ حَاجَةً مِّمَّآ اُوْتُوْا وَیُؤْثِرُوْنَ

په خپلو سینو کښې | څهٔ تنګی | له هغه څهٔ ته | چه ورکړے شی دوئ ته | او دوئ غوره کوی نور

هیڅ تنګی نهٔ ساتی په هغه څیز چه ورته ورکړے شی او نور دَ ځان نه

عَلٰٓی اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۛ وَمَنْ یُّوْقَ شُحَّ

په خپلو ځانونو باندې | اګرچه وی | په دوئ باندې | ولږه | او څوک چه | وساتلے شو | له حرص

وړاندې کوی اګر کهٔ بخپله اوږې وی او څوک چه دَ خپل نفس دَ شومتیانه

نَفْسِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٩﴾ وَالَّذِیْنَ جَآءُوْ مِنْۢ بَعْدِهِمْ

دَ نفس خپل نه | پس دغه خلق هم دوی دی | خلاصے موندونکی | او کوم خلق چه | راغلل | پس له دوئ نه

بچ وساتلے شو نو هم دغه خو کامیاب خلق دی۔ او دَ هغه چا (په کښې حق دے) چه دَ دوئ نه پس راشی

یَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اغْفِرْلَنَا وَ لِاِخْوَانِنَا الَّذِیْنَ سَبَقُوْنَا

دوئ وائی | اے زمونږ ربه! | وبخښه مونږه | او | ورورنړه زمونږ | کوم چه | وړاندې شوی دی له مونږ نه

او دا دعا کوی چه اے زمونږ ربه! مونږ وبخښه او زمونږ هغه ورونړه چه زمونږ نه وړاندې مسلمانان

بِالْاِیْمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِیْ قُلُوْبِنَا غِلًّا لِّلَّذِیْنَ اٰمَنُوْا

په ایمان راوړو کښې | او مهٔ پیدا کوه | زمونږ په زړونو کښې | کینه | هغه کسانو دَ پاره | چه ایمان ئے راوړے دے

شوی دی ، او زمونږ په زړونه کښې دَ ایماندارو دَ پاره هیڅ کینه مهٔ پیدا کوه

رَبَّنَآ اِنَّكَ رَءُوْفٌ رَّحِیْمٌ ﴿١٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَی الَّذِیْنَ

اے زمونږ ربه! | بیشکه تهٔ | ډیر مهربان | رحم کوونکے یئے | آیا نهٔ دی کتلی تا | هغه کسانو ته چه

اے زمونږه ربه! بیشکه تهٔ مهربان رحم کوونکے یئے۔ آیا تا هغه خلقو ته نهٔ دی کتلی چه

نَافَقُوْا یَقُوْلُوْنَ لِاِخْوَانِهِمُ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ

منافقت ئے وکړو | چه دوئ وائی | خپلو هغه ورونړو ته | کوم چه | کافران دی | له اهل کتابو نه

منافقان دی هغوئ له اهل کتابو نه خپلو کافرانو ورونړو ته وائی کهٔ چرے

لَئِنْ اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِیْعُ فِیْكُمْ

کهٔ چرے | وویستلے شوئ تاسو | نو مونږ به هم اُوځو | تاسو سره | او مونږ به نهٔ منو | ستاسو په باره کښې

تاسو (دَ مدینے نه) وویستلے شوئ نو مونږ به هم تاسو سره اُوځو او ستاسو په معامله کښې به هیچرے دَ هیچا

اَحَدًا اَبَدًا ۙ وَّاِنْ قُوْتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ ؕ وَاللّٰهُ یَشْهَدُ

دَ چا | همیشه | او کهٔ چرے | تاسو سره جنګ وشو | نو مونږ به ستاسو مدد کوو | او الله | ګواهی ورکوی

خبره نهٔ آورو ، او کهٔ تاسو سره جنګ کیږی نو خامخا به ستاسو امداد کوو او الله په دے ګواه دے

اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿١١﴾ لَئِنْ اُخْرِجُوْا لَا يَخْرُجُوْنَ مَعَهُمْ ۚ وَلَئِنْ

چه بیشکه دوی | دروغـژن دی | که چرے | دوی وُویستلے شی | نو دوی به وُنه ځی | دَ دوی سره | او که چرے

چه دوی دروغ وائی ۔ که چرے کتابیان وُویستلے شول نو دوی به ورسره وُنه ځی اوکه چرے

قُوْتِلُوْا لَا يَنْصُرُوْنَهُمْ ۚ وَلَئِنْ نَّصَرُوْهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْاَدْبَارَ ۫

دوی سره جنګ وُشی | نو دوی به دَ هغوی مدد هم ونه کړی | او که چرے | دَ هغوی مدد هم وکړی | نو خامخا به دوی وګرځوی | شا ګانے

هغوی سره جنګ وُشو نو دوی به ئے مدد نهٔ کوی او که چرے مدد ئے وکړو نو په شا به وُتښتی

ثُمَّ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿١٢﴾ لَاَنْتُمْ اَشَدُّ رَهْبَةً فِيْ صُدُوْرِهِمْ مِّنَ اللّٰهِ ۭ

بیا به | دوی له مدد نهٔ شی ورکولے | البته ستاسو خوف زیات دے | دَ دوی په سینو (زړونو) کښے | له خدائے نه

او بیا به دَ دوی امداد نه کیږی ۔ (مسلمانانو!) بیشکه دَ دوی په زړونو کښے دَ الله نه هم زیات ستاسو ویره پرته ده

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿١٣﴾ لَا يُقَاتِلُوْنَكُمْ جَمِيْعًا اِلَّا

دا | ځکه چه دوی | داسے قوم دے | چه نهٔ پوهیږی | دوی به جنګ وُنه کړی تاسو سره | ټول | مګر

دا ځکه چه دوی داسے خلق دی چه دَ پوهے نه کار نهٔ اخلی ۔ دوی که ټول راجمع شی نو هم تاسو سره جنګ کولے نهٔ شی

فِيْ قُرًى مُّحَصَّنَةٍ اَوْ مِنْ وَّرَآءِ جُدُرٍ ۭ بَاْسُهُمْ بَيْنَهُمْ

په کلو کښے | چه قلابند شوی وی | یا | وروستو | له دیوالونو نه | جنګ دَ دوی | په خپل مینځ کښے

خو په داسے کلو کښے چه ترے نه چاپیره دیوال وی یا دَ دیوالونو شا ته ، دَ دوی جنګ په خپل مینځ

شَدِيْدٌ ۭ تَحْسَبُهُمْ جَمِيْعًا وَّ قُلُوْبُهُمْ شَتّٰى ۭ ذٰلِكَ

ډیر سخت دے | ګمان کوے ته په دوی باندِ | دَ یو ځائے والی | او | زړونه دَ دوی | جُدا جُدا دی | دا

کښے ډیر سخت وی ستا پورے دا ګمان دے چه ګنی دوی یو ځائے دی ، حالانکه دَ دوی زړونه بیل بیل دی ، دا

بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُوْنَ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيْبًا

ځکه چه دوی | داسے قوم دے | چه نهٔ پوهیږی | په شان دَ حال | دَ هغه کسانو چه | چه وړاندِ له دوی نه وو | هم نزدے

ځکه چه دا خلق دَ عقل نه کار نهٔ اخلی ۔ دَ دوی مثال دَ هغه خلقو دے چه پخوا ترے نه تیر شوی دی ، هغوی

ذَاقُوْا وَبَالَ اَمْرِهِمْ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٥﴾ ۚ كَمَثَلِ

دوی وُڅکلو | وبال | دَ کار خپل | او دوی دَ پاره | عذاب | دردناک دے | په شان دَ حال

دَ خپلو کارونو خوند څکلے دے او په دردناک عذاب اخته دی ۔ دَ دوی مثال دَ

الشَّيْطٰنِ اِذْ قَالَ لِلْاِنْسَانِ اكْفُرْ ۚ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ اِنِّيْ

دَ شیطان دے | هر کله چه دهٔ ووئیل | انسان ته | چه کافر شه | پس هر کله چه | کافر شو | نو دهٔ ووئیل | بیشکه زهٔ

شیطان دے ، چه انسان ته وائی چه کافر شه نو چه هغه کافر شی نو بیا ورته وائی چه زهٔ

بَرِيْۗءٌ مِّنْكَ اِنِّيْٓ اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦﴾ فَكَانَ

بیزاره یم | له تا نه | بیشکه زهٔ | ویریږم | دَ الله نه | چه رب دے | دَ ټولو جهانونو | پس شی

ستا نه بری یم ، زهٔ خو دَ الله تعالیٰ نه ویریږم چه دَ ټول مخلوق رب دے ۔ نو دَ دواړو

عَاقِبَتَهُمَآ اَنَّهُمَا فِى النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا ؕ وَذٰلِكَ

انجام دَدے دواړو | داچه دادواړه به | په اور کښے وی | دوئ به همیشه وی | په دے کښے | او هم داده

انجام داشو چه دواړه (دَدوزخ) اورته ارتاؤکړے شو چه تل به پکښے (لوغړن) پراته وی، او دَ ظالمانو

جَزٰٓؤُا الظّٰلِمِيْنَ ۱۷ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلْتَنْظُرْ

سزا | دَ ظالمانو | اے | مؤمنانو ! | ویره کوئ | دَالله | او پکار ده چه وګوری

سزا هم دغه مقرر ده اے مؤمنانو ! دَ الله تعالیٰ نه ویره ساتئ او هر څوک دِ دا

نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ

انسان | چه څهٔ | وړاندِ لیږلی دی دهٔ | صبا دَپاره | او اُویرېږئ | دَ الله نه | بیشکه الله | خبردار دے

وګوری چه دَ صبا دَ پاره ئے څهٔ لیږلی دی ؟ او دَ الله نه ویره لرئ ، هغه ستاسو دَ کارونو نه

بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۱۸ وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسٰهُمْ

په هغه څهٔ | چه تاسوئے کوئ | او مهٔ کیږئ تاسو | په شان دَهغه کسانو | چه هیرئے کړو | الله | نو دهٔ هیرکړل دوئ

پوره پوره خبردے - او دَ هغه چا په شان مهٔ کیږئ چه الله ئے هیرکړو نو الله تعالیٰ ترے نه

اَنْفُسَهُمْ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ۱۹ لَا يَسْتَوِىْٓ اَصْحٰبُ النَّارِ

دَ دوئ ځانونه | هم دا خلق دی | نافرمانه | برابر نهٔ دی | دوزخیان

خپل ځانونه هیرکړل هم دغه خو نافرمانه (بدعمله) خلق دی. دوزخیان او جنتیان هیڅکله برابر

وَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ؕ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ۲۰ لَوْ اَنْزَلْنَا

او جنتیان | جنتیان | هم دوی دی | کامیاب | کهٔ چرے نازل کړے وے موږ

نهٔ دی - هم جنتیان کامیاب خلق دی - کهٔ موږ دا قرآن

هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰى جَبَلٍ لَّرَاَيْتَهٗ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ

دا قرآن | په یو غر باندِ | نو خامخا به تا لیدلے وو دا | عاجزی کوونکے | ټوټے ټوټے کیدونکے | له ویرے نه

په یو غر باندِ نازل کړے وے نو تا به لیدلے وو چه دَ الله تعالیٰ دَ ویرے نه به فرمان منونکے او چاودلے

اللّٰهِ ؕ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ۲۱

دَ الله | او دا | مثالونه | موږ بیانوُو دا | خلقو دَ پاره | دَ پاره دَ دے چه دوئ | فکرو کړی

وو ، او دا مثالونه موږ دَ هغه خلقو دَ پاره بیانوُو چه هغوئ دَ غور او فکر نه کار واخلی

هُوَ اللّٰهُ الَّذِىْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ هُوَ

هم دے دے الله | هغه چه | نشته دے هیڅوک معبود | سوا دَ دهٔ نه | پوهه دے | په پټو | او ښکاره څیزونو | هم دے دے

الله تعالیٰ خو هم هغه دے چه دَ هغهٔ نه سوا بل معبود نشته ، دَ پټ او دَ څرګند هر څهٔ نه خبردے ، هغه ډیر

الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ۲۲ هُوَ اللّٰهُ الَّذِىْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْمَلِكُ

بخښونکے | مهربان | هم دے دے الله | هغه چه | نشته دے هیڅوک معبود | سوا دَ دهٔ نه | دے بادشاه دے

مهربان بیا بیا رحم کوونکے دے - الله تعالیٰ خو هم هغه دے چه دَ هغهٔ نه سوا بل معبود نشته ، بادشاه دے

اَلْقُدُّوْسُ السَّلٰمُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيْزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ؕ

ډير پاک | سالم دَ ټولو دَ عيبونو نه | امن ورکوونکے | ساتندوى | غالب | ډير زبردست | لوئے دے

پاک دے، هر عيب نه محفوظ، امن ورکوونکے دے، حفاظت کوونکے دے، زبردست دے، دَ خرابئ درستونکے دے، ډير لوئے دے

سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ

پاک دے | الله | له هغه څه نه چه دوئ شريکوى | هم دے دے الله | پيدا کوونکے | نوے ښکاره کوونکے

الله تعالىٰ دَ دوئ دَ شرک نه بالکل پاک دے۔ هم الله تعالىٰ پيدا کوونکے درست جوړوونکے

الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى ؕ يُسَبِّحُ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ

صورت جوړوونکے | هم دَ دهٔ دى نامے | ښائسته | تسبيح کوى | دَ دهٔ څه چه | په آسمانونو کښے

صورت جوړوونکے دے، دَ هغهٔ ښکلى ښکلى نومونه دى، په آسمانونو او په زمکه کښے هر څهٔ دَ هغهٔ

وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢٤﴾ ع

او زمکه کښے دى | او هم دے دے | غالب | دَ حکمت خاوند

پاکى بيانوى او هغه زبردست، دَ حکمت خاوند دے۔

سُوْرَةُ الْمُمْتَحِنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِىَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | ثَلٰثَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ

سورة الممتحنه په مدينه کښے نازل شو | (شروع) دَ الله په نامه چه ډير مهربان ډير زيات رحم کوونکے دے | او په دے کښے ١٣ آيتونه او ٢ رکوع دى

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډير زيات رحم خاوند دے

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا عَدُوِّىْ وَعَدُوَّكُمْ اَوْلِيَآءَ

اے | ايمان والو! | مهٔ نيسئ تاسو | زما دښمنان | او خپل دښمنان | دوستان

اے مؤمنانو! زما دښمنان او خپل دښمنان دوستان مهٔ جوړوئ

تُلْقُوْنَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوْا بِمَا جَآءَكُمْ

ورليږئ تاسو | دَ دوئ طرف ته | (پيغام دَ) محبت | او بيشکه دوى کافران شوى دى | په هغه څهٔ | چه راغلى دى تاسو ته

تاسو هغوئ ته دَ دوستئ (او محبت) پيغام ليږئ، حال دا دے چه هغوئ دَ دے دين منکران دى کوم چه تاسو

مِّنَ الْحَقِّ ۚ يُخْرِجُوْنَ الرَّسُوْلَ وَاِيَّاكُمْ اَنْ تُؤْمِنُوْا

له حق دين نه | دوئ جلاوطن کوى | پيغمبر | او خپله تاسو هم | (دَ څکه) چه | تاسو ايمان راوړئ

ته راغلے دے، هغوئ خو (ستاسو) رسول ؑ او تاسو (ستاسو دَ وطن نه) وباسى، صرف په دے خبره چه تاسو

بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ ؕ اِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِىْ سَبِيْلِىْ

په الله | چه ستاسو رب دے | کهٔ چرے | تاسو وځئ | جهاد دَ پاره | زما په لاره کښے

په الله باندې چه ستاسو رب دے ايمان راوړے دے، کهٔ تاسو زما په لار کښے دَ جهاد دَ پاره او زما دَ مرضئ موندلو

وَابْتِغَآءَ مَرْضَاتِىْ ۖ تُسِرُّوْنَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ ۖ وَاَنَا اَعْلَمُ

او دَ پاره دَ لټولو | دَ رضامندئ زما | تاسو پټ (ورليږئ) | دَ دوئ طرف ته | (پيغام دَ) دوستئ | او زهٔ پوهيږم

په غرض راوتلى يئ، تاسو ورسره پټه پټه مينه ساتئ۔ او ما ته په ښهٔ شان معلوم دى

بِمَآ اَخْفَيْتُمْ وَمَآ اَعْلَنْتُمْ ؕ وَمَنْ يَّفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ

پہ هغه څهٔ | چه تاسو پټوئ | او په هغه څهٔ | چه تاسو ښکاره کوئ | او څوک چه | وُکړی دا سے | له تاسو نه | نو بیشکه هغه ګمراه شو

څهٔ چه تاسو پټوئ او څهٔ چه ښکاره کوئ او څوک چه (دَ بیا دَ پاره) داسے وکړی ، نو هغه دَ سیده

سَوَآءَ السَّبِيْلِ ① اِنْ يَّثْقَفُوْكُمْ يَكُوْنُوْا لَكُمْ اَعْدَآءً وَّيَبْسُطُوْٓا

دَ نیغ | لارے نه | که چرے دوئ بیا مومی تاسو | نو دوئ به شی | ستاسو | دُښمنان | او را اُوږده به کړی

لارے نه بے لارے شو که دَ هغوئ در باندِ لاس بر شی نو ستاسو دُښمنان به وی او خپل لاسونه او

اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ وَاَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوْٓءِ وَوَدُّوْا لَوْ تَكْفُرُوْنَ ؕ ②

ستاسو طرف ته | خپل لاسونه | او خپلے ژبے | په بدئ سره | او دوئ خوښوی | کاش! | چه تاسو کافران شئ ۔

خپلے ژبے به درته په بدئ باندِ را اُوږدے کړی او هغوئ خو دا غواړی چه تاسو کافران شئ ۔

لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ ۚ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ يَفْصِلُ

هیڅکله به نفع درنهٔ کړی تاسو ته | خپلوان ستاسو | او نهٔ اولاد ستاسو | په ورځ | دَ قیامت | دے به فیصله وکړی

خپل خپلوان او اولاد به مو هیڅ په کار رانهٔ شی دَ قیامت په ورځ ۔ الله تعالیٰ به

بَيْنَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ③ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ

ستاسو په مینځ کښے | او الله | هغه څهٔ ته | چه تاسو یے کوئ | ګوری | بیشکه | دَه | تاسو دَ پاره

ستاسو ترمینځهٔ فیصله کوی او الله تعالیٰ ستاسو کارونه وینی ګوری (او) تاسو دَ پاره خو دَ ابراهیمؑ او

اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ ۚ اِذْ قَالُوْا

نمونه | ښه | په ابراهیم کښے | او په هغه خلقو کښے | چه دَ دهٔ سره وُو | هر کله چه | دوئ وویئیل

دَ دوئ دَ ملګرو په (ژوند) کښے یوه اعلیٰ نمونه (موجود) ده ۔ څهٔ وخت چه هغوئ خپل قوم ته

لِقَوْمِهِمْ اِنَّا بُرَءٰٓؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؗ

خپل قوم ته | چه بیشکه مونږ | بیزاره یُو | له تاسو نه | او له هغه څهٔ نه | چه تاسو یے عبادت کوئ | سوا | دَ الله نه

وویئیل چه مونږ له تاسو نه لاس په سر یُو او دَ هغے معبودانو نه چه تاسو دَ الله نه سوا مقرر کړی دی

كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَآءُ اَبَدًا

مونږ انکار وکړو | ستاسو | او ښکاره شوه | زمونږ او ستاسو ترمینځهٔ | دُښمنی | او بغض | همیشه

مونږ تاسو نه منکر یُو او زمونږ او ستاسو ترمینځه دَ همیشه دَ پاره دښمنی او بغض ښکاره شوے دے

حَتّٰى تُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَحْدَهٗٓ اِلَّا قَوْلَ اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ لَاَسْتَغْفِرَنَّ

تر دے چه | تاسو ایمان راوړئ | په الله | چه یو دے | مګر | وینا | دَ ابراهیمؑ | خپل پلار ته | چه زهٔ به بخښنه غواړم

ترڅو چه تاسو په یو الله باندِ ایمان رانهٔ وړئ، مګر دا چه ابراهیمؑ خپل پلار ته دا وئیلی وو چه زهٔ ستا په

لَكَ وَمَآ اَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ؕ رَبَّنَا

ستا دَ پاره | او زهٔ اختیار نهٔ لرم | دَ پاره ستا | له الله نه | دَ هیڅ څیز | اے زمونږ ربه!

حقله دَ بخښنے دعا غواړم او زما دَ الله تعالیٰ په وړاندِ هیڅ اختیار نشته اے زمونږ ربه!

معانقة ١٢

عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَاِلَيْكَ اَنَبْنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ۝۴

پہ تا باندې | موږ توکل وکړو | او هم ستا طرف ته | موږ رجوع وکړه | او هم ستا طرف ته | واپس درتلل دي

موږ پہ تا باندې توکل کوو او موږ هم ستا طرف ته رجوع کوو او هم ستا طرف ته بیرته تګ دے

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَاغْفِرْلَنَا رَبَّنَا ۚ

اے زموږ ربه | مه جوړوه موږ | فتنه ځاے د ازما ښت | د هغه کسانو | چه کافران دي | او وبخښنه موږ | اے زموږ ربه!

اے زموږ ربه! موږ د کافرو لاسونو ته مه پریږده ، او زموږ ګناهونه وبخښه اے زموږ ربه!

اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝۵ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيْهِمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ

بیشکه هم ته | ډیر غالب | د حکمت خاوند یې | یقیناً | ده | تاسو د پاره | په دے کښې | یو ه نمونه | غوره

ته زبردست او د حکمتونو خاوند یې۔ د دغې خلقو په وینا کښې تاسو د پاره ښه نمونه پرته ده

لِّمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ ۭ وَمَنْ يَّتَوَلَّ فَاِنَّ

هغه چا د پاره | چه اُمید لري | د الله | او د ورځې | د آخرت | او څوک چه | مخ واړوي | نو بیشکه

د هغه چا د پاره چه الله ته د ورتلو او د آخرت د ورځې عقیده لري ، او څوک چه ترے نه مخ واړوي نو الله تعالیٰ

اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ۝۶ ع عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ ع ۲

الله | بے نیازه دے | ستا یلے شوے | نزدے دے | چه الله | پیدا کړي | ستاسو په مینځ کښې | او په مینځ

(خو بالکل) بے پروا او د تعریفونو خاوند دے۔ داخو عجیبه نه ده چه الله تعالیٰ ستاسو او د هغې کسانو

الَّذِيْنَ عَادَيْتُمْ مِّنْهُمْ مَّوَدَّةً ۭ وَاللّٰهُ قَدِيْرٌ ۭ وَاللّٰهُ

د هغه خلقو کښې | چه دښمني لرئ تاسو | له هغوئ نه | دوستي | او الله | قدرت لرونکے دے | او الله

تر مینځه مینه پیدا کړي چه (نن) ورسره ستاسو دښمني ده او الله ډیر لوئے قادر دے ، او الله تعالیٰ

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝۷ لَا يَنْهٰىكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ لَمْ يُقَاتِلُوْكُمْ

بخښونکے | مهربان دے | نه منع کوي تاسو | الله | له هغه خلقو نه | چه جنګ نه کوي تاسو سره

بخښونکے ډیر زیات مهربان دے۔ الله تعالیٰ تاسو د هغه چا نه نه منع کوي چه د دین په حقله درسره

فِي الدِّيْنِ وَلَمْ يُخْرِجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ اَنْ تَبَرُّوْهُمْ

د دین په باره کښې | او دوئ نه یئ ویستلي تاسو | له کورونو ستاسو نه | له دے نه چه | تاسو احسان وکړئ د دوئ سره

جنګونه نه کوي او نه هغوئ تاسو د خپلو کورونو نه ویستلي یئ (بلکه الله اجازت درکوي) چه تاسو هغوئ سره ښه سلوک

وَتُقْسِطُوْٓا اِلَيْهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ۝۸ اِنَّمَا يَنْهٰىكُمُ

او انصاف وکړئ | د دوئ په حق کښې | بیشکه الله | خوښوي | انصاف کوونکي | بیشکه | منع کوي تاسو

کوئ او انصاف ورسره کوئ ، بیشکه انصاف کوونکي کسان د الله تعالیٰ خوښ وي۔ الله تعالیٰ خو تاسو د هغه چا د

اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ قٰتَلُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ وَاَخْرَجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ

الله | له هغه خلقو نه | چه جنګ کوي تاسو سره | د دین په حقله | او دوئ ویستلي تاسو | له کورونو ستاسو نه

دوستئ نه منع کوي چه د دین په حقله درسره جنګیږي او هغوئ تاسو د خپلو کورونو نه ویستلي یئ

وَظٰهَرُوْا عَلٰٓى اِخْرَاجِكُمْ اَنْ تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ

او امداد ئې کړې دے | ستاسو په ويستلو کښے | چه تاسو دوستي وکړئ دَ دوئ سره | او څوک چه | دوستي وکړي دوئ سره

او ستاسو په ويستلو کښے ئې دَ يو بل سره مدد کړے دے او څوک چه دغے خلقو سره دوستي کوي

فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝٩ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا جَآءَكُمُ

نو هم دغه خلق | ظالمان دي | اے | ايمان والو! | هر کله چه | راشي تاسو ته

نو هم دغه خلق ظالمان دي۔ اے مؤمنانو! څۀ وخت چه مؤمنے ښځے

الْمُؤْمِنٰتُ مُهٰجِرٰتٍ فَامْتَحِنُوْهُنَّ ۗ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيْمَانِهِنَّ ۚ

مؤمنانے ښځے | مهاجرے | نو دَ دوئ امتحان واخلئ | الله | ښۀ پوهه دے | په ايمان دَ دوئ

هجرت وکړي او تاسو له راشي نو دَ هغوئ آزميښت کوئ الله دَ هغوئ دَ ايمان (يا بے ايمانئ) نه ښۀ واقف دے

فَاِنْ عَلِمْتُمُوْهُنَّ مُؤْمِنٰتٍ فَلَا تَرْجِعُوْهُنَّ اِلَى الْكُفَّارِ ۗ لَا هُنَّ

پس کۀ چرے تاسو معلومے کړئ دوئ | چه مؤمنانے دي | پس مۀ واپس کوئ دوئ | دَ کافرانو طرف ته | نۀ هغه (ښځے)

نو کۀ ستاسو باور وشي چه هغوئ مؤمنے دي نو کافرانو ته ئې مۀ واپس کوئ نه دغه ښځے

حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّوْنَ لَهُنَّ ۗ وَاٰتُوْهُمْ مَّآ اَنْفَقُوْا ۗ

حلالے دي | دَ هغوئ دَ پاره | او نۀ هغه (کافران) | حلال دي | دَ دوئ دَ پاره | او ورکړئ هغوئ ته | څۀ چه | هغوئ خرڅ وکړو

کافرانو له حلالے دي او نۀ کافران هغوئ له روا دي او (کافرانو له) ورکړئ څۀ چه هغوئ (په دے ښځو) خرڅ کړے وي

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ اِذَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ ۗ

او نشته گناه | په تاسو باندې | دا چه | تاسو نکاح وکړئ دوئ سره | هر کله چه | تاسو ورکړئ دوئ ته | دَ دوئ مهر

او په تاسو هيڅ گناه نشته کۀ تاسو هغوئ سره نکاح وکړئ خو هله چه مهر ورته ادا کړئ،

وَلَا تُمْسِكُوْا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسْـَٔلُوْا مَآ اَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْـَٔلُوْا

او مۀ ساتئ تاسو | تعلقات | دَ کافرو ښځو سره | او غواړئ | هغه څۀ | چه خرڅ کړي دي تاسو | او و دِ غواړي دوئ

او چه کومے کافرانے ښځے دي هغوئ سره تعلقات باقي مۀ ساتئ او چه څومره خرڅ مو پرے کړے وي هغه دَ کافرانو نه وغواړئ او هغوئ

مَآ اَنْفَقُوْا ۗ ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللّٰهِ ۗ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ

هغه څۀ چه لگولي دي دوئ | هم دا دے | حکم دَ الله | دے به فيصله وکړي | ستاسو په مينځ کښے | او الله | پوهه

چه څومره خرڅ کړے وي هغه دِ (تاسو نه) وغواړي هم دا دَ الله حکم دے هغه ستاسو ترمينځه فيصله کوي او الله تعالیٰ ډير پوهه دَ

حَكِيْمٌ ۝١٠ وَاِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ اِلَى الْكُفَّارِ

دَ حکمت خاوند دے | او کۀ چرے | ستاسو دَ لاسه ووځي | څوک ښځه | له ښځو ستاسو نه | دَ کافرانو طرف ته

حکمت خاوند دے او کۀ چرے ستاسو په ښځو کښے يوه ښځه په کافرانو کښے پاتے شي نو تاسو هغو (کافرانو)

فَعَاقَبْتُمْ فَاٰتُوا الَّذِيْنَ ذَهَبَتْ اَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَآ اَنْفَقُوْا ۗ

او غنيمت واخلئ کافرانو نه | نو ورکړئ | هغو ته چه | تلي دي | ښځے دَ دوئ | په شان دَ هغه څۀ | چه خرڅ کړي دي دوئ

نه غنيمت حاصل کړئ نو دَ چا دَ لاس نه چه ښځے وتلي دي هغوئ ته دَ خپلے خرڅے برابر مال ادا کړئ۔

وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِیٓ اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ⑪ يٰٓاَيُّهَا النَّبِیُّ اِذَا جَآءَكَ

او ویره کوئ | دَ الله | هغه ذات چه | تاسو په هغهٔ | ایمان لرئ | اے نبیٔ ! | هرکله چه راشی تا ته

او دَ الله تعالیٰ نه ویره ساتئ چه تاسو پرے ایمان راوړے دے۔ اے پیغمبره ! چه مؤمنے ښځے درله

الْمُؤْمِنٰتُ يُبَايِعْنَكَ عَلٰٓى اَنْ لَّا يُشْرِكْنَ بِاللّٰهِ شَيْـًٔا

مؤمنانے ښځے | چه بیعت کوی تاسره | په دے خبره چه | شریک به نهٔ مقرروی | دَ الله سره | څهٔ څیز

راشی ، او دَ دے خبرو بیعت درسره کوی چه الله تعالیٰ سره به هیڅوک نهٔ شریکوی

وَّلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِيْنَ وَلَا يَقْتُلْنَ اَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَاْتِيْنَ بِبُهْتَانٍ

او نهٔ به دوئ غلا کوی | او نهٔ به دوئ زنا کوی | او نهٔ به دوئ وژنی | اولاد خپل | او نهٔ به لګوی | څهٔ بهتان

او غلا به نهٔ کوی ، او زنا به نهٔ کوی او خپل بچی به نهٔ وژنی او دَ بهتان اولاد به نهٔ راوړی چه مخ په مخ

يَّفْتَرِيْنَهٗ بَيْنَ اَيْدِيْهِنَّ وَاَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيْنَكَ فِیْ مَعْرُوْفٍ

چه دوئ تړلے وی | په مینځ دَ لاسونو خپلو | او دَ ښپو خپلو کښے | او دوئ به نافرمانی نهٔ کوی ستا | په یو نیک کار کښے

ئے (په خاوند پورے) په دروغه وُتړی ، او دَ نیکئ په یو کار کښے به ستا نافرمانی نهٔ کوی

فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ⑫

نو بیعت وکړه دَ دوئ سره | او بخښنه وغواړه | دَ دوئ دَ پاره | دَ الله نه | بیشکه | الله | بخښونکے | مهربان دے۔

نو تهٔ هغوئ ته لاس ښوځوه او دَ هغوئ په حقله دَ الله نه بخښنه غواړه بیشکه الله بخښونکے ډیر زیات مهربان دے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوْا

اے ایمان والو ! | دوستی مهٔ کوئ | هغه قوم سره | چه غضب کړے دے | الله | په هغوئ باندِ | هغوئ نا اُمیده شوی دی

اے مؤمنانو ! هغه خلقو سره یارانے مهٔ ساتئ چه دَ الله تعالیٰ په غضب اخته دی دَ آخرت نه دا سے

مِنَ الْاٰخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ اَصْحٰبِ الْقُبُوْرِ ⑬ ع

له آخرت نه | لکه څنګه چه | نا اُمیده شوی دی | کافران | له خاوندانو دَ قبرونو نه

مایوسه دی لکه په قبرونو کښے پراتهٔ کافران چه مایوسه دی۔

| سُوْرَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ وَّهِیَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | اَرْبَعَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ |
|---|---|---|
| سوره صف په مدینه کښے نازل شوا | (شروع) دَ الله په نامه چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے ۱۴ آیتونه او ۲ رکوع دی |

دَ الله په نامه شروع کوم چه ډیر مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ

پاکی بیانوی | دَ الله | هغه څهٔ | چه په آسمانونو کښے | او هغه څهٔ | چه په زمکه کښے دی | او هم دے | غالب

دَ الله تعالیٰ پاکی بیانوی هر څهٔ چه په آسمانونو او په زمکه کښے دی ، او هغه زبردست دَ حکمتونو

الْحَكِيْمُ ① يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ②

دَ حکمت خاوند دے | اے ایمان والو ! | ولے | وایئ تاسو | هغه څهٔ | چه نهٔ ئے کوئ تاسو

خاوند دے۔ اے مؤمنانو ! دا سے خبرے ولے دَ خُلے نه اوباسئ چه هغه نهٔ (پوره) کوئ۔

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ③ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ

ډېره ناخوښه شوه | په نزد دَ الله | داچه تاسو وايئ | هغه څۀ چه تاسوئے نۀ کوئ | بيشکه الله | خوښوی

دا دَ الله تعالىٰ په نزد دَ ناراضګئ خبره ده چه داسے خبره کوئ چه هغه (پوره) کوئ نه. دَ الله تعالىٰ هغه کسان خوښ

الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِهٖ صَفًّا كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَّرْصُوْصٌ ④

هغه خلق چه | جنګ کوی | دَ دۀ په لاره کښے | صف تړلی | لکه چه دوئ | يو ديوال دے | په قلعی سره ټينګ کړے شوے

وی چه دَ هغۀ په لاره کښے داسے جنګيږی لکه په قلعی پوخ شوے ديوال

وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ لِمَ تُؤْذُوْنَنِيْ وَقَدْ تَّعْلَمُوْنَ

او هر کله چه ووئيل | موسیٰؑ | خپل قوم ته | اے زما قومه! | ولے | تاسو تزنوئ ما | او بيشکه تاسو پوهيږئ

او څۀ وخت چه موسیٰؑ خپل قوم ته ووئيل اے زما قومه! تاسو ما ولے ازاروئ؟ او په دے ښۀ پوهه يئ

اَنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ ۭ فَلَمَّا زَاغُوْٓا اَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ ۭ

چه بيشکه زۀ | رسول يم | دَ الله | ستاسو طرف ته | پس هر کله چه | دوئ کاږه لار کړل | تو کاږۀ کړل | الله | زړونه دَ دوئ

چه زۀ تاسو ته دَ الله رسول راغلے يم، بيا هر کله چه هغوئ ګمراهی اختيار کړه کانو، الله تعالىٰ دَ هغوئ زړونه واړول

وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ⑤ وَاِذْ قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ

او الله | هدايت نۀ کوی | نافرمانه خلقو ته | او هر کله چه ووئيل | عيسیٰؑ ځوئے دَ مريم

او الله تعالىٰ (داسے) نافرمانه خلقو ته لاره نۀ ښائی ـ او هغه وخت را ياد کړه چه عيسیٰؑ دَ مريم ځوئے ووئيل چه

يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا

اے بنی اسرائيلو! | بيشکه زۀ | رسول يم | دَ الله | ستاسو طرف ته | تصديق کوونکے | دَ هغه څۀ

اے بنی اسرائيلو! زۀ دَ الله تعالىٰ رسول يم (چه) تاسو طرف ته (راليږلے شوے يم) دَ تورات تصديق کوونکے يم

بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَمُبَشِّرًاۢ بِرَسُوْلٍ يَّاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِي

چه له ما نه وړاندې دے | تورات | او زيرے ورکوونکے يم | دَ يو رسول | چه راځی به | د روستو له ما نه

چه زما نه وړاندې راغلے دے، او دَ يو (بل) رسول زيرے درکوم چه زما نه پس به راځی،

اسْمُهٗٓ اَحْمَدُ ۭ فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ

نامه دَ هغۀ به | احمد وی | بيا هر کله چه | هغه راغے دوئ ته | دَ ښکاره نخښو سره | نو دوئ ووئيل | دا خو | جادو دے

نوم به ئے احمدؐ وی. نو بيا چه هغۀ ورته ښکاره نخښے راوړے نو دوئ ووئيل چه دا خو ښکاره

مُّبِيْنٌ ⑥ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُوَ

ښکاره | او څوک | زيات ظالم دے | له هغه چانه | چه وے تړل | په الله باندې | دروغ | او هغه

جادو دے ـ او دَ هغه چا نه غټ ظالم څوک دے چه په الله تعالىٰ باندې دروغ تړی؟ حال دا دے

يُدْعٰٓى اِلَى الْاِسْلَامِ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ⑦ يُرِيْدُوْنَ

رابللے شی | دَ اسلام طرف ته | او الله | لاره نۀ ښائی | ظالمانو خلقو ته | دوی غواړی

چه هغه دَ اسلام طرف ته رابللے شی، او الله تعالىٰ داسے ظالمانو ته هدايت نۀ کوی. دوئ غواړی

لِيُطْفِـُٔوْا نُوْرَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ ؕ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُوْرِهٖ وَلَوْ كَرِهَ

چه مړکړی | نور دَ الله | په خپلو خُلو سره | او الله | پوره کوونکے | دَ نُور خپل دے | اګرکهٔ | بدئے ګڼړی

چه دَ خدائے نور دَ خُلے په پوکو مړ کړی او الله تعالیٰ به خپل نور کمال ته رسوی اګرکهٔ په کافرانو

الْكٰفِرُوْنَ ⑧ هُوَ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ

کافران | هم دے دے | هغه چه | وے لیږلو | پیغمبر خپل | هدایت | او دین | دَ حق سره

بد لګی۔ الله تعالیٰ هغه ذات دے چه خپل رسول ئے دَ هدایت او دَ حق دین سره راولیږلو

لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ ⑨ ع ۱ ۹

چه دے غالب کړی دا | په ټولو دینونو باندِ | اګرکهٔ | بدئے ګڼړی | مشرکان خلق

چه دا دین په نورو ټولو دینونو باندِ غالب کړی اګرکهٔ دَ مشرکانو په زړونو باندِ تیارهٔ راځی

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى تِجَارَةٍ تُنْجِيْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ

اے دَ ایمان خاوندانو! | آیا زهٔ وُښایم تاسو ته | داسے تجارت | چه خلاصے در کړی تاسو ته | له عذاب

اے مؤمنانو ! آیا داسے تجارت درته وُښایم چه دَ دردناک عذاب نه مو بچ

اَلِيْمٍ ⑩ تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَتُجَاهِدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

دردناک نه | تاسو ایمان راوړئ | په الله | او دَ دهٔ په رسول | او تاسو جهاد کوئ | په لاره دَ الله کښے

کړی ۔ ؟ (هغه دا چه) په خدائے او په پیغمبر ایمان راوړئ ، او دَ الله تعالیٰ په لاره کښے دَ ځان او

بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ؕ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ⑪

په خپلو مالونو سره | او په خپلو ځانونو سره | هم دا | غوره دی | تاسو دَ پاره | کهٔ چرے | تاسو پوهیږئ ۔

دَ مال جهاد کوئ ، دا درله ډیره غوریزه ده کهٔ تاسو پوهیږئ ۔

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا

دے به وُبخښی | تاسو دَ پاره | ستاسو ګناهونه | او داخل به کړی تاسو | په باغونو کښے | چه بهیږی به | لاندِ دَ هغے نه

الله تعالیٰ به ستاسو ګناهونه معاف کړی او داسے باغونو کښے به مو داخل کړی چه دَ هغے لاند به

الْاَنْهٰرُ وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِيْ جَنّٰتِ عَدْنٍ ؕ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ⑫

ولے | او محلونو | پاکیزوٗ ته | په باغونو کښے | دَ همیشه پاتے کیدو | هم دا ده | کامیابی | لویه

ولے بهیږی او ښکلو پاکیزه ځایونو ته چه په تل سمسور باغونو کښے به اباد وی، هم دغه غټه کامیابی ده

وَاُخْرٰى تُحِبُّوْنَهَا ؕ نَصْرٌ مِّنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِيْبٌ ؕ وَبَشِّرِ

او دویمه خبره | چه تاسو ئے خوښوئ | مدد دے | دَ الله دَ طرف نه | او فتح | نزدے | او زیرے ورکړه

او یوه بله ( غټه ګټه) چه ستاسو ډیره خوښه ده یعنی دَ الله مدد او زر ګټات او مؤمنانو ته (دَ دے

الْمُؤْمِنِيْنَ ⑬ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْٓا اَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ

مؤمنانو ته | اے | دَ ایمان خاوندانو | شئ تاسو | مددګار | دَ الله | لکه چه | ویلی وو

زیرے ورکړه اے مؤمنانو ! تاسو دَ الله ( دَ دِین) مددګار شئ ،لکه چه عیسیٰ دَ مریم

عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيّٖنَ مَنْ اَنْصَارِیْٓ اِلَى اللّٰهِ ؕ قَالَ

عیسیٰ ځوئے د مریم | حواریانو ته | چه څوک دے | زما مددګار | د الله طرف ته | ووئیل

ځوئے حواریانو ته وئیلی وو چه څوک ماسره د الله تعالیٰ د پاره ملا تړکوی ؟ حواریانو

الْحَوَارِيُّوْنَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ فَاٰمَنَتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْۢ بَنِیْٓ اِسْرَآءِيْلَ

حواریانو | مونږ یو | مددګار (د دین) | د الله | نو ایمان راوړو | یو جماعت | له بنی اسرائیلو نه

جواب ورکړو چه مونږ د الله (د دین) ملا تړیو ، نو بیا په بنی اسرائیلو کښے یو ټولی ایمان راوړو

وَكَفَرَتْ طَّآئِفَةٌ ۚ فَاَيَّدْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلٰى عَدُوِّهِمْ

او انکار وکړو | یو جماعت | نو مونږ مدد وکړو | د هغه کسانو | چه ایمان ئے راوړو | په مقابله د دښمنانو د دوی کښے

او بل ټولے منکر پاتے شو ، نو مونږ د دښمن په مقابله کښے د ایماندارو امداد وکړو

فَاَصْبَحُوْا ظٰهِرِيْنَ ۝۱۴ ع ۲۵/۱۰

نو دوی شول | غالب

نو هغوی غلبه بیا مونده ـ

سُوْرَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِیَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ

سورۃ جمعه په مدینه کښے نازل شو | (شروع) د الله په نامه چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښے ۱۱ آیتونه او ۲ رکوع دی

د الله په نامه شروع کوم چه ډیر مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ الْمَلِكِ

تسبیح کوی | د الله | هر هغه څه چه | په آسمانونو کښے | او هر هغه څه | چه په زمکه کښے دی | دے بادشاه دے

د الله تعالیٰ پاکی بیانوی هر څه چه په آسمانونو کښے او په زمکه کښے دی چه بادشاه دے

الْقُدُّوْسِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ۝۱ هُوَ الَّذِیْ بَعَثَ فِی الْاُمِّيّٖنَ رَسُوْلًا

ډیر پاک | غالب | د حکمت خاوند دے | هم دے دے | چا چه | راولیږلو | په امیانو کښے | یو پیغمبر

پاک دے زبردست دے د حکمتونو خاوند دے ، هغه ذات دے چه په امیانو (عربو) کښے ئے د هغوی د ذات نه یو

مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ ۗ

هم له دوی نه | چه تلاوت کوی په دوی باندے | د آیتونو د ده | او پاکوی دوی | او زده کوی دوی ته | کتاب | او پوهه

پیغمبر راولیږلو چه د الله آیتونه ورته اوروی او هغوی پاکوی او د کتاب او د حکمت خبرے ورته ښائی

وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِیْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝۲ وَّاٰخَرِيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا

اګر چه دوی وو | له دے نه وړاندے | په ښکاره ګمراهئ کښے | او نورو له (هم) | له دوی نه چه لا نه دی

حال دا وو چه دوی وړومبے په ښکاره ګمراهئ کښے پراته وو ـ او په دوی کښے نورو له (هم) هم (ده راولیږلے)

يَلْحَقُوْا بِهِمْ ؕ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝۳ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ

ملاؤ شوی | د دوی سره | او هم دے دے | غالب | د حکمت خاوند | دا دے | فضل | د الله | دے ورکوی

چه هغوی لا ترا وسه را رسیدلی نه دی او هغه زبردست د حکمت خاوند دے ـ دا د الله فضل دے ، د چا په حقله چه

مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ ذُوالْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ④ مَثَلُ الَّذِيْنَ حُمِّلُوا

هغه چا ته چه غواړی | او الله | خاوند د فضل | لوئے دے | مثال | د هغه کسانو | چه بار کړے شو په دوی باندې

د چا په حقله چه وغواړی په هغه ئے وکړی او الله د لوئے فضل خاوند دے۔ چا ته چه په تورات باندې د عمل کولو حکم

التَّوْرٰىةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوْهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ اَسْفَارًا ؕ بِئْسَ

تورات | بیا | اوچت نه کړو دوی دا | په شان د حال د خره دے | چه اوچتوی کتابونه | بد دے

شوے وو، بیا هغوئ په دے عمل ونه کړو د هغوئ مثال د خره دے چه کتابونه پرے باروی ، د هغے قوم

مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي

مثال | د هغه خلقو | کوم چه | دروغ وګڼړل | آیتونه د الله | او الله | لاره نه ښائی

مثال ډیر خراب دے چه د خدائے آیتونه ئے دروغ وګڼړل او الله تعالیٰ ظالمانو خلقو

الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ⑤ قُلْ يٰاَيُّهَا الَّذِيْنَ هَادُوْا اِنْ زَعَمْتُمْ اَنَّكُمْ

قوم | د ظالمانو ته | ووایه | اے خلقو ! | چه یهودیان یئ ! | که چرے تاسو خیال کوئ | چه تاسو

ته هدایت نه کوی ته ووایه چه اے یهودو ! که تاسو دا دعوی لرئ چه بس یواځ

اَوْلِيَآءُ لِلّٰهِ مِنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ⑥

دوستان یئ | د الله | سوا | د نورو خلقو نه | پس آرزو وکړئ | د مرګ | که چرے تاسو رښتینی یئ

تاسو په ټولو خلقو کښے د الله دوستان یئ بل څوک نه دی نو د خپل مرګ آرزو وکړئ که تاسو رښتینی یئ

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهٗٓ اَبَدًا ۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ؕ وَاللّٰهُ

او | دوئ به آرزو ونه کړی د دے | همیشه | په وجه د هغه څه | چه وړاندې ولیږل | لاسونو د دوئ | او الله

او دوئ به هیڅ کله دا آرزو ونه کړی ځکه چه د خپله لاسه وړاندې لیږلی عملونه ورته معلوم دی۔ او الله

عَلِيْمٌ ۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ⑦ قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذِيْ تَفِرُّوْنَ مِنْهُ فَاِنَّهٗ

ښه پوهه دے | په ظالمانو | ووایه | بیشکه | مرګ | هغه چه | تاسو تښتئ | له هغے نه | بیشکه هغه

په دے ظالمانو ډیر ښه پوهه دے۔ ورته ووایه چه تاسو د کوم مرګ نه تښتئ هغه خو یه مرور

مُلٰقِيْكُمْ ثُمَّ تُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ

تاسو ته ملاویدونکے دے | بیا به | واپس کړے شئ | طرف | د پوهیدونکی د پټو | او د ښکاره وته | بیا به دے تاسو ته وښائی

تاسو رانیسی ، بیا به د پټ او د ښکاره هر څه نه واقف (الله) ته ورو وړاندې کیږئ نو هغه به درته

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ⑧ يٰاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نُوْدِيَ لِلصَّلٰوةِ ع ۸ ۱۱

څه چه به | تاسو کول | اے | ایمان والو | هر کله چه | راوبللے شئ | مونځ د پاره

خپل عملونه یو په یو په ګوته کړی اے مؤمنانو ! هر کله چه د جمعے په ورځ د مونځ د پاره

مِنْ يَّوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ؕ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ

په ورځ د جمعے | نو ورمنډے کړئ | د الله د ذکر طرف ته | او پریږدئ | اخستل خرڅول | هم دا خبره | غوره ده

اذان وکړے شی ، نو د الله د یادولو د پاره روان شئ او اخستل خرڅول پریږدئ دا تاسو د پاره غوره

لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٩﴾ فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوْا
تاسو دَ پاره | كهٔ چرے تاسو پوهيږئ. | پس هر كله چه | پُوره اداشى | مونځ | نو تاسو خوارهٔ شئ
دے كهٔ تاسو پوهيږئ. بيا چه مونځ پوره شى نو په زمكه
فِى الْاَرْضِ وَابْتَغُوْا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ
په زمكه كښے | او لټوئ | فضل (رزق) | دَ الله | او ياد كرئ | الله | ډير | دَ پاره دَ دے چه تاسو
خوارهٔ شئ او دَ خدائے (مقرره كړے) روزى لټوئ او الله تعالىٰ ډير ډير يادوئ چه كامياب
تُفْلِحُوْنَ ﴿١٠﴾ وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ لَهْوَا انْفَضُّوْآ اِلَيْهَا
خلاصے بيا مومئ | او هر كله چه | دوئ ووينى | تجارت | يا لوبه تماشه | (نو) دوئ منډے كړى | دَ هغے طرف ته
شئ. او (ځنے كسانو) چه دَ سودا يا دَ تماشے خبر وُليدو، نو هغے پسے په منډه خوارهٔ وارهٔ شول
وَتَرَكُوْكَ قَآئِمًا ؕ قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهْوِ
او پريږدى تا | ولاړ | تهٔ ووايه | څهٔ چه | الله سره دى | هغه ډيربهٔ دى | له لوبو نه
او تهٔ ئے ولاړ پريښودے. ورته ووايه چه دَ الله تعالىٰ سره كوم ثواب دے هغه دَ تماشو او دَ
وَمِنَ التِّجَارَةِ ؕ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿١١﴾ ع

ع ۱۲/۲

او له تجارت نه | او الله | ډير بهٔ | روزى وركوونكے دے
سودا ګانو نه ډير غوره دے او الله تعالىٰ ډير بهٔ روزى رسان دے.

| سُوْرَةُ الْمُنٰفِقُوْنَ مَدَنِيَّةٌ وَّهِىَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ |
|---|---|---|
| سورة منافقون په مدينه كښے نازل شوے | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډير زيات رحم كوونكے دے | او په دے كښے ۱۱ آيتونه او ۲ ركوع دى |

دَ الله په نامه شروع كوم چه لوئے مهربان دَ ډير زيات رحم خاوند دے

وقف لازم

اِذَا جَآءَكَ الْمُنٰفِقُوْنَ قَالُوْا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُ اللّٰهِ
هر كله چه راشى تاته | منافقان | (نو) وائى | مونږ ګواهى وركوو | چه بيشكه تهٔ | دَ الله رسول يئے
(اے نبى كريم) تاله چه منافقان راشى نو وائى چه مونږ ګواهى وركوو چه تهٔ بيشكه دَ الله رسول يئے.
وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُهٗ ؕ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ
او الله | پوهيږى | چه بيشكه تهٔ | دَ دهٔ رسول يئے | او الله | ګواهى وركوى | (چه) بيشكه | منافقان خلق
او الله ته دا خو معلومه ده چه تهٔ دَ الله رسول يئے. خو الله (دَ دے خبرے) ګواهى (هم) كوى چه دا منافقان
لَكٰذِبُوْنَ ﴿١﴾ ج اِتَّخَذُوْآ اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا
دروغژن دى | دوئ جوړ كړى دى | قسمونه خپل | ډالونه | پس دوئ منع كړل (خلق)
دروغژن دى. دوئ ځان ته خپل قسمونه ډالونه كړى دى، بيا دوئ (نور خلق هم) دَ
عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ
دَ الله دَ لاره نه | بيشكه بد دى | هغه څهٔ | چه دوى ئے كوى | دا. | ځكه چه دوئ
الله دَ لاره نه منع كوى دَ دوئ دا كارونه ډير نا كاره دى. دا ځكه چه دوئ

اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا فَطُبِعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ③

ایمان راوړو | بیا | کافرشول | پس مُهر ووهلے شو | په زړونو دَ دوئ | پس دوئ | نهٔ پوهیږی

ایمان راوړو بیا کافران شول نو په زړونو ئے الله تعالیٰ مهر وُلګولو نو اوس هغوئ نهٔ پوهیږی

وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ اَجْسَامُهُمْ ؕ وَاِنْ يَّقُوْلُوْا تَسْمَعْ

او هر کله چه | تهٔ وُوینے دوئ ته | نو ښهٔ لګی تا ته | بدنونه دَ دوئ | او کهٔ چرے دوئ خبره وکړی | نو تهٔ آوُرے

او چه تهٔ ئے وُوینے نو دَ دوئ جُثے درته ښائسته ښکاره شی او چه خبرے کوی نو تهٔ دَ دوئ

لِقَوْلِهِمْ ؕ كَاَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسَنَّدَةٌ ؕ يَحْسَبُوْنَ كُلَّ صَيْحَةٍ

دَ دوئ خبره | لکه چه دوئ | لرګی دی | په دیوال لګولے شی | دوئ خیال کوی | هر دَ زور آواز

خبرے آوُرے دوئ بخت لکه (په دیوال پورے) وُدرَولے شوی لرګی دی، دوئ هره چغه په خپل

عَلَيْهِمْ ؕ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ ؕ قٰتَلَهُمُ اللّٰهُ ؗ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ④

په خپل ځان | هم دوئ دی | دُښمنان | نو تهٔ دَ دوئ نه ځان ساته | هلاک دِ کړی دوی | الله | چه کوم خوا | دوئ اړولی روان دی

ځان ګنړی۔ دوئ (ستا) دُښمنان دی دَ دوئ نه ځان ساته، الله دِ دوئ برباد کړی، دا په کومه غاړه روان دی؟

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ لَوَّوْا

او هر کله چه | وُوئیلے شی | دوئ ته | چه راشئ تاسو | چه بخښنه وغواړی | تاسو دَ پاره | رسول دَ الله | نو دوئ تاوُکړی

او چه ورته ووئیلے شی چه راځئ چه دَ الله پیغمبر درله بخښنه وُغواړی نو (دوئ په ګستاخئ سره)

رُءُوْسَهُمْ وَرَاَيْتَهُمْ يَصُدُّوْنَ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُوْنَ ⑤ سَوَآءٌ

خپل سرونه | او تهٔ به وُوینے دوئ | چه دوئ مخ اړوی | او دوئ | لوئ کوونکی دی | برابره دهٔ

خپل سرونه تاوُکړی او تهٔ به ئے وُوینے چه دوئ مخونه جارباسی او ځان غټ ګنړی، دَ دوئ په حقله

عَلَيْهِمْ اَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ ؕ لَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ

په دوئ باندِ | کهٔ تهٔ بخښنه وُغواړے | دَ دوئ دَ پاره | یا | بخښنه وُنهٔ غواړے | دوئ دَ پاره | هیڅکله به وُنهٔ بخښی | الله

برابره دهٔ کهٔ تهٔ ورله بخښنه غواړے یا بخښنه نهٔ غواړے ، الله تعالیٰ به دوئ ته هیڅ

لَهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ⑥ هُمُ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ

دوئ | بیشکه الله | هدایت نهٔ کوی | قوم | دَ نافرمانو ته | دا هغه کسان دی چه | دوئ وائی چه

بخښنه نهٔ کوی یقینًا الله تعالیٰ نافرمانه خلقو ته هدایت نهٔ کوی۔ دا هغه کسان دی چه وائی چه

لَا تُنْفِقُوْا عَلٰى مَنْ عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ حَتّٰى يَنْفَضُّوْا ؕ

خرڅ مهٔ کوئ | په هغه چا باندِ | چه دَ رسول الله سره دی | تردے چه | دوئ خوارهٔ وارهٔ شی

څوک دَ الله پیغمبر سره راټول شوی دی په هغوئ خرڅ مهٔ کوئ چه خوارهٔ وارهٔ شی

وَلِلّٰهِ خَزَآئِنُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ

او الله دَ پاره دی | خزانے | دَ آسمانونو | او دَ زمکے | او لیکن | منافقان

حال دا چه دَ آسمانونو او دَ زمکے خزانے الله تعالیٰ سره دی خو منافقان په دے

لَا يَفْقَهُوْنَ ⑦ يَقُوْلُوْنَ لَئِنْ رَّجَعْنَآ اِلَى الْمَدِيْنَةِ لَيُخْرِجَنَّ

نهٔ پوهیږی | دوی وائی | کهٔ چرے | مونږ واپس راؤگرځیدلو | مدینے ته | نو خامخا به وُباسی

نهٔ پوهیږی ـ دوی وائی چه کهٔ مونږ مدینے ته پستنه لاړ شو ، نو عزتمند خلق به

الْاَعَزُّ مِنْهَا الْاَذَلَّ ۭ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُوْلِهٖ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَلٰكِنَّ

ډیر عزت والا | له هغے نه | ذلیل لره | او الله دپاره دے | عزت | او دغه د رسول دپاره | او مؤمنانو دپاره | او لیکن

ذلیله کسان ترے نه بهر وُباسی ، او عزت خو بس د الله او د رسول[ع] او د مؤمنانو دے خو منافقان

ع ٨/١٣ الْمُنٰفِقِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ⑧ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ

منافقان | نهٔ پوهیږی | اے مؤمنانو ! | غافله دِ نهٔ کړی تاسو | مالونه ستاسو

په دے نهٔ پوهیږی ـ اے مؤمنانو ! (یاد ساتئ چه) مالونه او اولاد مو د الله

وَلَآ اَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ

او نهٔ اولاد ستاسو | د الله د ذکر نه | او څوک چه | وُکړی | دا کار | نو هم دا خلق دی

د یاد نه منع نهٔ کړی او څوک چه دا سے وکړی نو هغوی تاوانیان

الْخٰسِرُوْنَ ⑨ وَاَنْفِقُوْا مِنْ مَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ

نقصان موندونکی | او خرچ کړئ | له هغه څهٔ نه | چه درکړی دی مونږ تاسو | وړاندِ له دے نه | چه راشی

پاتے شول ـ او مونږ چه درته څهٔ درکړی دی د هغے نه (په خیراتکښے) خرچ کوئ د دے نه وړاندِ چه یو تن ته

اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُوْلَ رَبِّ لَوْلَآ اَخَّرْتَنِيْٓ اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيْبٍ ۙ

یو تن له تاسو نه | مرګ | نو ووائی | اے زما ربه ! | ولے مهلت رانهٔ کړو تا ماته | لږ مودے دپاره

مرګ په سر وُدریږی نو بیا به وائی چه اے زما ربه ! ما ته دِ یو څو ورځے مهلت ولے رانهٔ کړو؟

فَاَصَّدَّقَ وَاَكُنْ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ⑩ وَلَنْ يُّؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا

چه ما خیرات کړے وے | او زهٔ شوے وے | له نیکانو نه | او هیڅ کله به مهلت ورنهٔ کړی | الله | یو نفس ته

چه خیرات مِ کړے وے او په نیکانو کښے شمیر شوے وے ـ او الله تعالیٰ هیچا ته مهلت نهٔ ورکوی.

ع ٢/١٤ اِذَا جَآءَ اَجَلُهَا ۭ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ⑪

هر کله چه راشی | نیټه د دهٔ | او الله | خبردار دے | له هغه څهٔ نه | چه تاسو ئے کوئ.

هر کله چه نیټه ئے پوره شی او الله تعالیٰ ستاسو د کارونو نه پوره پوره خبر دے ـ

## سُوْرَةُ التَّغَابُنِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | ثَمَانِيَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ

سورهٔ تغابن په مدینه کښے نازل شو | (شروع) په نامه د الله چه تو مهربان او ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښے ١٨ آیتونه او دوه رکوع دی

د الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان او ډیر زیات رحم خاوند دے

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ لَهُ الْمُلْكُ وَ

پاکی بیانوی | د الله | کوم مخلوق | چه په آسمانونو کښے | او کوم چه | په زمکه کښے دے | د دهٔ دے حکومت | او

د الله تعالیٰ پاکی بیانوی څهٔ چه په آسمانونو او په زمکه کښے دی ، حکومت یوازے د دهٔ دے ، او

لَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ① هُوَ الَّذِيْ

دهٔ له ده | ستاينه | او هم دے | په هر څيز باندي | قدرت لرونكے دے. | هم هغه دے | چا چه

تول تعريفونه دَ هغهٔ دي او هغه په هر څيز پوره قدرت لري. الله هغه دے چه تاسو تول ئے

خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَّمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

پيدا كړي تاسو | پس ځنے له تاسو نه | كافران دي | او ځنے له تاسو نه | مؤمنان دي | او الله | هغه څهٔ ته | چه تاسو ئے كوئ

پيدا كړي، نو ځنے در كښے كافر دي او ځنے مؤمنان دي او الله تعالىٰ ستاسو كارونه وينى

بَصِيْرٌ ② خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ

ګوري | پيدا ئے كړل | آسمانونه | او زمكه | په حق سره | او صورت ئے جوړ كړو ستا

ګوري. آسمانونه او زمكه ئے سم سم پيدا كړل، او ستاسو صورتونه

فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ ۚ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ③ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ

نو ښهٔ ئے جوړ كړل | صورتونه ستاسو | او دَ دهٔ طرف ته | واپس تلل دي | دے پيژني | هغه څهٔ | چه په آسمانونو كښے

ئے جوړ كړل او ډير ښائسته ئے جوړ كړل او دَ هغهٔ طرف ته واپس تلل دي، هغهٔ ته دَ آسمانونو او دَ زمكے تول څيزونه

وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ

او زمكه كښے دي | او دے پيژني | څهٔ چه | تاسو پټوئ | او څهٔ چه | تاسو ښكاره كوئ | او الله | پوهه دے

معلوم دي، او ستاسو دَ پټو او ښكاره كارونو نه ښهٔ واقف دے او الله تعالىٰ ته دَ زړونو

بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ④ اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ ۡ

په راز | دَ سينو | آيا نهٔ دے راغلے تاسو ته | خبر | دَ هغه خلقو | چه كافران وو | له دے نه وړاندې

تول رازونه په ښهٔ شان معلوم دي. آيا تاسو ته دَ پخوانو خلقو خبر راغلے نهٔ دے چه تاسو نه وړاندې ئے كفر كړے وو

فَذَاقُوْا وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ⑤ ذٰلِكَ بِاَنَّهٗ

پس وُڅكلو دوئ | مصيبت | دَ خپل كار | او دوئ دَ پاره | عذاب | دردناك دے | دا | ځكه چه

نو هغوئ دَ خپلو كارونو په وبال اَخته شول او هغوئ دَ پاره دردناك عذاب مقرر دے. دا ځكه چه هغوئ

كَانَتْ تَّاْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالُوْٓا اَبَشَرٌ يَّهْدُوْنَنَا ۡ

راغلل وُو دوئ ته | پيغمبران دَ دوئ | دَ واضحو نخښو سره | نو دوئ ووئيل | چه آيا بنيادمان به | موږ ته لاره ښائي

له پيغمبران دَ پرانستو نخښو سره راغلل، نو وے وئيل چه آيا بشر به موږ ته لارے چارے ښائي

فَكَفَرُوْا وَتَوَلَّوْا وَّاسْتَغْنَى اللّٰهُ ۭ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ⑥ زَعَمَ

پس دوئ انكار وكړو | او مخ ئے واړولو | او پروا ونهٔ كړه | الله | او الله | بے نيازه | ستائيلے شوے دے | ګمان وُكړو

نو هغوئ انكار وكړو او مخ ئے واړولو او الله هم دَ هغوئ پروا وُنه كړه او الله بے پروا دے دَ تعريفونو لائق دے. دَ كافرانو خيال

الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنْ لَّنْ يُّبْعَثُوْا ۭ قُلْ بَلٰى وَرَبِّيْ

هغه خلقو | چه منكر دي | چه | دوئ به هيڅ كله نهٔ شي راپاڅولے | وُوايه | ولے نه | زما دِ قسم وي په رب زما

دے چه هغوئ به (دوباره) هيڅ كله (ژوندى) نهٔ شي راپورته كولے. تهٔ ووايه! چه ولے نه او زما دَ رب قسم دے

لَتُبۡعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلۡتُمۡ ؕ وَذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ
خامخا به راپورته کړے شئ تاسو | بيا به | تاسو ته خبر ورکړے شي | هغه څه | چه تاسو به کول | او دا خبره | الله د پاره
چه تاسو به خامخا راپاڅولے شئ بيا به در ته خپل ټول عملونه په ګوته کولے شي او دا کار الله تعالیٰ ته ډير آسان

يَسِيۡرٌ ﴿٧﴾ فَاٰمِنُوۡا بِاللّٰهِ وَرَسُوۡلِهٖ وَالنُّوۡرِ الَّذِيۡۤ اَنۡزَلۡنَا ؕ وَاللّٰهُ بِمَا
آسانه ده | پس ايمان راوړئ | په الله | او د ده په رسول | او په نور | هغه چه | مونږ نازل کړو | او الله | له هغه څه نه
دے ، نو په الله تعالیٰ او د هغه په رسول او په هغه نور باندې ايمان راوړئ چه مونږ رالېږلے دے او الله تعالیٰ

تَعۡمَلُوۡنَ خَبِيۡرٌ ﴿٨﴾ يَوۡمَ يَجۡمَعُكُمۡ لِيَوۡمِ الۡجَمۡعِ ذٰلِكَ يَوۡمُ
چه تاسو ئے کوئ | خبردار دے | په هغه ورځ | چه جمع به کړی تاسو | په ورځ | د قيامت | هم دا ده | ورځ
ستاسو د کارونو نه خبر دے ، په کومه ورځ چه به هغه تاسو د جمع کيدو (يعنی د قيامت) په ورځ راجمع کړی ، هم دغه د (سود

التَّغَابُنِ ؕ وَمَنۡ يُّؤۡمِنۡۢ بِاللّٰهِ وَيَعۡمَلۡ صَالِحًا يُّكَفِّرۡ عَنۡهُ سَيِّاٰتِهٖ
د ګټے بيلات | او څوک چه | ايمان راوړی | په الله | او عمل وکړي | نيک | تو لرے به کړی | له ده نه | بديانے د ده
زيان ورځ ده ۔ او چا چه په خدائے ايمان راوړے وی او د نيکئ کارونه کوی نو الله به د هغه ګناهونه لرے کړی

وَيُدۡخِلۡهُ جَنّٰتٍ تَجۡرِىۡ مِنۡ تَحۡتِهَا الۡاَنۡهٰرُ خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَاۤ اَبَدًا ؕ
او داخل به کړی دے | په باغونو کښے | چه بهيږی به | لاندې د هغے نه | نهرونه | هميشه به وی | په هغے کښے | هميشه
او هغه به په داسے باغونو کښے داخل کړی چه د هغے (د ونو) لاندې ولے بهيږی هميشه به پکښے اوسيږی ۔

ذٰلِكَ الۡفَوۡزُ الۡعَظِيۡمُ ﴿٩﴾ وَالَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا وَكَذَّبُوۡا بِاٰيٰتِنَاۤ اُولٰٓئِكَ
هم دا ده | کاميابي | لويه | او کومو خلقو | چه انکار وکړو | او دروغ ئے وګڼل | زمونږ آيتونه | هم دا خلق دی
دا ډيره لويه کاميابي ده ۔ او چا چه انکار کړے وی او زمونږ آيتونه ئے دروغ ګڼلی وی نو هغوئ

ع ١٥ اَصۡحٰبُ النَّارِ خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَا ؕ وَبِئۡسَ الۡمَصِيۡرُ ﴿١٠﴾ مَاۤ اَصَابَ
دوزخيان | هميشه به وی | په هغے کښے | او بد دے | ځائے د ورتلو | نۀ رسيږی
دوزخيان دی چه تل به پکښے پراته وی او دغه ډيره نا کاره ټيکاونړه ده ۔ (دنيا کښے) هيڅ مصيبت

مِنۡ مُّصِيۡبَةٍ اِلَّا بِاِذۡنِ اللّٰهِ ؕ وَمَنۡ يُّؤۡمِنۡۢ بِاللّٰهِ يَهۡدِ قَلۡبَهٗ ؕ
هيڅ مصيبت | مګر | په حکم د الله | او څوک چه | ايمان راوړی | په الله | هدايت کوی | د ده زړۀ ته
د الله تعالیٰ د حکم نه بغير نۀ راځی او څوک چه په الله تعالیٰ ايمان راوړی هغه د ده زړۀ ته هدايت کوی

وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَىۡءٍ عَلِيۡمٌ ﴿١١﴾ وَاَطِيۡعُوا اللّٰهَ وَاَطِيۡعُوا الرَّسُوۡلَ ۚ فَاِنۡ
او الله | په هر څيز باندې | ښۀ پوهه دے | او حکم منئ | د الله | او حکم منئ | د رسول | بيا که چرے
او الله تعالیٰ په هر څيز ډير ښۀ پوهه دے ۔ او تاسو د الله په وينا عمل کوئ او د رسول حکم منئ ، نو که مخ مو

تَوَلَّيۡتُمۡ فَاِنَّمَا عَلٰى رَسُوۡلِنَا الۡبَلٰغُ الۡمُبِيۡنُ ﴿١٢﴾ اَللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ
تاسو مخ واړوئ | نو بيشکه | په پيغمبر زمونږ | د رسول دی | رسول دی | بشکاره | الله | نشته هيڅوک معبود | سوا د ده نه
ترے نه واړولو نو زمونږ د رسول په ذمه خو بس ټش (حکمونه) په ښکاره رسول دی ، د الله تعالیٰ نه سوا بل معبود نشته

وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ⑬ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ

او په الله باندې | پکار ده چه توکل وکړی | مؤمنان | اے مؤمنانو ! | بیشکه

او ایماندار کسان دې بس په خدائے باندې باور ساتی ۔ اے مومنانو ! ستاسو په بعضو

مِنْ اَزْوَاجِكُمْ وَاَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ فَاحْذَرُوْهُمْ ۚ وَاِنْ تَعْفُوْا

ځنې ستاسو له بیبیانو نه | او (ځنې) ستاسو له اولاد نه | دشمنان دی | ستاسو | پس تاسو او ویریږئ له دوئ نه | او که چرې تاسو معافی وکړی

او اولاد کښې ځنې ستاسو دشمنان دی ۔ نو د هغوئ په حقله ویښ وسیږئ او که معافی وکړئ

وَتَصْفَحُوْا وَتَغْفِرُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ⑭ اِنَّمَآ اَمْوَالُكُمْ

او مخ ګرځوئ | او بخښنه وکړئ | نو بیشکه | الله | ډیر بخښونکے | مهربان دے | بیشکه | ستاسو مالونه

او سترګے پټے کړئ او ووئے بخښئ ، نو الله بخښونکے مهربان دے ۔ بیشکه ستاسو مالونه او ستاسو

وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۭ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ⑮ فَاتَّقُوا اللّٰهَ

او ستاسو اولاد | ازمیښت دے | او الله | سره دے | اجر | ډیر لوئے | پس او ویریږئ | د الله نه

اولاد خو یو ازمیښت دے ، او الله تعالیٰ سره ډیر لوئے اجر دے ۔ نو د الله تعالیٰ نه ویره کوئ

مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوْا وَاَطِيْعُوْا وَاَنْفِقُوْا خَيْرًا لِّاَنْفُسِكُمْ ۭ وَمَنْ

څومره چه تاسو نه کیدے شی | او واورئ | او حکم منئ | او خرڅ کوئ | غوره به وی | ستاسو په حق کښې | او څوک چه

څومره چه مووس رسی او خبره اورئ او حکم منئ او (د الله په لاره کښې) خرڅ کوئ دا به تاسو له غوره وی او څوک چه

يُّوْقَ شُحَّ نَفْسِهٖ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ⑯ اِنْ تُقْرِضُوا اللّٰهَ

بچ شی | له شومتیا | د نفس خپل نه | پس هم دوئ دی | کامیابه | که چرے تاسو قرض ورکړئ | الله ته

د نفس د شومتیا نه بچ شی نو هم دغه کسان کامیاب دی ۔ که تاسو الله تعالیٰ له ښه

قَرْضًا حَسَنًا يُّضٰعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ

قرض | ښه | نو دے به غبرګ کړی دا | تاسو د پاره | او معاف به کړی | تاسو | او الله

قرض ورکړو نو هغه به ئے درله په څو څو چنده زیاتوی او ستاسو قصور به معاف کوی او الله تعالیٰ

شَكُوْرٌ حَلِيْمٌ ⑰ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ⑱

ډیر قدردان | ډیر تحمل والا دے | پوهه دے | په پټه | او ښکاره خبره | غالب | خاوند د حکمت دے

ډیر قدردان او ډیر تحمل والا دے په پټ او ښکاره هر څه باندې پوهه دے زبردست دے د حکمت خاوند دے

ع ٢ ٨ ١٢

سُوْرَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | اِثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ

سورة طلاق په مدینه کښې نازل شوا | (شروع) د الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښې ١٢ آیتونه او دوه رکوع دی

د الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاۗءَ فَطَلِّقُوْهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ

اے نبی ! | هر کله چه | طلاق ورکړئ تاسو | ښځو ته | پس طلاق ورکوئ دوئ ته | د دوئ د عدت په شروع کښې

اے نبی ! (مسلمانانو ته ووایه!) چه ښځو له طلاق ورکول غواړئ نو د عدت د زمانے نه وړاندې ئے ورکوئ

وَاَحْصُوا الْعِدَّةَ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمْ ۚ لَا تُخْرِجُوْهُنَّ مِنْۢ بُيُوْتِهِنَّ

او شمیر وکړئ | دَ عدّت | او اویرېږئ | دَ الله نه | چه ستاسو رب دے | مه اُو باسئ تاسو دا ښځے | له کورونو دَ دوئ نه

او دَ عدّت (دَ ورځو) شمیر کوئ، او دَ الله خپل رب نه ویره ساتئ، او هغوئ دَ خپلو کورونو نه بهر مه اوباسئ

وَلَا يَخْرُجْنَ اِلَّآ اَنْ يَّاْتِيْنَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ۗ وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ ۗ

او نۀ دِ خپله وُځي | مګر | دا چه دوئ وکړي | (څۀ) بے حیائي | ښکاره | او دا | حدونه دي | دَ الله

او پخپله دِ هم نۀ وُځي خو هله! چه دَ بے شرمئ کار په ښکاره وکړي ، او دا دَ الله (مقرر کړي) حدونه دي

وَمَنْ يَّتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهٗ ۗ لَا تَدْرِيْ لَعَلَّ اللّٰهَ

او څوک چه | تیرېږي | له حدونو | دَ الله نه | نو بیشکه دۀ ظلم وکړو | په خپل ځان | تۀ نۀ پوهیږے | شاید | چه الله

او څوک چه دَ الله دَ مقرر حدونو نه وړاندِ تیرشي نو هغۀ په ځان زیاتے وکړو تا ته معلومه نۀ دہ، بنائیږي چه الله

يُحْدِثُ بَعْدَ ذٰلِكَ اَمْرًا ① فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوْهُنَّ

پیدا کړي | پس له دے نه | (څۀ نوے) خبره | بیا هرکله چه دوئ اورسیږي | خپل میعاد ته | نو اُوساتئ دوئ

دَ دے نه پس یوه نوے خبره راپیدا کړي - نو چه هغوئ خپل میعاد ته په رسیدو شي، نو (یا خو) دَ قاعدے

بِمَعْرُوْفٍ اَوْ فَارِقُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ وَّاَشْهِدُوْا ذَوَيْ عَدْلٍ مِّنْكُمْ

په ښه طریقه | یا دوئ جدا کړئ | په ښه طریقه | او ګواهان ونیسئ | دوه انصاف پسند | له خپل قوم نه

مطابق هغوئ (په نکاح کښے) باقي پرېږدئ یا ئے دَ قاعدے مطابق جدا کړئ او په خپلو کښے دوه تنه معتبر پرے ګواهان کړئ

وَاَقِيْمُوا الشَّهَادَةَ لِلّٰهِ ۗ ذٰلِكُمْ يُوْعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ

او ادا کړئ | ګواهي | دَ الله دَ پاره | هم دا خبره دہ | چه نصیحت کولے شي په دے سره | هغه چا ته | چه ایمان لري

او ګواهي سمه دمه هم الله تعالیٰ دَ پاره ورکوئ، په دے مضمون هغه چا ته نصیحت کیږي چه په الله تعالیٰ او په

بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۚ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّهٗ مَخْرَجًا ②

په الله | او په ورځ | دَ آخرت | او څوک چه ویرېږي | دَ الله نه | نو دے به جوړه کړي | دۀ دَ پاره | لاره دَ خلاصي

ورځ دَ قیامت ایمان راوړي ، او څوک چه دَ الله تعالیٰ نه ویره کوي نو الله ورله دَ خلاصي لاره راوباسي

وَّيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۗ وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ

او رزق به ورکړي دۀ ته | له هغه ځائے نه | چه دۀ ته به ګمان هم نۀ وي | او څوک چه | توکل کوي | په الله باندِ

او دَ داسے غارے نه ورته روزي ورکوي چه دَ هغۀ پرے ګمان هم نۀ راځي ، او څوک چه په الله تعالیٰ باورساتي نو هغۀ له

فَهُوَ حَسْبُهٗ ۗ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمْرِهٖ ۗ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ

پس الله بس دے دۀ له | بیشکه الله | پوره کوونکے دے | خپل حکم | بیشکه | مقرر کړے دہ | الله | دَ هر څیز دَ پاره

یوازے الله کافي دے، الله خپل کار (په هر حال کښے) سرته رسوی ، الله هر څیز له یوه اندازه مقرر

قَدْرًا ③ وَالّٰٓـِٔيْ يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيْضِ مِنْ نِّسَآئِكُمْ اِنِ

یوه اندازه | او کومے ښځے | چه نااُمیده شوے | له حیض نه | له ښځو ستاسو نه | کۀ چرے

کړے دہ - او ستاسو په طلاقو شوُو ښځو کښے څوک چه دَ حیض نه مایوسه شوی وي کۀ چرے

ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلٰثَةُ اَشْهُرٍ ۙ وَّالّٰٓـِٔيْ لَمْ يَحِضْنَ ؕ

تاسو ته شک وی | نو د دوئ عدت دے | درے | میاشتے | او د هغه ښځو | چه لا ورته حیض نه وی راغلے

ستاسو شک وی نو د هغوئ عدت درے میاشتے دے او د غسے د هغه ښځو چه چا لے لا راغلی نه وی

وَاُولَاتُ الْاَحْمَالِ اَجَلُهُنَّ اَنْ يَّضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ؕ وَمَنْ يَّتَّقِ

او چه د حمل والا دی | د دوی عدت دا دے | چه وضع کوی دوی | حمل خپل | او څوک چه | ویریږی

او د امید وارو ښځو میعاد دا دے ، چه اولاد ئے وضع شی ، او څوک چه د الله نه

اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّهٗ مِنْ اَمْرِهٖ يُسْرًا ۝٤ ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهٗٓ

د الله نه | (نو) دے به پیدا کړی | د ده د پاره | په کار د ده کښے | آسانی | هم دا دے | حکم د الله | چه ده نازل کړو دا

ویره کوی نو الله به د هغه په هر کار کښے آسانی پیدا کړی ، دا د الله حکم دے چه تاسو ته ئے

اِلَيْكُمْ ؕ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّاٰتِهٖ وَيُعْظِمْ لَهٗٓ

ستاسو طرف ته | او څوک چه ویریږی | د الله نه | نو دے به لرے کړی | له ده نه | بد یانے د ده | او زیات به ورکړی | ده ته

رالیږلے دے او څوک چه د الله نه ویره ساتی نو الله به ترے نه ګناهونه لرے کړی او غټ اجر به ورته

اَجْرًا ۝٥ اَسْكِنُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِّنْ وُّجْدِكُمْ

اجر | اوسوئ دغه ښځے | کوم ځائے چه | تاسو اوسیږئ | په اندازه د طاقت خپل

ورکړی ، دغه (طلاق شوے) ښځے د خپل حیثیت مطابق هغه ځائے کښے اوسوئ کوم ځائے چه تاسو اوسیږئ

وَلَا تُضَآرُّوْهُنَّ لِتُضَيِّقُوْا عَلَيْهِنَّ ؕ وَاِنْ كُنَّ اُولَاتِ حَمْلٍ فَاَنْفِقُوْا

او تاسو دوئ له تکلیف مه ورکوئ | چه سختی وکړئ | په دوئ باندِ | او که چرے دوئ وی | حمل والا | پس خرڅ کوئ

او د هغوئ د تنګولو د پاره ورله تکلیف مه ورکوئ ، او که د هغوئ خیټه وی نو خرڅ خوراک

عَلَيْهِنَّ حَتّٰى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ فَاِنْ اَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاٰتُوْهُنَّ

په دوئ باندِ | تر دے چه | دوئ وضع کوی | حمل خپل | بیا که چرے دوئ تے ورکوی | تاسو د پاره | نو ورکړئ دوئ ته

ورکوئ ، تر دے چه اولاد ئے پیدا شی ، بیا که هغوئ تاسو له (دغه) ماشوم پالی نو خپل (مناسب)

اُجُوْرَهُنَّ ۚ وَاْتَمِرُوْا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوْفٍ ۚ وَاِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ

مزدوری د دوئ | او مشوره وکړئ | په خپل مینځ کښے | په ښه طریقه | او که چرے | سختی وکړه تاسو | نو تے به ورکړی

اُجرت ورله ورکوئ ، او په خپل مینځ کښے د رواج مطابق اجر خلاصوئ او که یو بل سره مو سختی راواخسته نو بله ښځه

لَهٗٓ اُخْرٰى ۝٦ لِيُنْفِقْ ذُوْ سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهٖ ؕ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ

ده ته | بله ښځه | او خرڅ دِ وکړی | خاوند د فراخئ | د خپلے فراخئ مطابق | او هغه چه | تنګ کړے شو | په ده

به (د ماشوم) پالنه کوی ۔ مالدار له د خپلے چلے مطابق خرچه ورکول پکار دی او د چا چه لاس تنګ وی (آمدنی

رِزْقُهٗ فَلْيُنْفِقْ مِمَّآ اٰتٰىهُ اللّٰهُ ؕ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا مَآ

رزق د ده | نو دے دِ خرڅ وکړی | له هغه څه نه | چه ورکړی دی ده ته | الله | تکلیف نه ورکوی | الله | هیچا ته | مګر موافق د هغه څه

ئے کمه وی) نو پکار دی چه الله څه ورکړی وی د هغے مطابق دِ خرڅ خوراک ورکوی الله په چا باندِ زیات بار نه اچوی خو څومره

ع ٧/٧ اٰتٰىهَا ۗ سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُّسْرًا ⑦ ع وَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ

چه دٔ له ئے ورکړې دی | ډېر زر به پیدا کړي | الله | دَ تنګئ نه پس | آسانی | او ښومره | کلی دی | چه نافرمانی ئے وکړه

چه ئے ورته (توفیق) ورکړے وی، الله به ورته دَ تنګئ نه پس فراخی راولی۔ او ښومره کلی دی چه دَ خپل رب او دَ

عَنْ اَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهٖ فَحَاسَبْنٰهَا حِسَابًا شَدِيْدًا ۙ وَّعَذَّبْنٰهَا

دَ خپل رب دَ حکم | او دَ دٔ دَ رسولانو (دَ حکم) نه | نو مونږ حساب واخستو دَ دوئ نه | حساب | سخت | او مونږ عذاب ورکړو دوئ ته

هغهٔ دَ پیغمبرانو دَ حکم نه ئے مخ واړولو نو مونږ ورسره سخت حساب وکړو او مونږ هغوئ ته

عَذَابًا نُّكْرًا ⑧ فَذَاقَتْ وَبَالَ اَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ اَمْرِهَا خُسْرًا ⑨

عذاب | ډېر خراب | پس دوئ وُڅکلو | وبال | دَ خپل کار | او وو | انجام | دَ دوئ دَ کار | نقصان

ډېره درنه سزا ورکړه۔ غرض دا چه هغوئ دَ خپلو کارونو په وبال کښے راګیر شول او انجام ئے دا چه تاوان ئے وُچت کړو

مع ١٤ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ۙ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰٓاُولِى الْاَلْبَابِ ۚ ۛ

تیار کړے دے | الله | دَ دوئ دَ پاره | عذاب | سخت | پس او یریږئ | دَ الله نه | اے دَ عقل خاوندانو!

الله تعالیٰ هغوئ له سخت عذاب تیار کړے دے، نو دَ الله تعالیٰ نه ویره کوئ اے هوښیارانو!

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۛ قَدْ اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكُمْ ذِكْرًا ⑩ ۙ رَّسُوْلًا يَّتْلُوْا

چه | ایمان مو راوړے دے | بیشکه نازل کړے دے | الله | ستاسو طرف ته | نصیحت | (یعنی) یو رسول | چه لولی

چه ایمان مو راوړے دے، الله تعالیٰ تاسو ته نصیحت نامه رالیږلے ده او رسول ئے رالیږلے دے چه تاسو ته

عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ مُبَيِّنٰتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

په تاسو باندې | دَ الله آیتونه | واضحه | دَ پاره دَ دے چه راوُباسی | هغه خلق | چه ایمان ئے راوړو | او عمل ئے وکړو | نیک

دَ الله څرګند حکمونه اوَروی، چه دَ ایمان او دَ نیک عمل خاوندان دَ

مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ؕ وَمَنْ يُّؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا

له تیارو نه | طرف دَ رڼا ته | او څوک | چه ایمان راوړی | په الله | او عمل وکړی | نیک

تیارو نه رڼا ته راوُباسی او څوک چه په الله تعالیٰ ایمان راوړی او دَ نیکئ کارونه کوی

يُّدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ

نو داخل به کړی دے | په باغونو کښے | چه بهیږی به | لاندې دَ هغے نه | نهرونه | همیشه به وی | په هغے کښے | همیشه همیشه

هغوئ به داسے باغونو کښے داخل کړی چه دَ هغے دَ وُنو لاندې به ویالے بهیږی، تل تر تله به پکښے اُوسیږی

قَدْ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَهٗ رِزْقًا ⑪ اَللّٰهُ الَّذِىْ خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ وَّمِنَ الْاَرْضِ

بیشکه ښهٔ ورکړے دے | الله | دهٔ ته | رزق - | الله | هغه ذات دے | چه پیدا ئے کړل | اووهٔ | آسمانونه | او زمکه (هم)

بیشکه چه دغه سړی له الله ډېره ښهٔ روزی ورکړه - الله هغه ذات دے چه اووهٔ آسمانونه ئے پیدا کړی دی او دَ هغوئ په شان

مِثْلَهُنَّ ؕ يَتَنَزَّلُ الْاَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ ع

په شان دَ دے | ښکته راځی | (دَ دهٔ) حکم | دَ دوئ په مینځ کښے | چه تاسو پوهه شئ | بیشکه الله | په هر څیز باندې

زمکه هم۔ په دے ټولو کښے دَ الله حکمونه راکوزیږی چه تاسو ته معلومه شی چه الله تعالیٰ په هر څهٔ قدرت

قَدِيرٌ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ⑫ ع ۲ ۱۸

قادر دے | او چه بیشکه الله | احاطه کړے ده | په هر څیز باندې | په علم سره.

لرې ، او دَ الله تعالیٰ علم دَ هر څیز نه را چاپیره شوے دے.

سُوْرَةُ التَّحْرِيْمِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ اثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سورة تحريم په مدينه کښې نازل شو | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دې کښې ۱۲ آیتونه او ۲ رکوع دی

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَاۤ اَحَلَّ اللّٰهُ لَكَ ۚ تَبْتَغِيْ مَرْضَاتَ

اے نبی! | ته ولے حرام کوے | هغه څه چه حلال کړی دی الله | تا دَ پاره | ته غواړے | رضامندی

اے نبی! کوم څیز چه درله خدائے حلال کړے دے هغه ولے حراموې؟ ته خپلې بیبیانے خوشحالول

اَزْوَاجِكَ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ① قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ اَيْمَانِكُمْ ۚ

دَ بیبیانو خپلو | او الله بخښونکے | مهربان دے | بیشکه واجب کړل | الله | تاسو دَ پاره | ماتول | دَ قسمونو ستاسو

غواړې ، او الله بخښونکے مهربان دے ، الله تعالیٰ تاسو له قسمونه ماتول مقرر کړی دی.

وَاللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ ۚ وَهُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ② وَاِذْ اَسَرَّ النَّبِيُّ

او الله | ستاسو مالک دے | او هم دے | پوهه | دَ حکمت خاوند دے | او هر کله چه پټه ووئیله | نبی

او الله تعالیٰ ستاسو کارساز دے او دے پوهه دَ حکمت خاوند دے ، او هغه وخت را یاد کړه چه پیغمبر خپلې

اِلٰى بَعْضِ اَزْوَاجِهٖ حَدِيْثًا ۚ فَلَمَّا نَبَّاَتْ بِهٖ وَاَظْهَرَهُ اللّٰهُ

څنو بیبیانو خپلو ته | یوه خبره | بیا هر کله چه | خبر بی بی وښوده | هغه خبره | او ظاهره کړله هغه | الله

یوے بی بی ته پټه خبره وکړه ، بیا چه هغې دغه خبره (چا بل چا ته) ښکاره کړه ، او الله تعالیٰ به

عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهٗ وَاَعْرَضَ عَنْۢ بَعْضٍ ۚ فَلَمَّا نَبَّاَهَا بِهٖ

په نبی باندې | نو (نبی) وښوده | څه ده دے خبرے | او مخ ئے واړولو | څه دَ دې خبرے نه | بیا هر کله چه | نبی وښوده دے ته | هغه خبره

دے باندې پیغمبر خبر کړو نو پیغمبر دَ هغې یوه برخه ښکاره کړه او بله ئې ښکاره نه کړه بیا چه پیغمبر هم هغې بی بی ته خبره وښوده

قَالَتْ مَنْ اَنْۢبَاَكَ هٰذَا ۭ قَالَ نَبَّاَنِيَ الْعَلِيْمُ الْخَبِيْرُ ③ اِنْ تَتُوْبَاۤ

نو دے ووئیل | چا وښوده له تا ته | دا خبره ؟ | نبی ووئیل | وښوده له ما ته | پوهه | خبردار (خدائے) | که چرے تاسو دواړه توبه وکړئ

نو هغې ورته ووئیل چه دا حال درته چا ووئیلو؟ پیغمبر ووئیل چه دَ علم خاوند خبردار (خدائے) راته حال ووئیلو ، اے دواړو

اِلَى اللّٰهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوْبُكُمَا ۚ وَاِنْ تَظٰهَرَا عَلَيْهِ فَاِنَّ

دَ الله په وړاندې | پس بیشکه کاږه شوی دی | زړونه ستاسو | او که چرے | تاسو دَ یو بل مدد وکړو | دَ نبی خلاف | نو بیشکه

بیبیانو! که تاسو دَ الله په وړاندې توبه ووېستله نو ستاسو زړونه هسې هم ډاګو جېد لی دی او که چرے تاسو دواړو دَ رسول خلاف دَ یو

اللّٰهَ هُوَ مَوْلٰىهُ وَجِبْرِيْلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ

هم الله دے | مددګار دَ ده | او جبرائیل | او نیکان | مؤمنان | او فرښتے (هم) | پس له دے نه

بل مدد کولو نو (یاد ساتئ چه) الله تعالیٰ دَ پیغمبر مددګار دے او جبرائیل او نیکان مؤمنان او دَ دے نه پس فرښتے هم دَ ده

ظَهِيرٌ ④ عَسٰى رَبُّهٗٓ اِنْ طَلَّقَكُنَّ اَنْ يُّبْدِلَهٗٓ اَزْوَاجًا

مدد ګاړے دی | نزدے دہ | چہ رب دَ دۂ | کۂ چرے (نبیؐ) تاسو له طلاق درکړی | نو (الله) به په بدل کښې ورکړی دۂ ته | بیبیانے

مدد ګارے دی. دا کیدے شی چہ کۂ پیغمبرؐ تاسو له طلاق درکړی نو الله به ورله ستاسو په عوض کښې غوره

خَيْرًا مِّنْكُنَّ مُسْلِمٰتٍ مُّؤْمِنٰتٍ قٰنِتٰتٍ تٰٓئِبٰتٍ عٰبِدٰتٍ سٰٓئِحٰتٍ ثَيِّبٰتٍ

غوره | له تاسو | فرمانبردارے | باور کوونکے | دُعا کوونکے | توبه کوونکے | عبادت ګذارے | روژه دارے | کُنډے

بیبیانے ورکړی مسلمانانے ، مؤمنانے ، فرمان منونکے، توبه ویستونکے عبادت کوونکے روژه لرونکے دَ خاوند انو

وَّاَبْكَارًا ⑤ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قُوْٓا اَنْفُسَكُمْ وَاَهْلِيْكُمْ نَارًا وَّقُوْدُهَا

او پیغلے | اے دَ ایمان خاوندانو! | وُساتئ تاسو | ځانونه خپل | او خپل کور والا | له اور نه | چہ خشاک دَ هغې به

نه پاتے او پیغلے. اے مؤمنانو! خپل ځانونه او خپل کور والا دَ هغې اور نه اوساتئ چہ دَ هغې خشاک

النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰٓئِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَّا يَعْصُوْنَ اللّٰهَ مَآ

خلق | او کانړی دی | په دے (مقرر دی) | فرښتے | سخت خویه | زورآورے | چہ نافرمانی نۂ کوی | دَ الله تۂ چہ

بنیادم او کانړی دی، په هغې باندې سخت خویه مضبوطے فرښتے مقرر دی چہ په هیڅ کار کښې دَ الله تعالی

اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ⑥ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَعْتَذِرُوا

دے حکم ورکړی دوئ ته | او دوئ کوی | دَ هغۂ چہ دوئ ته حکم وکړے شی | اے کافرانو! | تاسو بهانے مۂ جوړوئ

نافرمانی نۂ کوی او هم هغه کار کوی دَ کوم چہ هغوئ ته حکم کولے شی اے کافرانو! نن ورځ عذر معذرت

ع ١٩ الْيَوْمَ ۭ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ⑦ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

نن ورځ | بیشکه تاسو ته به بدله درکولے شی | دَ هغۂ | چہ تاسو به کول | اے دَ ایمان خاوندانو!

مۂ کوئ، تاسو ته خو بس هیله دَ خپلو کارونو سزا درکیدے شی اے مؤمنانو!

تُوْبُوْٓا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَّصُوْحًا ۭ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُّكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ

تاسو توبه کړئ | دَ الله په وړاندې | توبه | رښتینے | اُمید دے چہ | ستاسو رب به | لرے کړی | له تاسو نه | ګناهونه ستاسو

دَ الله په وړاندې رښتینے توبه اوباسئ. اُمید دے چہ ستاسو رب ستاسو ګناهونه له تاسو نه لرے کړی

وَيُدْخِلَكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللّٰهُ

او داخل به کړی تاسو | باغونو ته | چہ بهیږی به | لاندې دَ هغې نه | نهرونه | په هغه ورځ | چہ نۂ به رسوا کوی | الله

او تاسو به په داسے باغونو کښې داخل کړی چہ دَ هغې لاندې به ویالے بهیږی. په هغه ورځ به الله تعالی نبیؐ

النَّبِيَّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ ۚ نُوْرُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ

خپل نبی | او هغه کسان چہ | ایمان ئے راوړو | دَ دۂ سره | نور دَ دوئ به | منډے وهی | دَ دوئ نه وړاندې

او دَ هغۂ مؤمنان ملګری نۂ شرموی. خپل نور به ترے نه وړاندې او ښی طرف ته روان

وَبِاَيْمَانِهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اَتْمِمْ لَنَا نُوْرَنَا وَاغْفِرْ لَنَا ۚ

او دَ دوئ ښی طرف ته | دوئ به وائی | اے زمونږه ربه! | پوره کړه | مونږ دَ پاره | نور زمونږ | او وُ بخښه مونږ

وی، او دا به وائی چہ اے زمونږه ربه! دا رڼا زمونږ تر آخره پورے قائمه ساته او بخښنه را نه وکړه

اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ قَدِيۡرٌ ⑧ يٰۤاَيُّهَا النَّبِىُّ جَاهِدِ الۡكُفَّارَ وَالۡمُنٰفِقِيۡنَ

بیشکه ته | په هر څیز باندِ | قادر یې ! | اے نبی ! | جهاد کوئ | کافرانو | او منافقانو سره

ته په هر څه پوره پوره قدرت لرے . اے پیغمبره ! دَ کافرانو او منافقانو سره جهاد کوه .

وَاغۡلُظۡ عَلَيۡهِمۡ‌ؕ وَمَاۡوٰٮهُمۡ جَهَنَّمُ‌ؕ وَبِئۡسَ الۡمَصِيۡرُ ⑨ ضَرَبَ اللّٰهُ

او سختی کوه | په دوئ باندِ | او ځائے دَ دوئ | دوزخ دے | او بد دے | ځائے دَ ورتلو | بیان کړو | الله

او په هغوئ سختی کوه او دَ هغوئ ټیکاڼه دوزخ دے او هغه ډیر خراب ځائے دے . الله تعالیٰ کافرانو دَ

مَثَلًا لِّلَّذِيۡنَ كَفَرُوا امۡرَاَتَ نُوۡحٍ وَّامۡرَاَتَ لُوۡطٍ‌ؕ كَانَتَا تَحۡتَ

یو مثال | دَ هغه کسانو | چه منکر دی | دَ ښځې دَ نوحؑ | او دَ ښځې دَ لوطؑ | وے دا دواړه | دَ لاندِ دَ نکاح

پاره دَ نوحؑ دَ ښځې او دَ لوطؑ د ښځې مثال بیان فرمائی . هغه دواړه زمونږ له

عَبۡدَيۡنِ مِنۡ عِبَادِنَا صَالِحَيۡنِ فَخَانَتٰهُمَا فَلَمۡ يُغۡنِيَا

دَ دوؤ بندګانو | زمونږ له بندګانو نه | چه دواړه نیکان وو | پس دے دواړو ښځو خیانت وکړو دَ دوئ سره | نو هغه دواړه په کار رانغلل

بندګانو نه دَ دوؤ نیکانو بندګانو په نکاح کښے وے ، مګر هغوئ دواړو دَ دوئ حق ضائع کړو نو هغه دواړه بندیانو

عَنۡهُمَا مِنَ اللّٰهِ شَيۡـًٔا وَّقِيۡلَ ادۡخُلَا النَّارَ مَعَ الدّٰخِلِيۡنَ ⑩

دَ دوئ | دَ الله په مقابله کښے | هیڅ هم | او حکم وُشو | چه تاسو دواړه داخلے شئ | اور ته | داخلیدونکو سره

دَ الله په مقابله کښے دَ هغوئ هیڅ په کار رانغلل او ورته وویلے شو چه دَ نورو ننوتونکو سره تاسو هم دوزخ ته ورننوزئ .

وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيۡنَ اٰمَنُوا امۡرَاَتَ فِرۡعَوۡنَ‌ۘ اِذۡ

او بیان کړو | الله | یو (بل) مثال | دَ هغه کسانو دَ پاره | چه ایمان ئے راوړے دے | دَ فرعون دَ ښځې | هر کله چه

او الله تعالیٰ مؤمنانو دَ پاره دَ فرعون دَ ښځې مثال پیش کوی ، هر کله چه

قَالَتۡ رَبِّ ابۡنِ لِىۡ عِنۡدَكَ بَيۡتًا فِى الۡجَـنَّةِ وَنَجِّنِىۡ مِنۡ فِرۡعَوۡنَ

دے وویل | اے زما ربه ! | جوړ کړه | ما دَ پاره | دَ خپل ځان سره | یو کور | په جنت کښے | او خلاص راکړه ما ته | له فرعون نه

هغے دُعا وُغوښتله چه اے زما ربه ! ما له په جنت کښے په خپل خوا کښے یو کور جوړ کړه او ما دَ فرعون او دَ هغه دَ

وَعَمَلِهٖ وَنَجِّنِىۡ مِنَ الۡقَوۡمِ الظّٰلِمِيۡنَ ⑪ وَمَرۡيَمَ ابۡنَتَ عِمۡرٰنَ

او دَ دهٔ دَ عمل نه | او خلاصے راکړه ما ته | له قوم ظالم نه | او دَ مریم لور دَ عمران

(کافرانه) عمل نه بچ وُساته او ما دَ ظالمانو نه هم بچ وُساته . او بل دَ مریم مثال ورکوی چه دَ

الَّتِىۡۤ اَحۡصَنَتۡ فَرۡجَهَا فَنَفَخۡنَا فِيۡهِ مِنۡ رُّوۡحِنَا وَصَدَّقَتۡ

چا چه | بچ ساتلے وو | خپل نوم ناموس | نو مونږ پوک وهلو | په دے کښے | خپل رُوح | او دے تصدیق وکړو

عمران لور وه چه خپل نوم ناموس ئے بچ ساتلے وو نو مونږ (دَ هغے) په (ګریوان) کښے خپل روح پوک وهلو او هغے دَ

بِكَلِمٰتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهٖ وَكَانَتۡ مِنَ الۡقٰنِتِيۡنَ ⑫ ع

دَ خبرو | دَ رب خپل | او دَ دهٔ دَ کتابونو | او دا وه | له فرمانبردارو نه

خپل رب خبرے او کتابونه وُمنل او هغه له فرمانبردارو نه وه

وقف لازم

ع ٢٠ ١٣

سُوْرَةُ الْمُلْكِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | ثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ

سورۂ ملک په مکه کښے نازل شوا و په | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | دے کښے ۳۰ آیتونه او ۲ رکوع دی

دَ الله په نامه شروع چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

الجزء ۲۹

تَبٰرَكَ الَّذِىْ بِيَدِهِ الْمُلْكُ ۡ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرُ ۨ ﴿۱﴾

برکت والا دے | هغه ذات | چه په لاس دَ هغهٔ کښے | حکومت دے | او دے | په هر څیز باندې | قادر دے۔

دَ لوئے برکت خاوند دے هغه (خدائے) چه په لاس کښے ئے تول حکومت دے او هغه په هر څهٔ قدرت لری۔

الَّذِىْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ؕ

جا چه | پیدا کړو | مرګ | او ژوند | چه وُ آزمائی تاسو | چه څوک په تاسو کښے | زیات ښهٔ دے | په عمل کښے

(خدائے) هغه ذات دے چه مرګ او ژوند ئے پیدا کړل چه تاسو وُ آزمائی چه په عمل کښے څوک غوره دے

وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْغَفُوْرُ ﴿۲﴾ الَّذِىْ خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا ؕ مَا تَرٰى

او دے دے | غالب | او بخښونکے | هغه چا چه | پیدا کړل | اووهٔ | آسمانونه | دَ یو بل دَ پاسه | نهٔ به وُنهٔ وینے

او هغه ډیر زبردست ډیر بخښونکے دے چه اووهٔ آسمانونه ئے لاندې باندې پیدا کړل، تهٔ به دَ

فِىْ خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفٰوُتٍ ؕ فَارْجِعِ الْبَصَرَ ۙ هَلْ تَرٰى

دَ خدائے په پیدا وښت کښے | څهٔ فرق | نو تهٔ بیا نظر واچوه | آیا | تهٔ وینے

رحمٰن (خدائے) په پیدا وښت کښے هیڅ فرق وُنهٔ وینے، نو تهٔ بیا نظر واچوه چه څهٔ خلل درته

مِنْ فُطُوْرٍ ﴿۳﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا

څهٔ خلل | بیا | نظر واچوه | دوباره | پستنه به شی | ستا طرف ته | سترګے | ذلیلے

ښکاری؟ بیا په بار بار نظر واچوه، سترګے به دِ ذلیلے او ستومانه

وَّهُوَ حَسِيْرٌ ﴿۴﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيْحَ وَجَعَلْنٰهَا

او هغه به ستړی شوی وی | او بیشکه | ښائسته کړو مونږ | آسمان | دَ دُنیا | په ډیوو سره | او مونږ جوړے کړے دا

پستنه شی۔ او بیشکه مونږ دَ دُنیا آسمان (دَ ستورو) په ډیوو سره ښائسته کړو، او هغه مو دَ

رُجُوْمًا لِّلشَّيٰطِيْنِ وَاَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيْرِ ﴿۵﴾ وَلِلَّذِيْنَ

دَ ویشتلو آلے | دَ شیطانانو دَ پاره | او مونږ تیار کړے دے | دوئ دَ پاره | عذاب | دَ دوزخ | او دَ پاره دَ هغه کسانو

شیطانانو دَ ویشتلو ذریعه کړے، او هغوئ له مو دَ دوزخ عذاب تیار کړے دے۔ او څوک چه دَ

كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿۶﴾ اِذَآ اُلْقُوْا

چه منکر دی | دَ رب خپل | عذاب | دَ دوزخ دے | او بد دے | ځائے دَ واپس تللو | هر کله چه به | دوئ واچولے شی

خپل رب نه انکار کوی هغوئ له دَ دوزخ عذاب مقرر دے او هغه ډیره خرابه ټیکاڼه ده کله څهٔ وخت چه دوئ دوزخ

فِيْهَا سَمِعُوْا لَهَا شَهِيْقًا وَّهِىَ تَفُوْرُ ﴿۷﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ ؕ

په هغے کښے | نو دوئ به آوری | دَ هغے | چغے | او هغه به | جوش وهی | نزدے ده | چه وُ به شلیږی | له ډیره قهره

ته ارتاؤ کړے شی نو کړزاد به ئے آوری او هغه (دوزخ) داسے به ښشیږی لکه چه دَ ډیره قهره به وشلیږی

كُلَّمَآ اُلْقِیَ فِیْهَا فَوْجٌ سَاَلَهُمْ خَزَنَتُهَآ اَلَمْ یَاْتِكُمْ نَذِیْرٌ ﴿٨﴾

هر وارے چه | واچولے شی | په هغے کښے | یوه ډله | نو تپوس به کوی ئے | ځوکیداران د هغے | آیا نهٔ وو راغلے تاسو ته | ویروونکے

څهٔ وخت چه یو ټولے ورته ورغورزولے شی نو محافظ فرښتے به ترے نه تپوس کوی چه آیا تاسو ته ځوک ویروونکے درغلے نهٔ وو

قَالُوْا بَلٰی قَدْ جَآءَنَا نَذِیْرٌ ۙ۬ فَكَذَّبْنَا وَ قُلْنَا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ

دوئی به ووائی | ولے نه | بیشکه راغلے وو مونږ ته | یو ویروونکے | نو مونږ دروغژن وګڼلو | او مونږ ووئیل | نهٔ دے نازل کړے | الله

هغوئی به ووائی چه ولے نه! ویروونکے خو راته راغلے وو خو مونږ دروغژن وګڼلو او ورته مو ووئیل چه الله خو هیڅ څیز

مِنْ شَیْءٍ ۚۖ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِیْ ضَلٰلٍ كَبِیْرٍ ﴿٩﴾ وَ قَالُوْا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ

هیڅ څیز | نهٔ یئی تاسو | مګر | په لویه ګمراهئی کښے | او دوئی به وائی | که چرے | مونږ اوریدلے وے

نازل کړے نهٔ دے او تاسو پخپله په غټه غلطئی کښے پراته یئی۔ او دا به (هم) ورته ووائی چه که مونږ اوریدلے

اَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِیْۤ اَصْحٰبِ السَّعِیْرِ ﴿١٠﴾ فَاعْتَرَفُوْا بِذَنْۢبِهِمْ ۚ

یا پوهیدلے مونږ | نو نهٔ به وُو مونږ | په دوزخیانو کښے | پس اقرار به وکړی | په ګناه خپلے

وے یا مو د عقل نه کار اخستے وے نو نن به دوزخیان نهٔ وُوے، غرض دا چه د جرم اقرار به وکړی۔

فَسُحْقًا لِّاَصْحٰبِ السَّعِیْرِ ﴿١١﴾ اِنَّ الَّذِیْنَ یَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَیْبِ لَهُمْ

نو لعنت دِ وی | دوزخیانو د پاره | بیشکه | کوم خلق چه | ویریږی | د خپل رب نه | بے لیدلو | هغوئی د پاره

نو په دوزخیانو باندِ لعنت شه۔ ځوک چه د خپل رب نه بے لیدو ویریږی، نو هغوئی

مَّغْفِرَةٌ وَّ اَجْرٌ كَبِیْرٌ ﴿١٢﴾ وَ اَسِرُّوْا قَوْلَكُمْ اَوِ اجْهَرُوْا بِهٖ ؕ اِنَّهٗ عَلِیْمٌۢ

بخښنه ده | او اجر | ډیر لوئے | او تاسو پټه کړئی | خپله خبره | یا تاسو ښکاره کړئی هغه | بیشکه دے | پوهه دے

له بخښنه ده او لوئے اجر دے۔ او که تاسو پټه خبره وکړئی یا ښکاره ئے وکړئی، هغه د زړونو د

بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿١٣﴾ اَلَا یَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ ؕ وَ هُوَ اللَّطِیْفُ الْخَبِیْرُ ﴿١٤﴾

په راز | د سینو | آیا نهٔ پوهیږی | هغه ذات چا چه پیدا کړل (ټول) | او دے باریک بین | خبردار

حال نه ښهٔ واقف دے۔ آیا هغه به ترے نه خبر نهٔ وی چا چه پیدا کړی دی؟ او هغه ډیر باریک بین په هر څهٔ خبر دے۔

هُوَ الَّذِیْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ ذَلُوْلًا فَامْشُوْا فِیْ مَنَاكِبِهَا وَ كُلُوْا

هم دے دے چا چه | جوړه کړه | تاسو د پاره | زمکه | د استعمال قابله | پس روان شئ تاسو | د دے په لارو کښے | او خورئ

الله هغه ذات دے چا چه تاسو د پاره زمکه د استعمال قابله جوړه کړه د پاره د دے چه تاسو د دِ په لارو کښے تګ راتګ کوئ او د الله

مِنْ رِّزْقِهٖ ؕ وَ اِلَیْهِ النُّشُوْرُ ﴿١٥﴾ ءَاَمِنْتُمْ مَّنْ فِی السَّمَآءِ

د ده له رزق نه | او د ده طرف ته دی | دوباره ور پاڅیدل | آیا تاسو بے ویرے یئی؟ | د هغه الله نه | چه په آسمان کښے دے

د رزق نه خورئ او هغهٔ ته به بیا راژوندی کیږئ آیا تاسو د دِے نه بے غمه یئی چه ځوک بره په آسمان کښے دے

اَنْ یَّخْسِفَ بِكُمُ الْاَرْضَ فَاِذَا هِیَ تَمُوْرُ ﴿١٦﴾ ۙ اَمْ اَمِنْتُمْ مَّنْ

چه دے ښکته ننباسی | تاسو | په زمکه کښے | بیا ناګهانه | دا په لړزیدو شی | آیا تاسو بے ویرے یئی | د هغه الله نه

چه هغه مو په زمکه کښے ورننباسی، نو هغه به ناګهانه ولړزیږی؟ آیا تاسو د دِے نه بے غمه شوئ چه ځوک

فِي السَّمَآءِ اَنْ يُّرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ؕ فَسَتَعْلَمُوْنَ كَيْفَ نَذِيْرِ ⑰
چه په آسمان کښے دے | چه دے راولیږی | په تاسو باندِ | دَ کاڼو باران | پس زر به تاسو پوهه شئ | چه ځنګه دی | ویرول زما ؟
چه په آسمان کښے دے هغه درباندِ دَ کاڼو باران راؤوروی نو تاسو ته به زر معلومه شی چه زما ویرول څنګه دی؟
وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ⑱ اَوَلَمْ يَرَوْا
او بیشکه دروغ ګڼلی وو | هغه کسانو | چه وړاندِ له دوئ نه وو | پس څنګه شو | عذاب زما | او آیا نه دی کتلی دوئ
او دَ دوئ نه مخوا خلقو هم دروغژن ګڼلی وو، بیا (دګوره چه په دوئ) زما عذاب څنګه شو ؟ آیا دوئ بره
اِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صٰٓفّٰتٍ وَّيَقْبِضْنَ ؕۘ مَا يُمْسِكُهُنَّ اِلَّا الرَّحْمٰنُ ؕ
مارغانو ته | دَ پاسه دَ خپل ځان | خورونکی دَ وزرو | او راټولوی | نه راټینګوی دوی لره | مګر | خدائے
مارغانو ته نه ګوری چه وزرے ئے خورے کړی وی او راغونډے کړے ئے وی، دوئ دَ رحمٰن نه بغیر بل څوک راټینګ کړی نه
اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍۢ بَصِيْرٌ ⑲ اَمَّنْ هٰذَا الَّذِيْ هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ
بیشکه دے | هر څیز ته | ګوری | آیا څوک دے | هغه ذات چه | هغه لښکر دے ستاسو | چه هغه مدد وکړی ستاسو
دی هغه هر څیز وینی ګوری آیا دَ رحمٰن نه سوا بل څوک دے چه ستاسو لښکر جوړ شی
مِّنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ ؕ اِنِ الْكٰفِرُوْنَ اِلَّا فِيْ غُرُوْرٍ ۚ ⑳ اَمَّنْ هٰذَا الَّذِيْ
سوا | دَ رحمٰن نه | نه دی کافران | مګر | په دوکه کښے | آیا څوک دے | هغه ذات
او ستاسو امداد وکړی۔ دا کافران خو په غلطه دوکه کښے پراته دی۔ آیا هغه څوک دے چه تاسو له
يَرْزُقُكُمْ اِنْ اَمْسَكَ رِزْقَهٗ ۚ بَلْ لَّجُّوْا فِيْ عُتُوٍّ وَّنُفُوْرٍ ㉑
چه روزی درکړی تاسو ته | که چرے | دے بنده کړی | روزی خپله | بلکه | دوئ کلک انښتی دی | په سرکشئ کښے | او نفرت (کښے)
روزی درکړی که الله درباندِ خپله روزی بنده کړی ؟ سمه خبره داده چه دوئ په سرکشئ او په نفرت کښے کلک انښتی دی
اَفَمَنْ يَّمْشِيْ مُكِبًّا عَلٰى وَجْهِهٖٓ اَهْدٰٓى اَمَّنْ يَّمْشِيْ سَوِيًّا
پس آیا هغه کس | چه روان وی | ښکته لاره موندونکے دے | یا هغه کس چه روان وی | په مخ خپل | اوړے | نیغ
آیا هغه کس چه په مخے تګ کوی هغه په سمه لار دے ؟ یا هغه چه په هواره لاره سم
عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ㉒ قُلْ هُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ
په لاره سمه باندِ | دوایه | هم دے هغه ذات چه | پیدا ئے کړئ تاسو | او جوړے کړل | تاسو دَ پاره
روان وی ؟ ته ورته ووایه چه الله هغه ذات دے چه تاسو ئے پیدا کړئ او غوږونه
السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ㉓ قُلْ هُوَ الَّذِيْ
غوږونه | او سترګے | او زړونه | ډیر لږ | تاسو شکر کوئ | دوایه | هم دے | چا چه
او سترګے او زړونه ئے درکړل (خو) تاسو ډیر کم شکر اوباسئ۔ ورته اووایه چه الله هغه
ذَرَاَكُمْ فِي الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ㉔ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا
خوارۀ کړئ تاسو | په زمکه کښے | او هم دَ ده طرف ته به | تاسو جمع کولے شئ | او دوئ وائی | چه کله به وی | دا
ذات دے چه تاسو ئے په زمکه خوارۀ کړئ او بیا به هغهٔ ته جمع کیږئ۔ او دوئ وائی چه دا وعده به کله

الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٢٥﴾ قُلْ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ ۪ وَ

وعده | كهٔ چرے تاسو | رښتيني يئ | ووايه | بيشكه (دَدے) علم | الله سره دے | او

پوره كيږى كهٔ تاسو رښتيني يئ ؟ ورته ووايه چه (دَدے) علم خو الله سره دے ، او

اِنَّمَآ اَنَا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٢٦﴾ فَلَمَّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سِيْٓـئَتْ

بيشكه | زهٔ | ويروونكےيم | ښكاره | بيا هر كله چه | دوئ ووينى دا | بالكل نزدے | نو وران به شى

زهٔ خو بس يو ښكاره ويروونكے يم بيا چه دوئ قيامت نزدے ووينى ، نو دَ كافرانو

وُجُوْهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَقِيْلَ هٰذَا الَّذِىْ كُنْتُمْ بِهٖ تَدَّعُوْنَ ﴿٢٧﴾

مخونه | دَهغه خلقو | چه كافران دى | او وُيه ويلے شى | هم دا دى | هغه | چه تاسو به (په دُنيا كښے) | غوښتل

مخونه به وران شى او ورته به وُ ويلے شى چه دا هغه څيز دے چه تاسو به غوښتلو

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَهْلَكَنِىَ اللّٰهُ وَمَنْ مَّعِىَ اَوْ رَحِمَنَا ۙ فَمَنْ

ووايه | آيا كتلى دى تاسو | كهٔ چرے | هلاك كړى ما | الله | او هغه كسان | چه ما سره دى | يا په مونږ رحم وكړى | نو څوك دى

ته ورته ووايه چه ښه دا وُښايئ كهٔ الله تعالىٰ ما او زما ملګرى هلاك كړى يا را باندِ رحم وكړى نو كافران

يُّجِيْرُ الْكٰفِرِيْنَ مِنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ اٰمَنَّا بِهٖ وَعَلَيْهِ

چه پناه وركړى | كافرانو ته | له عذاب | درد ناك نه | ووايه | هم دے دے | ډير مهربان | ايمان راوړے دے مونږ په دهٔ | او په دهٔ

به دَ درد ناك عذاب نه څوك بچ كوى. ته ورته ووايه چه هغه خدائے رحمٰن دے، مونږ پرے ايمان راوړے دے او په

تَوَكَّلْنَا ۚ فَسَتَعْلَمُوْنَ مَنْ هُوَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ

مونږ توكل كړے دے | پس ژر به تاسو پوهه شئ | چه څوك دے | په ښكاره ګمراهئ كښے | ووايه | آيا كتلى دى تاسو

هغهٔ مو توكل دے، تاسو ته به ژر معلومه شى چه څوك په ښكاره ګمراهئ كښے دے؟ ورته ووايه چه ښه دا وُښايئ

اِنْ اَصْبَحَ مَآؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَّاْتِيْكُمْ بِمَآءٍ مَّعِيْنٍ ﴿٣٠﴾ ع

كهٔ چرے | شى | او به ستاسو | اُوچه | نو څوك به | راولى تاسو ته | اوبهٔ | روانى

كهٔ ستاسو اوبهٔ ښكته غائبے شى ، نو څوك به درله دَ چينے اوبهٔ راولى ؟

سُوْرَةُ الْقَلَمِ مَكِّيَّةٌ وَّهِىَ اثْنَتَانِ وَخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ

سوره قلم په مكه كښے نازل شو او په دے كښے ٥٢ آيتونه او ٢ ركوع دى

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

(شروع) دَ الله په نامه چه ټولو مهربان ډير زيات رحم كوونكے دے

دَ الله په نامه شروع كوم چه ټولو مهربان دَ ډير زيات رحم خاوند دے

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُوْنَ ﴿١﴾ مَآ اَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُوْنٍ ﴿٢﴾ وَاِنَّ

نٓ | قسم دے په قلم | او په هغهٔ | چه ليكى ئے فرښتے | نهٔ يئے تهٔ | په فضل دَ رب خپل | ليونے | او بيشكه

نٓ په قلم باندِ قسم دے او په هغے چه (فرښتے) څهٔ ليكى ، تهٔ دَ خپل رب په فضل ليونے نهٔ يئے. او تا له

لَكَ لَاَجْرًا غَيْرَ مَمْنُوْنٍ ﴿٣﴾ وَاِنَّكَ لَعَلٰى خُلُقٍ عَظِيْمٍ ﴿٤﴾

تا دَ پاره | اجر دے | نهٔ ختميدونكے | او بيشكه تهٔ | په خوئ | اُوچت يئے

دا سے اجر مقرر دے چه خلاصيدونكے نهٔ دے او تهٔ دَ اخلاقو په اوچته مرتبه يئے.

فَسَتُبۡصِرُ وَيُبۡصِرُوۡنَ ۙ﴿٥﴾ بِاَيِّيكُمُ الۡمَفۡتُوۡنُ ﴿٦﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعۡلَمُ

پس ته به زر وُوینې | او دوئ به هم وُوینې | چه څوک له تاسو نه | لیونے دے | بیشکه ستا رب | ښه پوهه دے

نو ته به هم زر وُوینې او دوئ به هم وُوینې چه په تاسو کښې څوک لیونے دے. بیشکه ستا رب ښه پوهه دے چه

بِمَنۡ ضَلَّ عَنۡ سَبِيۡلِهٖ ۪ وَهُوَ اَعۡلَمُ بِالۡمُهۡتَدِيۡنَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِعِ

په هغه چا | چه گمراه شو | د دهٔ د لارے نه | او هم دے | ښه پوهه دے | په لاره موندونکو | پس ته خبره مهٔ منه

څوک د لارے نه بے لارے شوے دے او هغه ته په سمه لاره روان خلق هم ډیر ښه معلوم دی، نو ته د دروغ

الۡمُكَذِّبِيۡنَ ﴿٨﴾ وَدُّوۡا لَوۡ تُدۡهِنُ فَيُدۡهِنُوۡنَ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِعۡ كُلَّ

د دروغ گنړونکو | دوئ غواړی | چه کاش ته نرمی وُکړے | نو دوئ به هم نرمی وکړی | او ته خبره مهٔ منه | د هر

گنړونکو خبره مهٔ منه. دوئ خو دا غواړی چه ته نرم شے نو دوئ به هم نرم شی. او د داسے کس خبره هم مهٔ

حَلَّافٍ مَّهِيۡنٍ ۙ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَّشَّآءٍۢ بِنَمِيۡمٍ ﴿١١﴾ مَّنَّاعٍ لِّلۡخَيۡرِ مُعۡتَدٍ

ډیر قسم خوړونکی | ذلیله | د هر عیب کوونکی | هر گرزنده | چغل خور | منع کوونکی | د نیک کار | له حده تیریدونکی

منه چه غټ قسم خور دے (او) ذلیله دے عیب لگونکے، گرزنده چغل خور دے، د نیکئ د کارو نو نه منع کوونکے دے له حده

اَثِيۡمٍ ۙ﴿١٢﴾ عُتُلٍّۢ بَعۡدَ ذٰلِكَ زَنِيۡمٍ ﴿١٣﴾ اَنۡ كَانَ ذَا مَالٍ وَّبَنِيۡنَ ﴿١٤﴾ اِذَا تُتۡلٰى

گناهگار | بد مزاج | پس له دے نه | بد اصله | ځکه چه دے دے | خاوند د مال | او د ځامنو | هر کله چه لوستلے شی

تیریدونکے دے غټ گناهگار دے، بد خویه دے د دے تولو نه علاوه بد ذاته دے دا ځکه چه د مال او د اولاد خاوند دے. څهٔ وخت چه زمونږ

عَلَيۡهِ اٰيٰتُنَا قَالَ اَسَاطِيۡرُ الۡاَوَّلِيۡنَ ﴿١٥﴾ سَنَسِمُهٗ عَلَى الۡخُرۡطُوۡمِ ﴿١٦﴾

په دهٔ باندے | زمونږ آیتونه | نو وائی | چه افسانے دی | د پخوانو خلقو | مونږ به زر داغ ورکړو دهٔ ته | په پوزه

آیتونه ورته وُلوستلے شی نو وائی چه دا خو د پخوانو خلقو افسانے دی، مونږ به ورله زر په پوزه داغ وُلگوُو.

اِنَّا بَلَوۡنٰهُمۡ كَمَا بَلَوۡنَاۤ اَصۡحٰبَ الۡجَنَّةِ ۚ اِذۡ اَقۡسَمُوۡا

بیشکه مونږ آزمائیلی دی دوئ | لکه چه | مونږ آزمائیلی وُو | خاوندان د باغ | هر کله چه دوئ قسم وخوړو

مونږ د دوئ داسے آزمیښت کړے دے لکه د باغ د خاوندانو آزمیښت چه مو کړے وو. چه هغوئ قسم خوړلے

لَيَصۡرِمُنَّهَا مُصۡبِحِيۡنَ ۙ﴿١٧﴾ وَلَا يَسۡتَثۡنُوۡنَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيۡهَا

چه دوئ به ضرور پریکوی (د دے میوه) | سحر وختی | او دوئ "انشاء الله" وُنه وُئیل | پس وُچورلیدو | په دے (باغ) باندے

وو چه میوه به ترے نه سحر وختی پریکوُو. او انشاء الله ئے هم و نهٔ وُئیلو، نو په دغه باغ ستا د رب د

طَآئِفٌ مِّنۡ رَّبِّكَ وَهُمۡ نَآئِمُوۡنَ ﴿١٩﴾ فَاَصۡبَحَتۡ كَالصَّرِيۡمِ ﴿٢٠﴾

یو چورلیدونکے (آفت) | ستا د رب له طرفه | او دوئ | اُوده | وُو | پس شو دغه (باغ) | په شان د ریبلی شوی فصل

طرف نه یو چورلیدونکے عذاب وُچورلیدو چه هغوئ لا اوده پراته وُو، نو هغه باغ داسے پاتے شو لکه ریبلے شوے پټے.

فَتَنَادَوۡا مُصۡبِحِيۡنَ ﴿٢١﴾ اَنِ اغۡدُوۡا عَلٰى حَرۡثِكُمۡ اِنۡ كُنۡتُمۡ

نو دوئ یو بل ته آواز وکړو | د سحر کیدو وسره | چه تاسو سحر وختی لاړ شئ | خپل پټی ته | که چرے | یئ تاسو

نو هغوئ صبا یو بل ته نعرے کړے - چه خپل پټی ته وختی وُرسیږئ | که میوه ټولول

صٰرِمِيْنَ ﴿۲۲﴾ فَانْطَلَقُوْا وَهُمْ يَتَخَافَتُوْنَ ﴿۲۳﴾ اَنْ لَّا يَدْخُلَنَّهَا

میوه راتولونکی | پس دوی روان شول | او دوی | یو بل سره پټ پټ خبرې کولې | چه هیڅ کله داخل نهٔ شی

غواړئ ۔ غرض دا چه ټول روان شول او پټ پټ خبرې ئے کولې چه (ګوره) نن تاسو ته څوک مسکین

الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِّسْكِيْنٌ ﴿۲۴﴾ وَّغَدَوْا عَلٰى حَرْدٍ قٰدِرِيْنَ ﴿۲۵﴾ فَلَمَّا

نن ورځ | په تاسو | څوک مسکین | او دوی سحر وختی راوُرسیدل | ډیر په اهتمام | چه بر لاسی ؤو | بیا هر کله چه

را نهٔ شی ، او په خپل قدرت (اوتدبیر) غاوره په تیزئ سره سحر وختی ورسیدل، نو چه دا

رَاَوْهَا قَالُوْٓا اِنَّا لَضَآلُّوْنَ ﴿۲۶﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُوْمُوْنَ ﴿۲۷﴾ قَالَ

دوئ ؤلیده وهغه | نو وئے وئیل | بیشکه مونږ لاره هیره کړے ده | بلکه مونږ خو | بد نصیبه یُو | ووئیل

(تباه شوے باغ) ئے ؤلیده لو نو ئے وئیل چه (غالبًا) مونږ لار هیره کړے ده ۔ بلکه ریښتیا دا ده چه قسمت مو بند شوے دے. په هغوئ

اَوْسَطُهُمْ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُوْنَ ﴿۲۸﴾ قَالُوْا سُبْحٰنَ رَبِّنَآ

منځنی په دوئ کښے | آیا ما نهٔ ؤو وئیلی تاسو ته | چه ولے تاسو تسبیح نهٔ کوئ | دوئ ووئیل | پاک دے | زمونږ رب

کښے څهٔ قدرے بتهٔ سړی دا ووئیل چه ما درته دا نهٔ ؤو وئیلی چه دَ الله پاکی ولے نهٔ بیانوئ؟ بیا ئے ووئیل پاک دے زمونږ رب

اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿۲۹﴾ فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَلَاوَمُوْنَ ﴿۳۰﴾

بیشکه هم مونږ ؤو | ظالمان | پس را مخامخ شول | ځنے دَ دوئ | په ځنو باندِ | چه ملامت کول دوئ یو بل

بیشکه هم مونږ خطاکار ؤو ۔ بیا ئے یو بل ته ؤکتل او الزامونه لګول ئے شروع کړل ۔

قَالُوْا يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا طٰغِيْنَ ﴿۳۱﴾ عَسٰى رَبُّنَآ اَنْ يُّبْدِلَنَا خَيْرًا

دوئ ووئیل | اے هلاکته زمونږ | بیشکه ؤو مونږ | له حده تیریدونکی | اُمید دے | چه رب زمونږ | بدل له راکړی مونږ ته | غوره

بیا ئے ووئیل اے زمونږ بده نصیبه! هم مونږ له حده تیریدونکی ؤو۔ اُمید دے چه مونږ له خپل رب دَ دے نه غوره (باغ) په

مِّنْهَآ اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا رٰغِبُوْنَ ﴿۳۲﴾ كَذٰلِكَ الْعَذَابُ ؕ وَلَعَذَابُ

له دے (باغ) نه | بیشکه مونږ | خپل رب طرف ته | رجوع کوونکی یُو | دغه شان (دی) | عذاب | او خامخا عذاب

بدل کښے راکړی بیشکه مونږ خپل رب ته رجوع کوو ۔ عذاب (چه راځی نو) داسے راځی ۔ او دَ آخرت عذاب

الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۳﴾ اِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ

دَ آخرت | ډیر لوئے دے | کاش | چه دوئ پوهیدے. | بیشکه | پرهیزګارانو دَ پاره | دَ دوئ دَ رب سره

خو ډیر لوئے دے، کاش! که دوئ پرے پوهیدلے ۔ دَ پرهیزګارانو دَ پاره خپل رب سره دَ آرام

جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿۳۴﴾ اَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِيْنَ كَالْمُجْرِمِيْنَ ﴿۳۵﴾ مَا لَكُمْ

باغونه | دَ نعمت دی | نو آیا مونږ به کړو | مسلمانان | په شان دَ مجرمانو | په تاسو څهٔ وشول؟

باغونه دی ، نو آیا مونږ به منونکی دَ مجرمانو سره سم ؤو؟ دا په تاسو څهٔ شوی دی؟

كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ﴿۳۶﴾ اَمْ لَكُمْ كِتٰبٌ فِيْهِ تَدْرُسُوْنَ ﴿۳۷﴾ اِنَّ

تاسو څنګه فیصله کوئ؟ | آیا تاسو سره | (څهٔ) کتاب دے | چه په هغے کښے | تاسو تلاوت کوئ | (چه) بیشکه

دا تاسو څنګه فیصلے کوئ؟ آیا تاسو سره (آسمانی) کتاب شته چه تاسو پکښے (حکمونه) لولئ؟ چه په هغے کښے

لَكُمْ فِيْهِ لَمَا تَخَيَّرُوْنَ ﴿۳۸﴾ اَمْ لَكُمْ اَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ

تاسو دَ پاره | په دے کښے دی | هغه څه چه | تاسو ئے خوښوئ | آیا تاسو دَ پاره | څهٔ پخه وعدهٔ ده | زمونږ په ذمه | چه رسید ونکے ده

ستاسو دَ خوښے خیزونه لیکلی (پرانهٔ) دی۔ یا زمونږ په ذمه ستاسو په حقله قسمونه (خوړلی) پرانه دی

اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۙ اِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُوْنَ ﴿۳۹﴾ سَلْهُمْ اَيُّهُمْ

تر ورځے دَ قیامت | بیشکه | تاسو دَ پاره (به وی) | هغه څهٔ | چه تاسو ئے کوئ | تپوس وکړه له دوئ نه | چه څوک له دوئ نه

چه تر قیامته به باقی پاتے وی (او) تاسو ته به دَ خپلو فیصلو مطابق (نعمتونه) درکړے شی؟ تپوس ترے نه وکړه چه

ع ۱۵ بِذٰلِكَ زَعِيْمٌ ﴿۴۰﴾ اَمْ لَهُمْ شُرَكَآءُ ۚ فَلْيَاْتُوْا بِشُرَكَآئِهِمْ اِنْ

دَ دے خبرے | دعویدار دے | آیا دوئ دَ پاره | شریکان دی | پس راد ے ولی | شریکان خپل | کهٔ چرے

په دوئ کښے څوک دَ دے ذمه وار دے؟ یا دوئ (دَ الله) څوک شریکان مقرر کړی دی کهٔ داسے وی نو پکار دی چه دوئ خپل شریکان راولی

كَانُوْا صٰدِقِيْنَ ﴿۴۱﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَّيُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُوْدِ

وی دوئ رښتیا ویونکی | په هغه ورځ | چه ښکاره کړے شی | پنډئ | او دوئ به راوبللے شی | سجدو دَ پاره

کهٔ چرے دوئ رښتینی وی۔ هغه ورځ (دَ هیرے نهٔ ده) چه پنډئ به بربنډه کړے شی او دوئ به سجدے ته راغوښتے شی

فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿۴۲﴾ خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ؕ

نو دوئ به نهٔ شی کولے | ټیټے به وی | سترګے دَ دوئ | خوربه وی په دوئ باندِ | ذلت

خو سجده به کولے نهٔ شی۔ سترګے به ئے ټیټے وی، ذلت به پرے راغوړیدلے وی

وَقَدْ كَانُوْا يُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُوْدِ وَهُمْ سٰلِمُوْنَ ﴿۴۳﴾ فَذَرْنِىْ وَمَنْ

او دوئ به رابللے شول (په دنیا کښے) | دَ سجدو طرف ته | او دوئ | ښهٔ روغ رمټ وو | پس پریږدئ ما | او هغه څوک

حال دا دے چه (په دنیا کښے) دوئ به دَ سجدے طرف ته رابللے شول او ښهٔ روغ رمټ وو نو تهٔ پریږده ما او دا

يُّكَذِّبُ بِهٰذَا الْحَدِيْثِ ؕ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۴۴﴾ ۙ

چه دروغ ګنړی | دا | خبره | مونږ به رورو راکاږو دوئ | داسے چه دوئ | پرے نهٔ پوهیږی۔

کلام دروغ ګڼړونکی، مونږ دوئ رورو داسے ځانئے ته وړاندِ کوُو چه دوئ ته خبر هم نشته

وَاُمْلِىْ لَهُمْ ؕ اِنَّ كَيْدِىْ مَتِيْنٌ ﴿۴۵﴾ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ

او زهٔ مهلت ورکوم | دوئ ته | بیشکه | زما تدبیر | ډیر زبردست دے | آیا تهٔ غواړے له دوئ نه | څهٔ اجر | پس دوئ

او زهٔ دوئ ته مهلت ورکوم بیشکه زما تدبیر ډیر پوخ دے آیا تهٔ له دوئ نه څهٔ اجر غواړے چه دوئ دَ هغ

مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُوْنَ ﴿۴۶﴾ اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُوْنَ ﴿۴۷﴾

له تاوان نه | درانهٔ دی | یا | دوئ سره | دَ غیبو (خبر) دے | چه دوئ | دا لیکی

دَ تاوان (اداکولو) نه عاجزه دی؟ یا دوئ سره دَ غیبو څهٔ خبر دے چه دوئ هغه لیکی۔ نو

وقف لازم فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوْتِ ۘ اِذْ نَادٰى

پس تهٔ صبر کوه | دَ پاره دَ حکم | دَ رب خپل | او مهٔ کیږه | په شان دَ خاوند دَ مهی | کله چه دهٔ اواز وکړو

تهٔ دَ خپل رب حکم ته صابره کښینه۔ او دَ مهی دَ خاوند (یونس) په شان مهٔ کیږه چه خپل رب ته ئے اواز وکړو

وَهُوَ مَكْظُومٌ ۝٤٨ لَوْلَآ أَن تَدَٰرَكَهُۥ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ لَنُبِذَ بِٱلْعَرَآءِ

او دے له غم نه ډک وو | کۀ چرې را نۀ رسیدے ورته | فضل | دَ رب خپل | نو غورزولے شوے به وو | په ډاګه میدان

او په غم کښې ډوب وو ۔ کۀ دَ خپل رب نعمت را نۀ رسیدلے وے نو په ډاګه میدان به غورزیدلے پروت

وَهُوَ مَذْمُومٌ ۝٤٩ فَٱجْتَبَٰهُ رَبُّهُۥ فَجَعَلَهُۥ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ۝٥٠ وَإِن

او دے | په بد حالت وو | پس دے غوره کړو | رب دَ ده | پس دے ئې کړو | له نیکانو نه | او بیشکه

وو او په بد حال به اخته وو، نو بیا خپل رب هغه (نور) غوره کړو او په صالحانو کښې ئې شمیر کړو ۔ او دا سې منکاری

يَكَادُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَٰرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا۟ ٱلذِّكْرَ

نژدے دہ | چه کافران | وُ خویوی تا | په (تیزو) سترګو خپلو | هر کله چه | دوی آوری | قرآن

چه دا کافران به تا دَ سترګو په نظر وُ خویوی ، څهٔ وخت چه دوئ قرآن واوری

وَيَقُولُونَ إِنَّهُۥ لَمَجْنُونٌ ۝٥١ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَٰلَمِينَ ۝٥٢ ع

او دوئ وائی | بیشکه دے خو | لیونے دے | او نۀ دے دا (قرآن) | مګر نصیحت | دَ ټولو جهانونو دَ پاره

او دوئ وائی چه دا خو لیونے دے، حال دا دے چه دا قرآن خو دَ ټولو جهانونو دَ پاره نصیحت دے

## سُورَةُ الْحَاقَّةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ اثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ اٰيَةً وَّفِيهَا رُكُوعَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سوره حاقه په مکه کښې نازل شو | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښې ۵۲ آیتونه او ۲ رکوع دی

دَ الله په نامه شروع چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

ٱلْحَآقَّةُ ۝١ مَا ٱلْحَآقَّةُ ۝٢ وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا ٱلْحَآقَّةُ ۝٣ كَذَّبَتْ

ضرور واقع کیدونکے دے | څۀ دے هغه واقع کیدونکے | او تا ته څۀ معلومه ده | چه څۀ دے واقع کیدونکے | دروغ ګنړلے وو

هغه ضرور واقع کیدونکے دے هغه واقع کیدونکے څیز څۀ دے؟ او تا ته څۀ معلومه ده چه هغه واقع کیدونکے څیز څۀ دے؟ ثمود او عاد

ثَمُودُ وَعَادٌۢ بِٱلْقَارِعَةِ ۝٤ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا۟ بِٱلطَّاغِيَةِ ۝٥

(قوم دَ) ثمود | او عاد | ټکوونکی (قیامت) لره | پس ثمود چه وُو | پس هلاک کړے شول | په یوه چغه

(دواړو) هغه ټکوونکے واقعه دروغ ګنړله ۔ نو ثمود چه وُو هغوئ خو په یوه چغه تباه کړے شول ۔

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا۟ بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ۝٦ سَخَّرَهَا

او (قوم دَ) عاد چه وو | پس دوئ هلاک کړے شول | په باد | سخت | له حده تیر شوی | مقرر کړے وو الله دا

پاتې شو عاد نو هغوئ مو په یو داسې تیز باد هلاک کړل چه ډیر تند وو ۔ الله تعالیٰ په دوئ باندې

عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَٰنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى ٱلْقَوْمَ فِيهَا

په دوی باندې | اووهٔ | شپې | او اتهٔ | ورځې | پرله پسې | پس کتل به تا | دغه خلق | په دے کښې

دغه تیز باد اووهٔ شپې او اتهٔ ورځې پرله پسې والوزولو ، نو تهٔ به کښې هغه خلق داسې

صَرْعَىٰ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ۝٧ فَهَلْ تَرَىٰ لَهُم مِّنۢ بَاقِيَةٍ ۝٨

په زمکه پربوتلی | لکه چه دوئ | تنے دی | دَ قجورو | ډډے | نو آیا | تهٔ وینې | دَ دوئ | څهٔ باقی پاتې شوی

راغورزیدلی وینې لکه دَ غورزیدلو قجورو ډډے تنے، بیا آیا تهٔ په دوئ کښې څوک باقی پاتې وینې؟

وَجَآءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهٗ وَالْمُؤْتَفِكٰتُ بِالْخَاطِئَةِ ﴿٩﴾ فَعَصَوْا
اوراغے | فرعون | او له دهٔ نه وړاندې خلق | او دَ اُلټه شوو کلو خلق | په ګناه سره | پس دوئی نافرمانی وکړه
او فرعون او دَ هغهٔ نه وړاندې نورو خلقو او دَ اوړېدلو کلو خاوندانو (غټ غټ) جرمونه وکړل۔ نو تولو دَ خپل رب دَ
رَسُوْلَ رَبِّهِمْ فَاَخَذَهُمْ اَخْذَةً رَّابِيَةً ﴿١٠﴾ اِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَآءُ
دَ خپل رب دَ رسول | نو الله ونیول دوئ | په نیولو | سختو سره | بیشکه مونږ | هرکله چه | له حده تیر شوے | اوبهٔ
پیغمبر نافرمانی وُکړه ، نو الله تعالیٰ ډیر کلک راونیول ، هرکله چه اوبهٔ زیاتے شوے نو تاسو
حَمَلْنٰكُمْ فِى الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَّتَعِيَهَآ اُذُنٌ
نو مونږ سواره کړئ تاسو | په روانه کشتئ کښے | چه مونږ کړو دا | تاسو دَ پاره | یو نصیحت | او یاد وُساتی دا | غوږونه
مو په کشتئ کښے سواره کړئ چه دا واقعه تاسو له یادګار کړو ، او یاد ساتونکی غوږونه
وَّاعِيَةٌ ﴿١٢﴾ فَاِذَا نُفِخَ فِى الصُّوْرِ نَفْخَةٌ وَّاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ وَّحُمِلَتِ الْاَرْضُ
یاد لرونکی | پس هرکله چه | پوکے ووهلے شی | په شپیلئ کښے | پوکے | یو حل | او راوُچته کړے شی | زمکه
ئے یاد وُساتی ، غرض دا چه یو حل شپیلئ پوک ووهلے شی۔ او زمکه او غرونه
وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَّاحِدَةً ﴿١٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ وَّقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾
او غرونه | پس ریزه ریزه به کړے شی | په یو حل ریزه کولو سره | پس په دغه ورځ به | واقع شی | واقع کیدونکے
اُوچت کړے شی نو دواړه په یو وارے ذره ذره کړے شی ، نو په هغه ورځ کیدونکے څیز به او شی
وَانْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَهِىَ يَوْمَئِذٍ وَّاهِيَةٌ ﴿١٦﴾ وَّالْمَلَكُ عَلٰٓى اَرْجَآئِهَا
او وُبه چوی | آسمان | پس هغه به | په دغه ورځ | سُست شوے وی | او فرښتے (به وی) | دَ هغے په غاړو باندې
او آسمان به وُشلیږی او هغه به په دغه ورځ ډیر کمزورے وی۔ او فرښتے به دَ دے په غاړه ولاړے وی
وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمٰنِيَةٌ ﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُوْنَ
او اُوچت کړے به وی | عرش | ستا دَ رب | دَ پاسه دَ دوئ | په دغه ورځ | اته (فرښتو) | په دغه ورځ به | تاسو راوړاندې کړے شئ
او ستا دَ رب عرش به په دغه ورځ اَتو تنو (فرښتو) دَ ځان دَ پاسه اوچت کړے وی۔ په کومه ورځ چه تاسو پیش کړے
لَا تَخْفٰى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾ فَاَمَّا مَنْ اُوْتِىَ كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ
پټ به پاتے نهٔ شی | ستاسو | څهٔ راز | نو چا ته چه | ورکړے شی | عمل نامه دَ دهٔ | دَ دهٔ په ښی لاس کښے
شئ نو ستاسو هیڅ خبره به پټه پاتے نهٔ شی ، نو چا ته چه عملنامه په ښی لاس کښے ورکړے شی
فَيَقُوْلُ هَآؤُمُ اقْرَءُوْا كِتٰبِيَهْ ﴿١٩﴾ اِنِّىْ ظَنَنْتُ اَنِّىْ مُلٰقٍ حِسَابِيَهْ ﴿٢٠﴾
نو دے به وائی | واخلئ | وُلولئ | زما عمل نامه | بیشکه ما | ګمان | چه زهٔ ملاویدونکے یم | خپل حساب سره
نو هغه به وائی چه راشئ زما عملنامه وُلولئ۔ زهٔ په دے پوهه وُم چه زهٔ به خپل حساب بیا مومم
فَهُوَ فِىْ عِيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ فِىْ جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾ قُطُوْفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾ كُلُوْا
نو هغه به وی | په عیش کښے | دَ خوښے | په باغ | اُوچت کښے | چه میوے دَ هغے به | راټیټے وی | خورئ
نو هغه به ښهٔ دَ مزے په عیش کښے اُوسیږی ، په اوچت جنت کښے به وی چه میوے به ئے راټیټے وی خورئ

وَاشْرَبُوْا هَنِيْٓـًٔا بِمَآ اَسْلَفْتُمْ فِى الْاَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾ وَاَمَّا مَنْ

او څښئ | خوندناک | په بدل د هغې | چه وړاندې لېږلي دي تاسو | په ورځو | تېرو شوو کښې | او هر هغه کس چه

څښئ په مزه د هغې اعمالو په بدل کښې چه په تیرو ورځو کښې مو کړي دي ، او چاته چه عملنامه

اُوْتِىَ كِتٰبَهٗ بِشِمَالِهٖ ۙ فَيَقُوْلُ يٰلَيْتَنِىْ لَمْ اُوْتَ كِتٰبِيَهْ ﴿٢٥﴾

ورکړې شي | عملنامه د هغهٔ | په ګس لاس کښې د هغهٔ | نو هغه به وائي | اے کاش! | چه نهٔ وے راکړې شوې ماته | عملنامه زما

په ګس لاس کښې ورکړې شي ، نو هغه به وائي چه څهٔ بنهٔ به وه که دا عملنامه ماله نهٔ وے راکړې شوې

وَلَمْ اَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ﴿٢٦﴾ يٰلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾ مَآ اَغْنٰى عَنِّىْ

او زهٔ نهٔ پوهېدلے | چه زما حساب څهٔ دے؟ | کاش! (مرګ) | وے | فیصله کوونکے زما | په کار را نغے | زما

او زهٔ هډو خبر نهٔ وے چه زما حساب څهٔ دے؟ اے کاش! چه مرګ راله خلاصے کړے وے . مال خو مې هډو هیڅ

مَالِيَهْ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّىْ سُلْطٰنِيَهْ ﴿٢٩﴾ خُذُوْهُ فَغُلُّوْهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ الْجَحِيْمَ

مال زما | برباد شو | له ماته | حکومت زما | ونیسئ دے | پس ځنځیر وا چوئ دهٔ ته | بیا | په دوزخ کښې

په کار رانغے . زما مرتبه هم لاړه راڅخه .(حکم به وشي) دے ونیسئ او طوق ورته واچوئ . بیا ئې دوزخ ته

صَلُّوْهُ ﴿٣١﴾ ثُمَّ فِىْ سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُوْنَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوْهُ ﴿٣٢﴾ اِنَّهٗ

داخل کړئ دے | بیا | په یو زنځیر کښې | چه اوږدوالے د هغې | اویا | ګزه دے | دے وتړئ | بېشکه دهٔ

ننباسئ . بیائې په داسے زنځیر کښې وتړئ چه د هغې اوږدوالے اویا ګزه دے . دهٔ به په

كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ الْعَظِيْمِ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ﴿٣٤﴾

ایمان نهٔ لرلو | په الله | لوئے | او نهٔ به دهٔ ترغیب ورکولو | د طعام ورکولو | مسکین ته

لوئے الله ایمان نهٔ راوړو او مسکین ته به ئې د خوراک ورکولو ترغیب نهٔ ورکولو

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هٰهُنَا حَمِيْمٌ ﴿٣٥﴾ وَّلَا طَعَامٌ اِلَّا مِنْ غِسْلِيْنٍ ﴿٣٦﴾

پس نشته | د دهٔ | نن ورځ | دلته | خوږ دوست | او نهٔ طعام | سوا | د وینو زوو نه

پس نن ئې دلته خوږ دوست نشته ، او نهٔ د وینو زوو نه علاوه دهٔ د پاره څهٔ خوراک شته.

لَّا يَاْكُلُهٗٓ اِلَّا الْخَاطِـُٔوْنَ ﴿٣٧﴾ فَلَآ اُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُوْنَ ﴿٣٨﴾ وَمَا

نهٔ به خوري هغه | مګر ګناهګاران | پس زهٔ قسم خورم | په هغه څهٔ | چه تاسو ئې وینئ | او په هغه څهٔ

چه د ګناهګارو نه سوا به ئې بل څوک نهٔ خوري ، نو زهٔ قسم خورم په هغه څیزونو چه تاسو ئې وینئ او کوم چه

لَا تُبْصِرُوْنَ ﴿٣٩﴾ اِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ كَرِيْمٍ ﴿٤٠﴾ وَّمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ

چه تاسو ئې نهٔ وینئ | بېشکه دا (قرآن) | خبره ده | د فرښتے | عزتمندے | او نهٔ ده دا | وینا | د شاعر

تاسو نهٔ وینئ . چه دا قرآن د یوے عزتمندے فرښتے راوړے کلام دے ، او د (چا) شاعر کلام نهٔ دے .

قَلِيْلًا مَّا تُؤْمِنُوْنَ ﴿٤١﴾ وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٤٢﴾ تَنْزِيْلٌ

ډیر لږ | تاسو یقین کوئ | او نهٔ وینا | د جادوګر ده | ډیر کم | تاسو غور کوئ | را نازل شوے دے

تاسو ډیر کم ایمان راوړئ . او نهٔ د (چا) کاهن کلام دے ، تاسو ډیر کم پوهیږئ . دا د ټول عالم د

مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۴۳﴾ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْاَقَاوِيْلِ ﴿۴۴﴾ لَاَخَذْنَا

له طرفه دَ رب | دَ عالمونو | اوکهٔ چرے ترلے دهٔ | په مونږ باندِ | څـځ | خبرے | نو خامخا به نیولے وو مونږ

رب له طرف نه نازل شوے دے - اوکهٔ دِے پیغمبر زمونږ په ذمه ځنې خبرے لګولے وے ، نو مونږ به ترے

مِنْهُ بِالْيَمِيْنِ ﴿۴۵﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِيْنَ ﴿۴۶﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ اَحَدٍ

دَ دهٔ | ښے لاس | بیا به | پریکړے وو مونږ | دَ دهٔ | رګ دَ زړهٔ | پس نهٔ به وو له تاسو نه | هیڅوک

نه ښے لاس نیولے وو ، بیا به موترے نه دَ زړهٔ رګ پریکړے وو - نو بیا به په تاسو کښے هیڅوک دَ دے

عَنْهُ حٰجِزِيْنَ ﴿۴۷﴾ وَاِنَّهٗ لَتَذْكِرَةٌ لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿۴۸﴾ وَاِنَّا لَنَعْلَمُ

له دهٔ نه | بچ کوونکے | او بیشکه دا | یو نصیحت دے | پرهیزګارانو دَ پاره | او بیشکه مونږ | پوهیږو

سزانه بچ کوونکے نه وو - او دا قرآن پرهیزګارانو دَ پاره نصیحت دے او مونږ ښهٔ پوهه یُو چه په

اَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِيْنَ ﴿۴۹﴾ وَاِنَّهٗ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿۵۰﴾ وَاِنَّهٗ

چه ځنے له تاسو نه | دروغ ګڼړونکی دی | او بیشکه دا | ارمان دے | په کافرانو باندِ | او بیشکه دا

تاسو کښے دروغژن ګڼړونکی هم دی - او دا قرآن دَ کافرانو په حقله سبب دَ پښیمانئ دے او دا قرآن

ركوع ۲ ۵

لَحَقُّ الْيَقِيْنِ ﴿۵۱﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ ﴿۵۲﴾

برحق دے | په یقینی طور | پس پاکی یاده کړه | دَ خپل رب دَ نوم | چه لوئے دے

بالکل یقینی څیز دے نو (اے پیغمبره! تهٔ) دَ خپل رب دَ نامے تسبیح وایه چه لوئے دے

سُوْرَةُ الْمَعَارِجِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ اَرْبَعٌ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَّاَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ

سورهٔ معارج په مکه کښے نازل شوا | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے ۴۴ آیتونه او ۲ رکوع دی

دَ الله په نامه شروع چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

سَاَلَ سَآئِلٌۢ بِعَذَابٍ وَّاقِعٍ ﴿۱﴾ لِّلْكٰفِرِيْنَ لَيْسَ لَهٗ

وُغوښتلو | یو غوښتونکی | هغه عذاب | چه واقع کیدونکے دے | په کافرانو | نشته دے | دَ دے

یو سوال کوونکی دَ هغه عذاب دَ واقع کیدو په حقله تپوس وُکړو چه په کافرو به واقع کیږی. او دَ هغے څوک دفع

دَافِعٌ ﴿۲﴾ مِّنَ اللّٰهِ ذِى الْمَعَارِجِ ﴿۳﴾ تَعْرُجُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ اِلَيْهِ

څوک دفع کوونکے | دَ الله له طرف نه | چه خاوند دَ مرتبو دے | چه پورته خیژی | فرښتے | او روح | دَ دهٔ طرف ته

کوونکے نشته - دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه به وی چه دَ اوچتو درجو مالک دے. فرښتے او روح به ورته ورخیژی په داسے ورځ

فِىْ يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهٗ خَمْسِيْنَ اَلْفَ سَنَةٍ ﴿۴﴾ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيْلًا ﴿۵﴾

په هغه ورځ کښے | چه دے مقدار دَ هغے | پنځوس | زره | کاله | پس صبر کوه | صبر | ښهٔ

کښے چه دَ هغے اندازه به پنځوس زره کاله وی ، نو تهٔ صبر کوه او ښهٔ صبر کوه -

اِنَّهُمْ يَرَوْنَهٗ بَعِيْدًا ﴿۶﴾ وَّنَرٰىهُ قَرِيْبًا ﴿۷﴾ يَوْمَ تَكُوْنُ السَّمَآءُ

بیشکه دوئی | وینی هغه | لرے | او مونږ وینو هغه | نزدے | په هغه ورځ | چه شی به | آسمان

دوئی ته دغه ورځ لرے ښکاری ، او مونږ ته نزدے ښکاری په دغه ورځ به آسمان دَ ویلی شوے

كَالْمُهْلِ ⑧ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ⑨ وَلَا يَسْـَٔلُ حَمِيمٌ

پہ شان دَ ویلی شوی تانبے | او شی بہ | غرونہ | پہ شان دَ رنگہ آرے وړئ | او پښتوس بہ نہ کوی | (ځوک) دوست

تانبے پہ شان وی ۔ او غرونہ بہ دَ رنگینے وړئ پہ شان وی ۔ او دوست بہ دَ دوست پوښتنہ

حَمِيمًا ⑩ يُبَصَّرُونَهُمْ ۚ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ

دَ بل دوست | دوئ بہ کوری هغوئ تہ | غواړی بہ | مجرم | چہ کاش ! | دَ ئے پہ بدلہ کښے ورکړی | لہ عذاب نہ

نہ کوی، سرہ دَ دے چہ مخامخ بہ ورتہ ښودے شی مجرم بہ پہ دغہ ورځ ارزو کوی چہ پہ څہ طریقہ دَ دغے ورځے دَ

يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ⑪ وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ⑫ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُـْٔوِيهِ ⑬

دَ دغے ورځے | خپل ځامن | او خپلہ ښځہ | او خپل ورور | او خپلہ قبیلہ | هغہ چہ | پناہ بہ ئے ورکولہ دہ تہ

عذاب نہ دَ بچ کیدو دَ پارہ (پہ بدلہ کښے) خپل ځامن ورکړی او خپلہ ښځہ او خپل ورونړہ هم او خپل خاندان پہ کوم کښے چہ بہ دے

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ⑭ كَلَّا ۖ إِنَّهَا لَظَىٰ ⑮ نَزَّاعَةً

او هغہ ځوک | چہ پہ زمکہ کښے دی | ټول | بیا | خلاصے ورکړی دہ تہ | هیڅکلہ نہ | بیشکہ هغہ خو یو اور دے | راویستونکے دے

اوسیدو او دَ ټولے زمکے استوګن خلق، بیا خپل ځان بچ کړی، (خو) هیڅکلہ نہ، هغہ داسے شعلہ دہ چہ (روغہ

لِلشَّوَىٰ ⑯ تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ⑰ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ⑱

دَ څرمنو | رابلی بہ | هغہ ځوک | چہ شا ئے کړولی وی | او مخ ئے اړولے وی | او جمع ئے کړو (مال) | پس محفوظ ئے کړو

څرمن غورزوی ۔ او هغہ کس بہ ځان تہ راغواړی چہ شا کړے بہ ئے وہ او مخ بہ ئے اړولو او مال ئے جمع کړو او هغہ ئے سنبال کړو

إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ⑲ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ⑳ وَإِذَا

بیشکہ انسان | پیدا شوے دے | بے صبرہ | هر کلہ چہ | وُرسیږی دہ تہ | تکلیف | نو فریاد کوونکے وی | او هر کلہ چہ

یقیناً انسان بے صبرہ پیدا شوے دے ، هر کلہ چہ ورتہ تکلیف وُرسیږی نو فریاد و نہ کوی، او چہ دولت

مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ㉑ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ㉒ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ

وُرسیږی دہ تہ | خیر | نو شومتیا کوی | مگر | مونځ گزار (خلق) | هغہ کوم چہ | پہ خپلو مونځونو باندے

ورتہ ملاؤ شی نو شومتیا کوی سِوا دَ هغہ مونځ گزارو نہ چہ خپل مونځونہ همیشہ ادا

دَائِمُونَ ㉓ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ㉔ لِلسَّائِلِ

همیشہ قائم وی | او هغہ خلق چہ | پہ مالونو دَ هغوئ کښے | حق | مقرر دے | دَ پارہ دَ سوال کوونکی

کوی او دَ کومو پہ مالونو کښے چہ حق مقرر دے دَ سوال کوونکو

وَالْمَحْرُومِ ㉕ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ㉖ وَالَّذِينَ هُمْ

او دَ بے نوا | او هغہ خلق چہ | تصدیق کوی | دَ ورځے دَ جزا | او هغہ خلق چہ هغوئ

او دَ محتاجانو ۔ او هغہ خلق چہ دَ بدلے پہ ورځ یقین ساتی او کوم چہ دَ

مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ㉗ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ㉘

لہ عذاب نہ | دَ رب خپل | ویریږی | بیشکہ | عذاب دَ رب دَ دوئ | بے خطرے نہ دے

خپل رب دَ عذاب نہ ویریږی ، حقیقت دا دے چہ دَ دوئ دَ رب عذاب ډیر خطرناک دے

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حٰفِظُونَ ﴿٢٩﴾ إِلَّا عَلَىٰٓ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ

او هغه خلق چه | دوئ | د شرمګاهونو خپلو | حفاظت کوونکی دی | مګر | د خپلو ښځو سره | یا هغو سره چه مالکه دی

او څوک چه د خپل شرمګاه خیال ساتی. خو هغه! که د ښځو او وینځو نه ئے حفاظت

أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ

د دوئ ښی لاسونه (وینځے) | نو بیشکه دوئ باندې | هیڅ ملامت نشته | پس څوک چه | غواړی | د دے نه سوا

نه کوی نو په دے ملامته نه دی. نو څوک چه د دے نه سوا خواهش وکړی

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٢﴾

پس دغه خلق | هم دوی دی | له حد نه تیریدونکی | او هغه کسان | چه دوئ د امانتونو خپلو | او د وعدې خپلو | لحاظ ساتونکی دی

نو هم دا ئے خلق له حد نه تیریدونکی دی. او څوک چه د خپلو امانتونو او وعدو خیال ساتی ـ

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ

او هغه خلق چه دوئ | په ګواهو خپلو | قائم وی | او هغه خلق چه دوئ | د مونځونو خپلو

او په خپلو ګواهو باندې ټینګ ولاړ وی ـ او هغه چه د خپلو مونځونو حفاظت

يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا

حفاظت کوی | هم دا خلق | په باغونو کښے به وی | عزتمند به وی | پس څه وشول | په کافرانو

کوی ـ هغوئ به په جنتونو کښے په عزت ورننوزی ـ په دے کافرانو څه چل شوے دے

قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾ أَيَطْمَعُ

چه ستا طرف ته | رامنډے کوی | له ښی طرف نه | او د کس طرف نه | ډلے ډلے شوے | آیا طمع کوی

چه ستا طرف ته رامنډے کوی. د ښی اړخ او د کسے غاړے نه ټولی ټولی جوړیږی. آیا په دوئ کښے

كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ

هر کس | له دوئ نه | چه داخل به کړے شی | په باغ د نعمت کښے | هیڅ کله نه | بیشکه مونږ | پیدا کړل دوئ

هر کس دا اُمید لری چه دے به د نعمت په باغ کښے ورداخل کړی؟ نه هیچرے نه. مونږ دوئ د هغې څیز

مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا

له هغه څه نه | چه دوئ پرے پوهیږی | پس زه قسم خورم | په رب | د مشرقونو | او مغربونو | بیشکه مونږ

نه پیدا کړی دی چه ښول ترے نه واقف دی. نو زه د قسم وی د مشرقونو او د مغربونو په رب چه مونږ دا

لَقَادِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾

خامخا قادر یو | په دے خبره چه مونږ بدل کړو (مخلوق) | غوره | له دوئ نه | او نه | یو مونږ | عاجزه

قدرت لرو، چه د دوئ په ځائے به د دوئ نه ښه خلق راولو او مونږ څه بے وسه خو نه یو.

فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي

پس پریږده دوئ | چه مشغول وی | او لوبے وکړی | ترد ے چه | ملاقات وکړی | د دغې خپلې هغه ورځ | د کومے چه

پس ته دوئ د غسے پریږده چه په خپلو لوبو کښے مشغول پراته وی ترڅو چه هغه ورځ ورنه را مخکښے شی د کومے چه ورسره

يُوْعَدُوْنَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَخْرُجُوْنَ مِنَ الْاَجْدَاثِ سِرَاعًا كَاَنَّهُمْ

دوئ سره وعده كولے شي | په هغه ورځ | چه راوبه ځي دوئ | له قبرونو نه | په منډه | لكه چه دوئ

وعده شوے ده ، په كومه ورځ چه به دَ خپلو قبرونو نه په منډه منډه راوځي داسے چه لكه دوئ

اِلٰى نُصُبٍ يُّوْفِضُوْنَ ﴿٤٣﴾ خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ

دَبوے نخښے طرف ته | منډه ے وهي | ټيټے به وي | سترگے دَ دوئ | خوربه وي په دوئ | ذلت

دَ بوے نخښے طرف ته منډه ے وهي (په دغه ورځ به) دَ دوئ سترگے ټيټے وي او ذلت به په دوئ راخوروی

ذٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِيْ كَانُوْا يُوْعَدُوْنَ ﴿٤٤﴾

دا ده | هغه ورځ | دَ كومے چه | دَ دوئ سره وعده كولے شي

هم دغه خو هغه ورځ ده دَ كومے چه به دوئ سره وعده كولے شوه.

سُوْرَةُ نُوْحٍ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ ثَمَانٌ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ

سوره نوح په مكه كښے نازل شوے او | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډير زيات رحم كوونكے دے | په دے كښے ۲۸ آيتونه او ۲ ركوع دي

دَ الله په نامه شروع چه لوئے مهربان دَ ډير زيات رحم خاوند دے

اِنَّآ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖٓ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَهُمْ

بيشكه مونږ ليږلے وو | نوحؑ | دَ ده دَ قوم طرف ته | چه اُويروه | خپل قوم | وړاندِ له دے نه | چه راشي په دوئ باندِ

مونږ (حضرت) نوحؑ خپل قوم ته وُليږلو ، چه ته خپل قوم اُويروه وړاندِ له دے نه چه عذاب

عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١﴾ قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّيْ لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٢﴾

عذاب | دردناك | ده وُوئيل | اے زما قومه! | بيشكه زه | تاسو دَ پاره | ويروونكے يم | ښكاره.

پرے راشي. هغه ورته ووئيل چه اے زما قومه! زه تاسو دَ پاره صفا صفا ويروونكے يم.

اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ

چه عبادت وكړئ | دَ الله | او او يريږئ له ده نه | او حكم منئ زما | دے به وُبخښي | تاسو دَ پاره | گناهونه ستاسو

چه دَ الله تعالىٰ بندگي كوئ او دَ هغه نه او يريږئ او زما خبره منئ. هغه به ستاسو گناهونه معاف كړي

وَيُؤَخِّرْكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ اِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ اِذَا جَآءَ لَا يُؤَخَّرُ

او وروستو به كړي تاسو | تر وخت | مقرر پورے | بيشكه مقرر وخت | دَ الله | هر كله چه | راشي | نو دا به نه شي وروستو كيدے

او تر ټاكلي وخت پورے به مهلت دركړي. يقيناً دَ الله ټاكلے وخت چه يو ځل راشي نو (په هيڅ) نهٔ ايسا ليږي

لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّيْ دَعَوْتُ قَوْمِيْ لَيْلًا

كاش! | تاسو پوهيدے | ده ووئيل | اے زمه ربه! | بيشكه ما راوبللو | قوم خپل | شپه

اے كاش! چه تاسو پوهيدے. (نوحؑ) وُوئيل اے زما ربه! ما خپل قوم ته شپه او ورځ بلنه

وَّنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَآءِيْٓ اِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَاِنِّيْ كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ

او ورځ | پس زياته نهٔ كړه دوئ ته | بلنے زما | مگر | تيښته | او بيشكه ما هر وارے چه | راوبلل دوی

وركړه. خو زما بلنے (دين ته) دَ هغوئ تيښته نوره هم زياته كړه. او ما چه هر ځل هغوئ راوبلل

لِتَغۡفِرَ لَهُمۡ جَعَلُوۡۤا اَصَابِعَهُمۡ فِیۡۤ اٰذَانِهِمۡ وَاسۡتَغۡشَوۡا

چه ته دُوی بخښې دوی | نوکیښودے دوی | ګوتے خپلے | په غوږونو خپلو کښے | او راتاوے کړے دوی

چه ته دُوی ته بخښنه وُکړے ، نو هغوی خپلے ګوتے په غوږونو کښے ورکړے ، او دَ خپلو ځانونو او مخونو نه ئے

ثِيَابَهُمۡ وَاَصَرُّوۡا وَاسۡتَكۡبَرُوا اسۡتِكۡبَارًا ۚ ﴿٧﴾ ثُمَّ اِنِّیۡ دَعَوۡتُهُمۡ

جامے خپلے | او ضد ئے وکړو | او غرور ئے وکړو | ډیر لوئے | بیا بیشکه ما | راوُبلل دوی

جامے راتاؤ کړے او ( په خپله خبره ) ټینګ شول او ځان ئے ډیر غټ وګڼلو ، بیا ما هغوی په اُوچت آواز

جِهَارًا ۙ ﴿٨﴾ ثُمَّ اِنِّیۡۤ اَعۡلَنۡتُ لَهُمۡ وَاَسۡرَرۡتُ لَهُمۡ اِسۡرَارًا ۙ ﴿٩﴾ فَقُلۡتُ

په اُوچت آواز | بیا بیشکه ما | په ښکاره وُوئیل | دوی ته | او په پټه م وویل | دوی ته | په پټه | پس ما وویل

راوُبلل ، بیا م په ښکاره هم پوهه کړل ، او ډیر په پټه م هم پوهه کړل . نو ورته م وُوئیل

اسۡتَغۡفِرُوۡا رَبَّكُمۡ ؕ اِنَّهٗ كَانَ غَفَّارًا ۙ ﴿١٠﴾ يُّرۡسِلِ السَّمَآءَ عَلَيۡكُمۡ

بخښنه غواړئ | دَ خپل رب نه | بیشکه دے | دے | بخښونکے | دے به راوُلیږی | له آسمان نه | په تاسو باندِ

چه دَ الله نه معافی غواړئ ، هغه ډیر زیات بخښونکے دے . هغه به در باندِ له آسمانه ډیر

مِّدۡرَارًا ۙ ﴿١١﴾ وَّيُمۡدِدۡكُمۡ بِاَمۡوَالٍ وَّبَنِيۡنَ وَيَجۡعَلۡ لَّكُمۡ جَنّٰتٍ

پرله پسے باران | او مدد به وُکړی ستاسو | په مالونو | او ځامنو سره | او جوړ به کړی | تاسو دَ پاره | باغونه

بارانونه ورَوی ، او دَ مالونو او دَ ځامنو په شکل کښے به ستاسو مدد وکړی او تاسو دَ پاره به باغونه جوړ کړی

وَّيَجۡعَلۡ لَّكُمۡ اَنۡهٰرًا ؕ ﴿١٢﴾ مَا لَكُمۡ لَا تَرۡجُوۡنَ لِلّٰهِ وَقَارًا ۚ ﴿١٣﴾ وَقَدۡ

او جوړ به کړی | تاسو دَ پاره | نهرونه | په تاسو څه شوی دی | چه تاسو یقین نهٔ کوئ | دَ الله | په لوئے والی | او حال دا دے

او نهرونه به درله وُبهیوی . دا په تاسو څهٔ شوی دی چه دَ الله په لوئے والی یقین نهٔ کوئ او حال دا چه

خَلَقَكُمۡ اَطۡوَارًا ﴿١٤﴾ اَلَمۡ تَرَوۡا كَيۡفَ خَلَقَ اللّٰهُ سَبۡعَ سَمٰوٰتٍ

چه پیدا ئے کړی تاسو | په څو څو شانه | آیا نهٔ دی کتلی تاسو | چه څنګه | پیدا کړل | الله | اووهٔ | آسمانونه

هغهٔ په څو څو شان پیدا کړی یئ . آیا تاسو نهٔ وینئ چه الله تعالیٰ څنګه اووهٔ آسمانونه لاندِ باندِ

طِبَاقًا ۙ ﴿١٥﴾ وَّجَعَلَ الۡقَمَرَ فِيۡهِنَّ نُوۡرًا وَّجَعَلَ الشَّمۡسَ سِرَاجًا ﴿١٦﴾

دَ یو بل دَ پاسه | او دهٔ جوړه کړله | سپوږمئ | په دے کښے | روښانه | او جوړ ئے کړلو | نُور | ډیوه

جوړ کړی دی ، او سپوږمئ ئے پکښے روښانه او نُور ئے پکښے ډیوه کړے ده .

وَاللّٰهُ اَنۡۢبَتَكُمۡ مِّنَ الۡاَرۡضِ نَبَاتًا ۙ ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيۡدُكُمۡ فِيۡهَا وَيُخۡرِجُكُمۡ

او الله | راوُټوکولئ تاسو | له زمکے نه | په راټوکولو سره | بیا به واپس کړی تاسو | په دے کښے | او بیا به راوُباسی تاسو

او الله تاسو دَ زمکے نه په خاص طریقه راټوکولی یئ ، بیا به مو دے ته پستنه بوځی ، او بیا به مو دَ دے

اِخۡرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمُ الۡاَرۡضَ بِسَاطًا ۙ ﴿١٩﴾ لِّتَسۡلُكُوۡا مِنۡهَا

په دوباره راویستلو سره | او الله | جوړه کړله | تاسو دَ پاره | زمکه | یو فرش | چه تاسو روان یئ | دَ دے

نه بهر راوُباسی . او الله تعالیٰ درله زمکه فرش کړے ده . چه تاسو دَ هغے په ارتو لارو

سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَّبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا

په لارو کښې | چه کشاده دی | وویل | نوح | اے زماربه! | بیشکه دوی | نافرمانی وکړه زما | او پیروی وکړه دوی

کښې روان یئ ۔ حضرت نوح وویل چه اے زماربه! دوی زما نافرمانی وکړه او د هغه چا په

مَن لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا

د هغه چا | چه نهٔ دی زیات کړی دهٔ ته | مال د دهٔ | او اولاد د دهٔ | مګر | نقصان | او دوی چال وچلولو | چال

لاره روان شول چه مال او اولاد ورته تش تاوان ورکړے دے ۔ او دوی غټ غټ

كُبَّارًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا

ډیر زبردست | او دوی وویل | هیڅ کله پرے نږدئ | معبودان خپل | او هیڅ کله پرے نږدئ | ود | او نه | سواع

مکرونه وکړل او دوی (یو بل ته) ووئیل چه خپل معبودان بالکل مهٔ پریږدئ او مهٔ پریږدئ ود او سواع

وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ

او نه یغوث | او یعوق | او نسر | او بیشکه | دوی بے لارے کړل | ډیر خلق | او ته مهٔ ډیروه

او نهٔ یغوث او یعوق او نسر ۔ او دوی (ځان سره) ډیر خلق ګمراه کړل او ته د دے

الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾ مِّمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا

ظالمانو خلقو ته | مګر ګمراهی | په وجه د جرمونو خپلو | غرق کړے شول دوی | بیا داخل کړے شول دوی | په اور کښے

ظالمانو ګمراهی نوره هم سوا کړه ۔ نو د خپلو ګناهونو په سبب هغوئ ډوب کړے شول نو اور ته ورسیدل

فَلَمْ يَجِدُوا لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَنصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَّبِّ

پس دوی بیانهٔ موندو | ځان د پاره | سوا د الله نه | څوک مددګار | او وویل | نوح | اے زماربه!

نو د الله په مقابله کښے هیڅوک ئے مددګار ونهٔ موندل ۔ او نوح داهم ووئیل چه اے زماربه!

لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرْهُمْ

مهٔ پریږده | په زمکه باندِ | له کافرانو نه | څوک اوسیدونکے | بیشکه تهٔ | کهٔ چرے پریږدے دوی

تهٔ د زمکے په مخ د کافرانو یو استوګن هم باقی پرے نهٔ ږدے ۔ کهٔ دوی پریږدے نو ګیا به

يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَّبِّ

نو بے لارے به کړی | بندګان ستا | او وُبه نهٔ زیږوی | مګر | بدکاره | کافران | اے زماربه!

وی ستا بندګان به ګمراه کوی او چه کوم زیږون کوی نو هغه به هم بدعمله کافر (اولاد) وی اے زماربه!

اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا

وُبخښه | ما | او پلار او مور زما | او هغه څوک | چه داخل شی | زما په کور کښے | مؤمن

ما وُبخښه او زما پلار او مور وُبخښه، او څوک چه زما کور ته د مؤمن په حیث راننوتو

وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۖ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

او مؤمنان سړی | او مؤمنانے ښځے | او مهٔ زیاتوه | ظالمانو د پاره | مګر | بربادی

او ټول مؤمنان او ټولے مؤمنانے وُبخښه ! او د دے کافرانو حو تباهی نوره زیاته کړه ۔

سُوْرَةُ الْجِنِّ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ ثَمَانٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ

سوره جن په مکه کښے نازل شواو په دے کښے ۲۸ آیتونه او ۲ رکوع دی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

(شروع) دَ الله په نامه چه ګوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے

دَ الله تعالیٰ په نامه شروع کوم چه ګوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

قُلْ اُوْحِيَ اِلَيَّ اَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوْٓا اِنَّا سَمِعْنَا

اُووایه | وحی راؤلیږلے شوه | زما طرف ته | چه دا واؤریده | یو ډلے | له پیریانو نه | پس دوئی ووئیل | بیشکه مونږ واؤریدو

(اے رسول) ووایه! چه ما ته وحی راغلے ده چه دَ پیریانو یو ټولی قرآن واؤریدو ، نو دوئے ووئیل چه مونږ عجیبه

قُرْاٰنًا عَجَبًا ۝١ يَّهْدِيْٓ اِلَى الرُّشْدِ فَاٰمَنَّا بِهٖ ۖ وَلَنْ نُّشْرِكَ

قرآن | عجیبه | چه هدایت کوی | سمے لارے طرف ته | پس ایمان راؤړو مونږ | په دے | او هیڅکله به مونږ شریک مقرر نه کړو

قرآن واؤریدو چه سمے لارے ته بلنه کوی ، نو ایمان مو پرے راؤړو - او مونږ به خپل رب سره

بِرَبِّنَآ اَحَدًا ۝٢ وَّاَنَّهٗ تَعٰلٰى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً

دَ خپل رب سره | هیڅوک | او دا چه اُوچت دے | شان | زمونږ دَ رب | نه ده نیولے ده | ښځه

(اوس) هیڅوک نهٔ شریکوو - او دا چه زمونږ دَ رب شان ډیر لوئے دے، هغهٔ نهٔ څوک ښځه کړے ده -

وَّلَا وَلَدًا ۝٣ وَّاَنَّهٗ كَانَ يَقُوْلُ سَفِيْهُنَا عَلَى اللّٰهِ شَطَطًا ۝٤

او نهٔ اولاد | او دا چه | وئیل به | له مونږ نه بے وقوف | په الله باندِ | دروغ

او نهٔ (ئے) اولاد (شته)- او دا چه زمونږ کم عقلو به دَ الله تعالیٰ په حقله دَ حد نه زیاتے خبرے کولے-

وَّاَنَّا ظَنَنَّآ اَنْ لَّنْ تَقُوْلَ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۝٥ وَّاَنَّهٗ

او مونږ ګمان کړے وو | چه هیڅ کله به نهٔ وائی | انسانان | او پیریان | په الله باندِ | دروغ | او دا چه

او زمونږ خو دا خیال وو چه انسانان او پیریان به دَ الله تعالیٰ په حقله هیڅ دروغ نه جوړوی ،

كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْاِنْسِ يَعُوْذُوْنَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوْهُمْ

وُو څهٔ خلق | له بنیادمو نه | چه پناه به ئے غوښتله | په سړو | دَ پیریانو | نو هغوئی زیاته کړے وه دَ دوئی

او دا چه به بنیادمو کښے ډیر کسان داسے هم تیر شوی دی چه هغوئی به دَ څنے سړو نه دَ پیریانو په ذریعه پناه غوښتله نو دَ هغوئی

رَهَقًا ۝٦ وَّاَنَّهُمْ ظَنُّوْا كَمَا ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ يَّبْعَثَ

سرکشی | او دا چه هغوئی هم | (داسے) خیال کولو | لکه چه | تاسو خیال کوئی | چه | هیڅ کله به دوباره نهٔ راپاڅوی

غرور ئے نور هم زیات کړو، او دَ هغوئی هم دا ګمان وو لکه چه تاسو ګمان نه کوئی چه الله تعالیٰ به هیڅوک بیا نهٔ راژوندے

اللّٰهُ اَحَدًا ۝٧ وَّاَنَّا لَمَسْنَا السَّمَآءَ فَوَجَدْنٰهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيْدًا

الله | هیڅوک | او دا چه مونږ | لاس یوړو | آسمان ته | پس مونږ بیا موندلو دا | ډک شوے | په سختو څوکیدارانو

اودا چه مونږ دَ آسمان تلاشی واخسته نو هغه مو دَ ډیلے څوکئی او دَ شعلو نه ډک کوی -

وَّشُهُبًا ۝٨ وَّاَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ ۖ فَمَنْ يَّسْتَمِعِ

او شعلو سره | او دا چه مونږ به | کښیناستلو | دَ دے | په ځایونو باندِ | دَ پاره دَ آوریدلو | پس څوک چه | آوری

بیا موندلو - او دا چه مونږ به دَ آسمان په څنے ځایونو دَ خبرو نو آوریدو دَ پاره کښیناستلو نو اوس چه څوک څهٔ

الْاٰنَ يَجِدْ لَهٗ شِهَابًا رَّصَدًا ﴿٩﴾ وَّاَنَّا لَا نَدْرِيْٓ اَشَرٌّ اُرِيْدَ

اوس | نو دے بیا مومی خپل ځان دپاره | یو شعله | تیاره کړے شوے | او دا چه | مونږ نه پوهیږو | آیا د څه بدئ | اراده شوے ده

آوریدل غواړی نو یوه شعله تیاره بیا مومی او مونږ په دے نه پوهیږو چه د دے نه د زمکے استوګنو

بِمَنْ فِي الْاَرْضِ اَمْ اَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾ وَّاَنَّا مِنَّا

د هغه چا سره | چه په زمکه کښے دی | یا اراده کړے ده | دوئ سره | د دوئ رب | د هدایت | او دا چه له مونږ نه

ضرر رسول مراد دی که نه خپل رب ورته هدایت کول غواړی - او دا چه په مونږ کښے

الصّٰلِحُوْنَ وَمِنَّا دُوْنَ ذٰلِكَ ؕ كُنَّا طَرَآئِقَ قِدَدًا ﴿١١﴾ وَّاَنَّا

(څه) نیک خلق دی | او له مونږ نه | (څه) د دے نه علاوه دی | وو مونږ | په مختلفو طریقو بانډی | او دا چه مونږ

نیکان هم تیرشوی دی او بل قسم خلق هم - (غرض دا چه) مونږ په مختلفو لارو چارو روان وو او مونږ په دے

ظَنَنَّآ اَنْ لَّنْ نُّعْجِزَ اللّٰهَ فِي الْاَرْضِ وَلَنْ نُّعْجِزَهٗ هَرَبًا ﴿١٢﴾

ګمان کړے دے | چه مونږ به هیڅ کله عاجزه نه کړو | الله | په زمکه کښے | او مونږ به هیڅ کله عاجزه نه کړو دے | په تیښته

پوهه شوی یو چه مونږ د زمکے په مخ (هیڅ ځائے کښے) الله عاجزه کولے نه شو او نه تړے نه په تیښته خلاصیدے شو

وَّاَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدٰٓى اٰمَنَّا بِهٖ ؕ فَمَنْ يُّؤْمِنْۢ بِرَبِّهٖ

او بیشکه | هر کله چه | مونږ واوریدو | هدایت | نو مونږ ایمان راوړو | په هغے | پس څوک چه | ایمان راوړی | په رب خپل

او دا چه مونږ د هدایت خبره واوریده نو ایمان پرے راوړو - نو څوک چه په خپل رب ایمان راوړی

فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَّلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾ وَّاَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُوْنَ وَمِنَّا

نو د ے به نه ویریږی | له نقصان نه | او نه له ظلم نه | او بیشکه ځنے له مونږ نه | فرمانبردار دی | او ځنے له مونږ نه

نو هغه سره نه خو د نقصان ویره وی او نه د زیاتی - او په مونږ کښے ځنے مسلمانان دی ، او ځنے

الْقٰسِطُوْنَ ؕ فَمَنْ اَسْلَمَ فَاُولٰٓئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَاَمَّا

ظالمان دی | نو څوک چه | فرمانبردار شول | نو دا سے خلقو | بیا مونده له | نیغه لاره | او هغه چه

بے لارے دی ، نو چا چه اسلام قبول کړو نو هغوئ د نیکئ سمه لار راوویسته - او څوک چه (د اسلام نه)

الْقٰسِطُوْنَ فَكَانُوْا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾ وَّاَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوْا عَلَى الطَّرِيْقَةِ

ظالمان دی | پس وی به دوئ | د پاره د دوزخ | خشاک | او دا چه | که چرے | دوئ قائم وُسیږی | په نیغه لاره

بے لارے شو نو هغوئ د دوزخ خشاک شو ، او که دا خلق په سمه لاره ولاړ پاتے وے

لَاَسْقَيْنٰهُمْ مَّآءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِّنَفْتِنَهُمْ فِيْهِ ؕ وَمَنْ يُّعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ

(نو) خامخا به څښولے وے مونږ په دوئ | او به ډیرے | چه مونږ دوئ وُ آزمایو | په دے کښے | او څوک چه مخ واړوی | له ذکر نه

نو مونږ به په پریوانه اوبو خړوب کړی وو چه د دوئ آزمیښت پرے وُکړو او څوک چه د خپل رب د ذکر نه مخ

رَبِّهٖ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَّاَنَّ الْمَسٰجِدَ لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوْا

د رب خپل | هغه به دے داخل کړی | په عذاب | سخت کښے | او دا چه | جماتونه | الله د پاره دی | نو نا سومه بلئ

واړوی نو الله به ئے سخت عذاب ته ورننباسی او دا چه جماتونه خو هم د الله (د عبادت) د پاره دی نو الله سره د

مَعَ اللّٰهِ اَحَدًا ﴿١٨﴾ وَّاَنَّهٗ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللّٰهِ يَدْعُوْهُ كَادُوْا

دَالله سره | بل څوك | او دا چه | هر كله وُدريدو | بنده دَ الله | چه دے راوُبلي | نو نزدے وه

بل هيڅوا بلنه مهٔ كوئ۔ او دا چه دَالله تعالىٰ (خاص) بنده دَ هغهٔ عبادت ته وُدريږي ، نو دا

يَكُوْنُوْنَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ اِنَّمَآ اَدْعُوْا رَبِّيْ وَلَآ اُشْرِكُ بِهٖ ع ١٩ ١١

چه دا (پيريان) شي | په دهٔ باندِ | راچمبر | ووايه | بيشكه | زهٔ رابلم | درب خپل | او زهٔ شريك نهٔ مقرروم دَدهٔ سره

(پيريان) پرے راچمبر شي۔ تهٔ وُوايه چه زهٔ خو بس دَخپل رب عبادت كوم او هغهٔ سره زهٔ هيڅوك نهٔ

اَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ اِنِّيْ لَآ اَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَّلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾

هيڅوك | ووايه | بيشكه زهٔ | اختيار نهٔ لرم | تاسو دَ پاره | دَ څهٔ نقصان | او نهٔ | دَ څهٔ بښيگړے۔

شريكوم۔ تهٔ ووايه چه زهٔ ستاسو په حقله نهٔ دَ ضرر اختيار لرم او نه دَ هدايت۔

قُلْ اِنِّيْ لَنْ يُّجِيْرَنِيْ مِنَ اللّٰهِ اَحَدٌ ۙ وَّلَنْ اَجِدَ مِنْ دُوْنِهٖ

وُوايه | بيشكه مابه | هيڅ كله بچ نهٔ كړے شي | دَ الله نه | هيڅوك | او هيڅ كله به زهٔ بيا نهٔ موم | بے له دهٔ نه

تهٔ ووايه چه ماله دَ الله تعالىٰ نه هيڅوك پناه راكولے نهٔ شي او نهٔ دَ هغهٔ نه سِوا بل څوك

مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ اِلَّا بَلٰغًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِسٰلٰتِهٖ ؕ وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ

څهٔ دَ پناه ځائے | سوا دَ رسَولو (دَ حكم) | له طرفه دَالله نه | او دَ دهٔ دَ پيغاموتو | او څوك چه | نافرماني وكړي | دَ الله

پشت پناه مونده شم۔ البته زما كار دَالله حكمونه او دَ دهٔ پيغامونه رسول دي او څوك چه دَالله او دَ دهٔ دَ رسول

وَرَسُوْلَهٗ فَاِنَّ لَهٗ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتّٰٓى

او دَ دهٔ دَ رسول | نو بيشكه دهٔ دَ پاره | اور دَے | دَ دوزخ | هميشه به وي | په هغے كښے | تل ترتله | ترد ے چه

نافرماني شي ، نو هغهٔ له دَ دوزخ اور مقرر دے چه تل ترتله به پكښے اوُسيږي۔ ترد ے چه

اِذَا رَاَوْا مَا يُوْعَدُوْنَ فَسَيَعْلَمُوْنَ مَنْ اَضْعَفُ

هر كله | هغه ووينى | هغه څهٔ | چه دَ دوئ سرۀ ئے وعده كولے شي | نو دوئ به ډيرزر پوهه شي | چه دَ چا | كمزوري دي

هر كله هغوئ هغه (عذاب) ووينى دَكوم چه ورسره وعده ده نو هغه وخت به هغوئ پوهه شي چه دَ چا مددگاران

نَاصِرًا وَّاَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ اِنْ اَدْرِيْٓ اَقَرِيْبٌ مَّا تُوْعَدُوْنَ

مددگاران | او كم دي | په شمير كښے ؟ | وُوايه | زهٔ نهٔ پوهيږم | چه آيا نزدے دَے | هغه څيز | چه تاسو سرۀ ئے وعده كولے شي

كمزوري دي او دَچا شميره كمه ده ؟ تهٔ ووايه چه ماته معلومه نهٔ ده چه تاسو سره دَكوم څيز نوطكيږي

اَمْ يَجْعَلُ لَهٗ رَبِّيْٓ اَمَدًا ﴿٢٥﴾ عٰلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ

يا | مقرر به كړي | دَے دَ پاره | زما رب | يوه زمانه لرے | هغه پوهه دَے | په غيبو | پس هغه نهٔ خبروي

هغه نزدے راغلے دے يا زما رب هغے له اوږد ميعاد ايښے دے ، هغه په غيبو خبر دے پس هغه په غيبو

عَلٰى غَيْبِهٖٓ اَحَدًا ﴿٢٦﴾ اِلَّا مَنِ ارْتَضٰى مِنْ رَّسُوْلٍ فَاِنَّهٗ يَسْلُكُ

په غيبو باندِ | هيڅوك | مگر | هغه څوك | چه غوره ئے كړي (الله) | له رسولانو نه | نو بيشكه هغه | روانوي

هيڅوك نهٔ خبروي۔ هو! چه يو غوره پيغمبر ته (دَغيبو خبرور كول غواړي) نو دَ هغهٔ وړاندِ

مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِّيَعْلَمَ اَنْ قَدْ اَبْلَغُوْا رِسٰلٰتِ

وړاندې له هغهٔ نه | او وروستو له هغهٔ نه | محافظ (فرښتې) | چه د ے معلوم کړي | چه دوی رسولی دی | پیغامونه

وروستو محافظان راولیږی ، چه هغهٔ ته ښکاره شی چه هغوی د خپل رب پیغامونه

رَبِّهِمْ وَاَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَاَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾ ع

د رب خپل | او دهٔ احاطه کړې ده | د هغه څهٔ | چه دوی سره دی | او دهٔ شمیرلے دے | هر څیز | په شمیر

ورسول او الله تعالیٰ د هغوی د ټولو معاملو په علم سره احاطه کړې ده او هغهٔ هر څیز شمیرلے دے۔

سُوْرَةُ الْمُزَّمِّلِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ ٣ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | عِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ

سورۂ مزمل په مکه کښې نازل شو | (شروع) د الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښې ۲۰ آیتونه او ۲ رکوع دی

د الله په نامه شروع چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم خاوند دے ،

يٰۤاَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ﴿١﴾ قُمِ الَّيْلَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٢﴾ نِّصْفَهٗۤ اَوِ انْقُصْ مِنْهُ

اے په جامو کښې ځان رانغښتونکیه! | قیام کوه | د شپے | مګر | لږ | د دے نیمه | یا کمه کړه | له دے نه

اے چه ځان دِ په جامه کښې نغښتے دے، د شپے (په مانځهٔ کښې) ودریږه سوا د لږ شپے نه. یعنی نیمه شپه یا د دے نه (هم) څهٔ کمه

قَلِيْلًا ﴿٣﴾ اَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْاٰنَ تَرْتِيْلًا ﴿٤﴾ اِنَّا سَنُلْقِيْ عَلَيْكَ

لږه (حصه) | یا زیات کړه | په دے باندِ | او لوله | قرآن | ښهٔ صفا صفا | بیشکه مونږ به | را اچوو | په تا باندِ

(ودریږه) یا څهٔ لږ پرے سوا کړه ، او قرآن ښهٔ صفا صفا لوله ، مونږ په تا باندِ یو درون کلام

قَوْلًا ثَقِيْلًا ﴿٥﴾ اِنَّ نَاشِئَةَ الَّيْلِ هِيَ اَشَدُّ وَطْـًٔا وَّاَقْوَمُ

کلام | ډیر درون | بیشکه | راویښیدل | د شپے | دا | ډیر زیات | پامال کوونکے د (نفس) لره | او زیات درسته دی

را اچوو ۔ بیشکه د شپے راپاڅیدل (نفس) په سختئ سره پامال کوی او کومه خبره چه د خُلے نه وځی

قِيْلًا ﴿٦﴾ اِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيْلًا ﴿٧﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ

(په دے کښې) خبره | بیشکه | ستا خو | په ورځ کښې | مشغولتیا ده | ډیره | او یاده کړه | نامه | د خپل رب

درسته وځی ، بیشکه چه ستا خو د ورځے هم ډیره مشغولتیا ده. او ته د خپل رب د نامے ذکر کوه ۔

وَتَبَتَّلْ اِلَيْهِ تَبْتِيْلًا ﴿٨﴾ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَاۤ اِلٰهَ

او راجُدا شه | د دهٔ طرف ته | په راجُدا کیدلو سره | دے رب دے | د مشرق | او د مغرب | بل معبود نشته

او ټول پریږده (ټولو نه جدا شه) هم دهٔ ته توجه وکړه ۔ دے د مشرق او د مغرب رب دے ، بے له دهٔ نه بل معبود

اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيْلًا ﴿٩﴾ وَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا

مګر هم دے دے | پس ونیسه دے | کارساز | او صبر کوه | په هغه څهٔ | چه دوی ئے وائی | او پریږده دوی | په پریښودلو

نشته نو هم دے خپل کارساز کړه ۔ او د دوی په وینا ګانو صبر کوه او په ښکلے (مناسبه) طریقه ترے

جَمِيْلًا ﴿١٠﴾ وَذَرْنِيْ وَالْمُكَذِّبِيْنَ اُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيْلًا ﴿١١﴾ اِنَّ

ښو سره | او پریږده ما | او دروغ ګڼړونکی | خاوندان د نعمت | او مهلت ورکړه دوئی ته | لږ | بیشکه

نه جُدا شه، او ما پریږده او دا دروغ ګڼړونکی د نعمتونو خاوندان پریږده او دوئی ته لږ مهلت ورکړه ۔ بیشکه

لَدَيْنَآ اَنْكَالًا وَّجَحِيْمًا ⑫ وَّطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَّعَذَابًا اَلِيْمًا ⑬

موږ سره دی | بيړۍ | او بلیدونکے اور | او طعام | په مرۍ کښې انښتونکے | او عذاب | دردناک

موږ سره خو بس زولنے او دوزخ دے . او په مرۍ کښې انښتونکے خوراک دے او دردناک عذاب دے .

يَوْمَ تَرْجُفُ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيْبًا مَّهِيْلًا ⑭

په هغه ورځ | چه وُجړقيږي | زمکه | او غرونه | او شي | غرونه | ډيرۍ د ريګ | روان

دا په هغه ورځ چه زمکه او غرونه به وُجړقيږي او غرونه به د ريګ په شان الوزی .

اِنَّآ اَرْسَلْنَآ اِلَيْكُمْ رَسُوْلًا ۙ شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَآ اَرْسَلْنَآ

بيشکه موږ راليږلے دے | ستاسو طرف ته | .يو رسول | ګواهي ورکوونکے | په تاسو باندې | لکه چه | موږ ليږلے وو

موږ تاسو ته .يو رسول راولیږلو ، په تاسو موګواه کړو ، لکه چه فرعون ته مو يو

اِلٰى فِرْعَوْنَ رَسُوْلًا ⑮ فَعَصٰى فِرْعَوْنُ الرَّسُوْلَ فَاَخَذْنٰهُ اَخْذًا

د فرعون طرف ته | .يو رسول | پس نافرمانی وکړه | فرعون | د هغه پيغمبر | نو موږ ونيولو دے | په نيولو

رسول ليږلے وو ، نو فرعون د هغې رسول نافرمانی وُکړه ، نو موږ ډير کلک

وَّبِيْلًا ⑯ فَكَيْفَ تَتَّقُوْنَ اِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَّجْعَلُ الْوِلْدَانَ

سخت سره | پس څنګه به | تاسو بچ کیږئ | که چرے | تاسو هم انکار وکړو | د هغې ورځنه | چه کړی به | هلکان

راونیولو ، نو تاسو به د هغې ورځے (د مصيبت) نه څنګه ځان بچ کوئ چه بچي به (د ويرے نه) بوډا کات

شِيْبًا ⑰ السَّمَآءُ مُنْفَطِرٌۢ بِهٖ ۚ كَانَ وَعْدُهٗ مَفْعُوْلًا ⑱ اِنَّ هٰذِهٖ

زاړه | آسمان به | وُچوی په د سره | ده | وعده د ده | پوره کيدونکے | بيشکه | دا

کړی ، او آسمان به پرے راوشليږی ، د الله وعده به ضرور پوره کیږی ، دا (قرآن) يو

ع ١٢ ١٩

تَذْكِرَةٌ ۚ فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيْلًا ⑲ اِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ

تصيحت دے | پس څوک چه | غواړی | جوړه د کړی | خپل رب طرف ته | لاره | .بيشکه ستا ربّ | .يو هيږی

نصيحت دے . نو چه د چا زړه غواړی د خپل رب لاره د اختيار کړی ، ستا رب ته ښه معلومه

اَنَّكَ تَقُوْمُ اَدْنٰى مِنْ ثُلُثَيِ الَّيْلِ وَنِصْفَهٗ وَثُلُثَهٗ وَطَآئِفَةٌ

په دے چه ته پاڅے | نزدے | دوو ته د دريو حصو نه | د شپے | او نيمه شپه | او دريمه حصه | او يوه ډله

ده چه ته اوستا څخه ملګری د شپے په دريو کښې تر دوو برخو او کله ترنيمے شپے او کله تر

مِّنَ الَّذِيْنَ مَعَكَ ۚ وَاللّٰهُ يُقَدِّرُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ عَلِمَ اَنْ

له هغې کسانو نه | چه تاسره دی | او الله | اندازه کوی | د شپے | او د ورځے | پوهيږی الله چه

دريمے برخے ولاړ يئ . او د شپے ورځے سمه اندازه يوازے الله کوی ، هغه ته معلومه ده چه

لَّنْ تُحْصُوْهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْاٰنِ ۚ عَلِمَ

هرګز دا کار تاسو سره کولے نه شی | نو ده رحم وکړو | په تاسو | پس لولئ | هغه څه | چه آسان وی | له قرآن نه | پوهه دے

تاسو دا کار ترسره کولے نه شئ نو توجه ئے درته وکړه نو چه څومره قرآن په آسانه لوستے شئ هومره لولئ ، هغه ته دا م

أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَّرْضٰى ۙ وَاٰخَرُوْنَ يَضْرِبُوْنَ فِى الْاَرْضِ

په دے چه وی به | ځنی له تاسو نه | بیماران | او څۀ نور خلق هم | چه سفر به کوی | په زمکه کښے

معلومه ده چه څوک به در کښے ناجوړه وی او څوک به په زمکه کښے په سفر وتلی وی چه دَ الله تعالیٰ

يَبْتَغُوْنَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ ۙ وَاٰخَرُوْنَ يُقَاتِلُوْنَ فِىْ سَبِيْلِ

لټوی به | فضل | دَ الله | او څۀ نور خلق | چه جنګ به کوی | په لاره کښے

فضل (روزی) به لټوی ۔ او ځنے خلق به دَ الله تعالیٰ په لاره کښے جهاد

اللّٰهِ ۖ فَاقْرَءُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۙ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ

دَ الله | پس لولئ | هغه څۀ | چه آسان وی | له دے نه | او قائم لرئ | مونځ | او اداکوئ | زکوٰة

کوی، نو تاسو چه څومره قرآن په آسانئ لوستلے شئ هومره لولئ، او دَ مونځ پابندی کوئ ، او زکوٰة ورکوئ

وَاَقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا ؕ وَمَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ

او قرض ورکوئ | الله ته | قرض | ښه | او څۀ چه | تاسو وړاندِ لیږئ | دَ خپلو ځانونو دَ پاره | له نیکئ نه

او دَ الله تعالیٰ په لاره کښے په خوشحالئ خرڅ کوئ او هر څۀ نیکی چه مو دَ ځان نه وړاندِ وُلیږِله

تَجِدُوْهُ عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرًا وَّاَعْظَمَ اَجْرًا ؕ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ ؕ

نو بیا به مومئ هغه | دَ الله سره | هم هغه | غوره | او ډیر لوئے دے | په اجر کښے | او بخښنه غواړئ | دَ الله نه

نو الله تعالیٰ ته دَ رسیدو سره به ئے دَ هغے نه ښه او په اجر کښے زیاته بیا مومئ، او دَ الله تعالیٰ نه بخښنه غواړئ

اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٠﴾ ع

بیشکه | الله | بخښونکے | مهربان دے

یقینًا الله تعالیٰ ډیر بخښونکے رحم کوونکے دے

سُوْرَةُ الْمُدَّثِّرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِىَ سِتٌّ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ

سورة مدثر په مکه کښے نازل شوی او | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے ٥٢ آیتونه او دوه رکوع دی

دَ الله په نامه شروع چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

يٰۤاَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَاَنْذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾

اے په جامه کښے ځان رانغښتونکیه! | پاڅه | پس او یروه | او دَ رب خپل | لوئی بیان کړه | او جامے خپلے | پاکے کړه ۔

اے چه ځان دِ په جامه کښے رانغښتے دے پاڅه او خلق او یروه او دَ خپل رب لوئی بیان کړه او خپلے جامے پاکے ساته ۔

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾

او پلیتئ نه | جُدا وُسیږه | او احسان مۀ کوه | چه زیات پرے غواړے | او دَ خپل رب دَ پاره | صبر کوه ۔

او دَ کثافت نه لرے وُسیږه او داسے احسان مۀ کوه چه زیات عوض پرے غواړے او دَ خپل رب (په رضا) صابره وُسیږه

فَاِذَا نُقِرَ فِى النَّاقُوْرِ ﴿٨﴾ فَذٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَّوْمٌ عَسِيْرٌ ﴿٩﴾ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ

بیا هر کله چه | پوکے وُوهلے شی | په شپیلئ کښے | نو هغه به | په دغه ورځ | ورځ وی | ډیره سخته | په کافرانو باندِ

نو څۀ وخت چه شپیلئ پوک وهلے شی ، نو دغه ورځ به په کافرانو باندِ سخته ورځ وی

غَيْرُ يَسِيْرٍ ﴿١٠﴾ ذَرْنِيْ وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيْدًا ﴿١١﴾ وَّجَعَلْتُ لَهٗ مَالًا
په هغه آسانه نهٔ وی | ما پرېږده | او هغه څوک چې پیدا کړو ما | یوازے | او جوړ کړو ما | هغهٔ دپاره | مال
آسانه به نهٔ وی ، ما پرېږده او هغه څوک چې یواز ے م پیدا کړو ، او هغهٔ له م ډیر مال

مَّمْدُوْدًا ﴿١٢﴾ وَّبَنِيْنَ شُهُوْدًا ﴿١٣﴾ وَّمَهَّدْتُّ لَهٗ تَمْهِيْدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ
ډیر | او ځامن | حاضر | او تیار کړو ما | هغهٔ دپاره | هر رنګه سامان | بیا هغه طمع کوی
ورکړو او ورسره به خوا کښې ناست ځامن م ورکړل او د دُنیا ټول سامانونه م ورته ورکړل ، بیا هغه طمع کوی

اَنْ اَزِيْدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا ؕ اِنَّهٗ كَانَ لِاٰيٰتِنَا عَنِيْدًا ﴿١٦﴾ ؕ سَاُرْهِقُهٗ
چې زیات ورکړم | هر ګز نه | بیشکه هغه دے | زمونږ د آیتونو | سخت مخالف | ډیر زر به زهٔ وُخیژوم دے
چې دهٔ ته نور زیات ورکړم ، هیڅکله نه ، دے خو زمونږ د آیتونو مخالف دے ، اوس به ئے زهٔ د دوزخ (داور) غرته

صَعُوْدًا ﴿١٧﴾ ؕ اِنَّهٗ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾ ۙ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ۙ ثُمَّ قُتِلَ
د دوزخ په غرهٔ باندِ | بیشکه دهٔ فکر وکړو | او اندازه ئے ولګوله | نو برباد دِ شی | چې څنګه اندازه ئے ولګوله | بیا دِ تباه شی
په زور وُ خیژوم ۔ هغهٔ فکر وکړو نو بیلئے تجویز وکړو ، نو برباد دِ شی چې څنګه (خراب) تجویز ئے وکړو ، بیا دِ تباه شی

كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ۙ ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾ ۙ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ ۙ ثُمَّ اَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ ۙ
چې څنګه اندازه ئے ولګوله | بیائے وکتل | بیائے تندے تریو کړو | او خُلهٔ ئے ورانه کړه | بیا دهٔ شا کړه | او لوئی ئے وکړه
چې څنګه (ناکاره) تجویز ئے وکړو ، بیائے غور وکړو ، بیائے تندے تریو کړو او خُله ئے ورانه کړه بیائے مخ واړولو او ځان ئے غټ وګڼړلو

فَقَالَ اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ يُّؤْثَرُ ﴿٢٤﴾ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ ؕ
بیا دهٔ ووئیل | نهٔ دے دا (قُرآن) | مګر جادو | چې روایت کړے شوے دے | نهٔ دے دا (قرآن) | مګر کلام دے | د انسان
نو دائے ووئیل چې دا (قرآن) خو (د پخوانو) راغلے جادو دے ۔ دا خو تش د بنیادم کلام دے ۔

سَاُصْلِيْهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾ ؕ لَا تُبْقِيْ وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾ ج
ډیر زر به زهٔ داخل کړم دے | دوزخ ته | او ته څهٔ خبر یې | چې دوزخ څهٔ دے ؟ | باقی به نهٔ پرېږدی | او نه به ئے پرېږدی
زهٔ به ئے زر دوزخ ته ورننباسم او ته څهٔ خبر یې چې دوزخ څهٔ شیز دے ؟ نهٔ به ئے روغ پرېږدی او نهٔ به ئے خلاصوی

لَوَّاحَةٌ لِّلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ ج صلے عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾ ؕ وَمَا جَعَلْنَآ اَصْحٰبَ النَّارِ
سوزونکے دے | د انسان | په دے (دوزخ مقرر دی) | نولس ١٩ (فرښتے) | او نهٔ دی جوړ کړی مونږ | د دوزخ محافظان
بشره به (ورله) وراندے کړی په هغے به نولس ١٩ فرښتے مقرر ے وی او مونږ خو بل څوک نه ، بلکه فرښتے په

اِلَّا مَلٰٓئِكَةً ۙ ص وَّمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ اِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۙ لِيَسْتَيْقِنَ
مګر | فرښتے | او نهٔ دے ګرځولے مونږ | شمیر د دوئ | مګر ازمیښت | هغه کسانو دپاره | چې کافر دی | چې یقین وکړی
دوزخ وُدرولے دی ، او د هغوئ دا شمیره مو د کافرانو په حقله تش د ازمیښت په غرض ایښے ده چې نتیجه به ئے دا

الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ وَيَزْدَادَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِيْمَانًا وَّلَا يَرْتَابَ
هغه کسان | چې ورکړے شوے دے | کتاب | او چې زیات شی | مؤمنان | په ایمان کښې | او چې شک ونهٔ کړی
شی چې کتابیان خو به پرے یقین وکړی ، او د ایماندارو به پرے ایمان زیات شی او کتابیات او

الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ وَالْمُؤْمِنُوْنَ ۙ وَلِيَقُوْلَ الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ

هغه خلق چه | ورکړے شو | کتاب | او مؤمنان | او چه ووائی | هغه خلق چه | په زړونو د دوئی کښے

مؤمنان به پکښے (هيڅ) شک شبهه نهٔ کوی او نتيجه به ئے دا شی چه د چا په زړونو کښے چه مرض پروت

مَّرَضٌ وَّالْكٰفِرُوْنَ مَاذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا ؕ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ

مرض دے | او کافران | چه د څهٔ څيز | اراده کړے ده | الله | په دے | مثال سره | دغه شان | ګمراه کوی الله

دے هغه کسان او کافران به دا وائی چه آخر د دے بيان نه د الله غرض څهٔ کيدے شی ـ دغسے الله چه د چا په حقله

مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَمَا يَعْلَمُ جُنُوْدَ رَبِّكَ اِلَّا هُوَ ؕ

هغه څوک چه غواړی | او لاره ښائی | هغه چا ته چه غواړی | او هيڅوک نهٔ پيژنی | لښکرے | ستا د رب | سوا له ده نه

وُغواړی نو هغه ګمراه کړی او د چا په حقله چه وغواړی نو هدايت ورته وکړی او ستا د رب لښکرے خو بس يواځے هغهٔ ته معلومے دی

وَمَا هِيَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾ ع كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾ وَالَّيْلِ اِذْ اَدْبَرَ ﴿٣٣﴾ ع ١٥

او نهٔ دی دا (خبرے) | مګر | نصيحت | د انسان د پاره | هرګز نه | قسم دے په سپوږمئ | او په شپه | هر کله چه | واپس راوګرځی

او دا (د دوزخ) بيان خو د خلقو د پاره يو نصيحت قدرله دے، هو! قسم دے په سپوږمئ او په شپه چه په تيريدو شی

وَالصُّبْحِ اِذَآ اَسْفَرَ ﴿٣٤﴾ اِنَّهَا لَاِحْدَى الْكُبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيْرًا لِّلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾

او په صبا | هر کله چه | روښانه شی | بيشکه دا (دوزخ) | په لويو مصيبتونو کښے يو دے | ويرونکے دے | د انسان

او په صبا چه روښانه شی ، چه دغه (دوزخ) يو ډير لوئے مصيبت دے د خلقو د پاره ويرونکے دے ـ

لِمَنْ شَآءَ مِنْكُمْ اَنْ يَّتَقَدَّمَ اَوْ يَتَاَخَّرَ ﴿٣٧﴾ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ

د پاره د هغه چا چه غواړی | له تاسو نه | چه هغه راوړاندے شی | يا ورستو پاتے شی | هر يو کس | په بدل له د خپلو عملونو کښے

يعنی په تاسو کښے هغه چاله چه (په نيکئ کښے) وړاندے کيدل او ورستو پاتے کيدل غواړی، هر بنده به په خپل عمل کښے ګانړه

رَهِيْنَةٌ ﴿٣٨﴾ اِلَّآ اَصْحٰبَ الْيَمِيْنِ ﴿٣٩﴾ فِيْ جَنّٰتٍ ۛ يَتَسَآءَلُوْنَ ﴿٤٠﴾ ع ١٦

ګانړه دے | مګر | د ښی طرف والا (نيکان خلق) | په باغونو کښے (به وی) | دوئی به تپوس کوی

پروت وی خو د ښی اړخ خاوندان نهٔ هغوئی به په باغونو کښے وی تپوس به کوی

عَنِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِيْ سَقَرَ ﴿٤٢﴾ قَالُوْا لَمْ نَكُ

له ګناهګارانو نه | چه څهٔ څيز راننه ايستلی يئ تاسو | په دوزخ کښے | دوئی به وائی | چه مونږ نهٔ وو

له مجرمانو نه چه تاسو کومے خبرے دوزخ ته راوُرسولئ هغوئی به وائی چه مونږ مونځ ګزار

مِنَ الْمُصَلِّيْنَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِيْنَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوْضُ

له مونځ ګزارو نه | او نهٔ وُو مونږ | چه طعام مو ورکولے | مسکينانو ته | او مونږ په فضول کارونو کښے مشغول وو

نهٔ وو ، او مسکينانو له به مونږ خوراک نهٔ ورکولو او د شغل خاوندانو سره به مونږ

مَعَ الْخَآئِضِيْنَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّيْنِ ﴿٤٦﴾ حَتّٰٓى اَتٰىنَا

مشغولو کسانو سره | او مونږ به دروغ ګڼړله | ورځ | د جزا | تر دے چه | راغے مونږ ته

هم په (قسم قسم) شغلونو کښے پراته وُو ـ او د قيامت ورځ مو دروغ ګڼړله ـ تر دے چه مرګ

الْیَقِیْنُ ﴿۴۷﴾ فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشّٰفِعِیْنَ ﴿۴۸﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ

یقین | پس فائده به ورنه کړی دوئ ته | سفارش | دَ سفارش کوونکو | پس په دوئ څهٔ شوی دی چه | له نصیحت نه

را با ندِ راغے نو دا سے خلقوته به د سفارشیانو سفارش هیڅ فائده ورنهٔ کړی ، نو په دوئ څهٔ شوی دی چه له نصیحت

مُعْرِضِیْنَ ﴿۴۹﴾ كَاَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ ﴿۵۰﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿۵۱﴾ بَلْ یُرِیْدُ

دوئ مخ اړوی | لکه چه دوئ | خرهٔ دی | تښتید ونکی | چه تښتیدلی وی | له زمری نه | بلکه غواړی

نه مخ اړوی ؟ لکه چه دوئ (وحشی) خرهٔ دی چه دَ زمری نه تښتی۔ خبره داده چه په دوئ

كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ اَنْ یُّؤْتٰى صُحُفًا مُّنَشَّرَةً ﴿۵۲﴾ كَلَّا ؕ بَلْ لَّا یَخَافُوْنَ

هر یو کس | له دوئ نه | چه ورکړے شی دهٔ ته | صحیفے | پرانستلے شوے | هرگز نه! | بلکه | دوئ نهٔ ویریږی

کښے هر کس دا غواړی چه هغهٔ له دِ پرانستلے صحیفے ورکړے شی، دا نهٔ شی کیدے حقیقت داد ے چه دوئ

الْاٰخِرَةَ ﴿۵۳﴾ كَلَّاۤ اِنَّهٗ تَذْكِرَةٌ ﴿۵۴﴾ فَمَنْ شَآءَ ذَكَرَهٗ ﴿۵۵﴾ وَمَا یَذْكُرُوْنَ

له آخرت نه | هرگز نه | بیشکه دا | یو نصیحت دے | پس څوک چه | غواړی | نو یاد دِ کړی دا | او دوئ نهٔ یادوی (قرآن)

دَ آخرت نه نهٔ ویریږی ، البته دا (قرآن) خو یو نصیحت دے بیا څوک چه غواړی له دے (کتاب) نه نصیحت واخلی او نصیحت خو به

اِلَّاۤ اَنْ یَّشَآءَ اللّٰهُ ؕ هُوَ اَهْلُ التَّقْوٰى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿۵۶﴾

مگر | دا چه | وُ غواړی | الله | هم دے | لائق دے (دَ دے) | چه له دهٔ نه دِ (خلق) او ویریږی | او (دَ دے) لائق دے چه له دهٔ نه معافی دِ غوښتی

دوئ په هغه حال کښے حاصلوی چه الله غواړی، هم هغه دے چه ترے نه ویره بکار ده او هم هغه دَ بخښنے خاوند دے۔

سُوْرَةُ الْقِیٰمَةِ مَكِّیَّةٌ وَّهِیَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ | اَرْبَعُوْنَ اٰیَةً وَّفِیْهَا رُكُوْعَانِ

سورة قیامت په مکه کښے نازل شوا و | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے ۴۰ آیتونه دی او ۲ رکوع دی

دَ الله په نامه شروع چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

لَاۤ اُقْسِمُ بِیَوْمِ الْقِیٰمَةِ ﴿۱﴾ وَلَاۤ اُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿۲﴾ اَیَحْسَبُ

زهٔ قسم خورم | په ورځ | دَ قیامت | او زهٔ قسم خورم | په نفس | ملامت کوونکی | آیا گمان کوی

زهٔ دَ قیامت په ورځ قسم خورم ، او زهٔ قسم خورم په هغه نفس چه په بدئ ملامته کوی ، آیا انسان دا خیال کوی

الْاِنْسَانُ اَلَّنْ نَّجْمَعَ عِظَامَهٗ ﴿۳﴾ بَلٰى قٰدِرِیْنَ عَلٰۤى اَنْ نُّسَوِّیَ

انسان | چه مونږ به هیڅ کله نه جمع کوُو | هډوکی دَ دهٔ | ولے نه | مونږ (خو) قادر یُو | په دے چه | برابر به کړو مونږ

چه مونږ به دَ هغهٔ هډوکی نهٔ راجمع کوُو، ضرور به ئے راغونډ وُو مونږ خو په دے قادر یُو چه دَ هغهٔ دَ گوتو سرونه

بَنَانَهٗ ﴿۴﴾ بَلْ یُرِیْدُ الْاِنْسَانُ لِیَفْجُرَ اَمَامَهٗ ﴿۵﴾ یَسْـَٔلُ اَیَّانَ یَوْمُ

دَ گوتو سرونه دَ دهٔ | بلکه | غواړی | انسان | چه بد عملی وکړی | آئنده هم | دے تپوس کوی | چه کله به وی | ورځ

هم برابر کړو خبره داده چه انسان خو دا غواړی چه آئنده دِ هم بد عملی کوی، دے دا تپوس کوی چه دَ قیامت ورځ

الْقِیٰمَةِ ﴿۶﴾ فَاِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ﴿۷﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿۸﴾ وَجُمِعَ

دَ قیامت | پس هر کله چه | وُ بریښی | سترگے | او تتندروُ نیسی | سپوږمئ لره | او یو ځائے کړے شی

به کله راځی ؟ نو په کومه ورځ چه سترگے سپینے وُتښتی او سپوږمئ بے نوره شی ، او نور او سپوږمئ

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُوْلُ الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ اَيْنَ الْمَفَرُّ ﴿١٠﴾ كَلَّا

نُور | او سپوږمۍ | وُبه وائي | انسان | په دغه ورځ | چرته دے | د تښتې ځائے؟ | هرګزنه

به په یو حال کړے شي، نو انسان به په دغه ورځ وائي چه (اوس) کوم خوا وُتښتم؟ نه۔ اوس هیڅ

لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذِ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يُنَبَّؤُا الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ

نشته هیڅ پناه | ستاد رب طرف ته دے | نن ورځ | ځائے د قرارې | وُبه ښودے شي | انسان ته | په دغه ورځ

ځائے کښے پناه نشته، په دغه ورځ د خلقو تیکاؤ نړه یوازے ستاد رب اړخ ته دے۔ په دغه ورځ به بنی آدم ته خپل وړاندې وروستو

بِمَا قَدَّمَ وَاَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْاِنْسَانُ عَلٰى نَفْسِهٖ بَصِيْرَةٌ ﴿١٤﴾ وَّلَوْ

هغه څه چه دهٔ وړاندې لیږلی دي | او وروستو پریښی دي | بلکه انسان | په خپل ځان باندې | (پخپله) ګواه دے | اګر چه

عملونه وروړاندې کړے شي، بلکه انسان به پخپله هم په خپل حالت باندې ګواه وی۔ اګر که

اَلْقٰى مَعَاذِيْرَهٗ ﴿١٥﴾ لَا تُحَرِّكْ بِهٖ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهٖ ﴿١٦﴾

پیش کړی | بهانے ځپلے | ته حرکت مهٔ ورکوه | په د قرآن سره | خپلے ژبے له | چه ته زر وا خلے | دا

بهانے لټوی۔ (اے رسول ﷺ!) ته قرآن ډیر زر یادولو د پاره خپلے ژبے له حرکت مهٔ ورکوه۔

اِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهٗ وَقُرْاٰنَهٗ ﴿١٧﴾ فَاِذَا قَرَاْنٰهُ فَاتَّبِعْ قُرْاٰنَهٗ ﴿١٨﴾

بیشکه زمونږ په ذمه دي | جمع کول د دے | او لوستل د دے | بیا هرکله چه مونږ ولولو دا | نو ته پیروی وکړه | د دے لوستلو

د دے رایوځائے کول او تا ته لوستل زمونږ کار دے نو چه مونږ ئے (تا ته) وُلولو نو ته د هغے پیروی کوه۔

ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهٗ ﴿١٩﴾ كَلَّا بَلْ تُحِبُّوْنَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُوْنَ

بیا | بیشکه زمونږ په ذمه دي | د دے بیانول | هرګزنه | بلکهٔ | تاسو خوښوئ | دُنیا | او پریږدئ

بیا د هغے بیانول هم زمونږ په ذمه دی۔ مګر تاسو خلق دنیا سره محبت ساتئ، او آخرت موپریښے

الْاٰخِرَةَ ﴿٢١﴾ وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾ اِلٰى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَوُجُوْهٌ

آخرت | څهٔ مخونه به | په دغه ورځ | تازه وی | د خپل رب طرف ته | به ګوری | او څهٔ مخونه به

دے۔ ډیر مخونه به په دغه ورځ تازه وی، خپل رب ته به ګوری او ډیر مخونه به

يَّوْمَئِذٍۭ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ اَنْ يُّفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾

په دغه ورځ | خړ پړ وی | خیال به کوی | چه دوئ سره به (سختي) کولے شي | د مُلا د ماتولو

په دغه ورځ بے رونقه وی، دوئ به خیال کوی چه په دوئ به داسے سختي کیږی چه د دوئ ملا به ماته کړی

كَلَّآ اِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيْلَ مَنْ سکتة رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَّظَنَّ

هرګزنه | هرکله چه (روح) ورسیږی | ګریوی ته | او وُبه ویلے شي | څوک دے | دم اچوونکے | او دوئ به خیال کوی

البته څهٔ وخت چه روح ګریوی ته ورسیږی او دا او ویلے شی چه څوک دم اچوونکے شته؟ او (مړکیدونکی ته)

اَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾ وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ اِلٰى رَبِّكَ

چه دا (وخت) د (د) جدائي | او را تاؤ به شي | یوه پنډۍ | د بلے پنډۍ نه | ستاد رب طرف ته (به وی)

یقین راشی چه د جدائی وخت رارسیدلے دے، او یوه پنډۍ د بلے پنډۍ نه را تاؤ شي، په دغه ورځ ستا

ع ۱۷

يَوْمَئِذِنِ الْمَسَاقُ ﴿۳۰﴾ فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلّٰى ﴿۳۱﴾ وَلٰكِنْ كَذَّبَ

په دغه ورځ | روانیدل | پس نه ئې ده تصدیق وکړو | او نه ئې مونځ وکړو | او لیکن | ده دروغ وګڼړلو

د رب طرفته روانیدل دی ، بیا نه ئې خو دغې (کافر) تصدیق وکړو او نه ئې مونځ وکړو، بلکه (ده د الله حکونه) دروغ وګڼړل

وَتَوَلّٰى ﴿۳۲﴾ ثُمَّ ذَهَبَ اِلٰٓى اَهْلِهٖ يَتَمَطّٰى ﴿۳۳﴾ اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ﴿۳۴﴾

او مخ ئې واړولو | بیا | لاړو | د خپل کورو الو طرفته | په فخر سره | پس افسوس دې په تا | پس افسوس

او (له دې نه ئې) مخ واړولو، او بیا خپل کورته په فخر سره پستنه روان شو، ستا تباهی په تباهی ده -

ثُمَّ اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ﴿۳۵﴾ اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُّتْرَكَ سُدًى ﴿۳۶﴾

بیا | افسوس دے | په تا | بیا افسوس | آیا خیال کوی | انسان | چه | دے به پریښودے شی | بے کاره

بیا ستا تباهی په تباهی ده - آیا انسان په دے خیال کښے پروت دے چه هسے بے کاره به پریښودے شی؟

اَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّنْ مَّنِيٍّ يُّمْنٰى ﴿۳۷﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ

آیا نه وو دے | یو څاڅکے | د منئ | چه توبولے شی (په رحم کښے) | بیا | دے شو | لوتهه د وینے | بیا ده پیدا کړو

آیا دے د منئ یو څاڅکے نه وو چه (په رحم کښے) توئے کړے شوے وو؟ بیا د وینے یوه لوتهه شوه نو الله ترے نه انسان جوړ کړو

فَسَوّٰى ﴿۳۸﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿۳۹﴾ اَلَيْسَ ذٰلِكَ

بیائے درست کړو | بیائے جوړے کړے | له دے نه | دوه جوړے (قسمونه) | سړے | او ښځه | آیا نه دے هغه (ذات)

او سم برابر ئے کړو، بیائے له دے نه دوه قسمه سړے او ښځه جوړ کړل - آیا هغه (الله) په دے

ع ۲ ۱۸

بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يُّحْيِۦَ الْمَوْتٰى ﴿۴۰﴾

قادر | په دے چه | ژوندی کړی | مړی

خبره قدرت نه لری چه مړی بیا راژوندی کړی -

سُوْرَةُ الدَّهْرِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ اِحْدٰى | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ

سوره دهر په مدینه کښے نازل شوا و | (شروع) د الله په نامه چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے - | په دے کښے ۳۱ آیتونه او ۲ رکوع دی

د الله په نامه شروع کوم چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم خاوند دے

هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ حِيْنٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْـًٔا مَّذْكُوْرًا ﴿۱﴾

بیشکه راغلے ده | په انسان | یوه موده | له زمانے نه | چه نه وو دے | هیڅ څیز | د ذکر قابل

بیشکه په انسان باندې په زمانه کښے داسے وخت هم تیر شوے دے چه هغه هیڅ د ذکر قابل څیز نه وو -

اِنَّا خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ اَمْشَاجٍ ۖ نَّبْتَلِيْهِ فَجَعَلْنٰهُ

بیشکه مونږ پیدا کړو | انسان | له یوے نطفے نه | چه مخلوطه وه | چه مونږ ئے آزمایو دے | نو کړو مونږ دے

بیشکه چه مونږ انسان د مخلوطے نطفے نه راپیدا کړو چه آزمیښت پرے وکړو نو هغه مو آوریدونکے

سَمِيْعًاۢ بَصِيْرًا ﴿۲﴾ اِنَّا هَدَيْنٰهُ السَّبِيْلَ اِمَّا شَاكِرًا وَّاِمَّا كَفُوْرًا ﴿۳﴾

آوریدونکے | لیدونکے | بیشکه | مونږ وښودله ده ته | لاره | نو یا شکر ګزاره دے | او یا ناشکره دے

(او) لیدونکے انسان جوړ کړو بیشکه مونږ ورته نیغه لاره وښودله نو هغه یا شکر ګزار شو او یا کافر شو -

إِنَّآ أَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِينَ سَلٰسِلَا۟ وَأَغْلٰلًا وَسَعِيرًا ۝٤ إِنَّ الْأَبْرَارَ

بیشکه | مونږ تیار کړی دی | کافرانو د پاره | زنځیرونه | او تیزندئ | او سور اور | بیشکه نیکان خلق به

مونږ کافرانو د پاره زنځیرونه ، تیزندئ او سور اور تیار ساتلے دے۔ بیشکه نیکان خلق به د

يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۝٥ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ

څښی | له پیالئ نه (هغه شراب) | چه پکښے به ګډ وی | کافور | یوه چینه | چه څښی به | له هغے نه | بندګان

داسے شرابو جامونه څښی چه په هغے کښے به د کافورو ګډون وی هغه به یوه چینه وی چه د هغے اوبه به د

اللّٰهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ۝٦ يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا

د الله | چه بیوی به دوئ هغه | په بیولو سره | دوئ پوره کوی | خپل نذر | او ویریږی دوئ | له هغه ورځے نه

الله بندګان څښی (او) کوم خوا چه به غواړی بیوی به ئے۔ هغوئ خپلے نذرانے پوره کوی او د هغے ورځے نه ویریږی

كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ۝٧ وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلٰى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا

چه مصیبت د هغے به | هر ځائے خوروی | او دوئ خوروی | طعام | د ده په محبت کښے | مسکین | او یتیم

چه مصیبت به ئے هر طرف ته خوروی ، او د الله تعالیٰ په مینه کښے به مسکینانو ، یتیمانو او قیدیانو ته

وَأَسِيرًا ۝٨ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَآءً

او قیدی ته | بیشکه | مونږ خوروُو په تاسو | د الله د رضا د پاره | مونږ نه غواړو | له تاسو نه | څهٔ بدله

طعامونه ورکوی (او وائی چه) مونږ خوناسو له تش د الله په خاطر خوراکونه درکوو، نه مونږ له تاسو نه څه معاوضه

وَلَا شُكُورًا ۝٩ إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ۝١٠

او نه څهٔ شکر ګزاری | بیشکه مونږ خو ویریږو | له خپل رب نه | په هغه ورځ | چه سخته | (او) ترخه (به وی)

غواړو او نه شکریه ۔ مونږ خوله خپل رب نه د دغے ورځے (په باره کښے) ویریږو چه ډیره سخته او ترخه به وی

فَوَقٰهُمُ اللّٰهُ شَرَّ ذٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقّٰىهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ۝١١

پس بچ به کړی دوئ | الله | له سختئ نه | د دغے | ورځے | او ور به کړی دوئ ته | تازګی | او خوشحالی

نو الله به هغوئ له د دغے ورځے د سختونه په امان او ساتی او هغوئ له به تازګی او (زړونو ته ئے) خوشحالی ورکړی

وَجَزٰىهُم بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ۝١٢ مُّتَّكِـِٔينَ فِيهَا

او بدله به ورکړی دوئ ته | د دوئ د صبر | جنّت | او د ریښمو لباس | ډډے به ئے وهلے وی | په هغے کښے

او د صبر په بدله کښے به ورته جنّت او د ریښمو جامے ورکړی ، هغه خلق به په دے کښے په تختونو

عَلَى الْأَرَآئِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ۝١٣ وَدَانِيَةً

په تختونو باندِ | نه به وینی | په هغے کښے | ګرمی | او نه یخه یخنی | او را ټیټ به وی

باندِ ډډے لګولے وی ، هلته نه خو به هغوئ د ګرمئ تاؤ محسوسوی او نه یخه یخنی ۔ او د هغے د اونو سورے

عَلَيْهِمْ ظِلٰلُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ۝١٤ وَيُطَافُ

په دوئ باندِ | سوری د هغے (د اونو) | او را ټیټے به کړے شی | د هغے میوے | ښے را ټیټے | او را به وړلے شی

به هغوئ ته نزدے وی او د هغے میوے به هم را ټیټے وی او ورته به ایښوے

عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَّأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرَا مِنْ فِضَّةٍ

دوئ ته | لوښي | دَ سپینو زرو | او جامونه | چه وي به دَ ښیښې | ښیښې به وي | دَ چاندئ

شي ، دَ سپینو زرو لوښي او دَ ښیښې ګلاسونه داسې ښیښې چه دَ سپینو زرو نه جوړ کړې

قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا

چه اندازه کړي به وي دوی دا | پوره پوره | او څښولې به شي دوئ ته | هلته | جامونه (دَ دا شرابو) | چه ګډون به وي په هغې کې

او په اندازه باندې ئې پیمانه کړې دي او داسې (دَ شرابو) جامونه به پرې څښولې شي چه سونډ به پکښې اچولې

زَنجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ

دَ سونډو | هغه یوه چینه ده | هلته | چه نامه ئې ده | سلسبیل | او تلل راتلل به کوي | په دوئ باندې

شوي وي (دا دَ جنت) یوه چینه ده چه نامه ئې سلسبیل ده او داسې خادمان به ترې نه تاؤ راتاؤ

وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ۚ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا ﴿١٩﴾ وَ

هلکان | همیشه ځوانان | هر کله چه | ته ؤویني دوی | ته به خیال کوې چه دوی | ملغلرې | نوستلې شوې | او

کیږي چه همیشه به هلکان وي که ته ئې ؤوینې نو داخیال به دې وي چه خورې وَرې ملغلرې دي. او

إِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَّمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُندُسٍ

هر کله چه | ته ؤوینې | هلته | نو ؤ به وینې ته | نعمت | او بادشاهي | ډیره لویه | دَ پاسه دَ دوئ به | جامې وي | دَ باریکو ریښمو

که هغه ځائې ؤوینې نو ډیر لوئې نعمت او غټه بادشاهي به ؤوینې. په هغوئ باندې به نرئ ریښمینې شنې

خُضْرٌ وَّإِسْتَبْرَقٌ ۖ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِن فِضَّةٍ ۚ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ

شنې | او دَ پیړو ریښمو | او دوئ ته به اغوستلې شي | بازوګان | دَ سپینو زرو | او څښوي به دوئ ته | دَ دوئ رب

جامې پرتې وي او غټې ریښمینې هم، او دَ سپینو زرو بازوګان به ورته اغوستلې شي، او خپل رب به ورته پاکیزه شراب

شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَّكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا ﴿٢٢﴾

شراب | پاکیزه | بیشکه دا | تاسو دَپاره ده | بدله | او شو | ستاسو کوشش | قبول .

دَ څښلو دَ پاره ورکوي (او دوئ ته به وُ وَیلې شي) دا ستاسو بدله ده او ستاسو کوشش (نن) مقبول شوې دې.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ

بیشکه مونږ | نازل کړو | په تا باندې | قرآن | په نازلولو سره | پس صبر کوه | په حکم | دَ رب خپل

مونږ په تا باندې قرآن لږ لږ را نازل کړې دې. نو ته دَ خدائې په حکم ټینګ ولاړ وُسیږه

وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً

او حکم مه منه | له دوئ نه | دَ چا ګناهګار | یا ناشکره | او یادوه | نامه | دَ رب خپل | سحر

او په دوئ کښې دَ چا فاسق یا کافر خبره مه آوره. او سحر ماښام دَ هغهٔ دَ نامې ذکر

وَّأَصِيلًا ﴿٢٥﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾

او ماښام | او په څه حصو دَ شپې کښې | پس ته سجده کوه | دهٔ ته | او دَ دهٔ پاکي بیانوه | په شپه کښې | تر ډیره وخته

کوه. او دَ شپې په یوه برخه کښې هم هغهٔ ته سجده کوه او دَ هغهٔ تسبیح دَ شپې په لویه برخه کښې بوله

قرأ حفص بغير الألف في الوصل فيهما ووقف على الأول بالألف وعلى الثاني بغير الألف ١٢

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿۲۷﴾

بیشکه | دا خلق | غواړی | زر (دنیا) | او دوی پریږدی | دَ ځان نه وروستو | یوه ورځ | درنه

بیشکه دے خلقو خو دُنیا خوښه کړے ده او وړاندې راتلونکے یوه درنه ورځ ئے بالکل پریښودے ده

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ ۖ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَالَهُمْ

مونږ پیدا کړل دوی | او مونږ مضبوط کړل | جوړونه دَ دوی | او هر کله چه وُغواړو مونږ | په بدل کښے به راولو | په شان دَ دوی یو قوم

هم مونږه دوی پیدا کړی دی او دَ دوی بندونه مو کلک کړی دی او چه کله وغواړو نو دَ دوی په ځائے به دَ دوی

تَبْدِيلًا ﴿۲۸﴾ إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿۲۹﴾

په بدلولو سره | بیشکه دا | یو نصیحت دے | نو څوک چه غواړی | وُدِ نیسی | دَ خپل رب طرف ته | لاره

غونډې نور خلق بدل کړو، دا (قرآن) خو یو نصیحت دے نو څوک چه وُغواړی نو دَ خپل رب طرف ته دِ لاره وُنیسی

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۳۰﴾

او نهٔ غواړئ تاسو | مګر | داچه | غواړی | الله | بیشکه | الله | دے | پوهه | دَ حکمت خاوند

او تاسو خو بس هغه څهٔ غوښتے شئ چه الله ئے وُغواړی بیشکه الله تعالیٰ دَ ډیر علم دَ غټ حکمت خاوند دے

يُدْخِلُ مَن يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ۚ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿۳۱﴾ ع ۲/۹

داخلوی | څوک چه غواړی | په خپل رحمت کښے | او ظالمان چه دی | ده تیار کړے دے دوی له | عذاب دردناک.

هغه چه څوک غواړی نو په خپل رحمت کښے ئے داخل کړی او ظالمانو دَ پاره الله دردناک عذاب تیار کړے دے

| سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ | خَمْسُونَ آيَةً وَفِيهَا رُكُوعَانِ |
| --- | --- | --- |
| سورة مرسلت په مکه کښے نازل شو | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښے ۵۰ آیتونه او ۲ رکوع دی |

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿۱﴾ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ﴿۲﴾ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا ﴿۳﴾

قسم دے په (هواګانو) رالیږلے شوو | نرمو | بیا په تیزو هواګانو | زوردارو | بیا خورَوَی (وریځو لره) | په ښهٔ شان خورَولو

په هغه بادونو قسم دے چه رالیږلے شی ، بیا په هغه بادونو چه تیز الوزی ، بیا په هغے چه (وریځے) خورَوی

فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ﴿۴﴾ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ﴿۵﴾ عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ﴿۶﴾

بیا جدا کوونکی هواګانے | په جدا کولو | بیا دَ هغے چه راکوزوی | ذکر (وحی) لره | چه عذر وی | یا ویرول وی

بیا په هغے چه (وریځے) کښے ودے بوځی ، بیا په هغه فرښتو قسم چه وحی راکوزوی راوړی ، په توبه یا په ویرولو .

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ﴿۷﴾ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿۸﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ

بیشکه | دَ څهٔ چه تاسو سره وعده کولے شی | خامخا کیدونکے دے | بیا هر کله چه | ستوری | بے نوره کړے شی | او هر کله چه آسمان

بیشکه تاسو سره چه کومه وعده کولے شی هغه خامخا پوره کیدونکے ده ، نو څهٔ وخت چه ستوری بے نوره شی ، او هر کله چه آسمان

فُرِجَتْ ﴿۹﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ﴿۱۰﴾ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِّتَتْ ﴿۱۱﴾

وُشلیږی | او هر کله چه | غرونه | والوزولے شی | او هر کله چه | پیغمبران | په مقرر وخت جمع کړے شی

وُشلیږی ، او څهٔ وخت چه غرونه والوزولے شی ، او څهٔ وخت چه ټول پیغمبران په مقرر وخت راجمع کړے شی.

لِاَیِّ یَوْمٍ اُجِّلَتْ ﴿١٢﴾ لِیَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا یَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾

دَ کومے ورځے دَپاره | تاخیر شوے وو | دَپاره دَ ورځے | دَ فیصلے | او تاته څهٔ معلومه ده | چه څهٔ ده | ورځ دَ فیصلے

دا کار کومے ورځے ته تا کلے شوے دے؟ دَ فیصلے ورځ ته. او تاته څهٔ معلومه ده چه دَ فیصلے ورځ څنګه ده؟

وَیْلٌ یَّوْمَىٕذٍ لِّلْمُكَذِّبِیْنَ ﴿١٥﴾ اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّلِیْنَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ

تباهی ده | په دغه ورځ | دروغ ګڼړونکو دَپاره | آیا نهٔ دی هلاک کړی مونږ | پخوانی خلق | بیا به | مونږ راولو دوئ پسے

په دغه ورځ دروغ ګڼړونکو دَپاره بربادی ده. آیا مونږ پخوانی خلق تباه کړی نهٔ دی. بیا به دا وروستنی هم

الْاٰخِرِیْنَ ﴿١٧﴾ كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِیْنَ ﴿١٨﴾ وَیْلٌ یَّوْمَىٕذٍ

وروستنی | دغه شان | مونږ کوو | دَ ګناهګاراتو سره | تباهی ده | په دغه ورځ

ورپسے بوځو. مونږ مجرمانو سره هم دغه شان معامله کوو. په دغه ورځ دروغ ګڼړونکو دَ

لِّلْمُكَذِّبِیْنَ ﴿١٩﴾ اَلَمْ نَخْلُقْكُّمْ مِّنْ مَّآءٍ مَّهِیْنٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنٰهُ

دروغ ګڼړونکو دَپاره | آیا مونږ نهٔ یئ پیدا کړی تاسو | له حقیرو اُوبو نه | پس کیښودے مونږ هغه

پاره غټه بربادی ده. آیا مونږ تاسو دَ بے قدره اُوبو نه پیدا کړی نهٔ یئ؟ بیا مو هغه اُوبهٔ په یو

فِیْ قَرَارٍ مَّكِیْنٍ ﴿٢١﴾ اِلٰى قَدَرٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ

په ځائے محفوظ کښے | تر اندازے | مقرره پورے | پس مونږ اندازه ولګوله | نو څهٔ ښهٔ

سنبال ځائے کښے کیښودے، یو مقرری وخت پورے. غرض دا چه مونږ یوه اندازه مقرر کړه نو څهٔ ښهٔ اندازه

الْقٰدِرُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَیْلٌ یَّوْمَىٕذٍ لِّلْمُكَذِّبِیْنَ ﴿٢٤﴾ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾

اندازه کوونکی یُو (مونږ) | تباهی ده | په دغه ورځ | دروغ ګڼړونکو دَپاره | آیا نهٔ ده جوړه کړے مونږ | زمکه | جمع کوونکے

مقرر کړه. په دغه ورځ دروغ ګڼړونکو دَپاره غټه خرابی ده آیا مونږ زمکه رانغښتونکے جوړه کړے نهٔ ده؟

اَحْیَآءً وَّ اَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾ وَّجَعَلْنَا فِیْهَا رَوَاسِیَ شٰمِخٰتٍ وَّاَسْقَیْنٰكُمْ

دَ ژوندو | او | دَ مړو | او پیدا کړی دی مونږ | په دے کښے | غرونه | اُوچت اُوچت | او مونږ څښولی دی په تاسو

هم دَ ژوندو او هم دَ مړو. او مونږ په زمکه باندِ اُوچت اُوچت غرونه اِیښی نهٔ دی؟ او مونږ په تاسو خوږے

مَّآءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَیْلٌ یَّوْمَىٕذٍ لِّلْمُكَذِّبِیْنَ ﴿٢٨﴾ اِنْطَلِقُوْٓا اِلٰى مَا كُنْتُمْ بِهٖ

اوبهٔ | خوږے | تباهی ده | په دغه ورځ | دروغ ګڼړونکو دَپاره | روان شئ | طرف دَ هغه څهٔ ته | چه تاسو به هغه

اُوبهٔ څښولی دی، په دغه ورځ دروغ ګڼړونکو دَپاره غټه خرابی ده (دُوی به وئیلے شی ورته) ځئ ورشئ هغه (عذاب) ته چه

تُكَذِّبُوْنَ ﴿٢٩﴾ اِنْطَلِقُوْٓا اِلٰى ظِلٍّ ذِیْ ثَلٰثِ شُعَبٍ ﴿٣٠﴾ لَّا ظَلِیْلٍ وَّلَا یُغْنِیْ

دروغ ګڼړلو | روان شئ | طرف دَ سوری ته | چه دَ درے بنا خونو والا دے | نهٔ هغه سورے ورکوونکے | او نهٔ بچ کوی

تاسو به دروغ ګڼړلو، تاسو (دَ دوزخ دَ لوګی) هغه سوری ته لاړشئ چه دَ هغے درے حصے دی چه پکښے نهٔ (یخ) سورے شته او نهٔ

مِنَ اللَّهَبِ ﴿٣١﴾ اِنَّهَا تَرْمِیْ بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَاَنَّهٗ جِمٰلَتٌ

دَ ګرمئ نه | بیشکه دا به | اُولی | انګارے | په شان دَ محلونو | دلسے لکه چه دا | اوښان دی

دَ اور دَ تاؤ نه څوک بچ کوی، هغه اور به دومره غټے غټے انګارے وُلی لکه (لوړے ډنګے) مانړئ. لکه چه هغه دَ زیړ رنګ

صُفْرٌ ﴿۳۳﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۳۴﴾ هٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُوْنَ ﴿۳۵﴾ وَلَا

دَ زیړ رنګ | تباهي ده | په دغه ورځ | دروغ ګڼرونکو دَپاره | دا | هغه ورځ ده | چه دوئ به خبرې نه کوی | او نه به

اُوښان دی، په دغه ورځ دروغ ګڼرونکو دَپاره تباهي ده، دا خو هغه ورځ ده چه دوئ به خبرې قدرنه شی کولے، او نه به

يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُوْنَ ﴿۳۶﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۳۷﴾ هٰذَا

اجازت ورکولے شی | دوئ ته | چه دوئ عذر وُکړی | بربادی ده | په دغه ورځ | دروغ ګڼرونکو دَپاره | دا ده

دوئ ته اجازت وی چه عذر پیش کړی، په دغه ورځ دروغ ګڼرونکو دَپاره غټه تباهي ده، هم دغه خو

يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنٰكُمْ وَالْاَوَّلِيْنَ ﴿۳۸﴾ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ

ورځ | دَ فیصلے | مونږ به جمع کړو تاسو | او پخوانی خلق | پس که چرے وی | تاسو سره | څۀ تدبیر

دَ فیصلے ورځ ده، مونږ به تاسو هم راجمع کړو او پخوانی هم۔ نو که تاسو څۀ چل ول جوړول غواړئ نو زما

فَكِيْدُوْنِ ﴿۳۹﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۴۰﴾ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ ظِلٰلٍ

نوزما خلاف وُکړئ | تباهي ده | په دغه ورځ | دروغ ګڼرونکو دَپاره | بیشکه | پرهیزګاران به | په سورو (کښے)

په مقابله کښے جوړ کړئ۔ په دغه ورځ دروغ ګڼرونکو دَپاره غټه بربادی ده، بیشکه (دَالله نه) ویریدونکی (دَ هغه دَ رحمت)

وَّعُيُوْنٍ ﴿۴۱﴾ وَّفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُوْنَ ﴿۴۲﴾ كُلُوْا وَاشْرَبُوْا

او په چینو (کښے) | او میوو (کښے وی) | څۀ چه به | دوئ غواړی | خورئ | او څښئ

سوری او چینو کښے وی او (هغوئ به) په هغه میوو کښے وی چه دَ هغوئ به خوښے وی (ورته به وئیلے شی چه) ښۀ فراخه

هَنِيْۤـًٔا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۴۳﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِی

په مزے سره | په بدله دَ هغه کارونو | چه تاسو به کول | بیشکه مونږ | هم دغه شان | جزا ورکوو

خورئ څښئ، دَ هغه عملونو په بدله کښے چه تاسو به کول۔ (او) مونږ نیکانو له هم دغه شان

الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۴۴﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۴۵﴾ كُلُوْا وَتَمَتَّعُوْا

نیکانو ته | تباهي ده | په دغه ورځ | دروغ ګڼرونکو دَپاره | خورئ | او فائده اُوچته کړئ

بدله ورکوو۔ دروغ ګڼرونکو دَپاره په دغه ورځ لویه خرابي ده۔ (اے کافرانو!) یو څو ورځے وُخورئ او لږه

قَلِيْلًا اِنَّكُمْ مُّجْرِمُوْنَ ﴿۴۶﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۴۷﴾

لږه | بیشکه تاسو | مجرمان یئ | تباهي ده | په دغه ورځ | دروغ ګڼرونکو دَپاره

فائده واخلئ، یقیناً تاسو مجرمان یئ۔ په دغه ورځ دَ دروغ ګڼرونکو دَپاره لویه خرابي ده۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ ارْكَعُوْا لَا يَرْكَعُوْنَ ﴿۴۸﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ

او هرکله چه | وویلے شی | دوئ ته | سر ټیټ کړئ | نو دوئ سر نۀ ټیټوئ | تباهي ده | په دغه ورځ

او څۀ وخت چه دوئ ته وُویلے شی (چه دَ الله په وړاندې) ټیټ شئ نو دوئ نۀ ټیټیږی۔ په دغه ورځ دروغ ګڼرونکو دَ

لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۴۹﴾ فَبِاَيِّ حَدِيْثٍ بَعْدَهٗ يُؤْمِنُوْنَ ﴿۵۰﴾

دَ دروغ ګڼرونکو دَپاره | نو په کومه | خبره باندې به | پس له قرآن نه | دوئ ایمان راوړی۔

پاره لویه بربادی ده، آخر دَ دے (قرآن) نه پس به په کومه خبره دوئ ایمان راوړی۔

سُوْرَةُ النَّبَاِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ
سورہ نبا، پہ مکہ کښې نازل شوا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
(شروع) دَ اللہ پہ نامہ چہ لوئے مهربان ډير زيات رحم کوونکے دے

اَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ
پہ دے کښې ۴۰ آيتونه او ۲ رکوع دی

دَ اللہ پہ نامہ شروع چہ لوئے مهربان دَ ډير زيات رحم خاوند دے



عَمَّ يَتَسَآءَلُوْنَ ۝١ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيْمِ ۝٢ الَّذِىْ هُمْ فِيْهِ
دَ څۀ څيز پہ باره کښې | دوئ له يو بل نه تپوس کوی | دَ يو لوئے خبر پہ حقله | هغه چہ دوئ پہ هغے کښې
داخلق دَ څۀ څيز پہ حقله دَ يو بل نه تپوس کوی ، دَ هغه لوئے خبر (قيامت) پہ حقله چہ دوئ پکښې

مُخْتَلِفُوْنَ ۝٣ كَلَّا سَيَعْلَمُوْنَ ۝٤ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُوْنَ ۝٥
اختلاف کوی | هيڅکله نه | ډير زر بہ دوئ پوهه شی | بيا | هيڅکله نه | زر بہ دوئ پوهه شی ۔
اختلاف کوی ؟ دا سے پکار نۀ دی دوئ بہ زر پوهه شی او دا سے پکار نۀ دی دوئ بہ زر پوهه شی (چہ قيامت حق

اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مِهٰدًا ۝٦ وَّالْجِبَالَ اَوْتَادًا ۝٧ وَّخَلَقْنٰكُمْ اَزْوَاجًا ۝٨
آيا نۀ دہ جوړه کړے مونږ | زمکہ | يو فرش؟ | او غرونه | ميخونه | او مونږ پيدا کړئ تاسو | جوړے جوړے
دے) آيا مونږ زمکہ فرش کړے نۀ دہ ؟ او غرونه مو پرے ميخونه کړی نۀ دی؟ او مونږ تاسو جوړے جوړے پيدا کړئ۔

وَّجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۝٩ وَّجَعَلْنَا الَّيْلَ لِبَاسًا ۝١٠ وَّجَعَلْنَا النَّهَارَ
او جوړه کړے مونږ | خوب ستاسو | ارام | او جوړه کړه مونږ | شپه | لباس (پرده) | او جوړه کړه مونږ | ورځ
او خوب مو درله آرام ګرځولو ، او مونږ شپه دَ پردے څيز جوړه کړه او ورځ مو دَ روزئ ګټلو

مَعَاشًا ۝١١ وَّبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۝١٢ وَّجَعَلْنَا سِرَاجًا وَّهَّاجًا ۝١٣
(ذريعه دَ) معاش | او جوړ کړل مونږ | دَ پاسه ستاسو | اُووه | سخت (آسمانونه) | او جوړه کړه مونږ | يوه ډيوه | پړقيدونکے
ذريعه وګرځوله او مونږ تاسو دَ پاسه اووه مضبوط آسمانونه جوړ کړل او مونږ يوه روښانه ډيوه (يعنی نُور) جوړه کړه

وَّاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرٰتِ مَآءً ثَجَّاجًا ۝١٤ لِّنُخْرِجَ بِهٖ حَبًّا
او را ښکته کړے مونږ | له ډکو ورېځو نه | چه راوُباسو مونږ | اوبه | ښۀ راوريدونکے | پہ دے سره | دانه
او مونږ له ډکو ورېځو نه پہ شيبو شيبو باران راوُوراولو ، چہ مونږ له دے (باران) نه غله او ګياه

وَّنَبَاتًا ۝١٥ وَّجَنّٰتٍ اَلْفَافًا ۝١٦ اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيْقَاتًا ۝١٧ يَّوْمَ يُنْفَخُ
او ګياه | او باغونه | ډير ګڼ | بيشکه | ورځ دَ فيصلے | يو مقرر وخت دے | هغه ورځ چہ پُوک بہ وهلے شی
او ګور ګور باغونه رابرسيره کړو ، بيشکه دَ فيصلے دَ ورځے وخت مقرر دے چہ شپيلئ بہ

فِى الصُّوْرِ فَتَاْتُوْنَ اَفْوَاجًا ۝١٨ وَّفُتِحَتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا ۝١٩
پہ شپيلئ کښې | پس رابہ شئ تاسو | ډلے ډلے | او پرابہ نستلے شی | آسمان | نو شی بہ | دروازے
پُوک وهلے شی ، نو تاسو بہ ټولی ټولی راځئ ، او آسمان بہ پرانستلے شی نو ټول بہ دروازے دروازے شی

وَّسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝٢٠ اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝٢١
او روان بہ کړے شی | غرونه | نو شی بہ | شګه | بيشکه | دوزخ | دے | انتظار کوونکے ۔
او غرونه بہ والوزولے شی نو هغه بہ دَ شګو پہ شان شی ، بيشکه جهنّم پہ تاک کښې دے ۔

لِّلطّٰغِيْنَ مَاٰبًا ﴿۲۲﴾ لّٰبِثِيْنَ فِيْهَآ اَحْقَابًا ﴿۲۳﴾ لَا يَذُوْقُوْنَ فِيْهَا بَرْدًا وَّلَا
دَ پاره دَ سرکشانو | ټيکاؤ ځای دی | ايساريدونکي | په دې کښې | تراوږدو مودو | نه به څکي دوی | په دې کښې | يخوالے | او نه
دَ سرکشانو ټيکاؤ ځای دی چه په مودو مودو به پکښې ؤسيږي، نه به پکښې دَ يخنۍ خوند څکي او نه دَ څښلو

شَرَابًا ﴿۲۴﴾ اِلَّا حَمِيْمًا وَّغَسَّاقًا ﴿۲۵﴾ جَزَآءً وِّفَاقًا ﴿۲۶﴾ اِنَّهُمْ كَانُوْا لَا يَرْجُوْنَ
دَ څښلو څه څيز | مګر | ګرمے اوبه | او زوے | (دا به) بدله وی | پوره پوره | بيشکه دوی | اُميد نه لرلو
څه څيز، سوا دَ يشيدلو اوبو او دَ وينو زووونه (دا) پوره پوره بدله ده، دا ځکه چه دوی دَ حساب کتاب (دَ

حِسَابًا ﴿۲۷﴾ وَّكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا كِذَّابًا ﴿۲۸﴾ وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنٰهُ كِتٰبًا ﴿۲۹﴾
دَ حساب | او دروغ به ئے ګڼړل | زمونږ آيتونه | په دروغ ګڼړلو سره | او هر څيز | مونږ شميرلے دے | په کتاب کښې
ورځې) اُميد نه لرلو، او زمونږ آيتونه ئے سرو پا دروغ ګڼړل او مونږ هر څيز په ليک کښې راجمع کړے دے.

فَذُوْقُوْا فَلَنْ نَّزِيْدَكُمْ اِلَّا عَذَابًا ﴿۳۰﴾ اِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ مَفَازًا ﴿۳۱﴾
پس وڅکئ | پس هيڅ کله به زيات نه کړو مونږ تاسو ته | مګر عذاب | بيشکه | پرهيزګارانو دَ پاره | کاميابي ده.
نو اوس خوند وڅکئ مونږ به تاسو ته نور څه نه خو هم دغه عذاب درزياتوو، بيشکه پرهيزګارو له کاميابي ده.

حَدَآئِقَ وَاَعْنَابًا ﴿۳۲﴾ وَّكَوَاعِبَ اَتْرَابًا ﴿۳۳﴾ وَّكَاْسًا دِهَاقًا ﴿۳۴﴾ لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا
باغونه | او انګور (به وی) | او پيغلے جينکئ | همزولے (به وی) | او پيالے | ډکے شوے | دوی به نه آوری | په هغے کښې
(دوی دَ پاره) باغونه او انګور به وی او همزولے پيغلے جينکئ او ډک تر خُلے خُلے جامونه دوی به هلته نه عبث

لَغْوًا وَّلَا كِذّٰبًا ﴿۳۵﴾ جَزَآءً مِّنْ رَّبِّكَ عَطَآءً حِسَابًا ﴿۳۶﴾
عبث خبرے | او نه | دروغ | بدله | ستا دَ رب له طرف نه | درکولے به شی | په حساب
خبرے آوری او نه دروغ. دا بدله ستا دَ رب له طرف نه پوره پوره انعام دے.

رَّبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمٰنِ لَا يَمْلِكُوْنَ مِنْهُ
چه رب دے دَ آسمانونو | او دَ زمکے | او څه چه | دَ دے دواړو په مينځ کښے دی | ډير مهربان | دوی وس نه لری | دَ هٔ سره
چه دَ آسمانونو او دَ زمکے او دَ دے دواړو ترمينځه دَ څيزونو پالونکے دے، مهربان دے، هيڅوک ترے نه (هيڅ قسم له)

خِطَابًا ﴿۳۷﴾ يَوْمَ يَقُوْمُ الرُّوْحُ وَالْمَلٰٓئِكَةُ صَفًّا لَّا يَتَكَلَّمُوْنَ اِلَّا
دَ خبرے کولو | په کومه ورځ چه به | ؤدريږی | رُوح الامين | او فرښتے | صف تړلے | خبرے به نه شی کولے | مګر
مطالبه نه شی کولے، په هغه ورځ چه جبرائيل او ټولے فرښتے به صف تړلے ولاړے وی، هيڅوک به خبرے نه شی

مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿۳۸﴾ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَآءَ
هغه چه | اجازت ورکړی | ده ته | رحمٰن | او هغه به وائی | خبره سمه | دا | ورځ ده | حقه | نو څوک چه | غواړی
کولے خو چا ته چه مهربان خدائے اجازت ورکړی او هغه خبره هم سمه کوی، دغه ورځ حقه ده، نو دَ چا چه خوښه

اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ مَاٰبًا ﴿۳۹﴾ اِنَّآ اَنْذَرْنٰكُمْ عَذَابًا قَرِيْبًا ۵ يَّوْمَ
ؤ دِ نيسی | خپل رب سره | ټيکاؤ ځای | بيشکه مونږ | اُويرولئ تاسو | دَ يو عذاب نه | چه نزدے راتلونکے دے | په هغه ورځ
وی نو خپل رب ته دِ رجوع وکړی، بيشکه مونږ تاسو دَ نزدے راتلونکی عذاب نه اُويرَو لئ، په هغه ورځ چه

يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدٰهُ وَيَقُوْلُ الْكٰفِرُ يٰلَيْتَنِيْ كُنْتُ تُرٰبًا ﴿٤٠﴾ ع

وینی به | بنیادم | څه چه | وړاندې لیږلې وي | د ده دواړو لاسونو | او وائي به | کافر | اے کاش! | زه وے | خاوړے

هر سړے به خپل عمل په خپلو سترګو وینی او کافر به وائي چه اے کاش! که زه خاوړو سره خاوړے وے۔

سُوْرَةُ النّٰزِعٰتِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | سِتٌّ وَّاَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ

سوره نازعات په مکه کښے نازل شو | (شروع) د الله په نامه چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښے ٤٦ آیتونه او ٢ رکوع دی

د الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

وَالنّٰزِعٰتِ غَرْقًا ﴿١﴾ وَّالنّٰشِطٰتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَّالسّٰبِحٰتِ سَبْحًا ﴿٣﴾

قسم دے په روح راویستونکو (په جبر او زور کښے) ورننوتونکی | او په هغې چه په نرمئ روحونه راوباسی | او په لامبو وهونکو | په تیزئ سره

قسم دے په هغه فرښتو چه په سختئ سره روحونه راوباسی او په هغې چه ډیر په نرمئ روحونه راکاږی او چه (په فضا کښے) لامبو وهی

فَالسّٰبِقٰتِ سَبْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُدَبِّرٰتِ اَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾ وقف لازم

بیا په وړاندې کیدونکو | وړاندې کیدو سره | بیا په انتظام کوونکو | د هر کار | په هغه ورځ چه | وبه خوزیږی | خوزیدونکے۔

او یو تر بله وړ وړاندې کیږی ، او د هر کار تدبیر کوی (چه قیامت به راځی) په هغه ورځ چه رپیدونکے زمکه ورپیږی

تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوْبٌ يَّوْمَئِذٍ وَّاجِفَةٌ ﴿٨﴾ اَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ﴿٩﴾ وقف لازم

را به شی د پسے | بل وروستو راتلونکے | زړونه به | په دغه ورځ | درزیږی | سترګے به د دوئی | ټیټے وی

ورپسے به دویم (زوردار آواز) راشی ، ډیر زړونه به په دغه ورځ درزیږی د هغوئی سترګے به کوزے وی۔

يَقُوْلُوْنَ ءَاِنَّا لَمَرْدُوْدُوْنَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾ ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً ﴿١١﴾

دوئی وائی | آیا مونږ به | بیرته ګرځولے شو | وړومبنی حالت ته ؟ | آیا هر کله چه شو مونږ | هډوکی | رژیدلی

دوئی وائی چه بنه! مونږ به لا بیا هم راژوندی کیږو ؟ د هغے نه پس چه رژیدلی هډوکی شو ؟

قَالُوْا تِلْكَ اِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ فَاِذَا وقف لازم

دوئی وائی | چه دا خو به | دغه وخت | واپسی وی | د تاوان | پس بیشکه | هغه به | یوه چغه وی | پس د غه وخت به

وائی چه بیره دا خو به هسے د تاوان نه ډکه واپسی وی (واوره!) هغه خو به بس یوه زورداره چغه وی ، او دوئی به

هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾ هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ مُوْسٰى ﴿١٥﴾ اِذْ نَادٰىهُ رَبُّهٗ وقف لازم

دوئی وی | په یوه ډاګه | آیا رسیدلے ده تاته | خبره | د موسیٰ | هر کله چه | آواز وکړو ده ته | د ده رب

فوراً میدان (د حشر) کښے موجود وی ، آیا تاته د موسیٰ د واقعے خبر رارسیدلے دے ، چه خپل رب ورته د طویٰ په

بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾ اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ﴿١٧﴾ فَقُلْ

په وادئ | پاکه | د طویٰ کښے | لاړ شه | طرف د فرعون ته | بیشکه ده | سرکشی وکړه | پس ووایه

پاکیزه وادئ کښے آواز وکړه (او ورته حکم وکړو چه) فرعون ته ورشه چه هغه د حد نه تیر شوے دے نو ورته ووایه

هَلْ لَّكَ اِلٰٓى اَنْ تَزَكّٰى ﴿١٨﴾ وَاَهْدِيَكَ اِلٰى رَبِّكَ فَتَخْشٰى ﴿١٩﴾

آیا ستا (خواهش شته) | چه ته پاک شے | او زه لاره وښایم تاته | ستا د رب طرف ته | چه ته اُویریږے۔

چه آیا د پاکیدو خواهش لرے ؟ او چه زه درته د خپل رب لاره وښایم چه ته ترے نه ویره وکړے

فَاَرٰىهُ الْاٰيَةَ الْكُبْرٰى ﴿۲۰﴾ فَكَذَّبَ وَعَصٰى ﴿۲۱﴾ ثُمَّ اَدْبَرَ يَسْعٰى ﴿۲۲﴾
نودهٔ وُښود له دهٔ ته | هغه نخښه | لویه | نودهٔ دروغ وُګڼړله | او نافرمانی ئے وکړه | بیا | بیرته وُګرځیدلو | کوشش کوونکے
نو هغهٔ ته ئے یوه لویه معجزه وُښودله، نو (فرعون) هغه دروغ وګڼړله او نافرمانی ئے وکړه، بیا مخ په شا په منډه لاړو

فَحَشَرَ فَنَادٰى ﴿۲۳﴾ فَقَالَ اَنَا رَبُّكُمُ الْاَعْلٰى ﴿۲۴﴾ فَاَخَذَهُ اللّٰهُ نَكَالَ
بیائے جمع کړل | بیائے آواز وکړو | پس وے وئیل | چه زهٔ | ستاسو رب یم | اُوچت | پس وُنیولو دے | الله | په عذاب
نو خلق ئے راټول کړل او اعلان ئے وکړو نو وُئے وئیل چه زهٔ ستاسو لوئے رب یم۔ نو الله تعالیٰ په آخرت او دنیا دواړو

الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰى ﴿۲۵﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَّخْشٰى ﴿۲۶﴾ ءَاَنْتُمْ اَشَدُّ ع ۲۶ ۲
دَ آخرت | او دَ دُنیا کښے | بیشکه | په دے کښے | عبرت دے | دَ هغه چا دَ پاره | چه ویریږی | آیا تاسو | ګران یئ
کښے عذاب ورکړو۔ په دے کښے هغه ټولو خلقو دَ پاره عبرت دے چه (دَ الله نه) ویریږی، آیا ستاسو پیدا اوښت

خَلْقًا اَمِ السَّمَآءُ ؕ بَنٰىهَا ﴿۲۷﴾ رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوّٰىهَا ﴿۲۸﴾ وَاَغْطَشَ
په پیدا وښت کښے | یا آسمان | چه هغه ئے جوړ کړو | اُوچت ئے کړو | چت دَ هغے | بیائے برابر کړو هغه | او تیاره ئے کړه
ګران دے او که دَ آسمان؟ چه هغهٔ جوړ کړو، دَ هغے چت ئے اُوچت کړو او برابر ئے کړو۔ او شپه ئے ورله

لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰىهَا ﴿۲۹﴾ وَالْاَرْضَ بَعْدَ ذٰلِكَ دَحٰىهَا ﴿۳۰﴾ اَخْرَجَ مِنْهَا
شپه دَ هغے | او راوے ویستله | رنړا دَ ورځے | او زمکه ئے هم | دَ دے نه پس | وُغوړوله | راوے ویستلے | له دے نه
تیاره کړه او ورځ ئے ورله رنړا او ښانه کړه، او زمکه ئے دَ دے نه پس وُغوړوله دَ هغے نه ئے اوبهٔ او

مَآءَهَا وَمَرْعٰىهَا ﴿۳۱﴾ وَالْجِبَالَ اَرْسٰىهَا ﴿۳۲﴾ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿۳۳﴾
اُوبهٔ دَ دے | او ګیاه دَ دے | او غرونه ئے | محکم وُدرول | (دا) فائده ده | تاسو دَ پاره | او دَ پاره دَ څارووِ ستاسو
ورشو کانے راوُویستلے۔ او غرونه ئے پرے قائم کړل، (دا هر څهٔ) ستاسو او ستاسو دَ څارو دَ فائدے دَ پاره دی

فَاِذَا جَآءَتِ الطَّآمَّةُ الْكُبْرٰى ﴿۳۴﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعٰى ﴿۳۵﴾
بیا هر کله چه راشی | هغه هنګامه | لویه | په کومه ورځ چه | یاد به کړی | انسان | څهٔ چه دهٔ کوشش کړے وی
نو څهٔ وخت چه (دَ قیامت) هغه لویه هنګامه راشی، نو بنیادم ته به خپل عملونه یو په یو رایاد شی،

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيْمُ لِمَنْ يَّرٰى ﴿۳۶﴾ فَاَمَّا مَنْ طَغٰى ﴿۳۷﴾ وَاٰثَرَ
او رابښکاره به کړے شی | دوزخ | هر لیدونکی دَ پاره | پس چا چه سرکشی وکړه | او غوره کړے ئے وی
او هر لیدونکی ته به دوزخ رابښکاره کړے شی، نو چا چه سرکشی کړی وی، او دَ دُنیا ژوند

الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿۳۸﴾ فَاِنَّ الْجَحِيْمَ هِيَ الْمَاْوٰى ﴿۳۹﴾ وَاَمَّا مَنْ خَافَ
ژوند | دَ دُنیا | نو بیشکه | هم دوزخ | (دَ دهٔ) ټیکاؤنړه ده | او لیکن | څوک چه | ویریدلے وی
ئے غوره کړے وی، نو دوزخ به دَ هغهٔ ټیکاؤنړه وی، او څوک چه دَ خپل رب په وړاندې

مَقَامَ رَبِّهٖ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ﴿۴۰﴾ فَاِنَّ الْجَنَّةَ
په مخکښے له او دریدو نه | دَ رب خپل | او منع کړے ئے وی | نفس | له خواهشاتو نه | نو یقیناً | جنت
دَ پیشئ نه ویریدلے وی، او خپل نفس ئے دَ خواهشاتو نه منع کړے وی، نو جنت دَ هغهٔ

هِيَ الْمَاْوٰىؕ ﴿۴۱﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰهَا ﴿۴۲﴾

دَ دهٔ ټيکاو نړه ده | دوی تپوس کوی له تانه | دَ قيامت په حقله | چه کله به وی | واقع کيدل دَ دے
ټيکاو نړه ده
دوئ له تانه دَ قيامت په حقله تپوس کوی چه کله به راځي؟

فِيْمَ اَنْتَ مِنْ ذِكْرٰىهَاؕ ﴿۴۳﴾ اِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰهَاؕ ﴿۴۴﴾ اِنَّمَاۤ اَنْتَ

څهٔ تعلق دے | ستا | دَ دِے دَ علم سره | هم ستا دَ رب طرف ته ده | انتها دَ دے | بيشکه ته خو
تا ته دَ دے وخت څهٔ معلوم دے؟ دَ دِے آخری علم صرف الله سره دے، ستا کار خو صرف

مُنْذِرُ مَنْ يَّخْشٰهَاؕ ﴿۴۵﴾ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوْۤا

ويرَوونکے يئے | هغه څوک چه ويريږی له دے نه | لکه چه دوئ | په کومه ورځ | وو وينی هغه | (نو دا به ښکاری) چه دوئ نه دی پاتے شوی
هغه څوک ويرول دی چه دَ قيامت نه ويريږی، دوئ چه دَ قيامت ورځ ووينی نو دا سے به وی لکه چه (په دنيا کښے ئے)

اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰهَا ﴿۴۶﴾ ع

مگر | يو ماښام | يا په قدر دَ څاښت
هيله دَ نوَر دَ زيری يا دَ څاښت هومره وخت تير کړے وی

سُوْرَةُ عَبَسَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ اثْنَتَانِ
سورة عبس په مکه کښے نازل شوی
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
(شروع) دَ الله په نامه چه ډير مهربان ډير زيات رحم کوونکے دے
وَاَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعٌ وَّاحِدٌ
په دے کښے ۴۲ آيتونه او يو رکوع ده
دَ الله په نامه شروع کوم چه ډير مهربان دَ ډير زيات رحم خاوند دے

عَبَسَ وَتَوَلّٰىۤ ﴿۱﴾ اَنْ جَآءَهُ الْاَعْمٰىؕ ﴿۲﴾ وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّهٗ يَزَّكّٰىۤ ﴿۳﴾

ناراضه شو | او مخ ئے واړولو | چه راغے ورته | يو ړوند | او تا ته څهٔ خبر دے | چه شايد دے | پاک شی
تندے ئے تريو کړو او مخ ئے واړولو چه يو ړوند ورته راغے. او تا ته څهٔ معلومه ده چه هغه (په دين زده کولو) پاک شی.

اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰىؕ ﴿۴﴾ اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰىۙ ﴿۵﴾ فَاَنْتَ لَهٗ

يا دے نصيحت حاصل کړی | نو نفع ورکړی دهٔ ته | نصيحت | ليکن | څوک چه | غنی دے | نو ته | طرف دَ هغهٔ ته
يا نصيحت اُومنی نو هغه ورته فائده ورکړی، پاتے شو هغه سړے چه بے پروا دے، نو تا هغهٔ ته توجه

تَصَدّٰىؕ ﴿۶﴾ وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّكّٰىؕ ﴿۷﴾ وَاَمَّا مَنْ جَآءَكَ يَسْعٰىۙ ﴿۸﴾

مخ کوے | او نشته په تا (څهٔ گناه) | چه هغه پاکی نهٔ اختياروی | او ليکن | هغه څوک | چه راغے تا ته | په منډه
وُکړه. او ستا پکښے څهٔ تاوان دے کهٔ هغه پاک نهٔ شی؟ او څوک چه تا له په منډه منډه راغے.

وَهُوَ يَخْشٰىۙ ﴿۹﴾ فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰى ﴿۱۰﴾ كَلَّاۤ اِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ﴿۱۱﴾ فَمَنْ شَآءَ

او دے ويريږی (دَ الله نه) | پس ته | له هغهٔ نه | غفلت کوے | هيڅ کله نه | بيشکه دا | يو نصيحت دے | نو څوک چه | غواړی
او هغه (دَ الله نه) ويريږی، نو ته دَ هغهٔ نه بے پروا شوے، بيا دا سے مهٔ کوه دا خو يو نصيحت دے نو چه دَ چا خوښه وی

ذَكَرَهٗ ﴿۱۲﴾ فِيْ صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍۙ ﴿۱۳﴾ مَّرْفُوْعَةٍ مُّطَهَّرَةٍۭ ﴿۱۴﴾ بِاَيْدِيْ سَفَرَةٍۙ ﴿۱۵﴾

دا دِ ياد کړی | په صحيفو کښے | چه عزتمندے دی | ډيرے اُوچتے | (او) پاکے دی | په لاسو نو کښے دَ (هغه) ليکونکو دی
هغه دِ قبول کړی، په عزتمندو صحيفو کښے دے چه اُوچتے او پاکيزه دی، دا دا سے ليکونکو (فرښتو) په لاسونو کښے دی

كِرَامٍۭ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾ قُتِلَ الْاِنْسَانُ مَآ اَكْفَرَهٗ ﴿١٧﴾ مِنْ اَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهٗ ﴿١٨﴾

چه عزتمند دي | نیک کرداره دي | هلاک دې شي | انسان | څه ناشکره دی | له کوم یو څیز نه | الله پیدا کړو دی

چه عزتمند (او) نیکانے دي، بنیادم دې هلاک شي دې څومره ډیر ناشکره دے د څومره حقیر څیز نه الله پیدا کړے دے

مِنْ نُّطْفَةٍ ؕ خَلَقَهٗ فَقَدَّرَهٗ ﴿١٩﴾ ثُمَّ السَّبِيْلَ يَسَّرَهٗ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ اَمَاتَهٗ

له یوے نطفے نه | دے ئې پیدا کړو | بیا اندازه ئې کړو دے | بیائے | لاره | آسانه کړه دۀ ته | بیائے | مړ کړو دے

د یو څاڅکی نه الله پیدا کړے دے بیائے په یوه خاص اندازه جوړ کړو، بیائے ورته لاره آسانه کړه ، بیائے مړ کړو نو قبر

فَاَقْبَرَهٗ ﴿٢١﴾ ثُمَّ اِذَا شَآءَ اَنْشَرَهٗ ﴿٢٢﴾ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَآ اَمَرَهٗ ﴿٢٣﴾

بیائے په کور کړو دے | بیا هر کله چه | وغواړی | دوباره به ئے راپاڅوی | هرګز نه ! | دۀ تعمیل ونه کړو | څه چه ئے دۀ ته حکم وکړو

کښے ئے کیښودو ـ بیا چه کله ئے خوښه شي نو را ژوندے به ئے کړی، البته دۀ (د خپل رب) حکم پوره نۀ کړو ـ

فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ اِلٰى طَعَامِهٖٓ ﴿٢٤﴾ اَنَّا صَبَبْنَا الْمَآءَ صَبًّا ﴿٢٥﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا

پس پکار ده چه وګوری | انسان | د خپل طعام طرف ته | چه مونږ راوورولے | اوبۀ په راوروولو سره | بیا مونږ وچوله

نو بنیادم له پکار دی چه خپل خوراک ته وګوری ، چه مونږ ه اوبۀ راوورولے ، بیا مو زمکه

الْاَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾ فَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا حَبًّا ﴿٢٧﴾ وَّعِنَبًا وَّقَضْبًا ﴿٢٨﴾ وَّزَيْتُوْنًا

زمکه | په څیرولو سره | بیا راوټوکول مونږ | په دے کښے | غله | او انګور | او سبزیانے | او زیتون

وچوله ، نو په هغې کښې مو غلے او انګور او ترکارئ او زیتونه

وَّنَخْلًا ﴿٢٩﴾ وَّحَدَآئِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾ وَّفَاكِهَةً وَّاَبًّا ﴿٣١﴾ مَّتَاعًا لَّكُمْ

او قجورے | او باغونه | ګڼر | او میوے | او ګیاه | د ژوندن سامان | تاسو د پاره

او قجورے او ګڼر ګوړ باغونه او رنګ رنګ میوے او ګیاه زرغون کړل چه ستاسو او ستاسو د څارو

وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿٣٢﴾ فَاِذَا جَآءَتِ الصَّآخَّةُ ﴿٣٣﴾ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِيْهِ ﴿٣٤﴾

او ستاسو د څارو و (د پاره) | بیا هر کله چه | راشي | آواز سخت | په هغه ورځ | چه تښتی به | سړے | له خپل ورور نه

په کار راځي ، نو هر کله چه (د قیامت) چغه راشي ، په دغه ورځ به سړے د خپل ورور او

وَاُمِّهٖ وَاَبِيْهِ ﴿٣٥﴾ وَصَاحِبَتِهٖ وَبَنِيْهِ ﴿٣٦﴾ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ

او له خپلے مور نه | او له خپل پلار نه | او له خپلے ښځے نه | او له خپلو ځامنو نه | هر سړی | ته به | له دوئ نه | په دغه ورځ

خپلے مور او خپل پلار، او خپلے ښځے او خپل اولاد نه تښتي ، چه په دوئ کښے د هر سړی به داسے حال وی چه

شَاْنٌ يُّغْنِيْهِ ﴿٣٧﴾ وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾ ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾

یو فکر وی | چه دے به لاتعلقه کړی | څۀ مخونه به | په دغه ورځ | روښانه وی | خندیدونکی به وی | خوشحاله به وی ـ

د بل (د پوښتنے نه) بے غافله کړے وی، څۀ مخونه به په دغه ورځ روښانه وی خاندی به خوشحاله به وی ـ

وَوُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾

او څۀ مخونه به | په دغه ورځ | (داسے وی) چه په هغے به | دوړه وی | خوره به وی په هغے باندے | توروالے

او څۀ مخونه به په دغه ورځ خړ وی ، چه د غم تیارۀ به پرے راخوره شوی وی

أُولَٰٓئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾ ع

هم دا خلق دی | کافران | بد کاره

هم دغه کسان بدعمله کافران دی۔

سُورَةُ التَّكْوِيرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | تِسْعٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورۂ تکویر په مکه کښې نازل شوی او | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښې ۲۹ آیتونه او یوه رکوع ده

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ

هر کله چه | نور | راونغښتے شی | او هر کله چه | ستوری | بے نوره شی | او هر کله چه | غرونه

هر کله چه نور راونغښتے شی ، او څه وخت چه ستوری بے نوره شی او هر کله چه غرونه

سُيِّرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿٥﴾

روان کړے شی | او هر کله چه | دَ لسو میاشتو بلاربے اوښے | هیرے کړے شی | او هر کله چه ځنګلی ځناور | راجمع کړے شی۔

روان کړے شی او لس میاشتنۍ بلاربے (اوښے) هیرے کړے شی ، او څه وخت چه ځنګلی ځناور راجمع کړے شی

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وَإِذَا الْمَوْءُدَةُ

او هر کله چه | دریابونه | دَ اور په شان لمبه کړے شی | او هر کله چه روحونه | (دَ بدنونو سره) جمع کړے شی | او کله چه ژوندۍ ښخے شوے (جینۍ) شی

او هر کله چه دریابونه اور شی ، او روحونه (دَ بدنونو سره) جوړۍ کړے شی ، او چه دَ ژوندۍ ښخو کړے شوو

سُئِلَتْ ﴿٨﴾ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ

تپوس وُشی | چه په کومه ګناه | هغه وژلے شوے وه | او هر کله چه | عملنامے | پرانستلے شی | او هر کله چه | دَ اسمان

جینکونه تپوس وُشی چه په کومے ګناه وژلے شوے وے او څه وخت چه عملنامے پرانستلے شی او څه وخت چه دَ اسمان

كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾ عَلِمَتْ

پوستکے وُویستلے شی | او هر کله چه | دوزخ | سُور کړے شی | او هر کله چه جنت | رانزدے کړے شی | نو پوهه به شی

پوستکے وُویستلے شی ، او هر کله چه دوزخ لمبه کړے شی ، او څه وخت چه جنت رانزدے کړے شی ، نو هر نفس

نَفْسٌ مَا أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ﴿١٥﴾ الْجَوَارِ

هر یو کس | په هغه څه | چه دَ ځه حاضر کړی دی | پس زه قسم خورم | په بیرته ګرځیدونکو سمو تلونکو | ګرځیدونکو

نه به خپل عمل معلوم شی ، نو زه قسم خورم په راتاویدونکو ، ګرځیدونکو او پټیدونکو

الْكُنَّسِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴿١٧﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُ

پټیدونکو ستورو | او په شپه | هر کله چه | راخوره شی | او په صبا | هر کله چه ساه واخلی | بیشکه دا

ستورو او په شپه چه راخوره شی او په سحر چه راوُخیژی ، بیشکه دا (قرآن)

لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾ مُطَاعٍ

کلام دے | دَ فرښتے | عزتمندے | چه طاقت والا ده | دَ عرش والا سره نزدے | دَ لوئے مرتبے والا ده | خبره ئے منلے شی

دَ یو عزتمنے فرښتے په ژبه (راالیږلے شوے پیغام) دے چه ډیر مضبوط دے دَ عرش خاوند (الله) سره دَ لوئے مرتبے خاوند دے ، خبره ئے

ثَمَّ اَمِيْنٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُوْنٍ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ رَاٰهُ بِالْاُفُقِ الْمُبِيْنِ ﴿٢٣﴾

دَهغهٔ ځائے | امانتدار دے | او نهٔ دے ستاسو ملګرے | دیوانه | او دهٔ هغه لیدلے دے | دَ آسمان په واضحه کناره

هلته منلے شی او امانت کردے او ستاسو ملګرے (محمدؐ) لیونے نهٔ دے او دهٔ هغه (جبرائیل) دَ آسمان غاړے ته لیدلے هم دے

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِيْنٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطٰنٍ رَّجِيْمٍ ﴿٢٥﴾

او نهٔ وو هغه | (د) غیب (په معامله) کښے | شومتیا کوونکے | او نهٔ دے دا | قول | دَ شیطان | رټلے شوی

او دا پیغمبرؐ دَ غیبو خبرو په ښودو لو کښے شوم نهٔ دے ، او دا کلام دَ رټلے شوی شیطان کلام نهٔ دے

فَاَيْنَ تَذْهَبُوْنَ ﴿٢٦﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٧﴾ لِمَنْ شَآءَ مِنْكُمْ

پس چرته | تاسو روان یئ | نهٔ وو دا (قرآن) مګر | نصیحت | دَ ټولو جهانونو دَ پاره | دَ هغه چا دَ پاره | چه غواړی | له تاسو نه

نو تاسو بل کوم اړخ نه روان یئ، دا (کتاب) خو بس ټول مخلوق ته یو نصیحت دے ، دَ هغه چا دَ پاره چه ځوک له تاسو

اَنْ يَّسْتَقِيْمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَآءُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٩﴾ ع ٢٩/٦

چه په سمه لار روان شی | او نهٔ شئ غوښتلے تاسو | مګر | دا چه وغواړی | الله | چه رب دے | دَ ټولو جهانونو

نه په نیغه لاره تلل غواړی او تاسو هغه څهٔ غوښتلے شئ چه الله ئے وغواړی چه دَ ټولو جهانونو رب دے ۔

سُوْرَةُ الْاِنْفِطَارِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورهٔ انفطار په مکه کښے نازل شوه | او په دے کښے ۱۹ آیتونه او یو رکوع ده

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

(شروع) دَ الله په نامه چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

اِذَا السَّمَآءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَاِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْبِحَارُ

هر کله چه آسمان | وُچوی | او هر کله چه | ستوری | تس نس شی | او هر کله چه | سمندرونه

څهٔ وخت چه آسمان وُچوی ، او چه ستوری وُدوړیږی ، او دریابونه یو بل سره

فُجِّرَتْ ﴿٣﴾ وَاِذَا الْقُبُوْرُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَ

ګډ شی | او هر کله چه | قبرونه | ډُنړولے شی | نو پوهه به شی | هر یو نفس په هغه څهٔ چه | وړاندے ئے لیږلی دی | او

په بهیدو دا یو ځائے شی او هر کله چه قبرونه ډُنړولے شی ، نو هر نفس ته به معلومه شی چه څهٔ ئے کړی دی او څهٔ ئے

اَخَّرَتْ ﴿٥﴾ يٰۤاَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيْمِ ﴿٦﴾ الَّذِيْ خَلَقَكَ

چه وروستو پریښی دی | اے | انسان ! | ته څهٔ څیز دوکه کړے | دَ خپل رب کریم په باره کښے | هغه چه | ته ئے پیدا کړے

پریښی دی اے بنیادمه ! ته دَ خپل کریم رب په حقله کوم څیز دوکه کړے ، هغه ذات چه ته ئے پیدا

فَسَوّٰىكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِيْۤ اَيِّ صُوْرَةٍ مَّا شَآءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾ كَلَّا بَلْ

بیائے ته درست کړے | بیائے میانه حال کړے | په کوم صورت کښے چه هم | دهٔ وغوښتل | جوړ ئے درکړو تا نه | هرګز نه | بلکه

کړے نو برابر ئے کړے نو میانه حال ئے کړے ، په کوم شکل چه ئے خوښه وه هغسے ئے جوړ کړے ۔ نه بلکه تاسو

تُكَذِّبُوْنَ بِالدِّيْنِ ﴿٩﴾ وَاِنَّ عَلَيْكُمْ لَحٰفِظِيْنَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا كَاتِبِيْنَ ﴿١١﴾

تاسو دروغ وګڼړل | جزاء او سزا | او بیشکه په تاسو باندے | محافظانے دی | عزتمند دے | لیکونکے

خو دَ قیامت نه انکار کوئ ، حال دا چه نګرانے فرښتے در باندِ مقرر دی چه شریفے لیکونکے دی ۔

يَعْلَمُوْنَ مَا تَفْعَلُوْنَ ﴿۱۲﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ ﴿۱۳﴾ وَ اِنَّ الْفُجَّارَ

دے پوهيږي | په هغه څه چه تاسو کوئ | بيشکه نيکان به | په نعمت کښے وي | او | بيشکه | گناهکاران به

تاسو چه څه کوئ په هغے ښه پوهيږي، بيشکه نيکان خلق به د نعمتونو په جنت کښے وي او بيشکه بدکاران به

لَفِيْ جَحِيْمٍ ﴿۱۴﴾ يَّصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّيْنِ ﴿۱۵﴾ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَآئِبِيْنَ ﴿۱۶﴾

په دوزخ کښے وي | دوئ به داخليږي په دے کښے | د جزاء په ورځ | او نه به وي دوئ | له دغه ځائے نه | پټيدونکي

په دوزخ کښے وي په کوم کښے چه به دوئ د قيامت په ورځ داخليږي او دوئ به د دغے (دوزخ) نه پټيدے نه شي.

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الدِّيْنِ ﴿۱۷﴾ ثُمَّ مَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الدِّيْنِ ﴿۱۸﴾ يَوْمَ

او تا ته څه خبر دے | چه څه ده ورځ د جزاء؟ | بيا تا ته څه خبر دے | چه څه ده ورځ د جزا؟ | هغه ورځ ده

او تا ته څه معلومه ده چه د بدلے ورځ به څنګه وي؟ او بيا تا ته څه معلومه ده چه د بدلے ورځ څنګه ده؟ هغه داسے

لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْـًٔا ؕ وَالْاَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِّلّٰهِ ﴿۱۹﴾ ع ۱ ۱۹ ۷

چه نه به شي کولے | يو نفس د بل نفس د پاره | هيڅ هم | او حکم به | په دغه ورځ | د الله (وي)

ورځ ده چه هيڅوک به د هيچا په کار نه راځي او په دغه ورځ به حکم يوازے د الله تعالیٰ چليږي

سُوْرَةُ الْمُطَفِّفِيْنَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ سِتٌّ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورة مطففين په مکه کښے نازل شو | (شروع) د الله په نامه چه لوئے مهربان ډير زيات رحم کونکے دے | او په دے کښے ۳۶ آيتونه او يوه رکوع ده

د الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان د ډير زيات رحم خاوند دے

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِيْنَ ﴿۱﴾ الَّذِيْنَ اِذَا اكْتَالُوْا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُوْنَ ﴿۲﴾

تباهي ده | د کم ورکوونکو د پاره | هغه خلق چه | هر کله | پيمانه کوي | له خلقو نه | نو پوره اخلي

د کم تول کوونکو د پاره بربادي ده، هغه چا د پاره چه پيمانے اخلي له خلقو نه تو پوره په پوره ئے اخلي

وَاِذَا كَالُوْهُمْ اَوْ وَّزَنُوْهُمْ يُخْسِرُوْنَ ﴿۳﴾ اَلَا يَظُنُّ اُولٰٓئِكَ اَنَّهُمْ

او هر کله چه | پيمانه ورکوي دوئ | يا په تول ورکوي دوئ ئے | نو کم ورکوي | آيا يقين نه کوي | دا خلق | چه بيشکه دوئ

او چه خلقو ته ئے پيمانه کوي يا ورته ئے تلي نو کم ورکوي ۔ آيا دوئ دا باور نه لري چه دوئ به (د قيامت

مَّبْعُوْثُوْنَ ﴿۴﴾ لِيَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿۵﴾ يَّوْمَ يَقُوْمُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۶﴾

به راپاڅولے شي | په ورځے | لوئے | په کومه ورځ چه | وُ به دريږي | خلق | په وړاندے د رب د ټولو جهانونو

په لويه ورځ راژوندي کيږي؟ په کومه ورځ چه به خلق د ټول مخلوق رب ته پيش کيږي.

كَلَّآ اِنَّ كِتٰبَ الْفُجَّارِ لَفِيْ سِجِّيْنٍ ﴿۷﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا سِجِّيْنٌ ﴿۸﴾

هرگز نه | بيشکه | عملنامے | د نافرمانو | په سجين کښے دي | او تا ته څه خبر دے | چه څه دے سجين؟

داسے دِ نه کوي بيشکه د بدکارو خلقو عملنامے په سجين کښے دي. او تا ته څه معلومه ده چه سجين څه (شے) دے؟

كِتٰبٌ مَّرْقُوْمٌ ﴿۹﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۱۰﴾ الَّذِيْنَ يُكَذِّبُوْنَ

يو کتاب دے | ليکلے شوے | تباهي ده | په دغه ورځ | دروغ گڼړونکو د پاره | هغه خلق چه | دروغ گڼړي

(دا) يو ليکلے شوے کتاب دے، په دغه ورځ د دروغ گڼړونکو د پاره تباهي ده، چه څوک د قيامت ورځ دروغ

بِيَوْمِ الدِّيْنِ ⑪ وَمَا يُكَذِّبُ بِهٖٓ اِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ اَثِيْمٍ ⑫ اِذَا تُتْلٰى

ورځ | دَ جزا | او دروغ نه ګڼړي | دا | مګر | هر دَحد نه تېرېدُونکے | ګناهګار | هر کله چه | لوستلے شي

ورځ (قیامت) او دَ دے ورځے نه انکار یوازے هغه څوک کوي چه سرکش ګناهګار وي، هر کله چه څمونږ ګـنړي ،

عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا قَالَ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ⑬ كَلَّا بَلْ ۜ رَانَ

په دهٔ باندِ | زمونږ آیتونه | نو دے وائي | چه قصے دي | دَ وړومبنو خلقو | هرګز نه | بلکه | زنګ لګیدلے دے

آیتونه ورته واورولے شي نو وائي چه دا خو دَ پخوانو خلقو قصے دي - داسے نهٔ ده بلکه دَ دَ دوئ

عَلٰى قُلُوْبِهِمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ⑭ كَلَّآ اِنَّهُمْ عَنْ رَّبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ

په زړونو دَ دوئ | دَ هغه څهٔ چه دوئ به کول | هرګز نه | بیشکه دوئ به | دَ خپل رب نه | په دغه ورځ

عملونو دَ دوئ په زړونو زنګ لګولے دے - نهَ دوئ به دَ خپل رب (دَ لیدلو) نه په دغه

لَمَحْجُوْبُوْنَ ⑮ ثُمَّ اِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيْمِ ⑯ ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا الَّذِيْ

منع کړے شي | بیا بیشکه دوئ | داخلیدونکي دي | په دوزخ کښے | بیا به | وَوئیلے شي | چه هم دا دی هغه

ورځ منع کړے شي - بیا یقیناً دوئ به دوزخ ته ځي ، بیا به ورته وئیلے شي چه دا هغه څیز

كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ⑰ كَلَّآ اِنَّ كِتٰبَ الْاَبْرَارِ لَفِيْ عِلِّيِّيْنَ ⑱

چه تاسو به دروغ ګڼړل | هرګز نه | بیشکه | اعمالنامے | دَ نیکانو خلقو | په عِلّیّین کښے دی.

دے چه تاسو به دروغ ګڼړلو - نهَ ! بیشکه چه دَ نیکانو عملونه په علّیّین کښے لیک دی -

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا عِلِّيُّوْنَ ⑲ كِتٰبٌ مَّرْقُوْمٌ ⑳ يَّشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُوْنَ ㉑

او تاته څهٔ خبر دے | چه څهٔ دے علیّین ؟ | یو کتاب دے | لیکلے شوے | ګوري دے ته | مقربے فرښتے

او تاته څهٔ معلومه ده چه علیین څنګه ځائے دے؟ دا یو لیکلے شوے کتاب دے چه مقربے فرښتے ورته حاضرے وي

اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ ㉒ عَلَى الْاَرَآئِكِ يَنْظُرُوْنَ ㉓ تَعْرِفُ فِيْ وُجُوْهِهِمْ

بیشکه نیکان خلق به | په نعمت کښے وي | په تختونو باندِ (ناست) | ګوري به | پیژنے به ته | په مخونو دَ دوئ کښے

بیشکه نیکان به دَ نعمت (په باغونو) کښے وي په تختونو ناست سیلونه به کوي ، دَ هغوئ په مخونو کښے به دَ نعمتونو

نَضْرَةَ النَّعِيْمِ ㉔ يُسْقَوْنَ مِنْ رَّحِيْقٍ مَّخْتُوْمٍ ㉕ خِتٰمُهٗ مِسْكٌ ۭ

تازګي | دَ نعمت | په دوئ به څښولے شي | خالص شراب | مُهر لګولے شوي | مُهر دَ دے به | مشک وي

تازګي ښکاري په هغوئ به مهر لګولے شوي خالص (پاکیزه) شراب څښولے شي چه مهر و نه به ئے دَ مشکو وي

وَفِيْ ذٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُوْنَ ㉖ وَمِزَاجُهٗ مِنْ تَسْنِيْمٍ ㉗

او په دے کښے | رغبت کول پکار دي | رغبت کوونکو دَ پاره | او ګډون دَ هغے به | دَ تسنیم له اوبو نه وي -

او په دغه څیز کښے دِ رغبت کوونکي رغبت وُکړي او هغے کښے به دَ تسنیم (اوبهٔ) ګډولے شي -

عَيْنًا يَّشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُوْنَ ㉘ اِنَّ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا كَانُوْا مِنَ الَّذِيْنَ

یو چینه ده | څښي به | له هغے نه | مقرب خلق | بیشکه | کوم چه | جرمونه کړي دي | دوئ به هغه خلقو پورے

دا یوه چینه ده چه مقرب خلق به ترے نه څښل کوي - بیشکه څوک چه مجرمان دي هغوئ به (په دُنیا کښے) په

أٰمَنُوْا يَضْحَكُوْنَ ﴿٢٩﴾ وَاِذَا مَرُّوْا بِهِمْ يَتَغَامَزُوْنَ ﴿٣٠﴾ وَاِذَا
چه ایمان ئې راوړی وو | خندا کوله | او هر کله چه | تیریدل به دوئ | په مسلمانانو | نو سترګې به ئې وهلې | او هر کله چه
مؤمنانو پورې خندا ګانې کولې، او چه مسلمانان به ئې په خوا کښې تیریدل نو یو بل ته به ئې سترګې وهلې او چه خپلو

انْقَلَبُوْٓا اِلٰٓى اَهْلِهِمُ انْقَلَبُوْا فَكِهِيْنَ ﴿٣١﴾ وَاِذَا رَاَوْهُمْ قَالُوْٓا
واپس به شول دوئ | خپل کورونو ته | نو واپس کیدل به | خوشحاله | او هر کله چه | دوئ به لیدل مسلمانان | نو وئیل به ئې
کورونو ته به واپس تلل نو هلته به ئې هم (مسلمانانو پورې) ټوقې کولې، او چه مسلمانان به ئې ولیدل نو دا به ئې

اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّوْنَ ﴿٣٢﴾ وَمَآ اُرْسِلُوْا عَلَيْهِمْ حٰفِظِيْنَ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ
بیشکه | هم دوئ | ګمراه دی | او دوئ نه ؤو رالیږلې شوی | په دوئ باند | نګرانان | پس نن ورځ
وئیل چه دا خلق ګمراهان دی، حال دا چه دوئ د مسلمانانو په سر نګرانان مقرر شوی نه ؤو. نو نن (د

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُوْنَ ﴿٣٤﴾ عَلَى الْاَرَآئِكِ يَنْظُرُوْنَ ﴿٣٥﴾
هغه خلق چه | ایمان ئې راوړی وو | په کافرانو پورې | به خندا کوی | په تختونو باند (ناست) | ګوري به
قیامت په) ورځ به مسلمانان په کافرانو پورې خندا ګانې کوی (او) په تختونو به ناست نظاره به ئې کوی

هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٦﴾
آیا | جزا به ورکړې شي | کافرانو ته | د هغه څه | چه دوئ به کول.
چه آیا کافرانو ته د خپل عمل پوره پوره بدله ورسیده که نه؟

ع ٤/٨

سُوْرَةُ الْاِنْشِقَاقِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | خَمْسٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ
سوره انشقاق په مکه کښې نازل شو | (شروع) د الله په نامه چه لوئ مهربان ډیر زیات رحم کوونکې دې | او په دې کښې ۲۵ آیتونه او یو رکوع ده
د الله په نامه شروع کوم چه لوئ مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دې

اِذَا السَّمَآءُ انْشَقَّتْ ﴿١﴾ وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْاَرْضُ
هر کله چه | آسمان | وُچوي | او وُ به مني حکم | د رب خپل | او هم دا په ده لازم دی | او هر کله چه | زمکه
څه وخت چه آسمان وُشلیږی، او د خپل رب حکم وُمني او هغه هم د دې قابل دے، او هر کله چه زمکه

مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَاَلْقَتْ مَا فِيْهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا
هواره کړې شي | او وُ به غورزوی | څه چه | په دې کښې دی | او خالی به شي | او حکم به وُمني | د رب خپل
را بنسکلې شي، او هر څه چه پکښې دی هغه بهر ته راوُغورزوی او خالی شي او د خپل رب حکم وُمني او هغه هم

وَحُقَّتْ ﴿٥﴾ يٰٓاَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلٰى رَبِّكَ كَدْحًا
او هم دا په دې لازم دی | اے انسانه! | بیشکه ته | ډیر کوشش کوے | خپل رب سره ملاقات پورې | په عمل کښې
د دې قابله ده | اے بنیادمه! ته لګیا ئې د خپل رب اړخ ته کوشش کوے او خامخا به ورسره مخامخ

فَمُلٰقِيْهِ ﴿٦﴾ فَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ
پس ته به ملاقات وکړې ورسره | پس | چا له چه | ورکړې شي | عملنامه د ده | د ده په ښي لاس کښې | پس ژر به | حساب وکړې شي د ده سره
کیږې، نو بیا چا ته چه عملنامه په ښي لاس کښې ورکړې شي | نو هغه سره به آسان حساب

حِسَابًا يَّسِيْرًا ⑧ وَّيَنْقَلِبُ اِلٰٓى اَهْلِهٖ مَسْرُوْرًا ⑨ وَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ
حساب | آسان | او بیرته به وګرځي | خپل کورو الو طرف ته | خوشحاله خوشحاله | او هغه چا ته چه | ورکړے شي
او چا ته چه عمل نامه د شا
او خپلو خپلوانو ته به خوشحاله خوشحاله ورشي۔
ؤشي ،
كِتٰبَهٗ وَرَآءَ ظَهْرِهٖ ⑩ فَسَوْفَ يَدْعُوْا ثُبُوْرًا ⑪ وَّيَصْلٰى سَعِيْرًا ⑫
علنامه دده | د ده شا د ورو ستو نه | پس زر به دوی وبلی | هلاکت | او داخل به شي | دوزخ ته
نو هغه به د هلاکت دعا ګانے وغواړي او هغه به دوزخ ته ور ننوځي۔
دعاړے نه ورکړے شي ،
اِنَّهٗ كَانَ فِيْٓ اَهْلِهٖ مَسْرُوْرًا ⑬ اِنَّهٗ ظَنَّ اَنْ لَّنْ يَّحُوْرَ ⑭ بَلٰٓى
بیشکه دے وو | په خپل کورو الو کښے | خوشحاله | بیشکه ده | ګمان کړے وو | چه هیڅ کله به دے نه ورګرځي | ولے نه
دے به په (دنيا کښے) خپلو خپلوانو کښے ډیر خوشحاله اوسیدو، د ده دا ګمان وو چه (الله ته) به نه ورګرځم ولے نه!
اِنَّ رَبَّهٗ كَانَ بِهٖ بَصِيْرًا ⑮ فَلَآ اُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ⑯ وَالَّيْلِ وَمَا
بیشکه د ده رب | ده ته لیدل | پس زه قسم خورم | د ماښام د سرخئ | او د شپے | او د هغه څه
بیشکه الله د ده کارونه لیدل کتل۔ نو زما د په شفق باندې قسم وی ۔ او په شپه او په هغه څیزو
وَسَقَ ⑰ وَالْقَمَرِ اِذَا اتَّسَقَ ⑱ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ⑲ فَمَا لَهُمْ
چه دے راغونډ کړي وي | او د سپوږمۍ | هر کله چه پوره شي | تاسو به خامخا خیږئ | درجه | په درجه | پس څه شوی دي په دوئ
چه شپے راغونډ کړي وي او په سپوږمۍ څه وخت چه پوره شي چه تاسو له پوړۍ په پوړۍ ختل دي، بیا په دوئ څه شوی دی
لَا يُؤْمِنُوْنَ ⑳ وَاِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْاٰنُ لَا يَسْجُدُوْنَ ㉑ السجدة بَلِ الَّذِيْنَ
چه دوئ ایمان نه راوړي | او هر کله چه | ولوستلے شي | په دوئ باندې | قرآن | نو دوئ سجده نه کوي | بلکه | کوم خلق چه
چه دوئ ایمان نه راوړي او څه وخت چه دوئ ته قرآن ولوستلے شي نو دوئ سجده نه کوي ، بلکه کافران
كَفَرُوْا يُكَذِّبُوْنَ ㉒ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يُوْعُوْنَ ㉓ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
منکر دی | هغوئ خو دروغ ګڼړي | او الله | ښه پوهیږي | په هغه څه چه دوئ پټوي | پس زیرے ورکړه دوئ ته | د عذاب
(دا هر څه) دروغ ګڼړي او د دوئ د زړونو حال الله ته ښه معلوم دے ، نو دوئ ته د دردناک عذاب
اَلِيْمٍ ㉔ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ㉕
دردناک | مګر کوم خلق چه | ایمان راوړو | او عملونه وکړو | نیک | دوئ د پاره | اجر دے | نه ختمیدونکے
زیرے ورکړه، مګر البته خوک چه مؤمنان دی او نیک کارونه کوی هغوئ له نه ختمیدونکے اجر مقرر دے

سُوْرَةُ الْبُرُوْجِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ اثْنَتَانِ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ
سورة بروج په مکه کښے نازل شوے | (شروع) د الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے ۲۲ آیتونه او یو رکوع ده
د الله په نامه شروع چه لوئے مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْبُرُوْجِ ① وَالْيَوْمِ الْمَوْعُوْدِ ② وَشَاهِدٍ وَّمَشْهُوْدٍ ③
قسم دے په آسمان | چه خاوند د برجونو دے | او په هغه ورځ | چه وعده ئے کولے شي | او په ګواه | او د چا خلاف چه ګواهي وکړے شي
قسم دے په آسمان چه د برجونو خاوند دے او په هغه ورځ (د قیامت) چه وعده ئے شوے ده او قسم دے په ګواه او د چا خلاف چه ګواهي ورکولے شي

قُتِلَ اَصۡحٰبُ الۡاُخۡدُوۡدِ ۝۴ النَّارِ ذَاتِ الۡوَقُوۡدِ ۝۵ اِذۡ هُمۡ عَلَيۡهَا

هلاک شول | خاوندان دَ خندقونو | چه بکښې اور وو | ډیر خشاک والا | هرکله چه | دوئ په هغې (غاړې)

چه دَ خندق جوړونکی (کافران پخپله) ووژلے شول دَ اور خاوندان چه ډیر خشاک بکښې پړاؤ وو. څهٔ وخت چه دوئ دَ اور په

قُعُوۡدٌ ۝۶ وَّهُمۡ عَلٰى مَا يَفۡعَلُوۡنَ بِالۡمُؤۡمِنِيۡنَ شُهُوۡدٌ ۝۷ وَمَا نَقَمُوۡا

ناست وُو | او دوئ | په هغه څهٔ | چه کول ئے | دَ مؤمنانو سره | پخپله ګواه وو | او دوئ انتقام وانهٔ خستو

غاړه ناست وو او څهٔ چه دوئ دَ مؤمنانو سره کول هغه ئے په خپلو سترګو لیدل کتل او هغوئ له دوئ نه صرف

مِنۡهُمۡ اِلَّاۤ اَنۡ يُّؤۡمِنُوۡا بِاللّٰهِ الۡعَزِيۡزِ الۡحَمِيۡدِ ۝۸ الَّذِىۡ لَهٗ مُلۡكُ

له دوئ نه | مګر دَ دے چه | دوئ ایمان راوړے وو | په الله باندې | چه ډیر غالب | دَ ستائیني لائق دے | هغه چه دَ دهٔ | حکومت دے

دَ دے خبرے بدله اخستله چه دوئ په الله ایمان راوړے وو چه غالب او تعریف خاوند دے، هغه ذات دَ چا حکومت

السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ‌ ۚ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ شَهِيۡدٌ ۝۹ اِنَّ الَّذِيۡنَ

په آسمانونو | او په زمکه کښې | او الله | په هر څیز باندې | خبردار دے | بیشکه | کومو خلقو چه

چه په آسمانونو او زمکه دے او الله تعالیٰ په هر څیز باندې خبردار دے، کومو خلقو چه مؤمنانو

فَتَنُوا الۡمُؤۡمِنِيۡنَ وَالۡمُؤۡمِنٰتِ ثُمَّ لَمۡ يَتُوۡبُوۡا فَلَهُمۡ عَذَابُ جَهَنَّمَ

عذاب ورکړو | مومنانو سړو | او مؤمنانو ښځو ته | بیا | توبه ئے ونهٔ ویستله | پس دوئ له | عذاب | دَ دوزخ دے

سړو او مؤمنانو ښځو له عذاب ورکړو (او) بیا ئے توبه ونهٔ ویستله نو هغوئ له دَ دوزخ عذاب مقرر دے

وَلَهُمۡ عَذَابُ الۡحَرِيۡقِ ۝۱۰ اِنَّ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

او دوئ دَ پاره | عذاب دے | سوزونکے | بیشکه | هغه خلق چه | ایمان ئے راوړو | او عمل ئے وکړو | نیک

او هغوئ له سوزونکے عذاب تیار دے، بیشکه چا چه ایمان راوړے دے او هغوئ نیک عملونه وکړل

لَهُمۡ جَنّٰتٌ تَجۡرِىۡ مِنۡ تَحۡتِهَا الۡاَنۡهٰرُ ؕ ذٰلِكَ الۡفَوۡزُ الۡكَبِيۡرُ ۝۱۱

دوئ دَ پاره | باغونه دی | بهیږی به | لاندې دَ هغے نه | نهرونه | هم دا ده | کامیابي | ډیره لویه

هغوئ دَ پاره باغونه دی چه دَ هغے لاندې به ولے بهیږی، دا ډیره لویه کامیابي ده.

اِنَّ بَطۡشَ رَبِّكَ لَشَدِيۡدٌ ۝۱۲ اِنَّهٗ هُوَ يُبۡدِئُ وَيُعِيۡدُ ۝۱۳ وَهُوَ

بیشکه | نیول | ستا دَ رب | ډیر سخت دی | بیشکه هم دے | په اول ځل پیدا کوی | او واپس کوی | او هم دے دے

بیشکه ستا دَ رب نیول ډیر سخت دی، الله په وړومبی ځل هم پیدا کوی او دوباره به ئے هم پیدا کوی، او هغه

الۡغَفُوۡرُ الۡوَدُوۡدُ ۝۱۴ ذُو الۡعَرۡشِ الۡمَجِيۡدُ ۝۱۵ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيۡدُ ۝۱۶ هَلۡ

بخښونکے | محبت کوونکے | مالک دَ عرش دے | لوئے شان والا دے | کوونکے دے دَ هغه څهٔ | چه دے ئے غواړی | آیا

بخښونکے مینه کوونکے دے، دَ عرش خاوند دے لوئے دے چه څهٔ غواړی هغه کوی، آیا تا دَ

اَتٰٮكَ حَدِيۡثُ الۡجُنُوۡدِ ۝۱۷ فِرۡعَوۡنَ وَثَمُوۡدَ ۝۱۸ بَلِ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا

راغلے دے تا ته | خبر | دَ لښکرو نو | دَ فرعون | او دَ ثمود | بلکه | کومو خلقو چه | کفر وکړو

لښکرو قصے اورید لی دی؟ دَ فرعون او دَ (قوم دَ) ثمود (دَ لښکرو؟) بلکه کافران په انکار کښې

فِیْ تَکْذِیْبٍ ﴿۱۹﴾ وَّاللّٰهُ مِنْ وَّرَآئِهِمْ مُّحِیْطٌ ﴿۲۰﴾ بَلْ هُوَ قُرْاٰنٌ

په دروغ گڼلو کښې دی | او الله | چارچاپېره دَ دوئی نه | احاطه کوونکے دے | بلکه | دا | قرآن

(غافل) پراته دی او الله تعالیٰ هر اړخ نه دوئی راګیر کړی دی په اصل کښې دا قرآن

مَّجِیْدٌ ﴿۲۱﴾ فِیْ لَوْحٍ مَّحْفُوْظٍ ﴿۲۲﴾ ع ۲۲ ۱۰

لوئے قدر والا دے | (لیکلے شوے) په لوح | محفوظ کښې -

دَ لوئے شان والا دے چه په لوح محفوظ کښې سنبال دے

سُوْرَةُ الطَّارِقِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ | سَبْعَ عَشْرَةَ اٰیَةً وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورهٔ طارق په مکه کښې نازل شو | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډېر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښې ۱۷ آیتونه او یو رکوع ده

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان ډېر زیات رحم خاوند دے

وَالسَّمَآءِ وَالطَّارِقِ ﴿۱﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الطَّارِقُ ﴿۲﴾ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿۳﴾

قسم دے په آسمان | او دَ شپے په راتلونکی | او تا ته څه معلومه دَه | چه څه دے دَ شپے راتلونکے | هغه ستورے دے | پړقېدونکے

قسم دے په آسمان او په هغه څیز چه دَ شپے ښکاره کیږی او تا ته څه معلومه ده چه دَ شپے راتلونکے څیز څه دے؟ هغه یو ځلنده ستورے دے

اِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَیْهَا حَافِظٌ ﴿۴﴾ فَلْیَنْظُرِ الْاِنْسَانُ مِمَّ

داسے یو نفس نشته | مګر | په هغهٔ باندِ | یو محافظ (مقرر) دے | پس وُدِ ګوری | انسان | چه هغه له څهٔ نه

داسے یو نفس نشته چه په هغهٔ یو نه یو محافظ مقرر نهٔ دے۔ نو بنیادم دِ وګوری چه هغه له څهٔ نه پیدا

خُلِقَ ﴿۵﴾ خُلِقَ مِنْ مَّآءٍ دَافِقٍ ﴿۶﴾ یَّخْرُجُ مِنْ بَیْنِ الصُّلْبِ

پیدا کړے شوے دے | پیدا کړے شوے دے | له اوبو | توپ وهونکو نه | چه راوځی | دَ ملا

کړے شوے دے؟ هغه دَ یو توپ وهونکو اوبو نه پیدا کړے شوے دے، چه دَ ملا او دَ سینے دَ مینځ نه

وَالتَّرَآئِبِ ﴿۷﴾ اِنَّهٗ عَلٰی رَجْعِهٖ لَقَادِرٌ ﴿۸﴾ یَوْمَ تُبْلَی

او دَ سینے دَ هډوکو دَ مینځ نه | بیشکه دے | په بیا پیدا کولو دَ دهٔ | قدرت لری | په کومه ورځ چه | ښکاره کړے شی

راوځی، بیشکه الله تعالیٰ دَ دهٔ په سر دوباره پیدا کولو پوره پوره قدرت لری، په کومه ورځ چه پټ

السَّرَآئِرُ ﴿۹﴾ فَمَا لَهٗ مِنْ قُوَّةٍ وَّلَا نَاصِرٍ ﴿۱۰﴾ وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿۱۱﴾

رازونه | نو نهٔ به وی دهٔ دَ پاره | څهٔ طاقت | او نهٔ څوک مددګار | او قسم دے په آسمان | چه خاوند دَ باران دے

رازونه ښکاره کړے شی نو نهٔ به دَ دهٔ خپل طاقت وی او نهٔ به ئے څوک مددګار وی، قسم دے په آسمان چه بارانونه وروی

وَالْاَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿۱۲﴾ اِنَّهٗ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ﴿۱۳﴾ وَّمَا هُوَ

او زمکه | چاوُدونکے | بیشکه دا (قرآن) | کلام دے | فیصله کوُونکے | او نهٔ دے دا

او په زمکه چه (شینکی ته) چوی - بیشکه چه دا قرآن (دَ حق او دَ باطل ترمینځه) فیصله کوُونکے کلام دے او دا څهٔ فضول

بِالْهَزْلِ ﴿۱۴﴾ اِنَّهُمْ یَكِیْدُوْنَ كَیْدًا ﴿۱۵﴾ وَّاَكِیْدُ كَیْدًا ﴿۱۶﴾ فَمَهِّلِ

فضول خبره | بیشکه دوئی | تدبیر کوی | یو تدبیر | او زهٔ (هم) تدبیر کوم | یو تدبیر | پس مهلت ورکړه

خبره نهٔ ده، هغه خلق په خپل خپل تدبیر کښې لګیا دی او زهٔ (الله) هم تدبیر کوم، پس ته کافرانو ته

الْكٰفِرِيْنَ اَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ﴿۱۷﴾ ع

کافرانو ته | مهلت ورکړه دوئ ته | لږه موده

(لږ تور) مهلت ورکړه او څه موده دوئ پرېږده۔

سُوْرَةُ الْاَعْلٰى مَكِّيَّةٌ وَّهِىَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورة اعلیٰ په مکه کښے نازل شوا و | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے ۱۹ آیتونه او یو رکوع ده

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلٰى ﴿۱﴾ الَّذِىْ خَلَقَ فَسَوّٰى ﴿۲﴾ وَالَّذِىْ قَدَّرَ

پاکی بیا نوه | دَ نامے | دَ رب خپل | چه دَ ټولو نه برتر دے | هغه چه | پیدا ئے کړو | نو درست ئے کړو | او هغه چه | اندازه ئے مقرر کړه

دَ خپل رب دَ نوم پاکی بیان کړه چه اعلیٰ دے، چه مخلوق ئے پیدا کړو نو برابر ئے پیدا کړه او هغه چا چه دَ هر څیز

فَهَدٰى ﴿۳﴾ وَالَّذِىْ اَخْرَجَ الْمَرْعٰى ﴿۴﴾ فَجَعَلَهٗ غُثَآءً اَحْوٰى ﴿۵﴾

بیا ئے ورته لاره وښودله | او هغه ذات چه | راوے ویستله | گیاه | بیا ئے کړله هغه | او چه چوره | توره

اندازه ئے مقرر کړه بیا ئے لاره وُښودله او هغه ذات چه گیاه ئے را زرغونه کړه بیا ئے هغه توره بوس کړل۔

سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسٰٓى ﴿۶﴾ اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ اِنَّهٗ يَعْلَمُ الْجَهْرَ

مونږ به زده لولو تا ته | نو بیا به له تا نه نه هیریږی | مگر څه چه | وُغواړی الله | بیشکه دے پوهیږی | په ښکاره

مونږ به تا ته (قرآن) لولو نو له تا نه به نه هیریږی مگر څه وخت چه الله وغواړی، هغه په ښکاره هم پوهه دے

وَمَا يَخْفٰى ﴿۷﴾ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰى ﴿۸﴾ فَذَكِّرْ اِنْ نَّفَعَتِ

او په پټه خبره | او مونږ به آسان کړو په تا | (تلل) په آسانه طریقه | پس ته نصیحت کوه | که چرے فائده ورکوی

او په هغه هم چه پټ دی، او تا ته به دَ آسان (دین) لاره آسانوو۔ نو ته نصیحت کوه که نصیحت څه فائده

الذِّكْرٰى ﴿۹﴾ سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَّخْشٰى ﴿۱۰﴾ وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَى ﴿۱۱﴾

نصیحت | زر به نصیحت حاصل کړی | څوک چه ویریږی | او څنګ به کوی له دے نه | ډیر بد نصیبه

رسوی ، څوک چه ویریږی هغوئ به نصیحت قبلوی او څوک چه بد نصیبه وی هغوئ به ترے څنګ کوی

الَّذِىْ يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰى ﴿۱۲﴾ ثُمَّ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿۱۳﴾ قَدْ

هغه څوک چه | داخلیږی به | اور ته | ډیر لوئے | بیا به | هغه نه مری | په هغے کښے | او نه به ژوندے وی | بیشکه

هغه کس چه لوئے اور ته به ننوزی ، بیا به پکښے نه مری او نه به رغیږی ، هغه څوک

اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰى ﴿۱۴﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلّٰى ﴿۱۵﴾ بَلْ تُؤْثِرُوْنَ

کامیاب شو | څوک چه | پاک شو | او یاد ئے کړه | نامه | دَ خپل رب | بیا ئے مونځ وکړو | بلکه | تاسو غوره کوئ

کامیاب شو چا چه ځان پاک کړو او دَ خپل رب نوم ئے یاد ولو ، او مونځ ئے کولو ، بلکه تاسو دَ دنیا ژوند

الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿۱۶﴾ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿۱۷﴾ اِنَّ هٰذَا

ژوند | دَ دُنیا | او آخرت | ډیر ښه | او ډیر پائیدار دے | بیشکه | هم دا دی

غوره کوئ ، حال دا چه آخرت ډیر بهتر او ډیر پائیدار دے ، بیشکه دا مضمون

لَفِى الصُّحُفِ الْاُوْلٰى ﴿١٨﴾ صُحُفِ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى ﴿١٩﴾

په صحيفو مخوانو کښے | (يعنى) په صحيفو (کښے) | د ابراهيم | او د موسىٰ

(يعنى) د ابراهيم او د موسىٰ په صحيفو کښے .

په مخوانو صحيفو کښے هم بيان شوے دے

سُوْرَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | سِتٌّ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورۂ غاشيه په مکه کښے نازل شو | (شروع) د الله په نامه چه لوئے مهربان ډېر زيات رحم کوونکے دے | او په دے کښے ۲۶ آيتونه او يو رکوع ده

د الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان د ډېر زيات رحم خاوند دے

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ

آيا تا ته را رسيدلے دے | خبر | د خوريدونکى (قيامت) | ډېر مخونه به | په دغه ورځ | ذليله وى | زېلى

(اے رسوله!) آيا تا ته د چاپيره خوريدونکى واقعے (قيامت) څه خبر راغلے دے؟ ډېر مخونه به په دغه ورځ ذليله زېلى

نَّاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصْلٰى نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾ تُسْقٰى مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍ ﴿٥﴾ لَيْسَ لَهُمْ

ستړى وى | داخل به شى | اور | بل شوى ته | څښلے به شى په دوئ | له چينے | ايشيدونکے ته | نهٔ به وى دوى له

(او) ستړى وى (داخلى به) په بل شوى اور کښے داخليږى، د ايشيدونکے چينے نه به پرے اوبهٔ څښلے شى، بغير د اغزو

طَعَامٌ اِلَّا مِنْ ضَرِيْعٍ ﴿٦﴾ لَّا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِىْ مِنْ جُوْعٍ ﴿٧﴾ وُجُوْهٌ

هيڅ طعام | مګر | د اغزو د بوټى نه | (چه) نهٔ به څربوى | او نهٔ به لرے کوى | لوږه | ډېر مخونه به

د بوټى نه به ورله بل خوراک نهٔ وى ، چه نهٔ به پرے څربيږى او نهٔ به پرے لوږه بنديږى، ډېر مخونه

يَّوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿٨﴾ لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِىْ جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾ لَّا تَسْمَعُ

په دغه ورځ | تازه وى | په خپل کوشش باندے به | رضامند وى | په جنت | اوچت کښے به وى | نهٔ به اورى

به په دغه ورځ تازه وى ، په خپل عمل به خوشحاله وى، په اوچتو باغونو کښے به ناست وى، چه هيڅ

فِيْهَا لَاغِيَةً ﴿١١﴾ فِيْهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيْهَا سُرُرٌ مَّرْفُوْعَةٌ ﴿١٣﴾ وقف لازم

په هغے کښے | فضول خبرے | په هغے کښے به | يوه چينه | بهيدى | په هغے کښے به | تختونه وى | اوچت اوچت

فضول خبره به نهٔ اورى، په هغے کښے به چينے بهيږى ، په هغے کښے اوچت اوچت تختونه دى.

وَّاَكْوَابٌ مَّوْضُوْعَةٌ ﴿١٤﴾ وَّنَمَارِقُ مَصْفُوْفَةٌ ﴿١٥﴾ وَّزَرَابِىُّ مَبْثُوْثَةٌ ﴿١٦﴾

او ګلاسونه | ايښودے شوى | او بالختونه | په قطارونو کښے ايښودے شوى | او قالينونه | غوړيدلى

او په سمون ايښى ګلاسونه دى او په قطارونو کښے ايښى بالختونه دى او هرخوا ته غوړيدلى قالينونه دى

اَفَلَا يَنْظُرُوْنَ اِلَى الْاِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَاِلَى السَّمَآءِ كَيْفَ

پس آيا نهٔ ګورى دوئ | طرف د اوښ ته | چه څنګه | پيدا کړے شو؟ | او طرف د آسمان ته | چه څنګه

آيا دوئ اوښ ته نهٔ ګورى چه څنګه پيدا کړے شو ؟ او آسمان ته چه څنګه اوچت کړے

رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَاِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَاِلَى الْاَرْضِ كَيْفَ

اوچت کړے شو | او طرف د غرونو ته | چه څنګه | ودرولے شول | او طرف د زمکے ته | چه څنګه

شو ؟ او غرونو ته چه څنګه ټينګ ودرولے شول ؟ او زمکے ته چه څنګه وغوړولے

سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ إِنَّمَآ أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾
وغوړولے شوه | پس ته نصیحت کوه | بیشکه ته | نصیحت کوونکے یې | نه یې ته | په دوی باندې | نګران
شوه ؟ نو ته نصیحت کوه ځکه چه ته نصیحت کوونکے یې، ته په دوی نګران مقرر شوے نه

إِلَّا مَنْ تَوَلّٰى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللّٰهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ
مګر | څوک چه | مخ واړوی | او انکار وکړی | بیا به عذاب ورکړی ده ته | الله | عذاب | ډیر لوئے | بیشکه
یې، خو څوک چه مخ وګرځوی او انکار وکړی، نو الله تعالیٰ به ورله ډیر لوئے عذاب ورکړی، بیشکه

إِلَيْنَآ إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾
زمونږ طرف ته | واپسی ده د دوئ | بیا | بیشکه | په مونږ باندې دے | حساب د دوئ
مونږ ته د دوئ واپسی ده، نو بیا به مونږ ورسره حساب کوو۔

سُوْرَةُ الْفَجْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | ثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ
سورہ فجر په مکه کښے نازل شو | (شروع) د الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښے ٣٠ آیتونه او یو رکوع ده
د الله په نامه شروع چه لوئے مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

وَالْفَجْرِ ﴿١﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ﴿٤﴾ هَلْ فِي ذٰلِكَ
قسم دے په سحر | او په لسو شپو | او په جفت | او په طاق | او په شپه | هرکله چه په تیریدو شي | آیا | په دے کښے
قسم دے په سحر او په لسو شپو۔ او قسم دے په جفت او طاق باندې او په شپه چه په تیریدو شي، بیشکه عقلمند و د پاره

قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ﴿٥﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾ إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾
یو درونډ قسم دے | د پاره د خاوند | د عقل | آیا نه دی کتلی تا چه څنګه | سلوک وکړو | ستا رب | د عاد سره | (یعنی) د ارم قوم سره | چه خاوندان د لوړ قد وو
دا ډیر لوئے قسم دے۔ آیا تا ونه لیدل چه ستا خدائے د عاد د قوم یعنی د ارم د قوم سره څه وکړل ؟ چه د ستنو غوندې

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾ وَثَمُوْدَ الَّذِيْنَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾
هغه چه | نه دی پیدا شوی | په شان د هغوئ | په ښارونو کښے | او (د) ثمود (سره) | کوم چه | تراشلی وو | ګټان | په وادی کښے
لوړ دنګ وو چه د هغوئ په شان (مضبوط) په هیڅ وطن کښے نه وو او د ثمود د قوم سره (ئے څه وکړل؟) چه په وادی القریٰ کښے ئے (کورونو له) ګټان

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿١٠﴾ الَّذِيْنَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾ فَأَكْثَرُوْا فِيْهَا
او فرعون | خاوند د میخونو (سره) | کوم چه | سرکشی وکړه | په ښارونو کښے | نو دوئ ډیر وکړو | په هغے کښے
تراشل او فرعون د میخونو والا سره (ئے څه وکړل) دے ټولو په ملک کښے سرکشي کړے وه۔ نو ډیر فساد وونه ئے پکښے

الْفَسَادَ ﴿١٢﴾ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾
فساد | نو ووهله | په دوئ باند | ستا رب | کوړه | د عذاب | بیشکه | ستا رب | په تاک کښے دے
جوړ کړی وو۔ نو ستا رب ورله د عذاب یوه کوړه راخلاصه کړه۔ بیشکه ستا رب (د نافرمانو) په تاک کښے دے۔

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلٰىهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ ۵ فَيَقُوْلُ رَبِّيْ
لیکن انسان (داسے دے) | هرکله چه | وآزمائی دے | رب د ده | بیا عزت ورکوی ده ته | او نعمت ورکوی ده ته | نو دے وائی | زما رب
د انسان خو داحال دے چه کله پرے الله ازمیښت کوی نو عزت او نعمت ورکوی، نو دے وائی چه ماله الله عزت

أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّآ إِذَا مَا ابْتَلٰىهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهٗ فَيَقُولُ رَبِّيٓ

چه زمارب | نو دے وائی | رزق دَده | په ده باندِ | پس تنګ کړی | وُ آزمائی دے | او هر کله چه | ماله عزت راکړو

زهٔ راکړو ، او کله چه پروردګار ئے ازمیښت وکړی چه روزی ورله لنډه تنګه کړی ، نو وائی چه زمارب

أَهَانَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا بَل لَّا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحَآضُّونَ عَلٰى طَعَامِ

دَطعام ورکولو | او نهٔ تاسو ترغیب ورکوئی یو بل ته | دَ یتیم | هم تاسو عزت نهٔ کوئی | بلکه | هرګز نه | زهٔ ذلیل کړم

ذلیله کړم ، خبره داسے نهٔ ده بلکه تاسو دَ یتیم پالنه نهٔ کوئی ، او مسکین ته په خوراک ورکولو یو بل نهٔ اماده

الْمِسْكِينِ ﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا

محبت | دَ مال سره | او محبت کوئی | په خوراک ډیر سره | مال دَ وراثت | او خورئ تاسو | مسکین ته

کوئ ، او دَ میراث مال (حق نا حق) ټول خورئ او (دَ دنیا) مال مو ډیر زیات

جَمًّا ﴿٢٠﴾ كَلَّآ إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾ وَجَآءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ

او فرښتے | ستا رب | او را به شی | په ریزه ریزه کولو سره | زمکه | ریزه ریزه کړے شی | هر کله چه | هرګز نه | ډیر زیات

خوښ وی . په دے نهٔ کیږی هر کله چه زمکه ریزه ریزه کړے شی ، او ستا رب راشی او فرښتے قطار

صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾ وَجِايْٓءَ يَوْمَئِذٍۭ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ

انسان | نصیحت حاصل کړی | په دغه ورځ به | دوزخ | په دغه ورځ | او را به وستلے شی | په قطار قطار

قطار وُدریږی ، او په هغه ورځ به دوزخ راوُړے شی ، نو په دغه ورځ به بنیادم بنهٔ پوهه شی

وَأَنّٰى لَهُ الذِّكْرٰى ﴿٢٣﴾ يَقُولُ يٰلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾

ژوند زما | دَ پاره (دَ همیشه) | چه لیږلے وے ما وړاندِ | اے کاش ! | دے به وائی | دَ نصیحت اخستلو؟ | ده ته | به وی | او څهٔ (فائده)

خو دَ پوهیدو موقع به ترے نه تیره وی ، وائی به چه اے کاش ! دے ژوندون له مِ وړاندے څهٔ رالیږلی وے

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهٗٓ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهٗٓ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾

هیڅ یو کس | په شان دَ تړلو دَ ده | او وُ به نهٔ تړی | هیڅ یو کس | په شان دَ عذاب دَ ده | عذاب به ورنهٔ کړی | پس په دغه ورځ

نو په دغه ورځ به هیڅوک دَ خدائے په شان عذاب ورنهٔ کړی او نهٔ به څوک دَ خدائے غوندے مضبوط تړل کولے

يٰٓأَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ارْجِعِيٓ إِلٰى رَبِّكِ رَاضِيَةً

اے | نفسه | اطمینان والا ! | واپس وګرځه | طرف دَ رب خپل ته | تهٔ (دَ ده نه) راضی

شی (الله به نیکانو ته وائی) اے مطمئن نفسه ! تهٔ خپل رب ته واپس وګرځه ، داسے چه تهٔ دَ هغهٔ نه راضی یئے او

مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ فَادْخُلِي فِي عِبٰدِي ﴿٢٩﴾ وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾ ع ۱۴

دے (له تانه) راضی | پس داخل شه تهٔ | زما په بندګانو کښے | او داخل شه | زما په جنت کښے

هغه له تانه راضی ، بیا زما په نیکانو بندګانو کښے شامل شه او زما په جنت کښے داخل شه -

سُورَةُ الْبَلَدِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ عِشْرُونَ اٰيَةً وَّرُكُوعٌ وَّاحِدٌ

سورة بلد په مکه کښے نازل شو او په دے کښے ۲۰ آیتونه او یو رکوع ده

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

(شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کونکے دے

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

لَآ اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِ ۝١ وَاَنْتَ حِلٌّۢ بِهٰذَا الْبَلَدِ ۝٢ وَوَالِدٍ
زهٔ قسم خورم | په دے | ښار | او ته به | داخل شے | په دے | ښار کښے | او قسم دے په پلار
زهٔ قسم خورم په دې ښار (مکه) باندې - او ته په دے ښار کښے (فاتحانه) داخليدونکے يئے . او قسم دے د پلار (يعنی
وَّمَا وَلَدَ ۝٣ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِيْ كَبَدٍ ۝٤ اَيَحْسَبُ اَنْ لَّنْ يَّقْدِرَ
او د دهٔ په اولاد | چه بيشکه | مونږ پيدا کړے دے | انسان | په محنت کښے | آيا دے خيال کوی | چه هرګز به قابو و نهٔ مومی
آدمؑ) او د دهٔ د اولاد، چه مونږ انسان په سختئ کښے پيدا کړے دے ، آيا انسان دا خيال کوی چه د هيچا وس به په دهٔ
عَلَيْهِ اَحَدٌ ۝٥ يَقُوْلُ اَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا ۝٦ اَيَحْسَبُ اَنْ لَّمْ يَرَهٗۤ
په دهٔ باندې | هيڅوک | دے وائی | چه ما برباد کړو | مال | ډير | آيا دے خيال کوی | چه نهٔ دے کتلے دے
نهٔ رسی - دے پخپله وائی چه ما (د اسلام په مقابله کښے) ډير مالونه برباد کړل، آيا دے خيال کوی چه دے هيچا نهٔ
اَحَدٌ ۝٧ اَلَمْ نَجْعَلْ لَّهٗ عَيْنَيْنِ ۝٨ وَلِسَانًا وَّشَفَتَيْنِ ۝٩ وَهَدَيْنٰهُ
هيچا | آيا نهٔ دی جوړے کړے مونږ | دهٔ د پاره | دوه سترګے | او ژبه | او دوه شونډے | او مونږ وښودلے دهٔ ته
دے ليدلے ؟ آيا مونږ دهٔ له دوه سترګے، يوه ژبه او دوه شونډے نهٔ دی ورکړی، او (د خير او شر) دوه لارے
النَّجْدَيْنِ ۝١٠ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۝١١ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْعَقَبَةُ ۝١٢ فَكُّ
دواړه لارے | پس دے داخل نهٔ شو | سخت ګذرګاه ته | او تا ته څهٔ معلومه ده | چه څهٔ دے دغه سخت ګذرګاه | خلاصول د
موورته نهٔ دی ښودلی ؟ بيا هغه (د دين) ګذرګاه ته داخل نهٔ شو او تا ته څهٔ خبر دے چه هغه ګذرګاه څهٔ شے دے (واوره هغه) د چا
رَقَبَةٍ ۝١٣ اَوْ اِطْعٰمٌ فِيْ يَوْمٍ ذِيْ مَسْغَبَةٍ ۝١٤ يَّتِيْمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۝١٥ اَوْ مِسْكِيْنًا
د څټ | يا طعام ورکول دی | په ورځ کښے | د لوږے | (چا) يتيم | رشته دار ته | يا (چا) مسکين
څټ (د غلامئ نه) خلاصول دی ، يا د لوږے په ورځ کښے خوراک ورکول دی ، يتيمانو ته چه رشته دار هم وی ، يا په خاورو کښے
ذَا مَتْرَبَةٍ ۝١٦ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ
په خاورو کښے ناست ته | بيا | هغه وی | له هغه خلقو نه | چه ايمان ئے راوړے وی | او د ئی يو بل ته وصيت کړے وی | د صبر
ناست مسکين ته ، بيا هغه له مؤمنانو نه هم وی ، او هغوئ يو بل ته د صبر او د رحم
وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۝١٧ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ۝١٨ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا
او وصيت ئے کړے وی | د رحم کولو | هم دا خلق دی | د ښی لاس خاوندان | او کوم خلق چه | انکار وکړو
کولو نصيحت کوی ، دا خلق به ډير خوش نصيبه وی ، او هغه خلق کوم چه زمونږ
بِاٰيٰتِنَا هُمْ اَصْحٰبُ الْمَشْئَمَةِ ۝١٩ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌ ۝٢٠
زمونږ د آيتونو | هم دوئ دی | خاوندان د کس لاس | په دوئ باندې به | اور وی | بند کړے شوے
له آيتونو نه انکار وکړو، هغوئ د کسے غاړے (خراب) خلق دی، هغوئ نه به اور له هر طرف نه چاپيره وی.

وقف لازم
ع ١٥

سُوْرَةُ الشَّمْسِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | خَمْسَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ
سورة شمس په مکه کښے نازل شو | (شروع) د الله په نامه چه لوئے مهربان ډير زيات رحم کونکے دے | او په دے کښے ۱۵ آيتونه او يو رکوع ده
د الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان ډير زيات رحم خاوند دے

وَالشَّمْسِ وَضُحٰهَا ۝١ وَالْقَمَرِ اِذَا تَلٰهَا ۝٢ وَالنَّهَارِ اِذَا جَلّٰهَا ۝٣

قسم دے په نور | او دَ دے په رڼا | او په سپوږمۍ | هرکله چه راشي ورووسته له دَ نه | او په ورځ | هرکله چه | ښکاره ئے کړي نور

قسم دے په نور او دَهغه په رڼا، او په سپوږمۍ چه وروسته راخیژي، او په ورځ چه روښانه شي،

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰهَا ۝٤ وَالسَّمَآءِ وَمَا بَنٰهَا ۝٥ وَالْاَرْضِ وَمَا طَحٰهَا ۝٦

او په شپه | هرکله چه پټ کړي دا | او په آسمان | او کوم ذات چه دے جوړ کړو | او په زمکه | او کوم ذات چه دا غوړوله

او په شپه چه راخوره شي، او په آسمان او په هغه (الله) چه جوړ کړے ئے دے او په زمکه او په هغه ذات چه جوړه کړے ئے ده

وَنَفْسٍ وَّمَا سَوّٰهَا ۝٧ فَاَلْهَمَهَا فُجُوْرَهَا وَتَقْوٰهَا ۝٨ قَدْ اَفْلَحَ

او په نفس | او په هغه چا | چه دائے درست کړل | پس ده ئے ترے وښودله | دَ ده نافرماني | او دَ ده پرهیزګاري | بیشکه کامیاب شو

او په نفس او په هغه الله چه برابر ئے جوړ کړے دے۔ نو بد او نیک ئے ورته ښودلي دي، هغه تن کامیاب شو

مَنْ زَكّٰهَا ۝٩ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسّٰهَا ۝١٠ كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ

هغه څوک | چه دَ ئے پاک کړو | او بیشکه برباد شو | هغه څوک | چه دے ئے ناپاک کړو | دروغ وګڼړلو | قوم دَ ثمود

چا چه خپل نفس پاک کړو، او هغه تن برباد شو چا چه خپل نفس خراب کړو، (قوم دَ) ثمود دَ خپلے سرکشۍ

بِطَغْوٰىهَآ ۝١١ اِذِ انْۢبَعَثَ اَشْقٰهَا ۝١٢ فَقَالَ لَهُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ نَاقَةَ اللّٰهِ

په خپله سرکشۍ | هرکله چه | دا پاڅیدو | دَ دوئ غټ بد بخت | نو وویئیل | دوئ ته | دَ الله رسول | (مړ پریږدئ) اوښه دَ الله

په وجه (صالح) دروغژن وګڼړلو، هرکله چه له دوئ نه یو بد بخته راپاڅیدو۔ نو رسول دَ خدائے ورته وویئیل چه خبردار دا دَ خدائے اوښه ده

وَسُقْيٰهَا ۝١٣ فَكَذَّبُوْهُ فَعَقَرُوْهَا ۥ فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ

او اوبه څښل دَ دے | نو دوئ دروغ وګڼړلو هغه | پس دوئ ووژله هغه | نو عذاب راوستلو | په دوئ باندے

او دَ دے دَ څښلو وار مقرر دے خو دوئ پیغمبر دروغژن وګڼړلو او اوښه ئے مړه کړه، نو الله تعالیٰ پرے دَ ګناه

٢١ع١٥
رَبُّهُمْ بِذَنْۢبِهِمْ فَسَوّٰىهَا ۝١٤ وَلَا يَخَافُ عُقْبٰهَا ۝١٥

رب دَ دوئ | په وجه دَ دوئ دَ ګناهونو | بیائے برابر کړل دوی | او الله نه ویریږي | دَ دے دَ انجام نه

په وجه عذاب راوستلو، نو ټول ئے برابر کړل او الله تعالیٰ دَ هغوئ دَ بد انجام هیڅ پروا ونه کړه

سُوْرَةُ الَّيْلِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | اِحْدٰى وَعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورة لیل په مکه کښے نازل شوے | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے ٢١ آیتونه او یو رکوع ده

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰى ۝١ وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى ۝٢ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ

او قسم دے په شپه | هرکله چه دا راخوره شي | او په ورځ | هرکله چه روښانه شي | او په هغه ذات | چه پیدائے کړل | نر

قسم دے په شپه چه راخوره شي، او (قسم دے) په ورځ چه روښانه شي، او په هغه خدائے چه نر او ماده ئے پیدا

وَالْاُنْثٰٓى ۝٣ اِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰى ۝٤ فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى وَاتَّقٰى ۝٥

او ماده | چه بیشکه کوشش ستاسو | مختلف دے | پس | چا چه | (مال) ورکړو | او پرهیزګاري ئے وکړه

کړي دي۔ چه بیشکه ستاسو کوششونه مختلف دي، نو چا چه (دَ مال حقونه) ورکړل او پرهیزګار شو

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰى ۝٦ فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلْيُسْرٰى ۝٧ وَاَمَّا

او تصدیق ئے وکړو | دَ ښے خبرے | نو ډیر زر به مونږ آسان کړو دَهٔ دَ پاره (تلل) | په آسانه لاره باندِ | او هغه

او دَ ښائسته (دین) تصدیق ئے وکړو ، نو مونږ به ورته دَ آسانئ لاره تیاره کړو ، او چاچه

مَنْۢ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰى ۝٨ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنٰى ۝٩ فَسَنُيَسِّرُهٗ

څوک چه | شومتیائے وکړه | او بے پروا شو | او دروغ ئے وګڼړله | نیکه خبره | نو ډیر زر به مونږ روان کړو دے

شومتیا ؤکړه او بے پروا شو او دَ ښائسته (دین) نه ئے انکار وکړو ، نو مونږ به ورته دَ سختئ

لِلْعُسْرٰى ۝١٠ وَمَا يُغْنِىْ عَنْهُ مَالُهٗٓ اِذَا تَرَدّٰى ۝١١ اِنَّ عَلَيْنَا

دَ سختئ طرف ته | او په کار به رانهٔ شی دَ دهٔ | مال دَ دهٔ | هرکله چه دے ؤغورزیږی (کنده ته کښے) | بیشکه | زمونږ په ذمه دی

لار هڅکنے کړو او دَ دهٔ مال به دَ دهٔ هیچرے په کار رانهٔ شی هرکله چه دے مړ شی - بیشکه هدایت کول زمونږ

لَلْهُدٰى ۝١٢ وَاِنَّ لَنَا لَلْاٰخِرَةَ وَالْاُوْلٰى ۝١٣ فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا

لاره ښودل | او بیشکه | مونږ دَ پاره دی | آخرت | او دنیا | پس ما اُویرولئ تاسو | دَ اور

کار دے - او آخرت او دُنیا دواړه زمونږ په قبضه کښے دی - نو ما تاسو دَ هغه اور نه اُویرو لئ

تَلَظّٰى ۝١٤ لَا يَصْلٰىهَآ اِلَّا الْاَشْقَى ۝١٥ الَّذِىْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ۝١٦ وَسَيُجَنَّبُهَا

لمبے وهونکی نه | نهٔ به داخلیږی دَ نه | مگر | ډیر بد بخته | هغه چه | دروغ ئے وګڼړلو | او مخ ئے واړولو | او جُدا به وی له دَ نه

چه لمبے وهی ، په دے کښے به هغه بد نصیبه سوزی چه انکار ئے کړے دے او مخ ئے اړولے دے او هغه نیکان به ترے

الْاَتْقَى ۝١٧ الَّذِىْ يُؤْتِىْ مَالَهٗ يَتَزَكّٰى ۝١٨ وَمَا لِاَحَدٍ عِنْدَهٗ مِنْ نِّعْمَةٍ

ډیر پرهیزګار | هغه چه | ورکوی | مال خپل | چه دے پاک شی | او نشته دَ چا | په دهٔ باندِ | څهٔ احسان

نه اړخ ته ساتلے شی چه خپل مالونه دَ ځان دَ پاکولو دَ پاره ورکوی ، او دَ هٔ سره چا احسان کړے نهٔ وو چه بدل

تُجْزٰٓى ۝١٩ اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْاَعْلٰى ۝٢٠ وَلَسَوْفَ يَرْضٰى ۝٢١

چه دَ دے بدله ورکړے شی | مگر | لټوله ئے | رضامندی | دَ رب خپل | چه لوئے دے | او ډیر زر به | خوشحاله شی

ئے خلاصولو ، خو دَ خپل لوئے رب رضامندی ئے لټوله ، او ډیر زر به (دَ خپل رب نه) راضی شی -

٢١ ع ١٧

سُوْرَةُ الضُّحٰى مَكِّيَّةٌ وَّهِىَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سُورهٔ ضحیٰ په مکه کښے نازل شو | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښے ۱۱ آیتونه او یو رکوع ده

دَ الله په نامه شروع چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

وَالضُّحٰى ۝١ وَالَّيْلِ اِذَا سَجٰى ۝٢ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰى ۝٣

قسم دے دَ ورځے په رڼا | او په شپه | هرکله چه | هغه راخوره شی | چه نهٔ یئے پریښے ته | ستا ربّ | او نهٔ درنه خفه دے

قسم دے دَ څاښت په وخت ، او په شپه هرکله چه راخوره شی چه نهٔ خو ته خپل رب پریښے یئے او نهٔ درنه ناراضه دے -

وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُوْلٰى ۝٤ وَلَسَوْفَ يُعْطِيْكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰى ۝٥

او البته آخرت | بهتر دے | تا دَ پاره | له دُنیا نه | او ډیر زر به تا ته درکړی | ستا ربّ | چه ته راضی شے

او تا دَ پاره آخرت دَ دُنیا نه ډیر بهتر دے - او ډیر زر به درله الله تعالیٰ دومره څهٔ درکړی چه رضا به شے -

اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيْمًا فَاٰوٰى ۝۶ وَوَجَدَكَ ضَآلًّا فَهَدٰى ۝۷ وَوَجَدَكَ عَآئِلًا

آیا نهٔ ؤ موندے ته | یو یتیم | بیا ئے ځائے درکړو | او بیا ئے ؤموندے ته | بے خبره | بیا ئے در ته لار ؤښودله | او بیا ئے ؤموندے ته | ضرورت مند

آیا الله تعالیٰ ته یتیم بیا نهٔ موندے، نو ځائے ئے درکړو، او بے لارے ئے ؤموندے نو لار ئے درته سمه کړه او محتاجه ئے ؤموندے نو مالدار ئے کړے

فَاَغْنٰى ۝۸ فَاَمَّا الْيَتِيْمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝۹ وَاَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝۱۰ وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝۱۱ ع ۱۱/۱۸

نو غني ئے کړے | پس څوک چه | یتیم دے | (په ده) سختي مهٔ کوه | او کوم چه | سوال کړے دے | نو هغه مهٔ رټه | او چه کوم | نعمت دے | ستا د رب | هغه بیان کړه

نو یتیم ته قهر مهٔ کوه، او سوال کړے مهٔ رټه او د الله تعالیٰ نعمتونه هرچا ته آوره.

سُوْرَةُ الْاِنْشِرَاحِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | ثَمَانُ اٰيَاتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورهٔ الم نشرح په مکه کښے نازل شو | (شروع) د الله په نامه چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښے اتهٔ آیتونه او یو رکوع ده

د الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝۱ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ۝۲ الَّذِيْٓ اَنْقَضَ

آیا مونږ نهٔ دهٔ پرانستلے | تا د پاره | سینه ستا | او مونږ لرے کړو | له تا نه | پیټی ستا | کوم چه | ماته کړے وه

آیا مونږ تا له ستا سینه نهٔ دهٔ پرانستے؟ اوله تا نه مو هغه بارنهٔ دے کوز کړے چه ستا ملا ئے ماته

ظَهْرَكَ ۝۳ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝۴ فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝۵ اِنَّ

ملا ستا | او اوچت کړو مونږ | د پاره ستا | ذکر ستا | نو بیشکه | هرے سختئ سره | آسانی ده | بیشکه

کړے وه؟ او ستا نوم مونږ نهٔ دے اوچت کړے؟ نو بیشکه د سختئ سره آسانی راځی بیشکه چه

مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝۶ فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ۝۷ وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝۸ ع ۸/۱۹

هرے سختئ سره | آسانی ده | نو هر کله چه | ته فارغ شے | نو محنت کوه په عبادت کښے | او طرف د رب خپل ته | بیا نو رغبت کوه

د سختئ سره آسانی راځی، نو هر کله چه فارغ شے (د عبادت نه) نو بیا نو محنت کوه په عبادت کښے او خپل رب ته رغبت کوه.

سُوْرَةُ التِّيْنِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | ثَمَانُ اٰيَاتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورهٔ تین په مکه کښے نازل شوه | (شروع) د الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے اتهٔ آیتونه او یوه رکوع ده

د الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

وَالتِّيْنِ وَالزَّيْتُوْنِ ۝۱ وَطُوْرِ سِيْنِيْنَ ۝۲ وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَمِيْنِ ۝۳ لَقَدْ

قسم دے په انځر | او په زیتون | او په طور | د سینا | او په دے | ښار (مکه) باندے | چه امن والا دے | بیشکه

قسم دے په اینځر او په ښونه او په طورِ سینا او په دے امانت کر ښار (مکه) بیشکه چه

خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِيْٓ اَحْسَنِ تَقْوِيْمٍ ۝۴ ثُمَّ رَدَدْنٰهُ اَسْفَلَ سٰفِلِيْنَ ۝۵

پیدا کړو مونږ | انسان | په ډیر ښهٔ | صورت کښے | بیا راوګرځولو مونږ دے | ډیر ښکته له ټولو ښکته

مونږ ه انسان په ښهٔ معتدل شکل پیدا کړو، بیا مو (د بد عمل په وجه) د لاندې نه لاندې مرتبے ته وغورزولو.

اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ۝۶

مګر هغه خلق چه | ایمان ئے راوړو | او عمل ئے وکړو | نیک | پس دوئ د پاره | اجر دے | نهٔ ختمیدونکے.

خو څوک چه مؤمنان دی، او نیک کارونه کوی نو هغوئ له د الله بدله مقرره ده چه نهٔ به ختمیږی.

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّيْنِ ⑦ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَحْكَمِ الْحٰكِمِيْنَ ⑧ ع

پس څهٔ څيز | دروغژن كوي تا لره | پس له دې نه | دَ جزا دَ ورځې په باره كښې | آيا نهٔ دے | الله | ډير لوئے حاكم | دَ ټولو حاكمانو دَ پاسه

نو (اے انسانه!) دَ دې نه پس كوم څيز تا دَ جزا دَ ورځې دروغ ګڼړلو ته آماده كوي؟ آيا الله دَ ټولو حاكمانو دَ پاسه لوئے حاكم نهٔ دے؟

## سُوْرَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ

سورهٔ علق په مكه كښې نازل شوې وه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

(شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډير زيات رحم كوونكے دے

دَ الله په نامه شروع كوم چه لوئے مهربان دَ ډير زيات رحم خاوند دے

تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

په دې كښې نولس ١٩ آيتونه او يوه ركوع ده

اِقْرَاْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِيْ خَلَقَ ① خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ② اِقْرَاْ

ولوله | په نامه | دَ رب خپل | هغه ذات | چه پيدا ئے كړل | پيدا ئے كړو | انسان | له چيكه وينې نه | ولوله

اے پيغمبره! دَ خپل رب په نوم قرآن لوله چه مخلوق ئے پيدا كړے دے، انسان ئے دَ چيكه وينې نه پيدا كړے دے نو قرآن

وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ ③ الَّذِيْ عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ④ عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا

او ستا رب | ډير زيات كريم دے | هغه ذات | چه ښودلې ئے دي | په قلم سره | زده ئے كړل | انسان ته | هغه څهٔ

لوله او ستا رب ډير كريم دے - هغه ذات دے چه دَ قلم په ذريعه ئے ليكل ښودلي دي - انسان ته ئے هغه څهٔ ښودلي

لَمْ يَعْلَمْ ⑤ كَلَّآ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَيَطْغٰٓى ⑥ اَنْ رَّاٰهُ اسْتَغْنٰى ⑦ اِنَّ

چه هغه پرې نه پوهيدو | هرګز نه | بيشكه | انسان | سركشي كوي | چه ووينې دَ خپل ځان | بے پروا | بيشكه

دي چه ورته معلوم نهٔ وُو، رښتيا دا ده چه انسان له حده تيرشي، هركله چه ځان مالداره ووينې، بيشكه ستا

اِلٰى رَبِّكَ الرُّجْعٰى ⑧ اَرَءَيْتَ الَّذِيْ يَنْهٰى ⑨ عَبْدًا اِذَا

طرف دَ رب ستا ده | واپسي | آيا تا وليدلو | هغه كس چه | منع كوي | يو بنده | هركله چه

رب ته دَ هر چا واپسي ده، تا هغه سړے وليدو چه (دَ الله نيك) بنده دَ مونځ نه منع

صَلّٰى ⑩ اَرَءَيْتَ اِنْ كَانَ عَلَى الْهُدٰٓى ⑪ اَوْ اَمَرَ بِالتَّقْوٰى ⑫ اَرَءَيْتَ

هغه مونځ كوي | آيا وليدلو تا | كهٔ چرې هغه وي | په هدايت باندې | يا حكم وركوي | دَ پرهيزګارئ | آيا تا وليدلو

كوي؟ - ګوره كهٔ دا (منع شوے) سړے په هدايت وي - يا دَ تقوىٰ تعليم وركوي، ګوره كهٔ دا (منع كوونكے)

اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ⑬ اَلَمْ يَعْلَمْ بِاَنَّ اللّٰهَ يَرٰى ⑭ كَلَّا لَئِنْ

كهٔ چرې | هغه دروغ وګڼړي | او مخ واړوي | نو آيا دے نهٔ پوهيږي | چه الله | ګوري | هرګز نه | كهٔ چرے

منكروي او مخ ئے (دَ حق نه) ګرځولے وي، آيا دے نهٔ پوهيږي چه الله هر څهٔ وينې؟ خبردار كهٔ دے

لَّمْ يَنْتَهِ ۙ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ⑮ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ⑯ فَلْيَدْعُ

منع نهٔ شو دے | نو مونږ به ئے ضرور راكاږو | دَ تندي دَ ويښتو نه (په نيولو) | تندے | دَ دروغژن | خطاكار | نو را دې وغواړي

منع نهٔ شو، نو مونږ به ئے دَ څټو كي نه راكاږو، هغه څټو كے چه دروغژن خطاكار دے، نو دے دِ خپل

نَادِيَهٗ ⑰ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ⑱ كَلَّا ۭ لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ⑲ ع السجدة

دَ خپل مجلس خلق | مونږ به راوبلو | دَ دوزخ فرښتې | هرګزنه! | مهٔ منه وينا دَ دهٔ | او سجده كوه | او نزدے شه

ملګري راوغواړي، مونږ به دَ دوزخ فرښتې راوغواړو، خبردار! دَ دهٔ خبره ونهٔ منې او سجدې لګوه او الله ته ځان نزدے كوه

سُوْرَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | خَمْسُ اٰيَاتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سوره قدر په مکه کښې نازل شو | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښې پنځه آیتونه او یو رکوع ده

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم خاوند دے

اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ فِيْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ ① وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ②

بیشکه مونږ نازل کړو (دا قرآن) | په شپه دَ قدر کښې | او تاته څهٔ معلومه ده | چه څهٔ ده | شپه دَ قدر؟

مونږه دا کتاب دَ قدر په شپه راکوز کړے دے ، او تا ته څهٔ معلومه ده چه دَ قدر شپه څومره (اوچته) ده؟

لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۙ خَيْرٌ مِّنْ اَلْفِ شَهْرٍ ③ تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ فِيْهَا

شپه دَ قدر | غوره ده | له زرو | میاشتو نه | ښکته راځي | فرښتے | او روح (جبرائیل) | په دے کښې

دَ قدر شپه دَ زرو میاشتو نه بهتره ده ، په دے کښې فرښتے او روح (جبرائیل) دَ الله په حکم هر

بِاِذْنِ رَبِّهِمْ ۚ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ ④ سَلٰمٌ ۛ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ⑤

په حکم | دَ رب خپل | دَ هر کار په حقله | تو له سلامتي ده | دا قائمه | تر صبا ختو پورے وي

امر خیر سره راکوزیږي ، تو له سلامتي ده ، دا شپه تر صبا ختو پورے قائمه وي۔

سُوْرَةُ الْبَيِّنَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | ثَمَانُ اٰيَاتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سوره بیّنه په مکه کښې نازل شو | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښې اته آیتونه دي او یو رکوع ده

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم خاوند دے

لَمْ يَكُنِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ مُنْفَكِّيْنَ

نهٔ وو | هغه خلق | چه کافران دي | له اهل کتابونه | او مشرکان | جدا کیدونکي

کافران اهل کتاب او مشرکان تول (دَ خپل باطل دین نه) جُدا کیدونکي نه وو ،

حَتّٰى تَاْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۙ ① رَسُوْلٌ مِّنَ اللّٰهِ يَتْلُوْا صُحُفًا

تر دے چه | راغے دوئ ته | ښکاره دلیل | (یعني) یو رسول | دَ الله له طرف نه | چه لولي | صحیفے

ترڅو چه څرګند دلیل ورته راغلے نهٔ وے ، یعني دَ الله رسول چه پاکیزه صحیفے ورته لولي

مُّطَهَّرَةً ۙ ② فِيْهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ۗ ③ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا

پاکیزه | په هغے کښې | حکمونه دي | سم درست | او نهٔ | شول جدا | هغه خلق چه | ورکړے شوے وو

چه په هغے کښې سم درست (دَ دین) حکمونه لیکلي وي او کتابیان خو دَ هغے نه پس دَ یو بل نه جدا شوي وو

الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ۗ ④ وَمَآ اُمِرُوْٓا اِلَّا لِيَعْبُدُوا

کتاب | مګر | پس له هغے نه | چه | راغے دوئ ته | ښکاره دلیل | او حکم نهٔ وو شوے دوئ ته | مګر دا چه عبادت دِ کوي

چه څرګند دلیل ورته راغلے وو ، او دوئ ته خو فقط دا حکم شوے وو چه دَ الله

اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۙ ۵ حُنَفَآءَ وَيُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ

دَ الله | په خالص کولو | دهٔ دَ پاره | دین | چه یو طرف شي | او چه قائموي دِ | مونځ

عبادت دِ کوي ، دین دِ خالص دَ هغهٔ مني ، دَ باطل نه دِ حق ته مخ ګرځوي ، او مونځ دِ کوي

وقف النبي صلی الله علیه وسلم

ع ٢٢ ۵ — المنزلة ١٨

وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ دِيْنُ الْقَيِّمَةِ ۝٥ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ

او ورکوی دِ | زکوٰة | او هم دا دے | دین | مضبوط | بیشکه هغه خلق چه | کافران شول | له اهل کتابو نه

او زکوٰة دِ ورکوی او هم دا رښتینے (سم) دین دے ، بیشکه چا چه انکار کړے دے که اهل کتاب دی

وَالْمُشْرِكِيْنَ فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ اُولٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ

او له مشرکانو نه | په اور کښے (به وی) | دَ دوزخ | همیشه به وی | په هغے کښے | هم دا خلق دی | بدترین

او که مشرکان دی ، دَ دوزخ په اور کښے به تل ترتله پراته وی ، او دوی په ټولو کښے خراب

الْبَرِيَّةِ ۝٦ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ اُولٰٓئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝٧

مخلوق | بیشکه | هغه خلق | چه ایمان ئے راوړو | او عملونه ئے وکړو | نیک | هم دا خلق دی | بهترین | مخلوق

خلق دی ۔ بیشکه چا چه ایمان راوړے دے ، او نیک کارونه ئے کړی دی، هغوئ په ټولو کښے ښه خلق دی،

جَزَآؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ

بدله دَ دوئ | دَ دوئ دَ رب سره | باغونه دی | دَ همیشه اوسیدلو | بهیږی به | لاندې دَ هغے نه | نهرونه | همیشه به وی

دَ هغوئ بدله دَ هغوئ دَ رب سره دَ همیشه اوسیدلو باغونه دی، چه دَ هغے لاندې به ویالے بهیږی، همیشه به پکښے

فِيْهَآ اَبَدًا ؕ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهٗ ۝٨ ع ٨ ٢٢

په هغے کښے | همیشه | راضی شو الله | له دوئ نه | او راضی شول دوئ | له هغه نه | دا (وعده) | دَ هغه چا دَ پاره ده | چه ویریږی | دَ خپل رب نه

اوسیږی ، الله به دَ هغوئ نه رضا وی او هغوئ به دَ الله نه راضی وی، دا (مرتبه) هغه چا دَ پاره ده چه دَ خپل رب نه ویریږی۔

سُوْرَةُ الزِّلْزَالِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | ثَمَانُ اٰيَاتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورة زلزال په مدینه کښے نازل شو | (شروع) دَ الله په نامه چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښے اته آیتونه او یو رکوع ده

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝١ ۙ وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ اَثْقَالَهَا ۝٢ ۙ وَقَالَ

هرکله چه وخوزولے شی | زمکه | په خوزولو دَ هغے سره | او بهرته راوباسی | زمکه | بوجونه خپل | او وبه وائی

څه وخت چه زمکه زلزلے سره وجرقولے شی ، او زمکه خپل بارونه بهرته راوباسی ، او انسان به وُوائی

الْاِنْسَانُ مَا لَهَا ۝٣ ۚ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ اَخْبَارَهَا ۝٤ ۙ بِاَنَّ رَبَّكَ

انسان | چه په دے څه شوی دی؟ | په دغه ورځ به | دا بیان کړی | خپل خبرونه | ځکه چه | ستا رب به

چه په دے زمکه څه چل وُشو؟ په دغه ورځ به زمکه خپل ټول حالونه ووائی ، ځکه چه ستا رب به

اَوْحٰى لَهَا ۝٥ ؕ يَوْمَئِذٍ يَّصْدُرُ النَّاسُ اَشْتَاتًا ۵ ۙ لِّيُرَوْا اَعْمَالَهُمْ ۝٦ ؕ فَمَنْ يَّعْمَلْ

وحی وکړی | دَ دے طرف ته | په دغه ورځ به | بهرته راوځی | خلق | ډلے ډلے | چه وښودلے شی دوئ ته | عملونه دَ دوئ | پس څوک چه | وکړی

ورته حکم ورکړے وی، په دغه ورځ به خلق ټولی ټولی راوځی ، چه خپل عملونه ورته وښودلے شی نو چا چه دَ یوے ذرے

مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَّرَهٗ ۝٧ ؕ وَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَّرَهٗ ۝٨ ع ٨ ٢٢

په اندازه | دَ یوے ذرے | نیکی | دے به هغه ووینی | او څوک چه | وکړی | برابر | دَ یوے ذرے | بدی | هغه به (هم) دے ووینی

هو مره نیکی کړی وی هغه به دوینی ، او چا چه دَ یوے ذرے هومره بدی کړی وی، هغه به ووینی ،

سُوْرَةُ الْعٰدِیٰتِ مَکِّیَّةٌ وَّهِیَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ | اِحْدٰی عَشْرَةَ اٰیَةً وَّرُکُوْعٌ وَّاحِدٌ

سوره عادیات په مکه کښې نازل شو | (شروع) دَ الله په نامه چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دې کښې یولس آیتونه او یو رکوع ده

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

وَالْعٰدِیٰتِ ضَبْحًا ۙ ۝۱ فَالْمُوْرِیٰتِ قَدْحًا ۙ ۝۲ فَالْمُغِیْرٰتِ

قسم دے په تیز زغلیدونکو اسونو | چه پرشیږي | بیا دَ اور په راویستونکو | چه نوکه وجنګوي | بیا په حمله کوونکو

قسم دے په پویه وهونکو اسونو چه پرشیږي، نو په خپو وهلو دَ اور بڅري غورزوي نو دَ صبا په وخت په دښمن حمله

صُبْحًا ۙ ۝۳ فَاَثَرْنَ بِهٖ نَقْعًا ۙ ۝۴ فَوَسَطْنَ بِهٖ جَمْعًا ۙ ۝۵ اِنَّ

دَ صبا په وخت کښې | نو اوچتوي | په دے سره | ګرد | بیا هغه دننه ورننوزي | دغه وخت | په فوج کښې | بیشکه

کوي ، نو هغه وخت ګرد اوچتوي ، نو دَ دښمن مینځ ته ورننوزي ، بیشکه چه

الْاِنْسَانَ لِرَبِّهٖ لَکَنُوْدٌ ۚ ۝۶ وَاِنَّهٗ عَلٰی ذٰلِكَ لَشَهِیْدٌ ۚ ۝۷ وَاِنَّهٗ لِحُبِّ

انسان | دَ خپل رب | ډیر ناشکره دے | او بیشکه دے | په دے (ناشکرئ) | ګواه دے | او بیشکه دے | په محبت کښې

انسان دَ خپل رب ناشکري کوي ۔ او دے یخپله په دے خپلے ناشکرئ ګواه دے ۔ او دے دَ مال په

الْخَیْرِ لَشَدِیْدٌ ۝۸ اَفَلَا یَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِی الْقُبُوْرِ ۙ ۝۹

دَ مال | ډیر سخت دے | پس آیا دے نهٔ پوهیږي | هرکله چه راپاڅولے شي | هغه څهٔ | چه په قبرونو کښې دي

مینه کښې ډیر سخت دے ، آیا دهٔ ته معلومه نهٔ ده چه هرکله دَ قبرونو نه مړي راپاڅولے شي

وَحُصِّلَ مَا فِی الصُّدُوْرِ ۙ ۝۱۰ اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ یَوْمَئِذٍ لَّخَبِیْرٌ ۝۱۱ ع ۱۱ ۲۵

او راښکاره کړے شي | هغه څهٔ | چه په سینو کښې دي | بیشکه | رب دَ دوئ | له دوئ نه | په دغه ورځ | خبردار دے

او دَ سینو پټ رازونه څرګند کړے شي ؟ نو په دغه ورځ الله تعالیٰ دَ دوئ په حال ښهٔ خبردے۔

سُوْرَةُ الْقَارِعَةِ مَکِّیَّةٌ وَّهِیَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ | اِحْدٰی عَشْرَةَ اٰیَةً وَّرُکُوْعٌ وَّاحِدٌ

سوره قارعه په مکه کښې نازل شو | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دې کښې یولس آیتونه او یو رکوع ده

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

اَلْقَارِعَةُ ۙ ۝۱ مَا الْقَارِعَةُ ۚ ۝۲ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝۳ یَوْمَ

هغه ټکوونکے | څهٔ ده هغه ټکوونکے ؟ | او تا ته څهٔ معلومه ده | چه څهٔ ده هغه ټکوونکے ؟ | په دغه ورځ

هغه ټکوونکے څهٔ ده هغه ټکوونکے ؟ او تا ته معلومه ده چه هغه ټکوونکے څهٔ ده ؟ په دغه

یَکُوْنُ النَّاسُ کَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوْثِ ۙ ۝۴ وَتَکُوْنُ الْجِبَالُ کَالْعِهْنِ الْمَنْفُوْشِ ۝۵

چهوي به | خلق | په شان دَ پتنګانو | خور و شوو | او شي به | غرونه | په شان دَ وړئ | شیندلے شوے

ورځ به بنیادم دَ خورو ورو پتنګانو په شان ګرځي ، او غرونه به دَ شیندلے شوے رنګینے وړئ غوندې الوزي ،

فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِیْنُهٗ ۙ ۝۶ فَهُوَ فِیْ عِیْشَةٍ رَّاضِیَةٍ ۝۷ وَاَمَّا مَنْ

پس | هغه څوک چه | درنے شوے | تلے (دَ نیکو) دَ دهٔ | پس هغه به | په ګزران | غوره کښې وي | او | هغه | څوک چه

نو دَ چا (دَ نیکو عملونو) تول چه درونددے شي هغه به ښهٔ په مزه کښې وي ، او دَ چا دَ نیکو عملونو)

خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ ۙ﴿۸﴾ فَاُمُّهٗ هَاوِيَةٌ ۭ﴿۹﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا هِيَهْ ۭ﴿۱۰﴾ نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿۱۱﴾ ع

سپکے شولے | تلے (دَ نیکو) دَدهٔ | نو دَهغهٔ ځائے به | هاویه وی | او تا نه څهٔ معلومه ده | چه څهٔ ده هغه؟ | هغه اور دے | ګرم

تول چه سپک وُخیژي، دَ هغهٔ ځائے به هاویه وی. او تا ته معلومه ده چه هاویه څنګه ځائے دے؟ هغه یو ګرم اور دے

| سُوْرَةُ التَّكَاثُرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | ثَمَانُ اٰيَاتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ |
|---|---|---|
| سوره تکاثر په مکه کښے نازل شواو | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان دیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے اَتهٔ آیتونه او یو رکوع ده |

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ دیر زیات رحم خاوند دے

اَلْهٰىكُمُ التَّكَاثُرُ ۙ﴿۱﴾ حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۭ﴿۲﴾ كَلَّا سَوْفَ

غافله کړی تاسو | دَ مال دَ دیرولو (حرص) | تردے چه | وُرسیدلئ تاسو | قبرونو ته | هرګز نه | زر به

دَ مال دَ دیرولو حرص تاسو غافل ساتی. تردے چه تاسو قبرونو ته وُرسیږئ، خبردار زر به

تَعْلَمُوْنَ ۙ﴿۳﴾ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۭ﴿۴﴾ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُوْنَ

تاسو پوهه شئ | بیا | هرګز نه | زر به | تاسو پوهه شئ | هرګز نه | کهٔ چرے | تاسو پوهه شئ

پوهه شئ، بیا یاد لرئ زر به پوهه شئ، هرګز نه! کهٔ تاسو خپل انجام په یقینی طور پیژندلے

عِلْمَ الْيَقِيْنِ ۭ﴿۵﴾ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ۙ﴿۶﴾ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا

په یقینی طور باندِ | تاسو به خامخا وُوینئ | دوزخ | بیا | خامخا به تاسو وُوینئ هغه

نو (دا سے به مو نهٔ کول). تاسو به ضرور په خپلو سترګو دوزخ وُوینئ، بیا به هغه خامخا دَ یقین

عَيْنَ الْيَقِيْنِ ۙ﴿۷﴾ ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ ﴿۸﴾ ع

دَ یقین په سترګه | بیا به | خامخا له تاسو نه تپوس کولے شی | په دغه ورځ | دَ نعمتونو په باره کښے

په سترګو وُوینئ، بیا به په دغه ورځ تاسو نه دَ نعمتونو په حقله تپوس کیږی.

| سُوْرَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | ثَلٰثُ اٰيَاتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ |
|---|---|---|
| سُوره عصر په مکه کښے نازل شواو | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان دیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے درے آیتونه او یوه رکوع ده |

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ دیر زیات رحم خاوند دے

وَالْعَصْرِ ۙ﴿۱﴾ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِيْ خُسْرٍ ۙ﴿۲﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

قسم دے په زمانه | چه بیشکه | انسان | خامخا په نقصان کښے دے | مګر | هغه خلق چه | ایمان ئے راوړو | او عمل ئے وکړو

قسم دے په زمانه چه یقیناً انسان دیر په تاوان کښے پروت دے، سوا دَ هغه خلقو نه چه ایمان ئے راوړے دے، او نیک

الصّٰلِحٰتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ ۙ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿۳﴾ ع

نیک | او یو بل ته ئے وصیت وکړو | دَ حق دین | او وصیت ئے وکړو | دَ صبر

کارونه ئے کړی دی او یو بل ته دَ حق تلقین کوی او صبر نه دَ کار اخستو تاکید کوی

| سُوْرَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | تِسْعُ اٰيَاتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ |
|---|---|---|
| سوره همزه په مکه کښے نازل شواو | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان دیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے نهه آیتونه او یوه رکوع ده |

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ دیر زیات رحم خاوند دے

وَيۡلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةِ ۨ ۝١ الَّذِىۡ جَمَعَ مَالًا

هلاکت دے | دَ هر | عيب کوونکي | غيبت کوونکي (دَ پاره) | هغه څوک چه | جمع کوی | مال

خرابي ده هر هغه چا دَ پاره چه طعنه ورکوی او غيبت کوی چه مال را جمع کوی او هغه

وَّعَدَّدَهٗ ۝٢ يَحۡسَبُ اَنَّ مَالَهٗۤ اَخۡلَدَهٗ ۝٣ كَلَّا

او شميري هغه | دے خيال کوی | چه بيشکه | مال دَ دهٔ به | هميشه ژوندے وُساتی دے | هرگز نه

بيا بيا شميری. هغه دا خيال کوی چه دَ هغهٔ مال به هميشه دَ هغهٔ سره وی. هيچرے نه

لَيُنۡۢبَذَنَّ فِى الۡحُطَمَةِ ۝٤ وَمَاۤ اَدۡرٰٮكَ مَا الۡحُطَمَةُ ۝٥ نَارُ اللّٰهِ الۡمُوۡقَدَةُ ۝٦

دے به ضرور واچولے شي | په "حطمه" کښے | او | تا ته څهٔ معلومه ده | چه حطمه څهٔ څيز دے؟ | اور دَ الله دے | بل شوے

هغه به يقيناً په "حطمه" کښے غورزولے شي او تا ته معلومه ده چه حطمه څنګه ځائے دے (هغه) دَ الله تعالىٰ اور دے چه (دَ دهٔ په

الَّتِىۡ تَطَّلِعُ عَلَى الۡاَفۡـِٕدَةِ ۝٧ اِنَّهَا عَلَيۡهِمۡ مُّؤۡصَدَةٌ ۝٨ فِىۡ عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ۝٩

هغه چه | ور رسيږی به | زړونو ته | بيشکه هغه به | په دوئ باندِ | بند کړے شي | په دنګو دنګو ستنو کښے

حکم) بل شوے دے چه زړونو ته به ور ننوځی، دا اور به ور پسے (دَ هر طرف نه) بند کړے شي، په دنګو دنګو ستنو پورے (به تړلے شوی وی)

سُوۡرَةُ الۡفِيۡلِ مَكِّيَّةٌ وَّهِىَ | بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ | خَمۡسُ اٰيَاتٍ وَّرُكُوۡعٌ وَّاحِدٌ

سورهٔ فيل په مکه کښے نازل شو | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډير زيات رحم کوونکے دے | او په دے کښے پنځهٔ آيتونه او يو ه رکوع ده

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان ډير زيات رحم خاوند دے

اَلَمۡ تَرَ كَيۡفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصۡحٰبِ الۡفِيۡلِ ۝١ اَلَمۡ يَجۡعَلۡ

آيا نهٔ دی کتلی تا | چه څنګه | معامله وُکړه | ستا رب | دَ خاوندانو دَ هاتيانو سره | آيا نهٔ وو کړے دهٔ

آيا تا ته معلومه نهٔ ده چه ستا رب دَ هاتيانو دَ خاوندانو سره څهٔ وکړل؟ آيا الله تعالىٰ دَ هغوئ

كَيۡدَهُمۡ فِىۡ تَضۡلِيۡلٍ ۝٢ وَّاَرۡسَلَ عَلَيۡهِمۡ طَيۡرًا اَبَابِيۡلَ ۝٣ تَرۡمِيۡهِمۡ

تدبير دَ دوئ | بے کاره | او راوے ليږل | په دوئ باندِ | مارغان | تولی تولی | چه ويشتل به ئے په دوئ

تول تدبيرونه ناکامه نهٔ کړل؛ او الله تعالىٰ په هغوئ تولی تولی مارغان راوُليږل چه په هغوئ به ئے

بِحِجَارَةٍ مِّنۡ سِجِّيۡلٍ ۝٤ فَجَعَلَهُمۡ كَعَصۡفٍ مَّاۡكُوۡلٍ ۝٥

کانړی | په اور کښے دَ پخے شوے خټے جوړ شوی ته | نو خدائے کړل دوئ | په شان دَ بوسو | خوړلے شوو

دَ بره نه دَ کانړو ګټکی راویشتل، بيا الله تعالىٰ هغوئ دَ خوړلے شوو بوسو په شان کړل

سُوۡرَةُ قُرَيۡشٍ مَّكِّيَّةٌ وَّهِىَ | بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ | اَرۡبَعُ اٰيَاتٍ وَّرُكُوۡعٌ وَّاحِدٌ

سوره قريش په مکه کښے نازل شو | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډير زيات رحم کوونکے دے | او په دے کښے څلور آيتونه او يوه رکوع ده

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان ډير زيات رحم خاوند دے

لِاِيۡلٰفِ قُرَيۡشٍ ۝١ اٖلٰفِهِمۡ رِحۡلَةَ الشِّتَآءِ وَالصَّيۡفِ ۝٢ فَلۡيَعۡبُدُوۡا

عادت شوی دی | قريش | عادت شوی دی دوئ | سفر سره | دَ ژمی | او دَ اوړی | پکار دی چه دوی عبادت وکړی

قريش عادت شوی دی. يعنی دَ ژمی او دَ اوړی دَ سفر سره عادت شوی دی، نو هغوئ له پکار دی چه دَ دے

رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ ﴿٣﴾ الَّذِيْٓ اَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوْعٍ ۙ وَّ اٰمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾ ع ٦/١

دَ رب | دَ دِے | کور | چا چه | طعام ورکړو دوئ ته | په لوږه کښے | او امن ئے ورکړو دوئ ته | له ویرے نه

کور (کعبے) دَ رب عبادت کوی چه دَ لوږے په حال کښے ئے روزی ورکړے ده او دَ هرے ویرے نه ئے په امان کړی دی

سُوْرَةُ الْمَاعُوْنِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | سَبْعُ اٰيَاتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورة ماعون په مکه کښے نازل شو | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښے اووه آیتونه او یو رکوع ده

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

اَرَءَيْتَ الَّذِيْ يُكَذِّبُ بِالدِّيْنِ ﴿١﴾ فَذٰلِكَ الَّذِيْ يَدُعُّ الْيَتِيْمَ ﴿٢﴾

آیا تا لیدلے دے | هغه څوک چه | دروغ گڼړی | ورځ دَ جزا ؟ | پس هم دادے | هغه کس چه | دِیکے ورکوی | یتیم له

آیا تا هغه څوک لیدلے دے چه دَ جزا ورځ دروغ گڼړی؟ دا هغه څوک دے چه یتیم له دِیکے ورکوی

وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّيْنَ ﴿٤﴾ الَّذِيْنَ هُمْ

او ترغیب نهٔ ورکوی | دَ خوراک ورکولو | مسکین ته | پس تباهی ده | هغه مونځ کنارو دَ پاره | چه هغوئ

او مسکین ته دَ خوراک ورکولو ترغیب نهٔ ورکوی، نو داسے مونځ کنارو له بربادی ده۔ چه دَ خپلو

عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ ﴿٥﴾ الَّذِيْنَ هُمْ يُرَآءُوْنَ ﴿٦﴾ وَيَمْنَعُوْنَ الْمَاعُوْنَ ﴿٧﴾ ع ٧/٣٢

له مونځونو خپلو ته | غافله دی | هغه خلق چه | ریا کوی | او منع کوی | دَ عام ضرورت څیز

مونځونو نه بے خبره دی (یعنی) هغه خلق چه ریا کاری کوی او دَ عام ضرورت څیز (حاجت مند له) نهٔ ورکوی

سُوْرَةُ الْكَوْثَرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | ثَلٰثُ اٰيَاتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورة کوثر په مکه کښے نازل شو او | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے درے آیتونه او یو رکوع ده

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

اِنَّآ اَعْطَيْنٰكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ﴿٢﴾ اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ﴿٣﴾ ع ٣/٣٣

بیشکه | مونږ درکړو تاته | "کوثر" | پس مونځ وکړه | دَ خپل رب | او قربانی وکړه | بیشکه | دښمن ستا | هم دے دے بے نامے بے بخښے

یقیناً مونږ تاله ډیر څه درکړی دی۔ نو ته خپل رب ته مونځ کوه، او قربانی کوه بیشکه ستا دښمن به بے نامے او بے بخښے وی

سُوْرَةُ الْكٰفِرُوْنَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | سِتُّ اٰيَاتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ

سورهٔ کافرون په مکه کښے نازل شو | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښے شپږ آیتونه او یو رکوع ده

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ﴿١﴾ لَآ اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ﴿٢﴾ وَلَآ اَنْتُمْ

ووایه | اے | کافرانو ! | زهٔ عبادت نهٔ کوم | دَ هغه څهٔ چه | تاسو ئے عبادت کوئ۔ | او نهٔ تاسو

ته ووایه! چه اے کافرانو ! دَ کومو بتانو چه تاسو عبادت کوئ زهٔ دَ هغے عبادت نهٔ کوم،

عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَآ اَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُّمْ ﴿٤﴾

عبادت کوونکی یئ | دَ هغه چا چه | زهٔ ئے عبادت کوم | او نهٔ زهٔ | عبادت کوونکے یم | دَ هغه څهٔ | چه تاسو ئے عبادت کوئ

او نهٔ تاسو دَ هغه الله عبادت کوئ دَ کوم چه زهٔ عبادت کوم، او نهٔ زهٔ چرے دَ هغه (معبودانو) عبادت وکړم دَ کومو چه تاسو عبادت کوئ۔

وَلَآ اَنۡتُمۡ عٰبِدُوۡنَ مَاۤ اَعۡبُدُ ۝۵ لَكُمۡ دِيۡنُكُمۡ وَلِىَ دِيۡنِ ۝۶ ع ع۶ ۳۴

اونهٔ تاسو | عبادت کوونکی یئ | دَهغه چا چه عبادت ئې کوم زهٔ | تاسو دَ پاره | ستاسو دین دے | او ما دَ پاره | زما دین

او نهٔ تاسو دَهغه چا عبادت کوونکی یئ دَکوم چه زهٔ عبادت کوم، تاسو دَ پاره ستاسو دین دے او ما دَ پاره زما دین۔

سُوۡرَةُ النَّصۡرِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِىَ | بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ | ثَلٰثُ اٰيٰتٍ وَّرُكُوۡعٌ وَّاحِدٌ

سورهٔ نصر په مدینه کښے نازل شو | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښے درے ۳ آیتونه او یوه رکوع ده

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

اِذَا جَآءَ نَصۡرُ اللّٰهِ وَالۡفَتۡحُ ۝۱ وَرَاَيۡتَ النَّاسَ يَدۡخُلُوۡنَ فِىۡ دِيۡنِ

هر کله چه راورسیدو | مدد دَ الله | او فتح | او تا اولیدل | خلق | چه هغوئ داخلیږی | په دین کښے

ځو وخت چه دَ الله مدد راورسیدو او (مکه) فتح (شوه) او تا اولیدل چه خلق دَ الله په دین کښے ډلے ډلے

اللّٰهِ اَفۡوَاجًا ۝۲ فَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّكَ وَاسۡتَغۡفِرۡهُ ؕ اِنَّهٗ كَانَ تَوَّابًا ۝۳ ع ع۳ ۳۵

دَ الله | ډلے ډلے | پس پاکی بیان کړه | په تعریف سره | دَ رب خپل | او معافی غواړه له هغهٔ نه | بیشکه دے | دے | توبه قبلوونکے

راننوځی، نو دَ خپل رب تسبیح او حمد وایه او دَ هغهٔ نه بخښنه غواړه، بیشکه هغه توبه قبلوونکے دے۔

سُوۡرَةُ اللَّهَبِ مَكِّيَّةٌ وَّهِىَ | بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ | خَمۡسُ اٰيٰتٍ وَّرُكُوۡعٌ وَّاحِدٌ

سورهٔ تبت په مکه کښے نازل شوه | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے پنځهٔ آیتونه او یوه رکوع ده

دَ الله په نامه شروع چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

تَبَّتۡ يَدَاۤ اَبِىۡ لَهَبٍ وَّتَبَّ ؕ ۝۱ مَاۤ اَغۡنٰى عَنۡهُ مَالُهٗ وَمَا كَسَبَ ؕ ۝۲ سَيَصۡلٰى

مات دِ شی | دواړه لاسونه | دَ ابو لهب | او هغه دِ برباد شی | په کار رانغے دَ ده | مال دَ ده | او هغه څه چه | ده وګټل | ډیر زر به دے داخل شی

دَ ابو لهب لاسونه دِ مات شی او هغه دِ برباد شی۔ دَ هغهٔ مال او دَ هغهٔ ګټه دَ هغهٔ هیڅ په کار را نغله۔ زر به هغه شعله

نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝۳ وَّامۡرَاَتُهٗ ؕ حَمَّالَةَ الۡحَطَبِ ۝۴ فِىۡ جِيۡدِهَا حَبۡلٌ مِّنۡ مَّسَدٍ ۝۵ ع ع۵ ۳۶

په اور کښے | دَ شعلو والا | او دَ دهٔ ښځه (هم) | اوچتوونکے | دَ خشاک | په څټ دَ هغے کښے | رسئ ده | مضبوطه غښتلے

ناک اور ته ورغورزیږی، او دَ دهٔ ښځه هم چه خشاک ئے اوچت کړے ګرځی دَ هغے په غاړه کښے به یوه مضبوطه غښتلے رسئ پرته وی۔

سُوۡرَةُ الۡاِخۡلَاصِ مَكِّيَّةٌ وَّهِىَ | بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ | اَرۡبَعُ اٰيٰتٍ وَّرُكُوۡعٌ وَّاحِدٌ

سورهٔ اخلاص په مکه کښے نازل شو | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښے څلور ۴ آیتونه او یوه ۱ رکوع ده

دَ الله په نامه شروع چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

قُلۡ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝۱ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ۝۲ لَمۡ يَلِدۡ ۙ وَلَمۡ يُوۡلَدۡ ۝۳

وایه | هغه | الله | یو دے | الله | بے پرواه دے | نهٔ ئے اولاد زیږولے دے | او نهٔ دے زیږولے شوے دے

(اے رسول ﷺ!) ته وایه چه الله یو دے، الله بے پروا دے، نهٔ دَ هغهٔ نه څوک پیدا دے او نهٔ هغه دَ چا نه پیدا دے

وَلَمۡ يَكُنۡ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ۝۴ ع ع۶ ۳۷

او نشته | دَ دهٔ | برابر | څوک

او هیڅوک دَ هغهٔ سیال نهٔ دے

سُوْرَةُ الْفَلَقِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ
سورۃ فلق په مدینه کښې نازل شو

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
(شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے
دَ الله په نامه شروع چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

خَمْسُ اٰيَاتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ
او په دے کښې پنځه آیتونه او یو رکوع ده

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝١ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝٢ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا
وایه | زۀ پناه غواړم | په رب | دَ صبا | له شر نه | دَ هغه څۀ | چه دۀ پیدا کړی دی | او له شر نه | دَ تیارے شپے | هر کله چه
ته وایه چه زۀ دَ صبا دَ رب پناه غواړم. دَ هر هغه څیز دَ شر نه چه هغۀ پیدا کړے دے، او دَ شپے دَ تیارے دَ شر نه هر کله

وَقَبَ ۝٣ وَمِنْ شَرِّ النَّفّٰثٰتِ فِي الْعُقَدِ ۝٤ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ۝٥
هغه راخوره شی | او له شر نه | دَ پوک وهونکو ښځو | په غوټو کښې | او له شر نه | دَ حسد کوونکی | هر کله چه | هغه حسد کوی
چه هغه راخوره شی، او دَ جادو کوونکو ښځو له شر نه چه په غوټو باندې پوکی وهی، او دَ حاسد له شر نه هر کله چه په حسد کولو راشی

سُوْرَةُ النَّاسِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ
سورۃ ناس په مکه کښې نازل شو

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
(شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے
دَ الله په نامه شروع چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

سِتُّ اٰيَاتٍ وَّرُكُوْعٌ وَّاحِدٌ
او په دے کښې شپږ آیتونه او یو رکوع ده

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝١ مَلِكِ النَّاسِ ۝٢ اِلٰهِ النَّاسِ ۝٣ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ
وایه | زۀ پناه غواړم | په ربّ دَ خلقو | بادشاه دَ خلقو | معبود دَ خلقو | له شر نه | دَ وسوسے اچوونکی
ته ووایه چه زۀ دَ خلقو دَ رب پناه غواړم، دَ ټولو خلقو دَ بادشاه، دَ ټولو خلقو دَ معبود، دَ هغه (شیطان) دَ شر نه چه وسوسه

الْخَنَّاسِ ۝٤ الَّذِيْ يُوَسْوِسُ فِيْ صُدُوْرِ النَّاسِ ۝٥ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝٦
دَ ورو ستو کیدونکی (له شر نه) | هغه چه | وسوسه اچوی | په سینو کښې | دَ خلقو | له پیریانو نه | او له انسانانو نه
اچوی او وروستو کیږی، چه دَ خلقو په زړونو کښې وسوسے اچوی هغه پیریے وی او که انسان.

کتابت: زاہد حسین تاروجبہ تلمیذ سراج الاسلام اکوڑہ خٹک ضلع نوشہرہ
مارچ ٢٠٠٣ء

## دُعَاءِ خَتْمِ الْقُرْاٰنِ

صَدَقَ اللّٰهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ ۝ وَصَدَقَ رَسُوْلُهُ النَّبِيُّ الْكَرِيْمُ ۝ وَنَحْنُ عَلٰى ذٰلِكَ مِنَ الشّٰهِدِيْنَ ۝ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ
الْعَلِيْمُ ۝ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا بِكُلِّ حَرْفٍ مِّنَ الْقُرْاٰنِ حَلَاوَةً وَّبِكُلِّ جُزْءٍ مِّنَ الْقُرْاٰنِ جَزَاءً اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا بِالْاَلِفِ اُلْفَةً وَّبِالْبَاءِ بَرَكَةً وَّبِالتَّاءِ
تَوْبَةً وَّبِالثَّاءِ ثَوَابًا وَّبِالْجِيْمِ جَمَالًا وَّبِالْحَاءِ حِكْمَةً وَّبِالْخَاءِ خَيْرًا وَّبِالدَّالِ دَلِيْلًا وَّبِالذَّالِ ذَكَاءً وَّبِالرَّاءِ رَحْمَةً وَّبِالزَّاءِ زَكٰوةً وَّبِالسِّيْنِ
سَعَادَةً وَّبِالشِّيْنِ شِفَاءً وَّبِالصَّادِ صِدْقًا وَّبِالضَّادِ ضِيَاءً وَّبِالطَّاءِ طَرَاوَةً وَّبِالظَّاءِ ظَفَرًا وَّبِالْعَيْنِ عِلْمًا وَّبِالْغَيْنِ غِنًى وَّبِالْفَاءِ
فَلَاحًا وَّبِالْقَافِ قُرْبَةً وَّبِالْكَافِ كَرَامَةً وَّبِاللَّامِ لُطْفًا وَّبِالْمِيْمِ مَوْعِظَةً وَّبِالنُّوْنِ نُوْرًا وَّبِالْوَاوِ وُصْلَةً وَّبِالْهَاءِ هِدَايَةً
وَّبِالْيَاءِ يَقِيْنًا ۔ اَللّٰهُمَّ انْفَعْنَا بِالْقُرْاٰنِ الْعَظِيْمِ ۝ وَارْفَعْنَا بِالْاٰيٰتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيْمِ ۝ وَتَقَبَّلْ مِنَّا قِرَاءَتَنَا وَتَجَاوَزْ عَنَّا مَا كَانَ
فِيْ تِلَاوَةِ الْقُرْاٰنِ مِنْ خَطَاٍ اَوْ نِسْيَانٍ اَوْ تَحْرِيْفِ كَلِمَةٍ عَنْ مَّوَاضِعِهَا اَوْ تَقْدِيْمٍ اَوْ تَاْخِيْرٍ اَوْ زِيَادَةٍ اَوْ نُقْصَانٍ اَوْ تَاْوِيْلٍ
عَلٰى غَيْرِ مَا اَنْزَلْتَهُ عَلَيْهِ اَوْ رَيْبٍ اَوْ شَكٍّ اَوْ سَهْوٍ اَوْ سُوْءِ اِلْحَانٍ اَوْ تَعْجِيْلٍ عِنْدَ تِلَاوَةِ الْقُرْاٰنِ اَوْ كَسَلٍ اَوْ سُرْعَةٍ اَوْ زَيْغِ
لِسَانٍ اَوْ وَقْفٍ بِغَيْرِ وُقُوْفٍ اَوْ اِدْغَامٍ بِغَيْرِ مُدْغَمٍ اَوْ اِظْهَارٍ بِغَيْرِ بَيَانٍ اَوْ مَدٍّ اَوْ تَشْدِيْدٍ اَوْ هَمْزَةٍ اَوْ جَزْمٍ اَوْ اِعْرَابٍ
بِغَيْرِ مَا كُتِبَ اَوْ قِلَّةِ رَغْبَةٍ وَّرَهْبَةٍ عِنْدَ اٰيَاتِ الرَّحْمَةِ وَاٰيَاتِ الْعَذَابِ فَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا وَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ۝ اَللّٰهُمَّ نَوِّرْ
قُلُوْبَنَا بِالْقُرْاٰنِ وَزَيِّنْ اَخْلَاقَنَا بِالْقُرْاٰنِ وَنَجِّنَا مِنَ النَّارِ بِالْقُرْاٰنِ وَاَدْخِلْنَا فِي الْجَنَّةِ بِالْقُرْاٰنِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلِ الْقُرْاٰنَ لَنَا
فِي الدُّنْيَا قَرِيْنًا وَّفِي الْقَبْرِ مُوْنِسًا وَّعَلَى الصِّرَاطِ نُوْرًا وَّفِي الْجَنَّةِ رَفِيْقًا وَّمِنَ النَّارِ سِتْرًا وَّحِجَابًا وَّاِلَى الْخَيْرَاتِ كُلِّهَا دَلِيْلًا
فَاكْتُبْنَا عَلَى التَّمَامِ وَارْزُقْنَا اَدَاءً بِالْقَلْبِ وَاللِّسَانِ وَحُبَّ الْخَيْرِ وَالسَّعَادَةِ وَالْبِشَارَةَ مِنَ الْاِيْمَانِ ۝ وَصَلَّى اللّٰهُ
تَعَالٰى عَلٰى خَيْرِ خَلْقِهٖ مُحَمَّدٍ مَّظْهَرِ لُطْفِهٖ وَنُوْرِ عَرْشِهٖ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ اَجْمَعِيْنَ وَسَلَّمَ تَسْلِيْمًا كَثِيْرًا ۝

# قرآن مجید کی سورتوں کی فہرست

| شمار | نام سورۃ | صفحہ | پارہ | شمار | نام سورۃ | صفحہ | پارہ | شمار | نام سورۃ | صفحہ | پارہ |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ۱ | فاتحہ | ۲ | ۱ | ۳۹ | الزمر | ۷۳۱ | ۲۴_۲۳ | ۷۷ | المرسلٰت | ۹۲۶ | ۲۹ |
| ۲ | بقرہ | ۳ | ۳_۲_۱ | ۴۰ | المؤمن | ۷۴۵ | ۲۴ | ۷۸ | النبا | ۹۲۹ | ۳۰ |
| ۳ | آل عمران | ۷۷ | ۴_۳ | ۴۱ | حم السجدۃ | ۷۶۰ | ۲۵_۲۴ | ۷۹ | والنّٰزعٰت | ۹۳۱ | ۳۰ |
| ۴ | النساء | ۱۲۱ | ۶_۵_۴ | ۴۲ | الشوریٰ | ۷۷۰ | ۲۵ | ۸۰ | عبس | ۹۳۳ | ۳۰ |
| ۵ | المائدۃ | ۱۶۸ | ۷_۶ | ۴۳ | الزخرف | ۷۸۰ | ۲۵ | ۸۱ | تکویر | ۹۳۵ | ۳۰ |
| ۶ | الانعام | ۲۰۲ | ۸_۷ | ۴۴ | الدخان | ۷۹۱ | ۲۵ | ۸۲ | الانفطار | ۹۳۶ | ۳۰ |
| ۷ | الاعراف | ۲۳۸ | ۹_۸ | ۴۵ | الجاثیۃ | ۷۹۵ | ۲۵ | ۸۳ | مطففین | ۹۳۷ | ۳۰ |
| ۸ | الانفال | ۲۸۱ | ۱۰_۹ | ۴۶ | الاحقاف | ۸۰۱ | ۲۶ | ۸۴ | الانشقاق | ۹۳۹ | ۳۰ |
| ۹ | التوبہ | ۲۹۷ | ۱۱_۱۰ | ۴۷ | محمد | ۸۰۸ | ۲۶ | ۸۵ | البروج | ۹۴۰ | ۳۰ |
| ۱۰ | یونس | ۳۲۹ | ۱۱ | ۴۸ | الفتح | ۸۱۵ | ۲۶ | ۸۶ | الطارق | ۹۴۲ | ۳۰ |
| ۱۱ | ھود | ۳۵۲ | ۱۱_۱۲ | ۴۹ | الحجرات | ۸۲۲ | ۲۶ | ۸۷ | الاعلیٰ | ۹۴۳ | ۳۰ |
| ۱۲ | یوسف | ۳۷۴ | ۱۲_۱۳ | ۵۰ | ق | ۸۲۶ | ۲۶ | ۸۸ | الغاشیۃ | ۹۴۴ | ۳۰ |
| ۱۳ | الرعد | ۳۹۵ | ۱۳ | ۵۱ | الذّٰریٰت | ۸۳۱ | ۲۷_۲۶ | ۸۹ | الفجر | ۹۴۵ | ۳۰ |
| ۱۴ | ابراھیم | ۴۰۶ | ۱۳ | ۵۲ | طور | ۸۳۵ | ۲۷ | ۹۰ | البلد | ۹۴۶ | ۳۰ |
| ۱۵ | الحجر | ۴۱۶ | ۱۳_۱۴ | ۵۳ | النجم | ۸۳۹ | ۲۷ | ۹۱ | الشمس | ۹۴۷ | ۳۰ |
| ۱۶ | النحل | ۴۲۵ | ۱۴ | ۵۴ | قمر | ۸۴۳ | ۲۷ | ۹۲ | الیل | ۹۴۸ | ۳۰ |
| ۱۷ | الاسراء | ۴۴۹ | ۱۵ | ۵۵ | رحمٰن | ۸۴۸ | ۲۷ | ۹۳ | الضحیٰ | ۹۴۹ | ۳۰ |
| ۱۸ | الکھف | ۴۶۸ | ۱۶_۱۵ | ۵۶ | واقعۃ | ۸۵۲ | ۲۷ | ۹۴ | الم نشرح | ۹۵۰ | ۳۰ |
| ۱۹ | المریم | ۴۸۶ | ۱۶ | ۵۷ | حدید | ۸۵۷ | ۲۷ | ۹۵ | والتین | ۹۵۰ | ۳۰ |
| ۲۰ | طٰہٰ | ۴۹۷ | ۱۶ | ۵۸ | مجادلۃ | ۸۶۵ | ۲۸ | ۹۶ | العلق | ۹۵۱ | ۳۰ |
| ۲۱ | الانبیاء | ۵۱۳ | ۱۷ | ۵۹ | حشر | ۸۷۰ | ۲۸ | ۹۷ | القدر | ۹۵۲ | ۳۰ |
| ۲۲ | الحج | ۵۲۸ | ۱۷ | ۶۰ | ممتحنۃ | ۸۷۶ | ۲۸ | ۹۸ | البینۃ | ۹۵۲ | ۳۰ |
| ۲۳ | المومنون | ۵۴۵ | ۱۸ | ۶۱ | صف | ۸۸۰ | ۲۸ | ۹۹ | زلزلت | ۹۵۳ | ۳۰ |
| ۲۴ | النور | ۵۵۷ | ۱۸ | ۶۲ | جمعۃ | ۸۸۳ | ۲۸ | ۱۰۰ | العدیت | ۹۵۴ | ۳۰ |
| ۲۵ | الفرقان | ۵۷۳ | ۱۹_۱۸ | ۶۳ | منافقون | ۸۸۵ | ۲۸ | ۱۰۱ | القارعۃ | ۹۵۴ | ۳۰ |
| ۲۶ | الشعراء | ۵۸۴ | ۱۹ | ۶۴ | التغابن | ۸۸۷ | ۲۸ | ۱۰۲ | التکاثر | ۹۵۵ | ۳۰ |
| ۲۷ | النمل | ۶۰۰ | ۲۰_۱۹ | ۶۵ | الطلاق | ۸۹۰ | ۲۸ | ۱۰۳ | والعصر | ۹۵۵ | ۳۰ |
| ۲۸ | القصص | ۶۱۴ | ۲۰ | ۶۶ | تحریم | ۸۹۴ | ۲۸ | ۱۰۴ | ھمزۃ | ۹۵۵ | ۳۰ |
| ۲۹ | العنکبوت | ۶۳۲ | ۲۱_۲۰ | ۶۷ | الملک | ۸۹۷ | ۲۹ | ۱۰۵ | فیل | ۹۵۶ | ۳۰ |
| ۳۰ | الروم | ۶۴۵ | ۲۱ | ۶۸ | القلم | ۹۰۰ | ۲۹ | ۱۰۶ | قریش | ۹۵۶ | ۳۰ |
| ۳۱ | لقمان | ۶۵۵ | ۲۱ | ۶۹ | الحاقۃ | ۹۰۴ | ۲۹ | ۱۰۷ | الماعون | ۹۵۷ | ۳۰ |
| ۳۲ | السجدۃ | ۶۶۲ | ۲۱ | ۷۰ | المعارج | ۹۰۷ | ۲۹ | ۱۰۸ | کوثر | ۹۵۷ | ۳۰ |
| ۳۳ | الاحزاب | ۶۶۶ | ۲۲_۲۱ | ۷۱ | نوح | ۹۱۰ | ۲۹ | ۱۰۹ | الکٰفرون | ۹۵۷ | ۳۰ |
| ۳۴ | السبا | ۶۸۲ | ۲۲ | ۷۲ | الجن | ۹۱۳ | ۲۹ | ۱۱۰ | النصر | ۹۵۸ | ۳۰ |
| ۳۵ | فاطر | ۶۹۳ | ۲۲ | ۷۳ | المزمل | ۹۱۶ | ۲۹ | ۱۱۱ | اللھب | ۹۵۸ | ۳۰ |
| ۳۶ | یٰسٓ | ۷۰۲ | ۲۳_۲۲ | ۷۴ | المدثر | ۹۱۸ | ۲۹ | ۱۱۲ | الاخلاص | ۹۵۸ | ۳۰ |
| ۳۷ | والصّٰفّٰت | ۷۱۱ | ۲۳ | ۷۵ | القیٰمۃ | ۹۲۱ | ۲۹ | ۱۱۳ | الفلق | ۹۵۹ | ۳۰ |
| ۳۸ | ص | ۷۲۲ | ۲۳ [?] | ۷۶ | الدھر | ۹۲۳ | ۲۹ | ۱۱۴ | الناس | ۹۵۹ [?] | ۳۰ [?] |

# رُمُوز اَوْقاف

گفتگو میں ہم کہیں زیادہ' کہیں کم ٹھہرتے ہیں۔ کہیں باتیں ملا کر کہتے' کہیں ایک بات کہہ کر ٹھہر جاتے اور دوسری نئے سرے سے شروع کرتے ہیں۔ سمجھ کر پڑھنے کے لیے بھی یہ جاننا نہایت ضروری ہے کہ وصل کہاں کرنا ہے اور وقف کہاں۔ پھر وقف کی صورت میں خیال رکھنا چاہئے کہ زیادہ وقف کن کن مقامات پر کرنا ہے اور کم کہاں کہاں۔ قرآن مجید کی صحیح اور بافہم قرأت کے لیے خاص خاص علامتیں مقرر ہیں، جنھیں رُموزِ اَوْقاف کہتے ہیں۔ ان رُموز کی مفصل کیفیت درج ذیل ہے:

**م** وقفِ لازم کی علامت ہے۔ اسے ترک کر دینے سے معنوں میں خلل پڑ جاتا ہے۔ یہاں ٹھہر جانا نہایت ضرور ہے' ورنہ عبارت کا مطلب منشائے الٰہی کے خلاف ہو جائے گا۔

**ط** وقفِ مطلق کی علامت ہے۔ چونکہ اس وقف پر ماقبل اور مابعد کو ملا کر پڑھنے کی وجہ نہایت ضعیف بلکہ ناپید ہوتی ہے' اس لیے یہاں سے گزرنا نہیں چاہئے' بلکہ احسن یہی ہے کہ یہاں وقف کر کے مابعد سے ابتداء کی جائے۔

**ج** وقفِ جائز کی علامت ہے۔ یہاں وقف اور وصل دونوں روا ہیں۔ لیکن ٹھہر جانا بہتر' نہ ٹھہرنا جائز ہے۔

**ز** وقفِ مجوز کی علامت ہے۔ یہاں وقف کی وجہ بھی موجود ہوتی ہے اور وصل کی بھی۔ لیکن وصل کی جہت زیادہ قوی و واضح ہوتی ہے۔ نہ ٹھہرنا بہتر ہے' یہاں سے گزر ہی جانا چاہئے

**ص** وقفِ مرخص کی علامت ہے۔ اس سے مراد یہ ہے کہ یہاں دو باتوں کا باہمی تعلق ہے۔ ہاں معنوں کے لحاظ سے ہر بات مستقل حیثیت رکھتی ہے۔ یہاں چاہئے تو ملا کر پڑھنا' لیکن اگر پڑھنے والا تھک کر ٹھہر جائے تو رخصت ہے۔ وقفِ مرخص میں جہتِ وقف ضعیف ہوتی ہے۔ وقفِ مجوز کی بہ نسبت وقفِ مرخص میں وصل کو زیادہ ترجیح ہے۔

**ق** قَدْ قِیْلَ (کہا گیا ہے) یا قِیْلَ عَلَیْہِ الْوَقْفُ (کہا گیا ہے کہ اس مقام پر وقف ہے) کی علامت ہے۔ بعض علماء کے نزدیک یہاں ٹھہر جانا جائز ہے' لیکن یہ علامت ضعف کی طرف اشارہ کرتی ہے۔ یہاں نہ ٹھہرنا بہتر ہے۔

**لا** لَا وَقْفَ عَلَیْہِ (اس مقام پر کوئی وقف نہیں) کی علامت ہے۔ اس میں اس بات کی طرف اشارہ ہے کہ قاری یہاں ہرگز وقف نہ کرے۔ بعض علماء نے لکھا ہے کہ اگر وقف ہو جائے' تو اعادہ واجب ہے۔

**قف** (i) یُوْقَفُ عَلَیْہِ (اس مقام پر ٹھہرا جاتا ہے) کی علامت ہے (ii) جہاں یہ گمان ہو کہ پڑھنے والا وصل کرلے گا' وہاں قف (ٹھہر جا) کی علامت لکھی جاتی ہے۔

**سکتہ** سانس لیے بغیر تھوڑا سا ٹھہر جانا۔ پڑھنے والا یہاں ذرا سا ٹھہر جائے۔ سانس نہ توڑے۔

**وقفہ** لمبے سکتے کی علامت ہے۔ یعنی جتنی دیر میں سانس لیتے ہیں' پڑھنے والا اس سے کم ٹھہرے۔

علم قرأت کی اصطلاح میں سکتہ اور وقفہ قریب المعنیٰ ہیں' لیکن سکتہ وصل سے قریب تر ہوتا ہے اور وقفہ وقف سے۔

**صل** قَدْ یُوْصَلُ (کبھی کبھی ملا کر پڑھا جاتا ہے) کی علامت ہے۔ یعنی پڑھنے والا کبھی اس جگہ ٹھہر جاتا ہے' کبھی نہیں ٹھہرتا۔ یہاں ترک وصل اولیٰ اور وقف کرنا احسن ہے۔

**صلے** اَلْوَصْلُ اَوْلٰی کی علامت ہے۔ یعنی ملا کر پڑھنا بہتر ہے۔

جہاں ایک سے زیادہ علامتیں ہوں۔ وہاں اوپر کی علامت کا اعتبار ہوتا ہے۔ اسی طرح اگر ایک سے زیادہ علامتیں ایک سیدھ میں ہوں' تو آخری علامت کا اعتبار ہوگا۔

**O** مطلق آیت کی علامت ہے۔ جہاں فقط یہی علامت ہو' وہاں وقف کیا جائے۔ اگر آیت پر لا ہو تو ترکِ وقف اَولیٰ ہے۔ ہاں' ضرورۃً ٹھہرا جائے تو مضائقہ بھی نہیں۔ قاریوں میں یہی مشہور ہے کہ نہ ٹھہرا جائے۔ اگر آیت پر لا کے سوا کوئی اور رمزِ وقف ہو' تو وقف و وصل کے لیے اسی علامت کا اعتبار ہوگا۔

**∴ ∴** اگر کوئی عبارت تین تین نقطوں کے در[illegible] [illegible]ئی ہو تو پڑھنے والے کو اختیار ہے کہ پہلے تین نقطوں پر وقف کر کے دو[illegible] تین نقطوں [illegible] وصل کر [illegible]

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم
محمد
احمد
حامد
محمود
قاسم
عاقب
فاتح
شاهد
رشید
مشهود
بشیر
نذیر
داع
شافی
هادی
مهدی
ماحی
منجی
رسول
تهامی
هاشمی
ابطحی
عزیز
حریص علیکم
رؤوف
رحیم
طٰہٰ
مجتبیٰ
مرتضیٰ
حٰمٓ
مصطفیٰ
یٰس
اولیٰ
مزمل
ولی
مدثر
متین
مصدق
طیب
ناصر
منصور
مصباح
امر
حجازی
صلی اللہ علیہ وسلم
تاج کمپنی لمیٹڈ کے انمول ہیرے
فتح الحمید (حضرت مولانا فتح محمد جالندھریؒ) (انگریزی) حضرت مولانا محمد مارماڈیوک پکتھال (تعلیم القرآن)
حضرت مولانا محمود الحسن دیوبندیؒ حضرت مولانا ڈپٹی نذیر احمد دہلویؒ حضرت مولانا عبدالماجد دریابادیؒ (فارسی)
ان تمام علمائے کرام کی لازوال تفاسیر وتر
جملہ قانونی حقوق حسن وطباعت بشمول کاپی رائٹس بحق تاج کمپنی لمیٹڈ محفوظ ہیں۔ تاج کمپنی لمیٹڈ ناشران قرآن مجید و اسلامی مطبوعات، لاہور۔ کراچی۔ راولپنڈی۔ پشاور

بسم اللہ الرحمن الرحیم
محمد
احمد
حامد
محمود
قاسم
عاقب
فاتح
شاهد
رشید
مشهود
بشیر
نذیر
داع
شاف
هاد
ماح
رسول
تهامی
هاشمی
ابطحی
عزیز
حریص علیکم
رحیم
طه
مجتبیٰ
طس
مرتضیٰ
حم
مصطفیٰ
یس
اولیٰ
مزمل
ولی
متین
مصدق
طیب
ناصر
منصور
مصباح
امر
حجازی
صلی اللہ علیہ وسلم
تاج کمپنی لمیٹڈ

نزاری
قرشی
مضری
نبی التوبۃ
حافظ
کامل
صادق
امین
عبداللہ
کلیم اللہ
حبیب اللہ
نجی اللہ
صفی اللہ
حسیب
مجیب
شکور
مقتصد
رسول الرحمۃ
قوی
حفی
مامون
معلوم
حق
مبین
مطیع
اول
آخر
ظاہر
باطن
نبی الرحمۃ
یتیم
حکیم
خاتم الرسل
سید
سراج
منیر
محرم
مکرم
مبشر
مذکر
مطہر
قریب
خلیل
مدعو
خاتم
عادل
شہیر
شہید
تفاسیر و تراجم مختلف سائزوں موٹے حروف بہترین خطاطی اور اعلیٰ

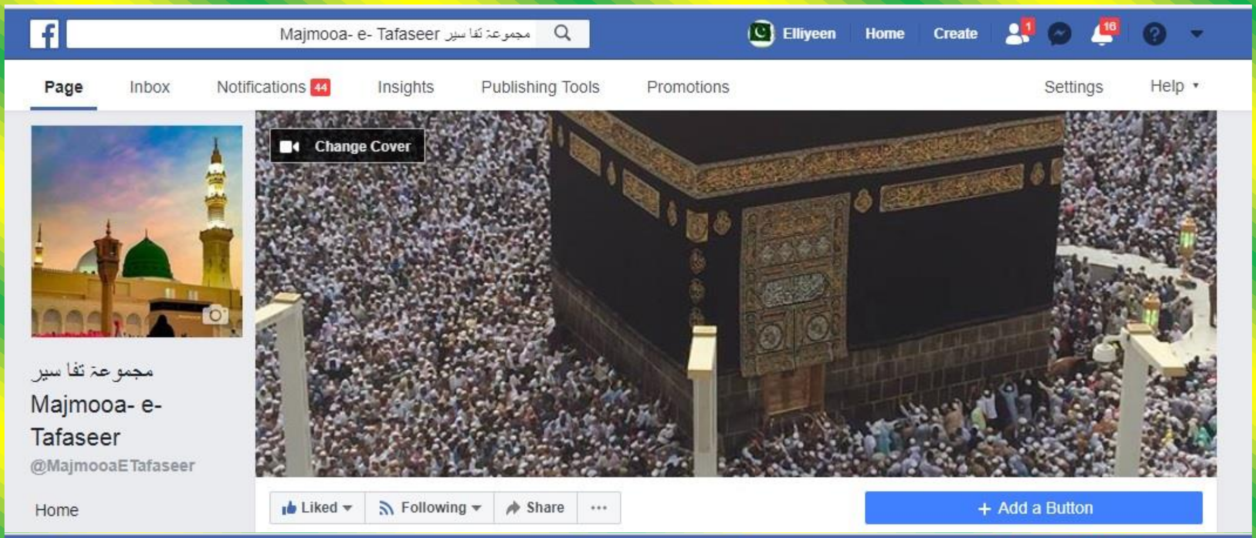

Majmooa- e- Tafaseer مجموعة تفا سیر
Elliyeen
Home
Create
Page
Inbox
Notifications 44
Insights
Publishing Tools
Promotions
Settings
Help
Change Cover
مجموعة تفا سیر
Majmooa- e- Tafaseer
@MajmooaETafaseer
Home
Liked
Following
Share
Add a Button

اے مسلم خوابیدہ اٹھ بیدار ہو جا
Elliyeen
Home
Create
Page
Inbox 1
Notifications 35
Insights
Publishing Tools
Promotions
Settings
Help
Change Cover
اللہ نے حضرت موسیٰ سے فرمایا!
اے موسیٰ جب تم مجھ سے کلام کرتے ہو تو تمھارے اور میرے بیچ میں
ستر فرشتے ہوتے ہیں، مگر جب محمد ﷺ کی امت مجھ سے کلام کرے
گی تو ان کے اور میرے بیچ میں کوئی نہیں ہوگا، یہ وہ لوگ ہیں جو افطار
اے مسلم خوابیدہ اٹھ بیدار ہو جا
@jan.sher.11
Home
Posts
Liked
Following
Share
Add a Button

امت محمدﷺ کی مدد کرو- مسلمانوں کہاں ہو؟
Elliyeen
Home
Create
Page
Inbox
Notifications 12
Insights
Publishing Tools
Promotions
Settings
Help
bestrightway.com
اُمت محمدیہ کی تعداد۔۔
bestrightway.com
حضرت ابو ہریرہ رضی اللہ عنہ سے روایت ہے کہ نبی کریم ﷺ نے فرمایا کہ قیامت کے دن
سب سے پہلے حضرت آدم علیہ السلام کو پکارا جائے گا۔ پھر ان کی نسل ان کو دیکھے گی تو کہا
جائے گا کہ تمھارے بزرگ دادا آدم ہیں۔ (پکارنے پر) وہ کہیں گے کہ لبیک وسعدیک۔ اللہ
امت محمدﷺ کی مدد کرو- مسلمانوں کہاں ہو؟
Create Page @Username
Home
Posts
Videos
Photos
Liked
Following
Share
+ Add a Button
Create Post
Photo Album
Live Video

Union Council Kot Daulat Zai
Elliyeen
Home
Create
Page
Inbox
Notifications 40
Insights
Publishing Tools
Promotions
Settings
Help
Union Council Kot Daulat Zai
@UnionCouncilKotDaulatZai
Home
Posts
Liked
Following
Share
+ Add a Button